

زنجیره
هزری
هاوچه رخی
نیسلامی

منتدی اقرأ الثقافی

WWW.IQRA.AHLMONTADA.COM

عالم القرآن

جیهانی جنوگه و شه یئانان

وهرگیرانی
ژیوانی گه لائی

بۆدابهزاندنی جوهرها کتیب: سهردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

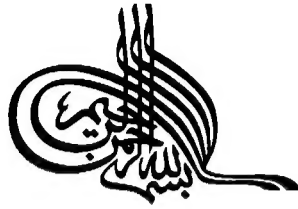
پدای داتلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للکتاب (کوردی ، عربی ، فارسی)

جېرمانی جنوڪه و شه پنانان

مه‌به‌ست له‌م زنجیره‌یه

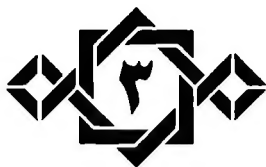
زنجیره‌ی هزری هاوچه‌رخ‌ی ئیسلامی

١. دمو‌له‌مه‌ندکردنی کتێبخانه‌ی کوردی‌یه به گ‌رنگ‌ترین وکارێگه‌رت‌رین دمقی ئه‌و کتێبانه‌ی که مه‌شخه‌لی سه‌رری هزری هاوچه‌رخ‌ی ئیسلامین.
٢. ناشناکردنی خوێنه‌رو لاوی موسو‌لمانی کورده به دمقی ئه‌و کتێبانه‌ی که سه‌رچاو‌هن بۆ رو‌شن‌بیری ئیسلامی و سازینه‌ری بیداری و رابوونی ئیسلامی بیرۆزن.
٣. شار‌ما‌کردنی راسته‌وخۆی لاوی کورد به‌م سه‌رچاو‌انه، نازاد‌کردنیانه له گشت کو‌ت و به‌ند و بۆ‌چوونی ته‌سکی حزبا‌یه‌تی و تا‌کره‌وی و رمو‌ت‌گه‌رای‌ی.
٤. بناغه‌یه‌ك بێ بۆ بنیادنانی که‌سایه‌تی‌ه‌کی ئیسلامی به‌هێز بۆ هه‌ر تا‌کی‌کی موسو‌لمانی کورد تا توانای ئه‌نجام‌دانی ئه‌و گۆران‌کاریانه‌ی هه‌بێ که خودای په‌روم‌رد‌گار پێ‌ی سپاردوه.
- دمه‌گه‌ل رێزو ته‌قدیرمان بۆ بیرو‌پ‌رای نووسه‌رانی ئه‌م زنجیره‌یه، مه‌رجیش نیه ئێمه پابه‌ندی هه‌موو بیرو‌بۆ‌چوونه‌کانیان بین.
- با ده‌ستووری‌شمان له‌و مرگ‌رتن فه‌رمایشته‌که‌ی خودای په‌روم‌رد‌گار بپێت.

﴿الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ؛ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَبَابِ﴾.

(زمر - ١٨)

نووسینگه‌ی ته‌فسیر

يېروباوهر لەبەر پۇشنایى

قورئان و سوننەتدا

جیهانى جنۇگەو شەيتانان

نوسىنى

دكتور عومەر سلیمان ئەشقەر

ومرگىرانى

ژيوانى گەلالى

زنجیره‌ی: بیروباوهر له‌بەر روشنایی قویشان و

سوخته‌تدا

ناوی کتیب به عاره‌بی: عالم الجن والشیاطین

ناوی نوسەر: دکتۆر عومەر سلیمان ئەشقر

نۆره‌ی چاپ: شه‌شم

سالی چاپ: ١٤١٢ك - ١٩٩١ز

ناوی کتیب به‌کوردی: جیهانی جنۆکه‌و شه‌یتانان

ناوی وه‌رگێڕ: ژبوانی گه‌لالی

ئه‌ركی چاپ: پرۆژه‌ی وه‌رگێڕان

پیتچنن: نووسینگه‌ی ته‌فسیر بو کۆمپیوته‌ر

نۆره‌ی چاپ: یه‌که‌م

سالی چاپ: ١٤٢٠ك - ٢٠٠٠ز

چاپکردن: چاپخانه‌ی په‌روه‌رده

تیراژ: ١٥٠٠

ژماره‌ی سپاردن: ٥٤ سالی ٢٠٠٠

پېشه‌ګۍ وه‌رګېړان

بيروباوه‌ړې ئيسلامى بناغەى ئاينى ئيسلامى پيروژه، تا به‌هيژتر بى
موسلمانيتى به‌ره‌مدار ترو به‌ره‌مى به‌پيژترو پيژى فره‌وانتر ده‌بى.

بيروباوه‌ړې ئيسلامى بو كه‌گه‌وره‌ترين وه‌رچه‌رخانى بى‌وينه‌ى خسته
ميژوى مروقايه‌تى، مروقايه‌تى له‌ نشيوى و داپوخان و ويړانى رزگار كرد،
ره‌وشى سته‌مناميژى تارومار كرد، ده‌ستى ره‌شى زوردارانى بېرى،
كويله‌و چه‌وساوانى ره‌هاكرد، بالى به‌زه‌يى و دادگه‌رى به‌سه‌ر جيهاندا
راهيلاو سه‌رجه‌م گه‌ل و تويژى خه‌لكى له‌به‌ر سيڤه‌ره‌ فينك و ئارامه‌كه‌ى
هه‌سايه‌وه، ئاگرى خراپه‌كارى و كوشت وېرو تالان و بېړ و به‌ره‌لدايى و
بينابرويى كوژايه‌وه، روحى مروقه‌په‌روه‌رى و ريژى مروف ژيايه‌وه.

گه‌شانه‌وه‌ى گولى چاكه‌كارى و خوشى و دادو ريزو هيمنى و
خوشگوزهرانى و نازادى و سه‌ره‌ستى به‌هوى بيروباوه‌ړې ئيسلاميه‌وه
ديته‌دى، به‌لام ته‌قينه‌وه‌ى بوركانى ويړانى و خراپه‌كارى و ناخوشى و
سته‌م و بيهوده‌يى و نيگه‌رانى و تالگه‌ردى و ژير ده‌سته‌يى و كويلايه‌تيش
به‌هوى بيروباوه‌ړې ئايسلاميه‌وه به‌رپاده‌بى، چونكه‌ هه‌مويان
له‌سه‌رچاوه‌ى هه‌واو هه‌وه‌ست و ئاوه‌زى به‌رژه‌وه‌ندى ناسى و هزرى
كاريگه‌ر به‌ده‌ورو به‌ريكى دياريكراو دينه‌كايه‌وه.

بيروباوه‌ړې نه‌گه‌ر ئيسلامى نه‌بى ويړانه‌و ويړانى ده‌نيته‌وه نه‌گه‌رچى
بانگه‌شه‌ى بنيات نان و چاكسازيش بكات. ميژو له‌م ويړانكاريانه

سیخناخ بوە که هەر جارەى بیروباوەرپىکی قریۆک پەیدا بوەو مرقایەتى کردۆتە قوربانى ، ئەدى بیروباوەرپە سەفسەطیەکەى نەسرانیەکان نەبو کەبەر لەئىسلام و تاكو ئىستاش کىشەیانە ناخۆ (مەسیح) خواپە یان مرقۆ! هەزاران هەزار مرقۆى کردە قوربانى و سەدان شەپۆ کوشتارى درێژخایەنى نایەو!، ئەدى بیروباوەرپى ئەستیرەناسى گەندەلى فیرعەو نەبو کە هەزاران هەزار رەش و روت و هەژارى کردە کۆیلەو بەیڭگارى گاشەبەردە زلەکانى ئەهراماتى پى دەگواستەو!، ئەدى بیروباوەرپى شوفینیزمى ئەوروپا نەبو کە دوجەنگى گەورەى جیهانى بەرپاکرد و بەمیلیۆنان مرقۆیان کرد بە قوربانى!، ئەدى هەر بیروباوەرپە شەیتانیەکان نیە کە وای کردووە هەموو رۆژى بۆمبای ئەتۆمى و هایدروجینى و نیوترونى بۆ وێرانکردنى مرقایەتى و زەوى وەبەرەم بى!

چاک سازانەوێ رەوشى مرقایەتى، رەوینەوێ ترسى وێرانى، گەپانەوێ خوشى و ئارامى، بەرپاکردنەوێ دادگەرى لەسەرتاسەرى جیھاندا! بەهۆى بزاقیکەو دەبى کە لەسەر بیروباوەرپىکى پاک و بیگەرد دامەزرا بى و لەقورئان و سوننەت هەلینجرا بى، ئەگەر نا هەر وێرانى لەناو وێرانى بەرپادەبى و مرقایەتى وێرانتر دەبى.

بیروباوەرپى ئىسلامى کاریگەرپىکى قول و گەورەى لەخۆ گرتووە، کاریگەرپىکى ئەوتۆ کە ئەگەر مرقۆ هەرچەندى تاوانکارو دلەرق و بیبەزەمى و وێرانکاریش بى، سەرلەبەرى کیانى ئەم مرقۆ دەگۆریت، گۆرانیك هەمو لایەنەکانى بگرتەو، چونکە بیروباوەرپى ئىسلامى چارەسەر و نامۆژەکانى بۆ رەگ و ریشالى مرقۆ، هزرو ئاوەزو دەرونى

رىك دەخاتەوۈ تەپ و تۈزى شەيتان و ھەوۋەست و خۇپەرستى لەسەر دەرونى لادەدات و پاكى دەكاتەو، ئەمجار رىۋشۋىنىكى راستالى بۇ رادەنوئىنى و پىي دەلى فەرمو ئەمەش ژيانى خۇشەخت و بىۋىنەو نمونەيى.

ھەر نوسەرئىكى موسلمان لەھەر دەرگايەكەوۈ چوپىتە نىو ئەم بىروباوۈرەو ىان لەھەر گۆشەنىگايەكەوۈ تىي روانىبى و خزمەتتىكى پىشكەش كىرەبى و متمانەي بەسەرچاۋەي بىگەردو دور لە خورافات و شتى بىھودە كىرەبى، ھەلبەت كارىكى گەرەي ئەنجام داۋەو خزمەتەكەي بەشىكە لەم رىزگاربۈنە سەرتاسەرىيەي كە مۇقايەتى دەمىكە بۇي عەودالە. ديارە ئەم زنجىرەيەي كە دكتور عومەر سلىمان ئەشقەر نوسىۋىيەتى و ناۋى ناۋە ((العقيدة في ضوء الكتاب والسنة)) بەشداربۈن و خزمەتتىكى گەرەي ئەم مەيدانەيە، كە متمانەي كىرەدۈتە سەر سەرچاۋەو ژىدەرە رەسەنەكانى بىروباۋەرو بىروباۋەرە پۈكەل و لاپى و ناتەواۋەكانى لى داۋەشاندوۋەو پاك و پوختەكەي راگەياندوۋە، كە ھەلبەت ئەمە خالى ھەرە سەرەكەي لەرانۋاندنى بىروباۋەرى ئىسلامىدا، ئوسلوپىكى سادەو رىك و پىك و زانستىانەي بەكارھىناۋە بەتايىبەتى لەپەرتۈكەكانى دوايىدا، ناۋەپۇكى پەرتۈكەكەش پىتر ئايەت و فەرمودەو دەقى زانا بەرزەكانى ھىناۋەتەوۋە لەبەرتىشكى ئەم دەقانەوۋە بىروباۋەرەكەي پۇشن كىرەدۈتەوۋە، ئەم زنجىرەيە كە بىلاۋبۇۋە موسلمانان بەگەرمى پىشۋازيان لىكردو گەلى زاناۋ نوسەرىش لە نوسراۋەكانىاندا ئامارەيان بۇ كىردوۋە تا موسلمانان بەھرەي لىۋەرگىرن، لەناۋ موسلمانانى كوردىش سەير دەكەين چەندىن نۆرە چاپى لى دەرەكرايەوۋە، كە ئەمەش بەلگەيە بۇ چاكى و سودى ئەم

زنجیره‌یه، به‌م پێودانگه پێمان وایه وەرگیرانی ئەم زنجیره‌یه گەلیک
 پێویست بو بۆ رابونی ئیسلامی له‌کوردستان، تا گەلی کوردیش
 له‌یروباوهره سازگاره‌که‌ی خۆی حالی بیت و لاری نه‌بی، له‌به‌ر گرنگی و
 له‌به‌ر چاکی و به‌هره‌ی ئەم زنجیره‌یه، پشت به‌خوا بریارمان دا وهری گیرینه
 سه‌ر زمانی کوردی. له‌وهرگیرانه‌که‌دا هه‌ولمان داوه ئاستیکی زمانه‌وانی
 باشی پێده‌ین و ئیشکالات بۆ خوینه‌ر به‌جێ نه‌هێلین، وا به‌ره‌مه‌کان
 له‌به‌ردیدی خوینه‌رانه‌و نه‌وان ده‌توانن وهرگیرانه‌که‌ هه‌لسه‌نگینن، له‌خوا
 داواکارین له‌کاره‌که‌ماندا سه‌رکه‌وتووین و توانییمان خزمه‌تیک به‌م رابونه
 پیروژه‌ی کوردستان بکه‌ین، خوا پاداشتی به‌ره‌راوی خۆی به‌ئێمه‌و
 ئێوه‌ش به‌خشی.

ئارامی گه‌لانی

ژیوانی گه‌لانی

پیشگی

ان الحمد لله نحمده ونستعينه و نستغفره
ونستهديه ونعوذ بالله من شرور انفسنا
وسيئات اعمالنا، من يهده الله به فلا مضل
له، ومن يضل فلا هادي له، وأشهد أن لا اله
الا الله وحده لا شريك له، و أشهد أن محمداً
عبده ورسوله، وبعد:

هەندى كەس و گومان دەبەن، نوسین لەم بابەتە وەبەر
زێدەپۆیى زانستى دەكەوئ جا ئەوانە وایان پئى چاترە هەر بە
خیرایى بەم بابەتەدا رەتین و برێكى كەم بیركردنەوہى بۆ
تەرخانكەن. ئەو كەسانە و دەزانن ئەم تۆژینەوہیە تەنھا قیچە
سودىكى دیاریكراو دەبەخشى و، هیچیشى لى نەزانن چ زیانیكى
نیە.

ئەز گەلیك دور ناپۆم، جیھانى مرووف ئەمرو ھیندە مال و
سامان خەرج دەكەن بۆ لىكۆلینەوہى ئەگەرى بونى ژین و

زىندەۋەران لەو ھەسارە نىزىكانەى خۆمان. كە شارو ولاتانى پى
 بنيات بنى و ئاۋەدان كاتەۋە، ھەزاران مليۇن ھەزار و
 دەستكورتى لە دنىدا پى قوتاركا. جا زانايان كۆشش و ماندو
 بونىكى مەزنيان كيىشاۋە بۇ گەپان لە دو شونى ژين لە ھەسارانەدا
 كە كات و پارەيەكى زۆر و زەبەندى تىچۈە. ئەدى بۇ جىھانىكى
 زندوى ژىرچ دەللىن كە لەزەوى دا ھاۋژىنمانن و. لە مال و
 نشىنگەمان دەخۇن و دەخۇنەۋە، رەنگە ئاۋەزو دلەمان ئالۆز
 بكن و، جار ھەيە بەرەو ئەۋەمان دەبەن ھەر بەخۇ خۆمان
 بپۇخىنن و، خوينى يەكتى بپىژىن و، رەنگە بمانكەن بەبەندەى
 خۇيان يا ھەر ئافەريدىكى دىكە، تاكو پەرەردەگارمان لى تۆرە بى
 و غەزەبمان لى بگرى، پاشان ئەۋانەى وىل و گومرا دەبن لە
 پەرەردگار دوچارى ئاگرى دۆزەخ دەبن.

ئەو زانيارىانەى دەقەكانى قورئانى پىرۆز و فەرمودە پتەۋەكانى
 پىغەمبەر ﷺ لەم بارەيەۋە بۇيان ھاوردوين؛ بەھىچ سامانىك
 ھەلئاسەنگىن. چونكە ئەو دەقە پىرۆزانە، رازو نەھنىەكانى جىھانى
 جنوكانمان بۇ ئاشكرا دەكەن و، بە لىشاۋىك زانيارى وا ۋەھا
 نامان دىن، كە ھەمو لايەنەكانى ژيانى ئەۋانمان لا ئاشكرا دەكات.
 ھەرۋەھا ئەۋەشمان پى دەللىن كە ھەندىك لەۋان چ دژايەتيەكيان
 بەرانبەر مرقۇف و دللى داگرتوۋە، لە چ كردو كۆشىكى بەردەوام و
 نەچپراۋدان تا لە راستە پىمان ۋە دور بىخن و گومپراۋ
 سەگەردانمان بكن.

هيندهش بهسه تا له گرنگى مهسه له كه وه ئاگات بينى؛ چاو بهو
 ئايه ته پيرۆزانه دا بگيرى كه له بابته جنۆكه و شهيتانان ده دوين.
 تا بزاني ئهم دهقانه روبه ريكى چه ند فراوانيان له كتيبى خوا
 داگرتوه.

ئهو جا ههركه سيكى سه ره به و دهقانه دا بگرى، ده زانى ژيانى
 مروف ته نيا زۆرانييه له گه ل شهيتاندا. شهيتان له ههولى ئه وه
 دايه به سه ري دا زال بى و بيفه وتينى. ئه و مروقه ي كه خواى
 گه وره ش به رونا هى خوى هاتۆته هاناي دهكۆشى تا له شارپى ي
 په روه ردگارى سه قامگيرو به رده وام بى و خه لكيش له سه ر ئهم
 شارپيه دامه زرينى. له پينا و هه نديش ده بى له ناخى دهرون و
 ترپه ي دل و، هيو او خهون و ئاواته كانى دا، كي شه و زۆرانى له گه ل
 ئهم دوژمنه به رپا بكا. ده بى هه ر زو زو، به رده وام ئامانج و
 مه به سه ته دورو نزى كه كانى بپشكنى و به سه ريانكات ه وه. تا دورى و
 نزى كى خوى له په روه ردگار ه وه، بو دهركه وى. بشزاني تا كوئ
 خوى له و دوژمنه ي ده رباز كرد وه كه دهيه وى وهك كه رى جوتياران
 جله و گيرى بكا و بيه ازوا.

منيش ئه و دهقانه م كو كردۆته وه كه له باره ي ئهم جيهانه
 ده دوين، له گه ل قسه ي پيشه و ديارو ناوداره كان و له هه موشيان
 راموم. له ئه نجامدا ئهم كتيب به شهش به ندان پيك هات، به ندى
 يه كه م ناساندن و رونكارى ئهم جيهانه يه و ئهم بابته تانه

دەگرېتەو: بڼه پرتيان، ئەفرانديان، ناوه كانيان، جوړه كانيان،
خواردنيان، خواردنه وهيان، هاوسه ريتيان، نشينگه يان،
چاره ويكانيان، ئەو توانايانه ي كه خدا پيى به خشيون. هر وهك
له ميانه ي ئەو بنده دا، ئەوان به لگانيش به سهر دهكهينه وه كه
هه بونيان دهسه لميڼي و، وه لامي بيباوه پان ددهاته وه.

له بهندي دوه ميشدا مهبه ستي ئافه ريدي كردنيان رون دهكهينه وه،
له گه ل چوني تي راگه ياندي دهستوره خوايييه كان و تيكراي پهيامي
موحه ممديش ﷺ بهم جيهانه.

هر چي بهندي سييه ميشه كرؤكي كتيببه كه يه و چه ند
توژينه وه يه كي تيدايه:

يه كه م: هوكاني دژايه تي له نيوان مروؤف و شهيتان و، به لگه
هاوردن بو توندي و قولي ئەو دژايه تيه و. ئاگادار كردنه وه مان له
لايه ن خداوه له و دوژمنه.

دوهم: ئامانجه نزيك و دوره كاني شهيتان.

سييه م: شيوازه كاني شهيتان بو گو مپرا كردني مروؤف.

چوارهم: سهر كرديا ه تي كردني بو جهنگ و، سهر بازه كاني.

پينجه م: ئەو ته له و داوانه ي شهيتان بو مروؤيان دهنيته وه.

جا ئەم بەندە بە باسى ۋە سۈسەي شەيتان كۆتايى ھاتو، كە
چەك ۋ جىبە خانەي شەيتانە بۆگەندەل كىردنى دەرۋان ۋ، چاندنى
گەندى لە دلاندا.

ھەرۋەھا لە بەندى چۈرەمدا. باسى چەند دۆزىكم كىردو كە
شەيتانەكان بەندەكانى پى گومرا دەكەن:

يەكەم: خۇرانۋاندنى شەيتانان ۋ قسە كىردنىان لەگەل ھەندىك
بەنداندا، لەگەل ئەو گەندەلىانەي بەم ھۆيە دىنە ئارا.

دوھم: ھىنانى گيانان ۋ رادەي دروستى ئەم مەسەلەيە ۋ
پەيوەندى بە شەيتانانەو.

سىيەم: بىرى شارەزايى جنۆكان لە جىھانى پەنھان ۋ، ئەو
گەندەلىيەي دىتە ئارا بە ھۆي بىرواي ھەندى كەس بەوھى كە
جنۆكە پىوار دەزانن.

چۈرەم: جنۆكەو دەرەفريوہكان.

لە بەندى پىنچەمىشدا ئەو چەكانە دىارى دەكەين كە دەبى
باباي مۇسلمان ھەلىانگىرى كە دەچىتە شەرى شەيتان.

لە بەندى شەشەم ۋ دوايىندا لە بارەي حىكمەتى ئەفراندنى
شەيتان دواوم.

له خودای بهرز داوا دهکهم، بهم کتیبه سود به نوسهرو،
بلاوکارو. خوینه‌ری بگه‌یه‌نئ و، پاداشتی بئ‌پایانی خوئی به
هه‌موان ببه‌خشی و په‌نامان بدا له شه‌یقان و، به یاریده‌رو
چاودی‌ری خوئی پشتیوانیمان بکا. خودا باشت‌ترین پشتیوان و
سه‌رخه‌ره. درودو سلاوی خوداش پیشک‌ه‌شی موحه‌مه‌دی به‌نده‌و
په‌یام‌به‌ری خوئی و هه‌مو خانه‌واده‌و یارو هاوده‌م و
شوینکه‌وتوانی.

عومهر سلیمان نه‌شقه‌ر

کویت ۲۸ / شه‌وال / ۱۳۹۸ ک

۳۰ / سیپ‌ته‌مبه‌ر / ۱۹۷۸

به ندی یه کهم

ناساندن و رونکاری

ناساندن و رونکاری

جنوکه چین؟

جنوکه جیهانیکی دیکه جودا له جیهانی مروّف و له جیهانی فریشتان، له گهڼ مروّفا بریکی هاوبه‌شیان له نیواندا ههیه و هه‌ردولا سیفته‌ی ئاوه‌زو په‌ی‌بردنیان هه‌یه، توانای هه‌ل‌بژاردنی رینگه‌ی خێرو شه‌ریان تیدا. له‌زۆر شتانی‌ش له مروّف جوایه‌زن، گرنگ‌ترینیان نه‌وه‌یه سه‌رچاوه‌و بنه‌رته‌ی جنان له هی مروّف جودایه.

ناوی جنوکه‌کانیش له (اجتنان) وه هاتوه که مانای ونبون له‌به‌رچاوان ده‌گه‌یه‌نئ. ﴿إِنَّ يَرْأَكُمُ هُوَ وَقِيلَهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوُهُمْ﴾ به‌راستی شه‌یتان و هاوده‌ستانی له‌لایه‌که‌وه ئیوه ده‌بینن که ئیوه نه‌وان نابینن ﴿(سورة الأعراف/ ۲۷)﴾.

نه‌ژادو بنه‌رته‌یان:

خوای گه‌وره‌و به‌رز پێی راگه‌یاندوین که جنوکه له ئاگر نه‌فرینراون، ده‌فه‌رموی ﴿وَالْجَانَّ خَلْقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ﴾ وه له پێشدا هۆزی جنوکه‌کانمان له ئاگری گه‌رم و سوتینه‌ر هینا نه‌فراندن ﴿(سورة الحجر/ ۲۷)﴾.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: ﴿وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ﴾ وه خودا جنوکه‌ی له بلیسه ئاگری پاک و چاک ئافه‌ریده کرد ﴿(الرحمن/ ۱۵)﴾، هه‌ر وه‌که له (البدایة والنهایة ۵۹/۱) واهاتوه که ئیبنی عه‌باس و عیكریمة و مواهید و حه‌سه‌ن

و هی دیکهش وا دهلّین. ههروهه نهوهوی له شه رحی موسلیمدا دهلی (مارج) واته: بلیسهیه کی تیکه له بهر شایی ناگر.

له فرموده یه کیش که موسلیم ته خریجی کردوه، له عایشه وه، له پیغه مبه ر، فهرموی ((خَلَقْتَ الْمَلٰٓئِکَةَ مِنْ نُّوْرٍ، وَخَلَقْتَ الْجَانَّ مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَ اٰدَمَ مِمَّا وَصَفَ لَکُمْ: فَرِیْشْتَه له روناهی نه فرینراون و جنوکهش له ناگر نه فرینراون و ناده میش له وهی بو تان وه سف کراوه هاتوته نه فراندن)).

که ینی ئافه ریده کراون؟

گومان له وهدا نیه جنوکه له پیش مروّف ئافه ریده کراون چونکه خوای گه وه ده فهرموی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَلٍ مَسْنُونٍ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ تَارِ السُّوْمِ: به راستی ئیمه مروّفمان له گلیکی ویشکی پیکهاتو له قورپکی رهشی رزیو ئافه ریده کردوه، جنوکه شمان بهر له وه له ناگری گهرم و سوتینهر وه دی هینا ﴿ (سورة الحجر / ۲۶-۲۷).

جا ئاشکرایه به پیی ئهم ئایه ته که جنوکه پیش مروّف نه فرینراون. هه ندیک له پیشینان دهلّین که ئه وان دو هه زار سال پیش مروّف هاتونه ته دی، به لام ئهمه هیچ به لگه یه کی له قورئان یا له سوننهت له سه ر نیه.

ئاوی جنوکان له زمانی عهره بی:

ئیبنی عه بدوله پ دهلی: جنوکه له لای زمانزانان چه ند پایه کیان هه یه:

۱- ئه گهر بهر هه یی مه به ستیان جنوکه بی، دهلّین (جئی).

۲- ئه گهر مه به ستیان ئه وانه بن که هاو نشینی مروّفن، دهلّین (عامر)، به کو مه لیش دهلّین (عمار).

۳- كە باسى ئەوانە دەكەن كە بەگژ مندالاندا دىن، دەلىن (ارواح).

۴- ئەگەر پىس و ناپاك بون و بەگژ خەلكىشدا چون، دەلىن (شيطان).

۵- ئەگەر زىياترىش پىنى ئى ھەلپرى و بەھىزتر بو، پىنى دەلىن (عفرىت).

جۈرەكانى جنۇكان؛

پىغەمبەر ﷺ لەم بابەتە دەفەرموى: ((الجن ثلاثة أصناف؛ فصف يطير في الهواء ، وصف حيات و كلاب، وصف يحلون و يطعنون: جنوكه سى جۆرن: جۆرىكىيان بەھەوادا دەفەرن، جۆرىكى مارو سەگن و، جۆرىكىشىيان دىن و دەچن، نىشتە جى دەبن و گەشتىش دەكەن)) رواد الطيرى، والحاكم، واليهقى في الأسماء والصفات بأسناد صحيح(صحيح الجامع ۸۵/۳).

ھىج بوارىك بۇ وەدروخستتە ھى جىھانى جنۇكان نىھ؛

كەمىنەيەك لەخەلكى بەتەواوى ھەبونى جنۇكان رەت دەكەنە ھە و باوھرى پى ناكەن، ھەندىك لە موشرىكانىش دەلىن: مەبەست لە جنۇكان گىيانى ھەسارەكانە (مجموع الفتاوى ۲۴/۲۸۰).

كۆمەلە پىتۆلىكىش دەلىن: مەبەست بە جنۇكان نەستە خراپەكانى ناخى مروۇف و ھىزە ناپاك و پىسەكانىتى، ھەروەك مەبەست بە فرىشتانىش چاكەكانىانە.(مجموع الفتاوى ۴/۳۴۶).

ھەندىك تازەگەرىش دەلىن: جنوكه ئەو مىكروبانەن كە زانستى نوئى دۆزىتىھە.

ھەروەھا دكتور موھەممەدولبەھى لە راھەى سورەتى(الجن)دا دەلىى مەبەست بە جنۇكان ھەر فرىشتەيە. واتە لەلاى ئەو جنوكە فرىشتە يەك

جیهان و جیاوازیان نیه. ئه وهیشی به به لگه هاوردوه که فریشته کان له خه لکی بزرو داپوشراون، که سانیکیشی له جیهانی مروقان وه بهر جنوکان خستوه که له نیوانی باوه پو کوفرو له نیوان چاکه و خراپه دا خو بزرو ده که ن. (تفسیر سورة الجن ۸)

نه زانین به لگه نیه :

ئه وه پهری زانینی ئه وان که سانی جیهانی جنوکان وه درو ده خه نه وه ئه وه یه که هیچ دهر باره ی هه بونیان نازان. نه زانیتیش به لگه نیه^۱. بو عاقل و هوشمه ندانیش ناشرینه شتی که رهت که نه وه که دهر باره ی بونی نازان و شاره زاییان نیه.

خوای گه وه ئه وه ی به سیفه تیکی کافران داناوه: ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ: بَلْ كُذِّبُوا شَتَّانَ بَدْرٍ دِخْنَهُ، كَ بِهِ خَوَّانَ زَانَسْتِيَان دهر باره نیه﴾ (سورة يونس/ ۳۹).

ئایا ده بوا که سیکی پیش سه دان سال ژیا بی باوه پ به هاتنه دی ئه وه داهینراوه نو بیانه نه کا که ئیستا که سیکی ناتوانی له بهرام بهریان مل با دا هه رچه نه ده راستگۆیه که هه والی پی دابی؟

ئه گه گر گویمان له وه هه مو ده نگه نابی که هه مو که له بهریکی گهردونی گرتوته وه به لگه یه له سه ر نه بونی ده نگه کان. هه تا (رادیو) داهینراوه ده نگه کانی چینه وه ئه و جا باوه پ پی بکهین؟!

۱ جا ئه وانه بۆیان نیه ئه وه بکه نه بیانو که له سه حیحی بوخاریدا له ئیبنی عبباسه هه واتوه که نوکی ده کرد له وه ی پیغه مبه ره. جنوکه ی تواندی و ده گه لیان ئاخوتی، چونکه لیزه دا ئیبنی عبباس ئینکاری راسته رخو ئاخوتنی کردوه نه ک هی جنوکان. له گه ل هه ندیشدا که سانی جکه له ئیبنی عبباس وه کو ئیبنی مه سعود ئاخوتنه روبه ره که ش ده سه لمین. (ئه وه ی به لگه یه کیشی ئه ز به ربی بیانوه له سه ر ئه وه ی هیچی ئه ز به ر نیه).

راستییه گه ی:

راستی قسان ئه وه یه جنۆکه جیهانیکی سییه من جگه له جیهانی فریشته و مروّقان، ئافهریده ی ژیرو هوشیارن و تی ده گهن، نه ئاهوّن و نه میکروّبن، به لکو جیهانیکی ئه رکبارن و فرمانیان پی کراوه و نه هیان لی کراوه.

به لگه کان:

۱- ته و اتور:

ئیبنی تهیمیه له (مجموع الفتاوی ۱۹/۱۰) دا ده لی: هیچ یه کیک له تایه فه کانی موسلمانان نه نکولییان له هه بونی جنۆکان هیه و نه له هه ناردنێ موحه ممه د و هک په یامبه ری خوا بو جنۆکان، جه ماوه ری هه مو تایه فه کانی کافرانیش بونی جنۆکان ده سه لمینن، هه رچی کتیبیه کانیشن له جوله که و دیانان ئه واهه کو موسولمانان دان به هه بونی جنۆکاندا ده نین.

له گه ل ئه وه ی که تیانداهیه باوه ری پی نیه. ههروه کو له نیو موسولمانانیش هی واهیه وه کو جوهمیه کان و موعته زیله کان، له گه ل ئه وه ی جه ماوه ری تایه فه که و پی شه واکانی دانی پیدا ده نین.

ئه مه ش چونکی هه بونی جنۆکان به ته و اتوریکی ته واه و زانراوه وه له هه والی پیغه مبه ره کانداهاته. ئه وه شیان ده رباره زانراوه که زندوی ژیرو خاوه ن هوشن و کارای خاوه ن ویستن، به لکو فرمانیان پی کراوه و نه هیشیان لی کراوه، ههروه ها ئاهو و سیفه تی پابه ند نین به مروّف و غهیری مروّف. ههروه کو هه ندیک بیباوه پان واده نین، جا کاتیک مه سه له ی جنۆکان به ته و اتوریکی واهه پیغه مبه رانه وه هاته که زاناو و نه زان ده یزانن، هیچ کو مه لیك که خویان بده نه پال پیغه مبه ره پایه داره کانه وه، نه یان توانیوه بیباوه ری له ئاست بنوینن.

ههروهه له لاپه‌په‌ی (١٣) دا ده‌لی: (سه‌رجه‌م کۆمه‌لانی موسولمانان دان به بونی جنۆکاندا ده‌نین، هه‌روهه‌ جهم‌ماوه‌ری کافران وه‌کو تیک‌پراو ره‌شوکی ئه‌هلی کیتاب، هه‌روهه‌ تیک‌پرای هاوبه‌شدانه‌رانی عاره‌بان و بیجگه‌ له‌وانیش له‌ مندا‌لانی حام و، هه‌روهه‌ جهم‌ماوه‌ری که‌نعانیان و یۆنانیه‌کان له‌ مندا‌لانی یافث، که‌واته‌ جهم‌ماوه‌ری هه‌مو تایفه‌کان دان به بونی جنۆکاندا ده‌نین.

٢- ده‌قه‌کانی قورئان و فه‌رموده‌:

هه‌روه‌ك خودای به‌رز ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ: بَلَىٰ؛ سِرُّهُمْ بُوْكَرَا كَمَا تَأْخُذُكَ جُنُودُهُ كَوَيِّدَانِ بُوْ قَسَمِكَ أَنَّهُ رَاقِطٌ﴾ (سورة الجن/١)، هه‌روهه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوْدُونَ رِجَالًا مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا: بَمِرَاسَتِيْ پیاوانیک له‌ مرووف په‌نایان وه‌بهر پیاوانیک جنۆکان ده‌برد، جا ئه‌وانه‌ ده‌بونه‌ هوی زیده‌ بونی لارییی و مل بادانیان﴾ (سورة الجن/٦). ده‌قی دیکه‌ش گه‌لیک زۆرن، خودا یار بێ زۆربه‌یان له‌ میانه‌ی ئه‌م کتیبه‌دا دینه‌ به‌ریاس.

٣- دیتن و چاوپیکه‌وتن:

خه‌لکیکی زۆر له‌سه‌رده‌می ئیمه‌و له‌ پێش‌وشدا شتیکی له‌م بابه‌ته‌یان بینییوه، ئه‌گه‌رچی زۆر جار ئه‌وانه‌ی ده‌یان‌بینن یان ده‌یان‌به‌ن نازانن ئه‌وان جنۆکه‌ن، جا ده‌لێن ئه‌وانه‌ ئه‌رواحن یا پیاوانی غه‌یبن یا پیاوانی بۆشایی ناسمانن.

جا که‌سانیک می‌تانه‌دار له‌ زوه‌وه‌و له‌ ئیستادا باسی چاوپیکه‌وتنی جنۆکانیان بۆمان گێراوه‌ته‌وه‌. هه‌روه‌ك زانیه‌کی هیژاو پایه‌دار که‌ ناوی

نەلنەئەمەشە دەلى: جنۆكەيەك ھاتوچۇى دەكردين، من پىنم گوت: چىتان لە
 ھەمو خواردنىك لا خوشترە؟ گوتى برنج، گوتى: ئەوجا برنجمان بۇ ھىنان،
 دىتم ھەر پاروھ برنج بەرز دەبتەوھو كەسىش نابىنم، گوتم: ئىوھش ئەم جۆرە
 ھەوھسبازىانەتان تىدايە كە لە ناو ئىمەدا ھەن؟ گوتى: بەلى، جا گوتم:
 رافىضەكان چۆنن لەناو ئىوھدا؟ گوتى: خراپترىن كەسن.

ئىبنى كەثير پاش ھىنانەوھى ئەو چىرۆكە دەلى: ئەم ئىسنادەم بە
 ئەبولھەججائى ئەلمزى مامۇستام پىشاندا، گوتى: ئەمە ئىسنادىكى صحيحە
 تا دەگاتە ئەلنەئەمەش، پاشان دەلى: ئىبنى عەساكىرى حافىز لە ژياننامەى
 عەبباسى كوپى ئەحمەدى دىمەشقى دا دەلى: شەوئىك كە لە مالىدا بوم گويم لى
 بو جنۆكەيەك دەيگوت:

قلوب براها الحب حتى تعلق

مذاهبا فى كل غرب وشارق

قيم بحب الله، والله ربها

معلقة بالله دون الخلائق

واتە: دلانىك خوشەويستى دايتاشىن ھەتا وای لىھات رو لە ھەمو خۆرەلات
 خۆراوايان بکەن. ئەوان دلان بە خوشەويستى خودا سەرگەردانن و خوداش
 پەرۋەردگارىانەو، وھ لەھەمو ئافەرىدان ترازاون و بەخوداھ پەيوەستن (قسەى
 ئىبنى كەثير تەواو)..

منیش دەلىم: گەلىك كەسى جى متمانە باسى ئەوھيان بۇ كىرەوم، كە قسەيان
 لەگەل جنۆكاندا كىرەوھو جنۆكەيان دىون، جا بەيارىدەى خودا بىرىكىش لەوانە
 باس دەكەين كە دىينە سەر باسى تواناى خو گۆپىنيان بەشىوھى جۆراو جۆر.

۴- ئەو بىنەپەتەي ئىنى ئەفرىئراون:

پېغەمبەر ﷺ ھەوالى پىداۋىن كە فرىشتە لە روناھى ئافەرىد كراون و جنۆكەش لە ئاگر ئەفرىئراون، جا ھەردو بىنەپەتى جوايەز كەردۆتەو، ئەمەش وەلامە بۆ ئەوان كە سانى جنۆكە و فرىشتە لىك جودا ناكەنەو.

دېتنى كەرو سەگان بۆ جنۆكان:

ئەگەرچى ئىمەش جنۆكان نابىنن، گيانەوهرى دىكە ھەن دەيانبىنن وەكو كەرو سەگان. لە موسنەدى ئەحمەد و سونەنى ئەبو داود بەسەنەدىكى راست و بەمەرفوعى لە جابىرەو ھاتو: ((اذا سمعت نباح الكلاب، وفحق الحمير بالليل، فتعوذوا بالله من الشيطان، فانهم يرون مالا ترون: ئەگەر گویتان لە وەرپىنى سەگ بو، يا بەشەو گویتان لە زەرپىنى كەر بو، خۆتان بەخودا پەنا بگرن لە شەيتان، چونكە ئەوان شتانیك دەبىنن كە ئىو نایبىنن)). ئەمەش شتىكى نامۇنە، چونكە زانايان سەلماندىانە ھەندىك گيانەوهر توانای دىتنى شتى وایان ھەيە كە ئىمە نایانبىنن. بۆ نمونە: ھەنگ تیشكى ژور وەنەوشەيى دەبىنن، ھەر بۆيە ئەگەر ھەوریش بى دەتوانى خۆر ببىنن و، كوندەبۆش لە جەرگەي تارىكى شەودا مشكىك بەدى دەكا...

شەیتان و جنۆکه

ئەو شەیتانەى كە لە زۆر شوینی قورئانی پیرۆزدا خودای گەورە باسی بۆمان كردووە، لە جیهانی جنۆكانە، لەسەرەتادا خودای دەپەرست و لەگەڵ فریشتەكاندا ئاسماننشین بو، چووە بەهەشتیش، پاشان لەبەر زلفیزی و خۆ بەرز زانین و ئیترەیی بردن لە پەروەردگار یاخی بو، كاتێك فەرمانی پێ كرد سوژدە بۆ ئادەم ببا، ئەوجا خودا لە رحەمەتی خۆی وەدەری نا.

شەیتانیش لە زمانی عەرەبەیدا بە ھەمو زلفیزیکی یاخی دەگووتری، لەبەر فیزداری و یاخیبونی لە پەروەردگار ئەم ناوہ بەسەر ئەو ئافەریدەيە دا براوہ.

ھەرودھا (تاغوت) یشی بەسەردا براوہ ﴿الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ كەسانێك كە بپروایان ھیناوہ لەپینگەى خودا دەجەنگن و، كەسانێكى كافریش بون لە پیناو تاغوتدا دەجەنگن، جا دژی دوستان و یارانى شەیتان بجەنگن، بەراستی فەرفەیلێ شەیتان كزو كەم ھیزە ﴿(سورة النساء / ۷۶)﴾، تاغوتیش ناوێكە لەلای زۆریەى نەتەوہكانى سەر زەوى بەھەمان بێژە ھاتوہ، ھەرودھكو عەققاد لە كتیبی (ابلیس) دا باسی دەكا. بۆیەش بە تاغوت ناو براوہ چونكى سنورى خۆى بەزاندوہو، لە پەروەردگارى یاخی بوہو، خۆى كردۆتە خواوہندیكى پەرستراو.

ههروهه ها ئه و ئافه ریده یه له میهری خوا بیهیاو بوه، بۆیه ش خودای گه وره به (ابلیس) ناوی برده، له زمانی عه ره بيشدا (ابلیس) واته: كه سىك كه خىرو چاكه ی لا نه بى و (أبلس) واته بیهیاو په شوكاو.

كۆمه لیكیش له زاناكانی پیشیش ده لێن؛ پیش یاخی بونی ناوی (عه زازیل) بوه، خودای به رزیش ده زانی ئه مه تا كوێ راسته.

شهیستان ئافه ریده یه :

ئه وى چاویك به و ئایه ت و فهرمودانه دا بگێڕی كه له باره ی شه یستانه وه هاتون ده زانی كه ئافه ریده یه كى ژیره و توانای په ی پى بردن و جولان و ... هه یه و وانیه كه هه ندیك نه زان باسى لیوه ده كه ن: (كه گیانی خراپه كارى وشه ره له غه ریزه ئاژه لیه كانی مروفا خۆی ده نوینى و ئه گه ر پى بکری به ها گیانیه بالاکان له دلدا لاده با) (دائرة المعارف الحديثه ص ۳۵۷).

نه ژادى شه یستان :

پیشتر گوتمان شه یستان له جنوكانه، به لام هه ندیك له پیشین وه پاشینان كیشه یان له بابه ت ئه م مه سه له یه هه بو، بیانوشیان ئه و ئایه ته بوه كه ده فهرموى: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾. ئه و ده مه ی به فریشته كانم گوت: سوژده بو ئاده م به ن. بیجگه له ئیبلیس هه مویان سوژده یان برد، ئیبلیس ئافه رمانی كردو خۆی به زل زانی و بوه یه كىك له كافران ﴿(سورة البقرة / ۳۴)﴾.

هاوشیوهکانی ئەم ئایەتەش ھەر بەبەلگە دیننەوہ کہ خودا ئیبلیسى لە فریشتان ئاوارتوہ و باویش وایە کہ ھەلاواردن لە نیوان دو بەشی ھەمان جوړ دەبێ.

کتیبەکانی تەفسیر و میژوش کۆمەلێک گوتەى زانایانیان بۆمان ھێناوہ، دەلێن گوايە ئیبلیس لە فریشتان بوہ، دەرگەوانی بەھەشتی بوہ، یان ھى ئاسمانى دونیایى و لە ریزدارترین و ھیزاترینی فریشتان بوہ... تا دواى ئەو گوتانە. ئیبنی کەثیر لە تەفسیرەکیدە (٤/٣٩٧) دەلێ: (لە پێشینەکانەوہ گەلێک شت لەم بابەتەوہ ھاتون و زۆربەشیان ئیسرائیلیاتە و بۆ سەیرکردنى دەھینرنەوہ، خوداش ئاگادارو زاناترە بەبارى زۆربەیان. ھى واشى تىدایە بتوانین یەكجاری بە درۆى دابنێین چونکە پێچەوانەى ھەقەکەى لای ئیلمەيە. ئەوہى لە قورئانیشتا ھاتوہ ماہى دەستبەردار بونە لە ھەمو ھەوالەکانى پێشوتر. چونکە ئەو ھەوالانە لە گۆرین و زیادو کەمى بێبەش نین و، گەلێک شتیان تى ئاخراوہو، حافیزی لیھاتوی واشیان نەبوہ کہ لە گۆرانیکاری و زیندەپۆیی و پێھەلبەستان بیانپاریزی، ھەرەکو ئەم ئوممەتە پێشەواو زاناو، سەرورەو، پارێزگارو، چاکەکار و پایەدارانى ھەيە لەپەخنەگرو حافیزی لیھاتو و بە توانا کہ فرمودەیان تۆمار کردوہو، صەحیحەکەیان لە چاکەکەو، ئەو لە لاوازەکەو ئەو لە مونکەرەکەو، ئەو لە ھەلبەستراوہکەو، ئەو لە وازلیھینراوہکەو، ئەو لە وەدرۆخراوہکە. یەك لەیەکتریان جودا کردونەتەوہو، فرمودە دانەرەو، درۆزنەکان و، نەناسرەوہکان و بێجگە لەمانەش لە جوړەکانى پیاوانیان ناسیوہ، ئەمەش ھەموى بۆ پاراستنى زاتى پیغەمبەرەو پایەى موحمەدەى دواىنى پەيامبەرەن و سەرورەى مرقایەتى ﷺ لەوہى کہ درۆى بدريتە پال، یان باسیکی ئى وەگێرپن کەلەوى دانەبێ).

ئەو شتەى دەشیکەنە بیانو، گوايە خودا ئیبلیسى لە فریشتان ئاوارتوہ، ئەوہ بەلگەيەکی بپرەر نیە، چونکە رەنگە جوړى ئاوارتنەکە (الاستثناء

المنقطع) بئی، به لکو هر واشه. له بهر نه وهی دهق هیه له سر نه وهی که شهیتان له جنوکانه له و ئایه تهی ده فرموی: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ... كَاتَيْكَ به فریشتانم گوت: سوژده بو ئادهم ببهن، جا ئه وانیش سوژدهیان برد بیجگه له ئیبلیس، ئهم له جنوکان بو، له فرمانی پروهردگاری ده رچو ﴿سورة الکهف/۵۰﴾.

به پئی دهقی صه حیحیش بو مان سه لماوه که جنوکه له فریشته و له مروث جیاوازن. پیغه مبریش ﴿ده فرموی: ((ان الملائكة خلقوا من نور، وان الجن خلقوا من نار، وان آدم خلق من طين: فریشتهکان له رونا هی ئافرید کراون و جنوکهش له ئاگر ئه فریئراون و، ئادهمیش له قوپ ئه فریئراوه ((رواد مسلم. حه سه نی به صری ده ئیت: ته نانت بو چاوتروکانیکیش ئیبلیس له فریشتان نه بو. (البداية والنهاية ۷۹/۱). ههروه ها نه وهی ئیبنی تهیمیهش سو راخی کردوه نه وهی؛ شهیتان به له بهر چا وگرتنی وینه که ی له فریشتان بو. به لام نه به له بهر چا وگرتنی ره چه له ک و نه ژادی له وانه نه به له بهر چا وگرتنی نمونه که ی)) (مجموع الفتاوى ۳۴۶/۴).

نایا شهیتان نه ژادی جنوکانه یا یه کیکه له وان؟

چ به لگه یه کی رونمان به دهسته وه نیه نه وه ساغکاته وه که شهیتان نه ژادی جنوکانه، یا یه کیکه له وان، هه رچه نده نه مه شیان ئاشکراتره چونکه خودای بهر ز ده فرموی: ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ: بیجگه له ئیبلیس که له جنوکان بو ﴿سورة الکهف/۵۰﴾.

ئیبنی تهیمیهش بو چونی وایه که شهیتان نه ژادی جنوکانه، هه ر وه ک ئادهم نه ژادی مروثه (بگه رتیه بو مجموع الفتاوى ۳۴۶، ۲۳۵/۴).

خواردن و خواردنه‌وهی جنۆکان؛

جنۆكه‌كان به‌شه‌یتانی‌شه‌وه، ده‌خۆن و ده‌خۆنه‌وه، هه‌ر وه‌ك له‌ سه‌حیحی بوخاریدا له‌ ئه‌بو هوره‌یره‌وه رضی الله عنه هاتوه‌ كه‌ پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله فه‌رمانی پێ‌كرد چه‌ند به‌ردی‌كی بۆ بی‌نی تاره‌تی پێ‌ بكا، پێ‌ی فه‌رمو: ((ولا تأتني بعظم ولا بروثة: نه‌ هێسكێم بۆ بی‌نه‌ نه‌ پارچه‌ ریخ)). كه‌ پاشان ئه‌بو هوره‌یره‌ پرسیا‌ری له‌ پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله كرد له‌ باره‌ی نه‌ی‌نی نه‌ه‌ی‌ كردنی له‌ هێسك و له‌ ریخ، فه‌رموی: ((هما من طعام الجن، وانه أتاني وفد نصيبين - ونعم الجن - فسألوني الزاد، فدعوت الله لهم: أن لا يمروا بعظم ولا روثه إلا وجدوا عليها طعاما: ئه‌وانه‌ خۆرا‌کی جنۆكان، وه‌فدی‌كی جنۆكه‌كانی نه‌صیبین هاتنه‌ لام كه‌ چاك‌ترینی جنۆكان، دا‌وای زادیان لی‌كردم، منیش بۆیان له‌ خوا پارامه‌وه؛ كه‌به‌سه‌ر هه‌ر هێسكێك یا ریخێك تی‌په‌ر بن خۆرا‌کی بۆ وان له‌سه‌ر بێ)). هه‌روه‌ها له‌ سونه‌ی تیرمذی به‌ ئیسنادی‌كی صحیح هاتوه‌: ((لا تستجوا بالروث، ولا بالعظام، فإنه زاد إخوانكم من الجن: به‌ ریخ و به‌ هێسكان تاره‌تی مه‌كه‌ن چونكه‌ ئه‌وانه‌ زادی برا‌یانی جنۆكه‌تان)) (صحيح الجامع ١٥٤/٢). هه‌روه‌ها له‌ سه‌حیحی موس‌لیمدا له‌ ئیبنی‌مه‌سه‌ود هاتوه‌: ((أتاني داعي الجن فذهبت معه، فقرأت عليهم القرآن، قال: فانطلق بنا فأرانا آثارهم وآثار نيرانهم، وسألوه الزاد فقال: لكم كل عظم ذكر اسم الله عليه يقع في أيديكم لحما، وكل برة علف لدوابكم، فقال النبي صلی الله علیه و آله: فلا تستجوا بهما فأخما زاد إخوانكم: بانگه‌ی‌ژێ جنۆكان هاته‌ لام و منیش له‌گه‌لی چوم و، قورئانم به‌سه‌ردا خو‌یندن، ده‌لێ؛ جا پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله ئیمه‌ی برد جێ‌پێ و شونی ئاگری وانی پیشان دا‌ین، ئه‌وجا دا‌وای زادیان لی‌كردبو، ئه‌ویش فه‌رموی: هه‌مو هێسكێك بۆ ئیوه‌یه‌ كه‌ نی‌وی خودای له‌سه‌ر هات‌بێ و به‌گۆشتی‌تی ده‌كه‌وی‌ته‌

دهست ئىو، هەمو رىخىكىش ئالىكى چارەويىكانتانه. جا پىغەمبەر ﷺ
 فرموى: ((لا تستجوا بما فاهما زاد اخوانكم: تارەتيان پى. مەكەن، چونكە بژئوى
 برايهكانتانه))^(۲)

پىغەمبەر ﷺ ھەوالى ئوھشى پى داوين كە شەيتان بەدەستى چەپى دەخوا،
 فرمانىشى پى كردوين پىچەوانەى وى بين. موسلميش لە صەحيحەكەيدا لە
 ئىبنى عومەر ﷺ دەگىرتەوھ كە پىغەمبەر ﷺ فرموى: ((إذا أكل أحدكم فليأكل
 يمينه ، وإذا شرب فليشرب يمينه، فإن الشيطان يأكل بشماله و يشرب بشماله: ئەگەر
 يەكەكتان خواردنىكى خوارد بابەدەستى راست بىخوا، ئەگەر خواردىوھ
 بەدەستى راست بخواتەوھ. چونكە شەيتان بەدەستى چەپە دەخواو بەدەستى
 چەپىش دەخواتەوھ)).

لەموسنەدى ئىمام ئەحمەدىش ھاتوھ: ((من أكل بشماله أكل معه الشيطان ،
 ومن شرب بشماله شرب معه الشيطان: ئەو كەسەى بەدەستى چەپ خواردى
 شەيتان لەگەلى دەخواو، ئەو بەدەستى چەپىش خواردىوھ شەيتان لەگەلى
 دەخواتەوھ)). ديسان لە موسنەددا ھاتوھ: ((إذا دخل الرجل بيته فذكر اسم الله
 حين يدخل وحين يطعم، قال الشيطان: لا ميت لكم ولا عشاء ههنا، وان دخل ولم يذكر
 اسم الله عند دخوله، قال: أدركم الميت، وإن لم يذكر اسم الله عند طعامه، قال: أدركم
 الميت والعشاء: ئەگەر پياويك ھاتەوھ مالى خۆى و كە وەژوركەوت و كە خواردى
 ناوى خاوى ھىنا، شەيتان دەلى: نە شىوخواردن نە شەومانەوھتان لىرەدا
 نەما. بەلام ئەگەر لەكاتى ھاتنە ژورىدا ناوى خاوى نەھىنا، دەلى: ئىرە شوين
 و جىتانه. ئەگەر كاتى خواردنىش ناوى خاوى نەھىنا، دەلى خواردن و شوينى
 خەوتان بو)) أخرجه مسلم.

۲ ئەگەر ئىمە نەھيمان لى كرابى خوراكى جنۆكەكان گەند كەين. ديارە ئەوھشمان لى حەرامە كە
 خوراكى موقوف گەندو خراپ بكەين.

نەم دەقەنەش بەلگەن بۆ ئەو ھەي کە شەیتانەکان دەخۆن و دەخۆنەو. جا چۆن مەرووف نەھییان لی کراو ھە گۆشتیک بخۆن ناوی خواي لەسەر نەھاتی، جنۆکە ئیماندارەکانیش ئاوا، پیغەمبەر ﷺ ھەمو ھێسکیکی بۆ کردنە خۆراک کە نیوی خودای لەسەر ھاتی، ئەو ھەي بۆ بەدروست دانەناون کە ناوی خودایان لەسەر نەھاتو. ئەو ھەي (بسم الله) شی لەسەر نەکراي بۆ جنۆکەي کافرو شەیتانان جی دێن. چونکە شەیتان ئەو خواردنە بە ھەلāl دەزانێ کاتیکی ناوی خودای لەسەر یاد ناکی. ھەر لەبەر ھەندێ ھەندیک زانا وای بۆ دەچن کە مردار خۆراکی شەیتانە، چونکە ناوی خودای لەسەر نەھاتو. کە خواي گەورە دەفەرموی: ﴿إِنَّمَا الْحُمْرُ وَالْبَيْسَرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رَجُسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ: شەراب و قومار و بێتەکان و بەختگرتنەو پێسن و لەکرەي شەیتان﴾ (سورة المائدة/ ۹۰). ئیبنی قەیم لە بابەتی ئەم ئایەتە دەروەنجامی وا بوو کە مەي خواردنەو ھەي شەیتانە. چونکە بەخۆي لەو خواردنەوانە دەخواتو کە بە فەرمانی خۆي دروستی دەکەن و بۆ خۆي لە کارەکاندا بەژداری کردون، بۆیەش بەشدار دەبی لە خواردنەو ھەي و گوناھو سزاکەشي.

ھاوسەریتی و زیادبونی جنۆکان:

وادیارە جنۆکە ھاوسەرداری دەکەن و ھەندیک زاناش وەک بەلگە ئەو ئایەتە پیرۆزە دەھیننەو کە خودای گەورە لەبارەي ھاوسەرانێ ئەھلی بەھەشت دەفەرموی: ﴿لَمْ يَطْمِئْنِ إِسْرُ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ: بەر لەوان ھیچ مەرووفیک یا جنۆکەيەک دەستی بۆ نەبردون﴾ (سورة الرحمن/ ۵۶)، ھەروەھا خواھنی (لوامع الأنوار البهية) فەرمودەيەکی ھیناوتو کە پێویستە چاو بە ئیسنادەکیدا بگێردرێتو، دەفەرموی: ((ان الجن يتوالدون، کما يتوالد بنو آدم، وھم اکثر عددا: جنۆکە زاوێ دەکەن، ھەروەکو ئادەمیزاد زاوێ دەکەن و، ئەوان ژمارەیان زۆرتەر)) رواھ ابن ابی

حاتم ، وأبو الشيخ في العظمة عن قتادة. جا ئەگەر ئەم فەرمودەيە صحیح بئىيان نا،
ئایەتەكە بەرپاشكاوی باس لەو دەكا كە جنۆكەش جوتبونیان هەیه، ئەوێش
وێك بەلگە بۆ ئیئە بەسە.

خەلكانیش هەن دەلێن جنۆكە ناخۆن و ناخۆنەو و هاوسەرداری ناكەن،
بەلام ئەم قسانە بەتال دەبنەو بەو بەلگانەى كە لە قورئان و سوننەت
هاوردمان.

هەندێك زاناش دەلێن جنۆكە چەندین جۆرن؛ هى وایان تێدایە كە دەخواو
دەخواتەو، هى واشیان تێدایە ئاوان، وەهەبى كۆپى مونهیبە دەلى: (جنۆكە
چەند رەگەزێكن؛ ئەوى پالۆتەى جنۆكانە ئەمانە بریتین لە (با)یەك نە دەخۆن،
نە دەخۆنەو، نە دەمرن، نە زاوێ دەكن، رەگەزو جۆرى واشیان هەیه دەخۆن
و، دەخۆنەو، زاوێ دەكن و، دەمرن، گوتى: ئەمانەش ئەو ئەرزەنگ و دیو
درنجانەو هاوشیۆهەى ئەوانەن) أخرجه ابن جریر (لوامع الانوار ۲/۲۲۲). جا ئەمەى
و هەب باسى دەكا بەلگەى پێویستە، هێچ بەلگەش نیە. هەندێك زاناش
هەولیان داو بە باسى چۆنیەتى خواردنیان بكەن. ئایا مژین و قوتدانە، یا بۆن
كردن و هەلمژینە، تۆژینەو هەى ئەمەش هەلەیهكى نادروستە، چونكە ئیئە
چۆنیەتیەكەى نازانین و خودا و پێغەمبەرىش ﷺ هەولیان پێ نەداوین.

هاوسەریتى مەووف لەگەڵ جنۆكان:

تا ئیستاش دەكەوێتە بەر گوێمان كە فلانەكەس ژنیكى جنۆكەى هیناوە، یا
فلانە ژن، جنۆكەیهك خواستویهتى، جا سیوطى هەندێك شون و هەوالى لە
پیشینهكان و لەزانیان بۆ هیناوين، وا دەگەینەن هاوسەریتى لەنیوان مەووف و
جنۆكە رودهەدات. ئیبنى تەیمییه لە (المجموع ۳۹/۱۹) دەلى: (وا دەبى
هاوسەریتى لە نیوان مەووف و جنۆكە دروست بئى و مندالیان لى بكەوێتەو،
ئەمەش زۆرە و ئاشكرايه).

جا گريمان ئەمە رو دەدا، بەلام كۆمەلەك زانا بە مەكروھيان داناوھ وەكو
حەسەن و قەتادەو ئەلحەكەم و ئىسحاق، ھەرچى ئىمام مالىكە ﷺ ھىچ
بەلگەيەك نادۆزىتەوھ نەھى بكا لە ھاوسەرئىتى لەگەل جنۆكەدا، بەلام بە
موسستەحەبىشى دانهناوھ، بە بيانوى ئەوھى كە دەلئى: (بەلام من پيىم ناخوشە
ئەگەر ژنىك بىنم زگى پر بئى و لئى بپرسن كئ مئردتە؟ ژنە بلئى: لە جنۆكانەو
بەم جوړە گەندەلئى زۆر بئى).

خەلكانىش ھەن ئەوھ قەدەغە دەكەن. وەكو بەلگەش بۆ راپاوەكەيان دەلئى
كە خودا منەتى لەسەر بەندەكانى خۆى كردوھ بەوھى لە رەگەزى خۆيان
ھاوسەرى بۆ دانان ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ
بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾ لە نیشانەكانى خودا ئەوھى كە لە رەگەزى خۆتان ھاوسەرى
بۆتان ئەفراندوھ تا لە پال ئەواندا ئارام بگرن و، خوشەويستى و رەحمەتى
خستە نىوانتان ﴿(سورة الروم / ۲۱).

ئەگەر ھاوسەرئىتى لە نىوان مەرؤف و جنۆكەدا روش بدا لەبەر جودايى
رەگەز رىكوپيىكى و كۆكى لە نىوان ھەردو ھاوسەر وەدى نايئ و پيىكەوھ
ناگونجئىن، بۆيە حىكمەتى ھاوسەرئىتى لادەچئى، چونكە ئەو ھاونشيني و
خوشەويستىيە لە ئايەتە پيروزكەدا ئاماژەى بۆ كراوھ، ئايەتەدى.

جا ئەمە مەسەلەيەكەو ھەندىك خەلكى دەلئى لە ئىستائو لە رابردو روى داوھ
ئەگەر روشبدا ريزپەريپەكەو كەم جار وەدەبئى بكەرەكەى لە حوكمى شەرع
تييدا بپيچئەتەوھ. يا رەنگە بكەرەكەى ھىچى لە دەست دا نەبئ و نەتوانئ خۆى
لى رزگار بكا.

ئەوھش بەلگەيە بۆ ئەگەرى رودانى ھاوسەرئىتى لە نىوان مەرؤف و جنۆكە،
كە خوداى بەرز لەبارەى پەريەكانى بەھەشتى دەفەرموئى: ﴿لَمْ يَطْمِئْنِ أَنْسٌ

به لگهش بۆ ئهوهی که جنۆکه دهمرن ئهوهیه که خالیدی وهلید شهیتانه مینهکهی عوززای کوشت، عوززاش داریک بو عارب دهیانپهرست، ههروهها یهکیک له هاوهلان ئهوه جنۆکهی کوشت که هاتبوه سهر شیوهی ماریک، ههر وهک باسهکهی دینه پیتشی.

نشینگه و شوینی جنۆکان و کاتی ئامادهبوونیان:

جنۆکه له هه مان ئهم زهویهدا نیشتهجین که ئیمه لهسهریدا دهژین، به زۆریش له ویرانهو کاواندا هه، لهگهڵ شوینی پیسی وهکو هه مام و زبلدان و گۆرستانان. ههر بۆیه شه وهک ئیبنی تهیمییهش دهلی؛ زۆر لهو شیخانهی که لهگهڵ شهیتاناندا هاو دهمن، هوگری ئهوه جوړه شوینانه دهبن که نیشینگهی شهیتانهکان، فهرمودهش هاتون که نا له نوێژکردن له هه مامدا دهکن، له بهر ئهوه پیسیهێ تییادیهوه، چونکه مۆلگهی شهیتانهکانیشه. ههروهها له گۆرستانهکاندا چونکه ریخۆشکهریکه بۆ هاوبهشدانان، له پال ئهوهی که رهنگه گۆرستانهکان مۆلگه و نیشینگهی شهیتانهکانیش بن.

ههروهها زۆر کات لهوان شوینان ئاماده دهبن که دهتوانن گهندی تیدا بهریا بکن وهکو بازارهکان، پیغه مبه ریش ﷺ ئامۆزگاری یهکیک له هاوهلهکانی کردو، گوته؛ ((لا تكونن ان استطعت ان تكون اول من تدخل السوق ، ولا آخر من يخرج منها ، فانها معركة الشيطان وما ينصب رايتها؛ نهگهر پیت بکری یه کهم کهس مبه که دهچییه بازارپی، ههروهها دوامین که سیش مبه که لییه وه ده ربچی، چونکه بازار جهنگی شهیتانهو بهیداخی خوی لهوی هه لدهدا)) رواد مسلم فی صحیه. ههروهها شهیتانهکان شهوی له مالاندا ده میننه وهوه، (بسم الله) کردن و یادی خوداو، قورئان خویندنه وهوه به تایبه تیش سورتهی (البقرة) و ئایه تولکوری، له مالی وه دهریان دهنی، پیغه مبه ریش ﷺ پیی راگه یاندوین، که شهیتانهکان لهگهڵ تاریک داهاتن بلاوهی لی دهکن و زۆر دهبن، هه ربویهش فهرمانی پی کردوین که

مندالەكانمان لەم ماوەیەدا دابكەین، ئەم فەرمودەیەش بوخاری و موسلیم دەیگیرنەو.

هەروەها شەیتانەكان لە دەنگی بانگی هەلدین و ناتوانن گۆی بو دەنگی بانگ رادین و لە رەمەزانیشتا شەیتانەكان كۆت دەكرین.

لەو شونانەى شەیتانان لێى دادەنیشن

شەیتانەكان حەز دەكەن لە نێوان سیبەر و بەر رۆژى دانیشن. بۆیەش پیغەمبەر ﷺ نەهى لەو كردووە مەروەف لە نێوان رۆژو سیبەر دانیشی، ئەمەش فەرمودەیەكى راستە لە سونەكان و شوینی دیکەش گێردراوەتەو.

چارەوێى جنۆكان

لە فەرمودەیەكى ئیبنى مەسعود، لە صەحیحى موسلیمدا هاتووە كە جنۆكە داواى زادیان لە پیغەمبەر كرد ﷺ، ئەویش فەرموی: ((لکم کل عظم ذکر اسم الله علیه، یقع فی أیدیکم لحمًا، وکل بعرة علف لدوابکم؛ هەموو هێسكێك كە ناوى خودای لەسەر هاتبێ بو ئێوەیە، بە گوشتی دێتە دەستتان و، هەموو ریخیکیش ئالیکى چارەوێكانتانه)).

لێرەدا دەردەكەوێ جنۆكە چارەوێیان هەیە و ئالیکى چارەوێكانیان پاشەڕۆی چارەوێی مەروەف.

ئاژەلانیك شەیتانەكان هاوئێتیان دەكەن

یەكێك لەو ئاژەلانیە حوشتەر، پیغەمبەر ﷺ دەفەرموی: ((ان الأبل خلقت من الشیاطین، وان وراء کل بعیر شیطاناً؛ حوشتەر لە شەیتانان ئافەریدكراون و لەدواى هەر حوشتریك شەیتانیك هەیە) رواه سعید بن منصور فی سنه باسناد مرسل حسن(صحیح

— مع ۵۲/۲)، هر له بهر ئه مه پيغه مبهړ ﷺ نه هې له وه كړدوه نويز له هه ويزي حوشراندا بكړي. هر وهك له موسنه دي ئه حمه دو سونه ني ئه بو داوددا هاتوه كه پيغه مبهړ ﷺ فهرموي: ((لاتصلوا في مبارك الأبل، فأما من الشياطين وصلوا في مرائب الغنم فأما بركة...: له هه ويزي حوشراندا نويز مه كهن، چونكه له شهي تانانه وهيه و، نويز له هه ويزي مه پدا بكن چونكه ئه مه پيت و فپه))، هه روه ها له سونه ني ئي بني ماجه دا به ئيسناديكي راست هاتوه: ((ولا تصلوا في أعطان الأبل، فأما خلقت من الشياطين: له ناو عوله حوشراندا نويز مه كهن، چونكه ئه مانه له شهي تانان ئا فهر يدكراون)).

ئهم فهرمودانه ش ئه و قسه يه رت ده كه نه وه كه ده لي هوي نه هې كردن له نويز كردن له هه ويزي حوشران بريتييه له پيسي ميزو پاشه پوكي، به لكو راست نه وه يه كه پاشه پوو ميزي ئه و ئاژه لانه ي گوشتيان ده خوري پيس نين.

دزيوي وينه ي شهي تان:

شهي تان شيوه ي زور دزيو ناشيرينه، ئه مه ش له زهيني مروفدا مه ييوه، خوداش به ري داري ژه قنه بوتې به سهركي شهي تانان شوبه اندوه، ئه و داره ي كه له بڼه وه ي دوزه خيدا په گي داكوتاوه، ئه و پيك چواندنه ش له بهر ناشيريني وينه و شيوه كانيانه، ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهَا قِئَةً لِلظَّالِمِينَ﴾ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ: به راستي ئه مه داريكه له قولايي دوزه خ ده پوي، خونچه ي سهر لقه كاني ده لي سهر و سه كوتي شهي تانه كانه ﴿سورة الصافات / ٦٤-٦٥﴾.

ديانه كانيش له سه ده كاني ناوه راستدا شهي تانان به شيوه ي پياويكي په شي ردين به گروازه و بروي بلند و ده ميكي ناگراوي و دو قوچ و سم و كلكيك وينه ده كيشا. (دائرة المعارف الحديثة/ ٣٥٧).

شەيتان دو شاخى ھەيە :

لە صەحیحى موسلىمدا لە ئیبنى عومەر ھاتوھ کە پېغەمبەر ﷺ فەرموي: ((لا تحروا بصلاتکم طلوع الشمس، ولا غروبها، فإنها تطلع بين قربي الشيطان: لە کاتى رۆژەلاتدا نۆیژ مەکن، ھەروەھا لە کاتى رۆژاوا بوندا، چونکە رۆژ لەنیوان ھەردو قوچی شەیتانی ھەلدى)).

ھەروەھا ھەر لە ئیبنى عومەر ھەوھ لە بوخارى و موسلىمدا ھاتوھ: ((إذا طلع حاجب الشمس فدعوا الصلاة حتى تغيب، ولا تحيئوا بصلاتکم طلوع الشمس، ولا غروبها فإنها تطلع بين قربي شيطان: ئەگەر رۆژ کەوتە زەردى لە نۆیژى گەپین ھەتا ئاوا دەبى، ھەروەھا نۆیژتان مەخەنە کاتى رۆژەلات و، کاتى رۆژئاوا، چونکە رۆژ لە نیوان ھەردو قوچی شەیتان ھەلدى)).

مانای وایە کە کۆمەلێک لە ھاوبەش دانەرەکان رۆژیان دەپەرست و لە کاتى ھەلاتن و کاتى ئاوابونیدا سوژدەیان بۆ دەبرد، جا لەو کاتانەدا، شەیتان لەپاست رۆژى رادەوستى تا پەرستەنەکیان بۆی بى.

جا ئێمە نەھیمان ئىکراوھ نۆیژ لەو دو کاتە بکەین، راستیش وایە کە نۆیژ لەو دو کاتەدا دروستە ئەگەر ھۆیکى ھەبى وەکو سلاوى مزگەفت. بەلام بەبى ھۆ دروست نیه وەکو سوننەتى رەھا، چونکە پېغەمبەر ﷺ دەفەرموي ((لا تحيئوا: مەيخەنە ئەو کاتە))، ھەروەھا لە فەرمودەيەکی دیکەشدا باسى شاخەکانى شەیتان کراوھ، لە بوخارىدا لە ئیبنى عومەر ﷺ دەلئى: دیتم پېغەمبەرى خوا ﷺ ئاماژەى بۆ رۆژەلات کردو فەرموي: ((ها ان الفتنة ها هنا، ان الفتنة ها هنا حيث يطلع قرن الشيطان: ئەوھتا ئاشوب وایرەدايە، ئاشوب وایرەدايە، لیڕە کە قوچەکانى شەیتانى لیوھ دەردەچى)) (مەبەستیش لای رۆژەلاتە).

تواناکانی جنۆکان:

خودا توانایهکی داوه ته جنۆکان که به مروّقی نه داوه و باسی هیندیک توانای وانی بۆمان کردوه، له وانهش:

خیرایی جولوه و جیگۆرینیان:

وهك ئهوهی كه ديوێك له جنۆكان به ئینى به سلیمانی پیغه مبهری خودا دا که عهرشی شارنی یه مهنی بۆ بینیت بهیتولمه قدیس له ماوه یهکی وا له ههستانه وهی پیاویکی دانیشتو تیپه پ نهبن، به لام ئهوهی که زانستی له کتیبی پیبو گوتی: ئه من بۆتی دههینم بهر له وهی چاوان لیک نیی: ﴿ قَالَ عَفْرْتُ مِنْ الْجِنَّ اَنَا اَتِيكَ بِه قَبْلَ اَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَاِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيْ اَمِيْنٌ ﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنْ الْكِتَابِ اَنَا اَتِيكَ بِه قَبْلَ اَنْ يَرْتَدَّ اِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَاَهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي...: ئه زهنگیک له جنۆکان گوتی: من دهیهینمه لات پیش ئه وهی له جینی خۆت هه لستی وه بیگومان سه بارهت بهو کاره بههیزو ده سپاکم، ئه و که سهی که زانستی کتیبی لایو، گوتی: پیش ئه وهی چاو بتروکینی دهیهینمه لات، جا کاتی سوله یمان دیتی ته خته کهی لا ئاماده و جیگره، گوتی: ئه مه له فه زلی پهروه ردگارمه ﴿ (سورة النمل/ ۳۹-۴۰) 》.

پیشکه و تنیان له مروّقی له بوارهکانی گهردوند:

هر له زوه وه بهرو شوینهکانی پیشه وه له ئاسمانیدا هه لده کشان، جا به دزی گوینیان بۆ هه والهکانی ئاسمانی راده گرت، تا پیش رودانی شتی که بیزانن، به لام که پیغه مبهر ښه ره وانه کرا، پاسه وانی له ئاسمانی زیاد

کرا: ﴿وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلْتِ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا﴾ وَأَنَا كَمَا تَعْدُ مِنْهَا
مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْمَعُ الْآنَ يَحْذُ لَهُ شُهَابًا رَصَدًا: بهراستی ئیمه به ناسماندا
گه پراین و دهستمان گه یشتی، جا دیتمان ناسمان له پاریزه ری به هیزو
ئه سستیره ی سوتینه ر پرکراوه، ئیمه له و جییانه دا داده نشتین که بو گوپراگرتن
دهبو، جا هر کهس ئیستا گوئی بگری تۆپه ئیکی ناگراوی له بۆسه ی خویدا
گیردینی ﴿ (سورة الجن/ ۸-۹) .

پنجه مبه ریش ﷺ ئه وهن بۆرون دهکاته وه که چۆنیان گوئی بۆ هه والان
را دهگرت، له ئه بو هورهیره وه له پنجه مبه ر ﷺ هاتوه: ((اذا قضی الله الامر فی السماء
ضربت الملائكة بأجنحتها خضعانا لقوله ، کالسلسلة علی صفوان یفذهم ذلك ، فإذا
فرع عن قلوبهم قالوا ماذا قال ربکم ؟ قالوا الذي قاله الحق ، وهو العلي الكبير ، فیسمعها
مسترقوا السمع ، ومستمعوا السمع هكذا، واحد فوق آخر، وصف سفیان بیده، وفرج
بین أصابع یده الیمنی نصبها بعضها فوق بعض، فرما أدرك الشهاب المستمع قبل أن یرمی
بها الی صاحبه فیحرقه، وربما لم یدرکه حتی یرمی بها الی الذي یلیه ، الی الذي هو أسفل
منه، حتی یلقوها الی الارض، وربما قال سفیان: حتی تنتهی الی الأرض فتلقى علی فم
الساحر فیکذب معها مائة کذبة، فیصدق، فیقولون: ألم یخبرنا یوم کذا وکذا بکذا وکذا،
فوجدناه حقا للی سمعت من السماء: ئه گهر خوای گه وه فه رمانیکی ده رکرد له
ناسمانیدا، فریشته کان وهک مل که چی بۆ فه رمانه که ی بالانیان لیک ده ده ن، وهک
زنجیریک به ئاویکی بیگه ردد ا بده ی ئه وها ناخیان ده سمی و له دلیان ده چه قی،
جا ئه گهر دلیان وه ناگا هاته وه ده لین: پهروه ردگار تان چی فه رمو؟ ئه وی
فه رموی حه ق بو، هر خودا به رزو مه زنه. جا ئه و جنوکانه ی هه وال دزن و گوئی
را ده گرن یه که له سه ر پشتی یه کتر ریز بون و گوئیان له وه ده بی، جا په نگه تۆپه له
ناگریک بهر ئه وه ی بکه وی که گوئی راگرتوه، پینش ئه وه ی هه واله که بگه یه نیته
ها وه له که ی بیسوتینی، رهنگه تۆپه له ناگه که شی نه گاتی تا هه واله که ده داته

هاوهلهكهى بيسوتينى، رهنكه توپهله ناگرهكهشى نهگاتى تا ههوالهكه دهواته
 هاوهلهكهى كه لهخواره خوپهتى تا دهگاته زهوى، دهخرپته سهر زارى
 جادوگهرو ئهويش سهه دروى لهگهلا دهكا، راستيهكيشى تىدايه. جا دهلين:
 نهدى فلانه روژى فلان شتى پينهگوتين، ديتمان راسته، لهگهلا نهو ههواله
 ريكهوتوه كه له ئاسمانپوه بيستراوه ((رواه البخاري في صحيحه.

ئهفسانهيهكى نهفامى:

جا ئهم زانسته له بارهى تىگرتنى توپهله ناگرى ئاسمانى، ئهو ئهفسانهيهى
 له نيو برد كه له نيو كۆمهلى نهفاميدا ئهم دهم ئهو دهمى پى دهكرا، له
 عهبدوللاى كوپى عهباسهوه هاتوه، دهلى: پياويك له هاوهلانى پيغهمبهر ﷺ كه
 له پشتيوانان بو پى راگهياندم، كاتيك له شهويكدا لهگهلا پيغهمبهر ﷺ
 دانيشتبون، ئهستيرهيهك داپزاو دونياى روناك كرد، پيغهمبهر ﷺ پى فهرمون:
 ((ماذا كنتم تقولون في الجاهلية إذا رمي بمثل هذا: له كاتى نهفامى دا چيتان دهگوت
 ئهگهر ئهستيرهيهكى وا هاويژرابا))؟ گوتيان: خوداو پيغهمبهرهكهى زاناترين،
 دهمانگوت: ئهمشو پياويكى مهزن لهدايك بو، پياويكى مهزنيش مرد. جا
 پيغهمبهر ﷺ فهرموى ((فافما لايرمى بما لموت احد ولا لحياته، ولكن ربنا تبارك وتعالى
 اسمه اذا قضى امراً سبح حملة العرش، ثم سبح أهل السماء الذين يلونهم، حتى يبلغ التسبيح
 أهل السماء الدنيا، ثم قال الذين يلون حملة العرش لحملة العرش: ماذا قال ربكم؟
 فيخبرونهم ماذا قال. قال فيستخبر بعض أهل السماوات بعضاً؛ حتى يبلغ الخبر هذه
 السماء الدنيا. فتخطف الجن السمع، فيقذفون الى أوليائهم، ويرمون به فما جاءوا به على
 وجهه فهو حق، ولكنهم يعرفون فيه ويزيدون: ئهو توپهله گپانه نهلهبهه مردنى
 يهكيك دههاويژرين نهلهبهه ژيانى، بهلام پهروهردگارى بهرزمان ئهگهر
 فهرمانيكى دهركرد، ههنگراني عهرش پاكيگارى دهكهن و، پاشان

ئاسماننشینەکانی دواي ئەوان پاکىگارى دەکەن، تا پاکىگارىيە کە دەگاتە سەرنشینانی ئاسمانى دنیاين، ئەو جا ئەوانى دواي هەلگرانى عەرش بە هەلگرانى عەرش دەلین: پەرەردگارتان چى فەرمو؟ چى فەرموبى پىيان دەلین، ئنجا ئاسماننیشیان هەوالپەرسى لىکدى دەکەن، تا هەوالە کە دەگاتە ئاسمانى دنیا. جنۆکە گۆپیان گرتووە هەوالە کە دەرفینن و دەرخەنە دلى پشتیوانانى خويان، جا ئەوى وەکو خوئى بهینن هەقەو پەوايە. بەلام گۆرانکاری تیدا دەکەن و بوئى زیاد دەکەن ((رواه مسلم في صحيحه.

شارەزاییان لە بنیاتنان و پێشەسازی:

خودا پئی راگەیاندوین کە جنۆکەى رام کردبون بو سلیمانى پێغەمبەرى خوئى. جا گەلەك کارو کردەو هیان بو ئەنجام دەدا کە پێویستی بە تواناو، زیرەکی و، پسپۆرى هەبو، ﴿وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَرِغِ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ یەکلون لە ما یشأ من محارِب و کما یل و حِفان کالجواب و قدور راسیات: دەستەیه ک لە جنۆکان بەفەرمانى پەرەردگارى کاریان بو دەکردو، یەکیك لەوانە لە فەرمانى ئیعمە لای بدایا سزای ناگرى سوتینەرمان پئی دەچێژان، هەرچى دەویست لە پەرستگا و پەیکەر و قاپ و مەنجەلى گەرەو پتەومان بو سازدا ﴿(سورة سبا/۱۲-۱۳).

هەرەها پئی دەچى هەر لە زووە ئەوان وەکو رادیو و تەلەفزیونیان داھینابى، ئیبنى تەیممە لە (مجموع الفتاوى ۳۰۹/۱۱) دا باس لەو دەکا: (کە هیندیک لەو شیخانەى پەيوەندیان بە جنۆکانەو هەبو پىيان راگەیاندووە: کە جنۆکە شتیکی بریقەدارى وەکو ئاو شوشەى پیشان دەدەن، جا هەر شتیکی بیانەوئى ئەو هەوالە کەى رابگەیهنن لەویدا پیشانى دەدەن و بوئى رادەنوینن،

ئەو شەيخە دەلى: جامنىش بەخەلكى رادەگەيەنم. ھەرودھا قسەى ھەر
ھاوئەللىكى خۇم پى رادەگەيەنن كە ھانام وەبەر دىنن و، كە منىش وەرامى
دەدەمەو وەرامەكەى پى دەگەيەنن).

تواناى شىوئەگۆرىنيان :

جنوكه دەتوانن خۇيان بىننە سەر شىوئەى مەوۇف و ئاژەل، ھەر وەك شەيتان
لە رۆژى بەردا ھاتە لاى موشرىكان لەسەر شىوئەى سوراقەى كورى مالىك و
بەلىنى سەرکەوتنى بە موشرىكان دا، لە ھەندىش ئەم ئايەتە دابەزى:
﴿وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ:
وہكاتىك شەيتان كەدەوئەى ئەوانى رازاندەو و گوتى: ئەمەو كەس بەسەرتاندا
زال نىو من پشەتيوانى ئىوئەم ﴿(سورة الأنفال / ٤٨)، بەلام كاتىك ھەردو لەشكر
گەيشتنە يەك و دىتى وافریشتە لە ئاسمانى دىنە خوار، پىنى بەغارى وەنا،
﴿فَلَمَّا تَرَأَتِ الْمَنَانِ نَكْصَ عَلَى عَقَبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي
أُخَافُ اللَّهَ... : جا كاتىك دو دەستە روبەپوى يەكتر بون، شەيتان بەسەر پارنەى
خۇيدا گەپاوە و گوتى: بەراستى من لە ئىوئە بىزار و بەرىم و من شتىك دەبينم
كە ئىوئە نايىبنن، بەراستى من لە خودا دەترسم ﴿(سورة الأنفال / ٤٨).

ھەرودھا چىرۆكىكى سەمەرە بەسەر ئەبو ھورەيرەدا ھاتو، كە بوخارى و
ھى دىكەش دەيگىرنەو؛ ئەبو ھورەيرە دەلى: پىغەمبەرى خودا ﷺ رايسپاردم
كە زەكاتى رەمەزانى بپارىزم، جا يەكەك ھاتە لام و بە گۆلمان خواردنەكەى
دەبرد، منىش گرتە و گوتە: واللہ بۆ لاى پىغەمبەرى خودا ﷺ دەتبەم، گوتى:
نەدار و دەسكورتەم، مال و مندالەم لە ملەو، زۆر پىويستم، دەلى: جا بەرەلەم
كرد، بۆ سەبەينى پىغەمبەر ﷺ پىنى فەرموم: ((يا أبا هريرة، ما فعل أسيرك البارحة ؟

ئەرئى ئەبو ھورەيرە، يەخسىرەكەى دوينىت چى کرد؟))، دەلى: گوتم: ئەى
 پىغەمبەرى خوا گازاندەى نەدارىەكى زۆرو مال و مندالى لا کردم، منیش
 بەزەيىم پىدا ھاتەو و بەرەلام کرد. فەرموى ((أما انه كذبك وسيعود: بەلام ئەو
 دروى لەگەل کردى و دەشگەریتەو)). جا من زانیم دیتەو چونکە پىغەمبەرﷺ
 فەرموى دیتەو، بۆيە خۆم بۆ دانوساند، ديسان ھاتەو و گۆلمى ھاويشتە
 خواردنەكەى، ئەو جارەش گرتم و، پىم گوت: دەبى بقبەم بۆ لای
 پىغەمبەرى خوداﷺ، گوتى: لىم گەپئ، زۆر نەدارم و مندالم لە مليە، جارێكى
 دى ناگەریمەو، منیش بەزەيىم پىدا ھاتەو، بەرەلام کرد. رۆژم لى بۆو،
 پىغەمبەرى خواﷺ پىمى فەرمو: ((يا أبا هريرة، ما فعل أسيرك؟: ئەى ئەبو
 ھورەيرە، دىلەكەت چى کرد؟)) گوتم: ئەى پىغەمبەرى خوا گلەيى ئاتاجيەكى
 زۆرو مندالى لەلا کردم و منیش بەزەيىم پىدا ھاتەو بەرم ھەلدا. فەرموى: ((أما
 انه كذبك وسيعود: بەلام ئەو دروى دەگەل کردى و ديسان دیتەو)). سىيەم
 جاریش لى دانوسام ديسان ھاتەو گۆلمى لە خواردنەكەدا. منیش گرتم و
 پىم گوت: بۆ لای پىغەمبەرى خوداﷺ بەرزت دەكەمەو. ئەمەش دوا جارو
 سىيەم جارە دەلى نايەمەو دەشگەریتەو! گوتى: لىم گەپئ چەند
 وشەيەكت فير دەكەم كە بەوان و شان خودا سودت پى دەگەيەنئ، وتم ئەم
 وشانە چىن؟ گوتى: ئەگەر چويتە سەر نوینەكەت نايەتولكورسى بخوينە ﴿اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ تا كۆتايى نايەتەكە، ئەوجا تاكو سبەينى لە خوداوە
 پارێزەرێكت لەسەر دەبى و، هىچ شەيتانىك نيزيكت ناكەوى، جا منیش
 بەرەلام کرد، سبەينەكەى پىغەمبەرى خواﷺ پىمى فەرمو: ((ما فعل أسيرك
 البارحة؟: دوينى يەخسىرەكەت چى کرد؟)) گوتم: ئەى پىغەمبەرى خوا، گوايە
 چەند وشەيەكى فيرکردوم بە ھۆيانەو سودى خودام پى بگات. فەرموى: ((ما
 هي؟: وشەكان چىن؟)) گوتم: پىمى گوت: ئەگەر چويتە سەر نوینەكەت،

ئايە تولکورسى بخوینە ھەر لەسەرەتا تا کوټایی ئایەتەکە ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ پاشان گوئی: ئەوجا تا کو سبەینێ پارێزەرێکت لە خوداو لەسەر دەبن و هیچ شەیتانیکت ئی نێزیک نابتەو. دیارە هاوێلانیش زۆر مەکوێ بون لەسەر چاکەکاری، پیڤەمبەرﷺ فەرموی: ((أما انه قد صدقك وهو كذوب، تعلم من تخاطب منذ ثلاث ليل يا ابا هريرة؟)) راستی پێ گوئی لەگەڵ ئەوێ کە بەخۆی درۆزنە، دەزانی سێ شەو قسان لەگەڵ کێ دەکەیت، ئەبو ھوریرە؟)) گوئی: نەخیر. فەرموی ((ذاك شيطان: ئەمە شەیتانیکت بو)).

جا ئەو شەیتانە خۆی ھێنا بوە سەر شیوەی مڕۆف و، واش دەبن کە خۆی لە شیوەی ئازەلی وەك: حوشتەر، یان کەر، یان چیل، یان سەگ، یان پشیلە رابنوینێ.

بە تاییبەتیش خۆ دیننە سەر شیوەی سەگی رەش. بۆیەش پیڤەمبەرﷺ پێی راگەیاندوین کە بەپێشدا تیپەرینی سەگی رەش نوێژ بەتال دەکا، بە پاساوی ئەوێ (سەگی رەش شەیتانە)، ئیبنی تەیمیەش دەلی: (سەگی رەش شەیتانی سەگە و گەلەك جارەن جنۆکە خۆ دیننە سەر وینە و وینە پشیلە رەشیش، چونکە رەشاتی لەرەنگی دیکە زیتر ھێزە شەیتانیەکان لەخۆوە دەگری، وە ھیزی گەرمیشی تێدا یە).

جنۆکە مالاڤ:

جنۆکە خۆ دیننە سەر شکلی مار و خۆیان بەخەلکی پێشان دەدەن بۆیەش پیڤەمبەرﷺ نەھی لە کوشتنی جانەوێ مالاڤ کردو، نەوێ کوژاوێکە جنۆکە یەکی موسلمان بێ، لە صەحیحی موسلیما لە ئەبوسەعیدی خودریەو دەلی: پیڤەمبەرﷺ خواﷻ فەرموی: ((ان بالمدينة نفراً من الجن قد أسلموا، فمن رأى

شيئاً من هذه العوامر فليؤذنه ثلاثاً، فان بدا له بعد فليقتله؛ فانه شيطان: كۆمەلە
 جنۆكەيەك لەمەدینەدا هەن موسولمان بوینە، جا هەر یەكێك شتیکی لەو
 جانەوەرانی دیت با سێ جارێك مۆلەتی بدا، ئەگەر پاشان هەر بۆی دەرکەوت، با
 بیکوژی ئەو شەیتانە))..

یەکیکیش لە هاوێلان جارێك ماریکی نیو مائی دەرکۆژی و بەو بە هیلاک
 دەچی. موسلیم لە صەحیحەکەیدا دەگێڕتەوە: ئەبو سائیب هاتە لای
 ئەبوسەعیدی خۆدی لە مالهەو، دیتی وا نوێژ دەکا، دەلی: جا دانیشتم و
 چاوەڕێم کرد تا نوێژەکی تەواو دەکا، لەنیوگەل دارخورمایان لەلای ژوړی
 گویم لە خشپەیی جۆلەیک بو، ئاوپم داوه، دیتم ماریکە، پازم دا بیکوژم،
 ئەبوسعید ئاماژەیی بۆ کردم دانیشتم، دانیشتمەوه، کە تەواو بو ئاماژەیی بە
 مائیك کرد لە خانووەکە وگوتی: ئەو مالهەیی دەبینی؟ گوتم: بەلی. گوتی:
 گەنجیکی تیدا بو تازە ژنی هینابو، گوتی: جا لەگەل پیغەمبەر ﷺ دەرچوین بۆ
 خەندەق. ئەو گەنجە نیو پۆیان مۆلەتی لە پیغەمبەر ﷺ وەر دەگرت و دەهاتەوه
 لای خیزانی، رۆژیک مۆلەتی خواست، پیغەمبەر ﷺ پیتی فەرمو: ((خذ علیک
 سلاحک فانی أخصی علیک قریظة: چەکەکەت لەگەل خۆت ببە، ترسی تۆم لە
 قورەیظە هەیە)). جا گەنجەکە چەکەکی بردو پاشان گەراوه، دیتی وا ژنەکی
 لەنیوان هەردو دەرگان راوێستاه، غیڕەتی بزات و رمیکی درێژ کرد ویستی
 لە ژنەکی بدا، ژنەکی گوتی: رمەکەت لابەو بڕۆ ژوړی تا ببینی چی منی
 وەدەر ناوه، کە چوێ ژوړی بینی وا ماریکی گەورە لەسەر نوینەکەدا پەپکەیی
 کردوه، جا رمەکی هاویشتی، لەمارەکی داو سمی، پاشان تەنگیان پیک
 هەلچنی و مارەکی خۆی تینالاند، نەزانرا کامەیان زوتر مردن؛ مارەکی یان
 گەنجەکە؟ دەلی: جا هاتینە لای پیغەمبەر ﷺ و باسەکەمان بۆی کرد و، گوتمان
 لە خودا بپاریئوه تا بۆمانی زندو بکاتەوه فەرموی: ((استغفروا لصاحبکم: داوایی

ليخوشبون بۆ ھاوۈلەكەتان بىكەن)). پاشان فەرەمۇي: ((ان بالمدينة جناً قد أسلموا ، فاذا رأيتم شيئاً فاذنوه ثلاثة أيام ، فان بدا لكم بعد ذلك فاقتلوه ، فانما هو شيطان: مەدىنە جنۆكەى وای تىدايە موسولمان بون ؛ جا ئەگەر شتىكتان لييان بينى سى رۆژان دەستورىيان بەن ئەگەر پاش ھەنگى ھاتنەو ھەر چاوتان بىكوژن. چونكە ئەمە شەيتانە)).

چەند ناگادارىيەك:

١) ئەم ھوكمە، كە نەھى كەردنە لەكوشتنى ئەم گياندارانە، تەننى بەماران تايبەتە.

٢) بۆ ھەمو ماريكىش نا، بەلكو ئەو مارانەى لە مالاندا دەيانبينىن، ھەرچى ئەوانەشن كە لە دەرىيى مالان دەيانبينىن ئەوا ئىمە فەرمانان پى كراو ھەيانكوژين.

٣) ئەگەر ماريكمان لە مالىكدا دىت فەرمانى پى دەكەين بچىتە دەرى. ھەك ئەوھى بلىن: بە خودا سویندت دەدەم كە لەم مالىە بچىتە دەرى و، شەپى خۆتمان ئى ھەدور بىخى، ئەگىنا دەتكوژين. جا ئەگەر پاش سى رۆژان دىترا دەكوژى.

٤) ھۆكارى كوشتنىشى لە پاش سى رۆژان بۆ ئەو دەگەرپىتەو كە ئىمە دۇنيا بوين لەوھى جنۆكەيەكى موسولمان نيە، چونكە ئەگەر وابوایە مالىەكەى جى دەھىشت. جا ئەگەر ماريكى بەراستى بىت ئەوا شايانى كوشتنە. ئەگەر جنۆكەيەكى كافرو ياخىش بى ھەر شايانى كوشتنە، چونكە خانەوادەى مالىەكەى ترساندو ھە ئازارى داو.

٥) جۆرّيك هه‌ن له جنۆكه‌ی مالان دهرداوێژرێن و بێ ده‌ستوردان ده‌كوژرێن، هه‌ر وه‌ك له سه‌حیحی بوخاری دا هاتوه‌ كه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: ((لا تقتلوا الجنان، الا كل أتر ذی طفیلین ؛ فانه یسقط الولد، ویذهب البصر فاقتلوه: جنۆكه‌ی مالان مه‌كوژن. جگه‌ له هه‌مو ماریكی كلك قوتی شاخدار، چونكه‌ ئه‌مه‌ منداڵان له‌بار ده‌با و چاوان كوێر ده‌كا، جا بیکوژن)).

جا ئایا هه‌مو ماریك جنۆكه‌ن یان ته‌نها هه‌ندیكیان؟ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: ((الحیات مسخ الجن صورة، كما مسخت القردة والخنازیر من بنی اسرائیل: ماره‌كان رموزنی جنۆكانن هه‌روه‌كو كه‌ مه‌یمون و به‌رازیش رموزنی به‌نی ئیسرائیلن)) (رواه الطبرانی و أبو الشیخ فی العظمة باسناد صحیح)، (راجع الأحادیث الصحیحة ١٠٤/٣).

چۆن خوێن به‌ ده‌ماراندا ره‌ت ده‌بێ، شه‌یتان ئاوا به‌ ئاده‌مییان تیپه‌ر ده‌بێ:

له سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا له‌ ئه‌نه‌سه‌وه‌ هاتوه‌ ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموی: ((إن الشیطان یجری من الانسان مجری الدم: شه‌یتان له‌ مرووف دا به‌ راڤه‌وه‌ی خوێنیدا ده‌چێ)).

دیسان له‌ هه‌ردو سه‌حیحاندا له‌ سه‌فیه‌ی كچی حویه‌ی خیزانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ خه‌لوه‌تدا بو، شه‌ویك هاته‌ سه‌ردانیو، قسه‌م له‌گه‌ڵی كرد، پاشان هه‌ستام بگه‌رمه‌وه‌. ئه‌ویش هه‌ستا له‌گه‌ڵ تا ره‌وانه‌م بكا. سه‌فیه‌ له‌مالی ئوسامه‌ی كوپری زه‌ید نیشته‌جێ بو، جا دو پیاو له‌ پشتیوانان تیپه‌رین، كه‌ پێغه‌مبه‌ریان ﷺ دیت پێیان هه‌لێنا، پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: ((علی رسلکما إما صفیة بنت حبیب: له‌سه‌ره‌خۆ، ئه‌وه‌ سه‌فیه‌ی كچی حویه‌یه)). گوتیان: سبحان الله ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا!! فه‌رموی ((ان الشیطان یجری من ابن آدم مجری الدم، و إني خشيت أن یقذف فی قلوبکما شراً، أو

قُلْ شَيْئًا: شهيتان له موقوفدا به راپه‌وی خویندا ده‌چی، منیش له‌وه ترسام
شتیکی خراپتان بخاته دل)).

لاوازی و ناته‌وانیان:

جنوکه‌و شهیتانه‌کان لایه‌نی هیزیان تیدا‌یه و، لایه‌نی لاوازیش، خودای
به‌رز ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾: به‌راستی فروفیلّی شهیتان کزو
که‌م هیزه ﴿(سورة النساء/ ۷۶)﴾.

جا ه‌ندیك له‌و لایه‌نه‌نانه ده‌خینه به‌رچاو که پیغه‌مبه‌ره پنی
ناساندوین.

ده‌سه‌لاتیان به‌سه‌ر به‌نده چاکه‌کانی خودا نیه:

خودای په‌روه‌ردگار توانای نه‌وه‌ی نه‌داوه‌ته شهیتان که خه‌لکی ناچار بکاو
به‌خورتی توشی گومرایی و کوفریان بکا، ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ
بِرَبِّكَ وَكِيلًا﴾: به‌راستی تو هیچ ده‌سه‌لاتیکت به‌سه‌ر به‌نده‌کانی مندا نیه، نه‌وان
هینده‌یان به‌سه‌ که په‌روه‌ردگارت پاریزه‌رو پشتیوانیانه ﴿(سورة الاسراء/ ۶۵)﴾،
﴿وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لَنَعْلَمَ مَنْ يُوَفِّيهِ الْآخِرَةَ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ﴾
وه‌شهیتان ده‌سه‌لاتیکی به‌سه‌ر نه‌واندا نه‌بو تا به‌زور به‌دوای خو‌یان بدا، ته‌نها
تا بزانی کئ له‌وان بپروایی به‌دوایی ه‌یه‌و کییان له‌گومان دایه ﴿
(سورة سبا/ ۲۱)﴾. مانای وایه شهیتان هیچ رییه‌کی نیه به‌سه‌ریاندا زال بی، نه‌له
روی ه‌ه‌نجه‌ت و بیان و نه‌له‌روی تواناوه. جا شهیتان چاک ده‌رک به‌و راستیه
ده‌کات، ﴿قَالَ رَبِّ مَا أُغْوِيَنِي لِأَزِيَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ، إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ
الْمُخْلِصِينَ﴾: گوئی نه‌ی په‌روه‌ردگارم، له‌به‌ر نه‌وه‌ی گومرات کردم! به‌هره‌ی

دنیايان له زهويدا له بهر چاوان دهر ازينمه وه هه مويان له ريگه لا دده دم، مه گهر
بهنده پاك و دلپاست و هه لبردار دواوهكانت نه بئ ﴿ (سورة الحجر / ۳۹-۴۰) .

شهيتان تهنها به سهر ئه وه بهندانه زال ده بئ كه به بيري وي رازين و،
بهويست و رهماهه ندي دواي ده كه ون: ﴿ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ
أَتَاكَ مِنَ الْقَاوِينَ: تۆ ده سه لاتت به سهر بهندهكاني مندا نابئ مه گهر ئه وه
لارييانه ي كه وه دواي تۆ كه وتبن ﴿ (سورة الحجر / ۴۲) .

له رۆژي قيامه تيشدا شهيتان به شوينكه وتهكاني خوي ده ئي كه گومپراي
كردون و فه وتاندوني: ﴿ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي:
من هيچ ده سه لاتتكم به سهر ئيه ودا نه بو، هينده نه بئ كه بانگم كردن و ئيه وش
به پير بانگه وازه كه مه وه هاتن ﴿ (سورة ابراهيم / ۲۲) .

له ئايه تيكي ديكه ش ده فهرموي: ﴿ إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَؤْوُونَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ
مُشْرِكُونَ: ده سه لاتي شهيتان هه به سهر ئه وان كه ساندان هه يه كه ئه وه ده كه نه
دوستي خويان و هاوبه ش بو خودا داده نين ﴿ (سورة النحل / ۱۰۰) .

ده سه لاتيش ئه وه يه به هو ي فريواندن و گومپرا كردن به سه رياندا زال بي و
ده ستيان ئي بستيني به شيويه كه بو كوفر و شيرك دنه يان دواو هه ليان ده ني و
ئو ناگه پي وازي ئي بينن هه وه كه خوداي بهرز ده فهرموي: ﴿ أَلَمْ تَرَى أَنَا أَرْسَلْنَا
الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَوَرَّوْهُمْ أَرَأَى: ئايا نه تدي كه ئيمه شهيتانه كانمان نارده سه ر
بيپروايان تا بيانگوپن و رايانته كينن ﴿ (سورة مريم / ۸۳) .

دەسلەلاتى شەيتانىش بەسەر دۆستەكانىدا چ بەلگەو بيانويەكى لەويەو تىدا نى، بەلكو تەنها بە بانگەوازەكەى بەپىريەو هاتون و وەلاميان داووتەو، كاتىك لەگەل ويست و ئارەزەكانياندا رىك كەوتەو، ئەوان ھەر بە خويان يارىدەى شەيتانيان داو دژى خويان و، واين كردو دۆژمنەكەيان بەسەرياندا زال بى بەوەى كە لەگەلى رىك كەوتون و شوينى كەوتون، جا كاتى كە خويان داووتە دەست و تەسليم بوينە، وەكو سزايەك بەسەرياندا زال كراو، چونكە خودا ھىچ دەسلەلاتىك لەسەر بەندە ناداتە شەيتان، تاكو ئەو بەندەى رىگە خوش نەكا بە ھۆى گوپرايەلى شەيتان و شىرك بەخوا، ئا لەو كاتەدا خودا زالى و دەسلەلاتىك بە شەيتان دەدا لەسەر بەندەكە.

رەنگە بەھۆى گوناھەكايان بەسەر باومرداران زالى:

لە فەرمودەيەك داھاتو: ((ان الله - تعالى - مع القاضي مالم يجز، فاذا جار تبرأ منه ، وألزمه الشيطان: خوداى بەرز لەگەل قازى دايە تا ستەمى نەكردو، كە زولم و ستەمىكى كرد لىي ببەرى دەبى و، شەيتانى پىو دەلكى)) رواه الحاكم، والبيهقي باسناد حسن (انظر صحيح الجامع ١٣٠/٢).

ئەبولفەرەجى ئىبنى جەوزى لە (تلبیس ابلیس/ ٤٣) دا چىرۆكىكى سەمەرەمان لە ھەسەنى بەصرىەو (رحمہ اللہ) بۆ دەگىریتەو، جا بە چاوپۆشین لە ئاست راستى چىرۆكەكە، تواناى مرقۇمان دەخاتە بەرچاو لە زال بون بەسەر شەيتان ئەگەر لەدىنى خودا دلراست بو، ھەرەك ئەو ھەش رون دەكاتەو كە چۆن شەيتان مروف دەگەوزىنى ئەگەر گومراو لاڤى بو، ھەسەن دەلى: (دارىك ھەبو خەلك دەيانپەرست، پياويك ھاتە لاى و گوتى: دەبى ئەم دارە بېرمەو، لەبەر تورپىي لەپىناو خودا ھات دارەكە بېرى. ئىبلىس بەشپوھى مرقۇك ھاتە لاى و پىي گوت: چىت دەئى؟ گوتى: دەمەوى ئەو دارە بېرم كە خەلكى لەباتى

خودا دەپپەرستىن. گوتى ئەگەر تۆنەپپەرستى، ئەوى دەپپەرستى چ زىيانىك بە تۆدەگەيەن؟! گوتى: ھەر دەپپەرمەۋە. شەيتان پىيى گوت: بۇ نايەى كارىك بىكەى بۇ تۆ خىرى زياترە؟ مەپپەرەۋە ھەمو رۆژى لەخەۋى ھەلبىستى دو دىنار لەلاى بالىفەكەت دەيى، گوتى: لەكوئ ئەوم بۇ دى. گوتى: من بۆت دىنم. جا گەپاۋە، كە سبەينى ھەستاۋە دىتى دو دىنار لەلاى بالىفەكەيەتى، رۆژى پاشتر كە سبەينى ھەستاۋە ھىچى نەدىتەۋە. بە تورپەيى ھەستاۋە چو دارەكەى بېرى. شەيتان بە وىنەى خۆى ھاتە لاى و پىيى گوت: چىت دەۋى؟ گوتى: ئەمەۋى ئەو دارە بېرم كە لەباتى خودا دەپپەرستى. گوتى: درۆ دەكەى، ناتوانى ئەو كارە بىكەى. كابرا چو بىېرى. شەيتان گرتى و بەعەردى داداۋ دەستى لە خىخىنۇكى نا ھىندەى نەمابو بىكوژى، گوتى: دەزانى من كىم؟ من شەيتانم، يەكەم جار ھاتى لە پىناۋ خودا تورپە بوى، جا من دەرەقەتت نەھاتم، بە دو دىنارەكەى ھەلم خەلەتاندى و تۆش وازت ھىنا. ئىستاش لە تورپەيى دو دىنارەكەى ھاتى بۆيە بەسەرتدا زال بوم).

ھەرۋەھا خوداى گەرە لە قورئاندا باسى كەسىكمان بۇ دەكا كە خودا نايەتەكانى خۆى بۇ ناردو، لىيان شارەزا بو و، ناسىنى و پاشان وازى لە ھەموى ھىنا، بۆيە خودا شەيتانى بەسەردا زال كرد تافرىۋى داۋ گومپراى كردو بو بە پەندىك بگىرپرديتەۋەو چىرۇكىك ئەم زار ئەو زار بكا ﴿وَإِن لُّ عَلَيْهِمْ بَأٌ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْعَاوِينَ ﴿٥٢﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَرَكَهْ يَلْهَثْ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصْ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ جا بەسەرھاتى ئەو كەسەيان بۇ بخوینەۋە كە نايەت و نىشانەى خۆمان پىدا بو، پاشان لە

مستوره کانیان دهرچو، ئینجا شهیتان دهستی گه یاندئ و بهمه چوه نیوجهرگه ی گومرایان. وه نه گهر بمانویستبا پله و پایه ی ویمان به و نایه ته بهرز ده کرده وه، به لام ئه و مهیلی مانی سهر زهوی کرد و به دوا ی ناره زوی خویدا چو. وینه ی وی ههر وهك سه گیکه، نه گهر هی رشی بو ببه ی ددانه چپرته لیده کاو زمانت لی دهر دینئ، نه گهر وازیشی لیبینی ههر زمان دهر دینئ، نه مه نمونه ی ئه و تاقمه یه که نیشانه کانی ئیمه یان به درو دادنه نا، جا ئه م چیرۆکه یان بو وه گپر، به لکو بیر بکه نه وه و بیدار بنه وه ﴿ (سورة الاعراف/ ۱۷۵-۱۷۶) 》. ئاشکرایه نه مه بو جوړه که سانیکه که هق بناسن و کوفری پی بکه ن وهك ئه وانه ی ده زانن موحه ممه د له پهره ردگار وه ره وانه کراوه، پاشان کوفری پی ده که ن و باوه پی پی ناهینن.

به لام ئه وه ی که خودای بهرز لی ره مه به سستی، هه ندیک ده لین: به لعمای کوپی باعورایه، که پی او چاکیک بو دوا یی کافر بو. ده شلین ئومه یه ی کوپی ئه بو صه لته که له نه فامیدا خوا په رست بو. گه یشته سه رده می پیغه مبه ر ﷺ و له ئیره ییان باوه پی پی نه هینا، چونکه وا به ته ما بو به خو ی ببه ئه و پیغه مبه ره نیردراوه، هیچ ده قیکی صه حی حیشمان نیه که به ته واوی پیمان بلئ مه به ست له م نایه ته چیه. جا ئه م جوړه که سه که به لگو نیشانه کانی خودایان بو دئ و پاشان بی پروا ده بن، زور ترسناکن و له گه ل شهیتانی پیک ده چن، چونکه شهیتانیش پاش ناسینی حه ق کافر بو، پیغه مبه ریش ﷺ ترسی ئه م جوړه که سه ی بو سهر ئومه ته که ی خو ی مه بو، ئه بویه علی حافیظ له حوذه یفه ی کوپی یه مان ده گپر ئه وه، که ده لئ پیغه مبه ری خودا ﷺ فهرموی: ((ان ما اتخرف علیکم رجل قرأ القرآن حتی اذا رئت بهجته علیه، وکان رداءه الاسلام اعتراه الی ماشاء الله انسلخ منه ونبذه وراء ظهره وسعی علی جاره بالسيف ورماه بالشرك) قال:

قلت يا رسول الله: أيهما أولا بالسيف: الرامي أم المرمي؟ قال (بل الرامي): يهك لهو شتانهی كه ترسم لیئی ههیه بۆتان؛ پیاویكه قورئان بخوینی ههتا گهشی له روی بهدی دهگری و تا خودا چهزكا ئیسلام بیوشی. دواپی لیئی دابشوئی و بیخاته پشت گوئی و به شمشیرهوه بهرهو هاوسیكهی بجی و بههاوبه شدانان تۆمهت باری بكا. دهئی: گوتم؛ ئهی پیغه مبهری خوا، کامیان شایانترن بۆ شمشیرهكه؛ شیروه شینهكه یان ئهوی دی؟ فهرموی: شیر وه شینهكه.

ترسان و ههلاتنی شهیتان له ههندیك بهندهی خودا:

ئهگهر بهنده له ئیسلامدا قوڵ بۆوه و ئیمان له دلیدا رهگی داکوتاو، هه رگیز سنورهکانی خودای نه به زاند، شهیتان لیئی جوئی ده بیتهوهو، له بهری هه لدی. هه ر وهك پیغه مبه ر ﷺ به عومهری کوری خه طابی گو ت: ((ان الشيطان ليفرق منك يا عمر: به راستی شهیتان له تو هه لدی ئه ی عومه ر)) رواه احمد، والترمذی باسناد صحیح (صحیح الجامع ۷۴/۲). هه روه ها ده رباره ی عومه ر فهرمویتی: ((إني لأنظر شياطين الجن والأنس فرّوا من عمر: من ده بینم شهیتانهکانی جنوکه و مروّف له عومه ر هه لدین)) رواه الترمذی باسناد صحیح (صحیح الجامع ۳۲۹/۲)، ئه مه ش شتیکی تایبه ت نیه به عومه ر ﷺ به لکو هه رکه سیك باوه ری به هیزبی، شهیتانه که ی ده به زینی و ریسوای ده کا. هه ر وهك له فهرموده یه کدا هاتوه: ((ان المؤمن لينصی شیطانه کما ينصی احدکم بعيره في السفر: بپروادار جلهوی شهیتانه که ی ده گری. هه ر وهك یه کیکتان له سه فهردا جلهوی حوشره که ی ده گری)) رواه احمد. ئیبنی که ثیر له (البدایه ۷۳/۱) دا پاش هیئانه وه ی ئه م فهرموده یه ده ئی: "مانای (لینصی شیطانه) جلهوی ده گری و ده یبه زینی و به سه ریدا زال ده بی، هه ر وهکو حوشریکی که به ره لابی و پاشان بگیریته وه".

جاری واش دهبی که بگاته رادهیهک موسلمان کار له جنۆکه هاوده مه که ی
 بکاو موسولمان بی، نیمامی نه حمه د له موسنه ده که ی ته خریجی کردوه،
 موسلمیش له صه حیه که ی له ئیبنی مه سعوده وه ده لی: پیغه مبه ره ﷺ فهرموی:
 ما منکم الا وقد وكل به قرينه من الجن، وقرينه من الملائكة: هر یه کیک له ئیوه
 نه سپارده ی هاوده میک بوه له جنۆکان و هاوده میکیش له فریشتان)).. گوتیان:
 تمنانت توش ئی پیغه مبه ری خوا؟ فهرموی: ((وإیای، ولكن الله أعاني عليه فلا
 يأمرني الا بخير: به لی منیش، به لام خودا یاریده ی دام به سه ری داو، به خیر نه بی
 فرمانم پیناکا))..

له ریوایه تیکی ئیبنی عه بباسیش له نیمامی نه حمه ده وه به ئیسنادیک له
 سه ره مرچی صه حیدا هاتوه ((ولكن الله أعاني عليه فأسلم: به لام خودا
 یاریده ی دام له سه ری و موسولمان بو))، له ریوایه تیکی عائیشه وهش له
 موسلیمدا ((ولكن ربي أعاني عليه حتى أسلم: به لام پهروه ردگارم یاریده ی دام
 له سه ری هه تا موسولمان بو))..

کهوی کردنی جنۆکان بو سلیمان:

له تیکرای ئه و شتانه ی خودا بو سلیمانی پیغه مبه ری خوی رام و کهوی
 کردن؛ جنۆکه و شه ی تانه کان بون. چی بو یستبا بویان ده کردو یا خیه کانیشی
 ئه شکه نجه ده دان و زیندانی ده کردن: ﴿ فَسَحَرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ
 أَصَابَ ۖ وَالشَّيَاطِينُ كُلُّ بَنَاءٍ وَغَوَاصٍ ۖ وَآخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ: جا ئیمه (با) مان
 بو رام کرد، تا به فرمانی وی، بو کوئی بو یستبا به نه رمی ده پوی و، هه مو

شهیانه‌کان که بنیاتنهر و مه‌له‌وان بون له‌گه‌ل کومه‌له شه‌یتانیکی دیکه که به‌کوژ و زنجیر پیکه‌وه به‌ستراون ﴿ (سورة ص / ۳۶-۳۸).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: ﴿ وَمِنَ الْجِنَّ مَنْ يَمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَنْزِعُ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرًا نَذِقُهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴾ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبَ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ: وه‌ده‌سته‌یه‌ك له جنۆكه‌مان بو رام كرد به فه‌رمانی په‌روه‌ردگاری کاریان بو ده‌کرد نه‌گه‌ر یه‌کیك له‌وانه له فه‌رمانی ئیمه ده‌رچوبا نه‌شه‌که‌نجه‌ی ناگری سوتینه‌رمان پی‌ده‌چیژان، هه‌رچی ده‌یویست له‌په‌رستگاو په‌یکه‌رو قاپی‌وه‌ك هه‌وزی‌گه‌وره‌ومه‌نجه‌لی پته‌ویان بو‌سازده‌دا ﴿ (سورة ساء / ۱۲-۱۳).

ئهم شیوه رام کردنه‌ش وه‌رامی خودای به‌رز بو بو سلیمانی به‌نده‌ی که لینی پاراوه‌و فه‌رموی ﴿ وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي: مَوْلَاكَ وَحُكْمَهُ تَيْكَم پێبده که دوا‌ی من بو که‌س شیوا نه‌بی ﴿ (سورة ص / ۳۵).

ئهم نزایه‌ش بو ری‌ی له پیغه‌مبه‌ری ئیمه موحه‌مه‌د ﷺ گرت ئه‌و جنۆکه ببه‌ستیه‌ که تۆپه‌له ناگریکی هینا بو ده‌یویست به‌ رویدا دا، له سه‌حیحی موسلیمدا له ئه‌بودده‌ردانه‌وه هاتوه ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ هه‌ستا بو نوێژکردن، گویمان لی بو فه‌رموی: ((أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ: خَوْم به‌خودا په‌نا ده‌گرم له تو)). پاشان فه‌رموی: ((أَلْعَنَكَ اللَّهُ ثَلَاثًا: به‌نه‌فره‌تی خودا نه‌فرینت لی ده‌که‌م سنی جاران))، جا ده‌ستی خوی درێژ کرد وه‌ك ئه‌وه‌ی شتیك بگری، که له نوێژه‌که‌ی بووه‌ گوتمان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا گویمان لی بو شتیكت له نوێژدا

گوت، پیشتر چ جاری دی نه تگوتبو، دیتمان دهستیششت دریژکرد، فره موی:

((ان عدو الله ابليس جاء بشهاب من نار ليجمعه في وجهي، فقلت: اعود بالله منك ثلاث مرات، ثم قلت: ألعنك بلعنة الله التامة، فلم يستأخر، ثم أردت أخذه، والله لولا دعوة أخينا سليمان لأصبح موثقا يلعب به ولدان أهل المدينة: ثيبليسي دوژمنی خوا توپه له ناگریکی هینابو تابه رومی دادا، گوتم: خوّم به خودا پهنا دهگرم له تو سئ جارن، پاشان گوتم: به نه فرینی ته وای خودا نه فرهتت لی دهگرم. نه یویست بکشیته وه، پاشان ویستم بیگرم، سویند به خوا له بهر نزاکی سلیمانی برامان نه با، به په تک کراوی منداله هورتکه ی شاری مه دینه گه مه یان پی دهکرد)).

ئمهش چهند جاریک دوباره بوته وه. دیسان له صحیحی موسلیما هاتوه، له ئه بو هورهیره وه که پیغه مبر ﷺ فره موی: ((ان عفريتاً من الجن جعل يتفلى علي البارحة ليقطع علي الصلاة، وان الله أمكني منه، فذعته، فلقد هممت أن أربطه الى جنب سارية من سواري المسجد حتى تضح تنظرون اليه أجمعون، أو كلکم، ثم ذكرت قول أخي سليمان ﴿ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي ﴾ فرده الله خاسئا: دوینی ئه رژه نگیکی جنوکان تفی پيدا دهکردم تا کو نوژم پی بری، خودا وای کرد دهره قه تی بيم و گرتم و ویستم له پال یه کیك له کوله گه کانی مزگه وتی بیبه ستمه وه، تا سبهینه تان لی دادی و هه موتان سهیری دهکن، به لام پاشان فرموده ی سلیمانی برام بیرکه وته وه که دهیفرمو: په روه دگارم بم به خشه و مولک و حکومه تیکم بدی که دوا ی من بوکس شیاو نه بی، جا خودا ئه و جنوکه یه ی به شه رمه زاری رت کرده وه)).

درؤ هه ئبه ستانی جوله کان به سلیمان پیغه مبه ر عليه السلام :

جوله که و شوینکه و توانیان له وانه ی به هو ی جادو و ئه فسون جنوکه به کار دینن، ده لئین سلیمانی پیغه مبه ری خواش هه ر به هو ی جادو جنوکه ی به کار ده هیان. زیاتر له یه کیکیش له زانایانی پیشین باسیان له وه کردوه که دوا ی مه رگی سلیمان، شه ی تانه کان کتیبی جادو و کوفریان نویسه و، له ژیر کورسیه که ی ویان دانا وه، گوتویانه سلیمان به هو ی ئه وانه وه جنوکه ی به کار ده هیان، جا هه ندیک گوتیان ئه گه ر ئه وه ره واو دروست نه بوایه سلیمان نه ی ده کرد، بویه خودای به رز ئه م ئایه ته ی دابه زان: ﴿ ولما جاءهم رسول من عند الله مصدق لما معهم نبذ فريق من الذين اوتوا الكتاب كتاب الله وراء ظهورهم كأنهم لا يعلمون : کاتیک نیرد راویک له لایه ن خودا وه ها ته لایان و کتیبی ئه وانی به راست دانا . هه ندیک له وانی ئه هلی کتیب، کتیبی خودایان خسته پشت گو ی، وه ک شتیک که نه یان زانیبی ﴿ (سورة البقرة / ۱۰۱) .

دوا ی ئه وه شی رن کرده وه که ئه وان شوینکه و ته ی ئه و شتانه بون که شه ی تانه کان له سه ر ده می مو لکی سلیمان ده یان خویندو، سلیمانی له جادو و له کوفر به ری کرد: ﴿ وَاتَّبَعُوا مَا تُلُو الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا الآية: به نی ئیسرائیل پهیره و ی ئه وه یان ده کرد که شه ی تانه کان له سه ر ده می سلیماندا بو خه لکیان ده خوینده وه. سلیمان جادوی نه کردو کافر نه بو، به لام شه ی تانه کان کافر بون ﴿ (سورة البقرة / ۱۰۲) .

ناتوانی جنوکان له هینانی په رجوان:

جنوکه ناتوان وک وک په رجوانه بینن که پیغه مبه ران وک به لگه له سهر راستیتی په یامه کانیا ن هیناویانه.

کاتیک که هیندیک له بیباوه ران گوتیان قورن ده سکردي شهیتانه،
خودای بهرزه رموی: ﴿وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ﴾ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْطِيعُونَ ﴿
إِنَّهُمْ عَنْ السَّمْعِ لَمَعَزُولُونَ﴾ شهیتان هم قورنانه ی نازل نه کردوه و، نه مانه شیاوی
نهمه نین و هیزی هم کاره شیان نیه. به راستی شهیتانه کان له گویگرتن و
ههوال دزینی ناسمانی دور خراونه ته وه ﴿ (سورة الشعراء / ۲۱۰-۲۱۲).

ههروه ها خودا به قورنانی به رهنکاری مروف و جنوکه بوته وه: ﴿قُلْ لِّنُ
اجْمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ
ظَهِيْرًا﴾ بلی؛ نه گهر مروف و جنوکه هه مو کو ببنه وه تا وینه ی هم قورنانه بینن،
ناتوان بیهنن هه رچهنده له م کاره دا یارمه تی و کومه کی و پشتگیری یه کتر
بکه ن ﴿ (سورة الاسراء / ۸۸).

ناتوان له خه ونیدا خو بیننه سهر شیوهی پیغه مبه ران:

شهیتانه کان ناتوان له خه وناندا خو یان بیننه سهر وینه ی پیغه مبه ران، له
فهرموده یه کدا هاتوه که تیر میذی له سونه نه کهیدا به ئیسنادیک صه حیج
ده یگپرته وه: ((من رآني فاني أنا هو، فانه ليس للشيطان أن يمثل بي: فهو بمبيني
فهو من خوم، شهیتان ناتوانی خو ی بینته سهر شیوهی من)).

له ههردو سه حیحانیش بهم بیزهیه هاتوه: ((من رآنی فقد رآی الحق، فان الشیطان لا یزیا بی: ئەوی من ببینی ههقی دیتوه، چونکه شهیتان نایه ته سه شیوهی من)) (الجامع الصحیح ۲۹۳/۵).

له رواله تی فەرموده کان ئەوه دیاره که شهیتان ناتوانی بێته سه شیوهی راسته قینهی پیغه مبهه ﷺ، به لام ئەمه رینی ئی ناگری که خوی بهینیته سه شیوهیه کی دی و بشلن من پیغه مبهه ری خوام.

بۆیه دروست نیه ئەم فەرموده یه بکریته بیانو بو ئەوهی هه که سیک له خه وندا پیغه مبهه ری دیبی ﷺ، به راستی دیتیتی، ته نها مه گه ر سیفه ته کانی هه مان ئەوانه بون که کتیبه کانی فەرموده له باره ی پیغه مبهه ﷺ بۆمانیان گیراوه ته وه. ده نا خه لکیکی زۆر هه ن ده لین پیغه مبهه مان ﷺ دیوه به شیوه یه کی جودا له وهی که له کتیبه متعانه داره کان ده یانگیر نه وه.

ناتوان سنوریککی دیاریکراو له ئاسمانیدا ببه زینن:

خودای بهرز ده فەرموئ: ﴿يَا مَعْشَرَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْذُرُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٥﴾ فَيَأْتِي الْآءِ رَبُّكُمَا تُكَذَّبَانِ ﴿٣٦﴾ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ وَنَحَاسٌ فَلَا تَنْصَرَانِ﴾ ئەهی کۆمه لی جنۆکه و مروف

ئه گه ر ده توانن له که ناره کانی ئاسمان و زهوی ده رچن: برۆن ده رچن ده ر ناچن مه گه ر به هیزو ده سه لات نه بی جا به کام نیعمه تی پهروه ده گارتان بیپروان. زبانه ی ناگرو مسی تواوه ده نیردریته سه رتان که ناتوان یارمه تی یه کدی بده ن و له خو تان دوری خه نه وه ﴿ (سورة الرحمن / ۳۳-۳۵).

جا له گهال نهو هه مو تواناو خیراییه یاندا، بواریکی دیاریکراویان ههیه ناتوانن لئی تیپه پڼ ئه گهر نا دهفه وتین و به هیلک دهچن.

ناتوانن دمرکه یهک بکه نه وه داخرا بڼ و ناوی خوی له سهر هاتبڼ:

پینغه مبه رﷺ نهو هه وانهی پڼ داوین که دهفه رموی: ((أجفوا الأبواب واذكروا اسم الله عليها، فان الشيطان لا يفتح بابا أجف عليه: دهرگه کانتان داخه ن و ناوی خودای له سهر بڼن، چونکه شهیتان دهرگای داخراو ناکاته وه)) (رواه ابو داود، واحمد، وابن حبان، والحاكم، باسناد صحيح (الجامع الصحيح ۱/۲۲۹)).

له فه رموده یهکی هه ردوشیخانیشدا هاتوه: ((فان الشيطان لا يفتح بابا مغلقا، وأوکروا قربکم، واذکروا اسم الله، وخرروا آیتکم، واذکروا اسم الله، ولو أن تعرضوا عليها شیئا، واطفئوا مصابیحکم: شهیتان دهرگه یهکی داخراو ناکاته وه، ده می کونده کانیشتان ببه سته ن و، ناوی خوی له سهر بڼن و، ده فره کانتان داپوشتن و ناوی خودای له سهر بڼن، هه رچهنده که شوله داریکیشی له سهر دانڼن، چراکانیشتان بکوژڼنه وه)) (الجامع الصحيح ۱/۲۷۰). له موسنه دی نه حمه دیش داهاتوه: ((اغلقوا أبوابکم، وخرروا آیتکم، وأوکروا أسقیتکم، واطفئوا سرجکم، فلن الشيطان لا يفتح بابا مغلقا، ولا يكشف غطاءً، ولا يحل وكاء: دهرگا کانتان داخه ن و، ده فره کانتان داپوشتن و، کونده کانتان گرڼده ن و، چراکانتان وه کوژڼن، چونکه شهیتان دهرگه ی داخراو ناکاته وه، پهردان هه لناداته وه، گرییان ناکاته وه)).

بەندى دوھم

جنۆكه ئەرکبارن

مه بهست له نه فراندنيان

جنۆكه بۆ هه مان مه بهست نه فرينراون كه مروفي له پيناو ئافهريد كراوه:
﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ جنۆكه و شهيتانم ته نيا بۆ هه ندي
نه فراندون كه بمپه رستن ﴿(سورة الذاريات/ ٥٦)﴾، به پيئي ئهم ئايه ته جنۆكه
نهركبارن، فرمانيان پي دهكري و نه هييان لي دهكري. جا نه وهي تاعهت بكا،
خودا لي رازي ده بيت و ده بيات به هه شتي. ئه وي ياخي و هه لگه پارهش بي
سه رنجامي ئاگري دۆزه خه، كه ليك ده قيش هه به لگه ي ئهم باب ته ن.

له رۆژي به ريشدا خودا به سه ر كو نه و سه رزه نشته وه ده گه ل كافرا ني جنۆكه و
مرو ف ده ناخيوي: ﴿يَا مَعْشَرَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي
وَيُنذِرُوكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّبْنَاهُمْ دُيُوءَ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى
أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ﴾: هۆكه لي جنۆكه و مرو فان ئه دي پيغه مبه رانيك له خو تان
نه هاتنه لاتان كه نيشاني متان بۆ بليين و ئيوه له م رۆژه بترسيين؟ ئه وان ده ليين
كه واهي دري خو مان ده دين و ژياني دنيا ئه واني فريودا و شايه تي له سه ره
خو ده دن كه بي پروا بون ﴿(سورة الأنعام/ ١٢٠)﴾.

جا ئهم ئايه تانه به لگه ن بۆ كه يشتي شه رعي خودا به جنۆكان و هه بوني
كه سانيك ئهم په يام و شه رعه پيرو زه يان پي راگه يه ن.

به لگهش بۆ ئەشکەنجەدانیان به ئاگری دۆزهخ ئەوهیه که خودای بهرز
 دهفرمۆ: ﴿قَالَ ادْخُلُوا فِي أَسْمِ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ:
 خودا فرموی: له گهڵ هاویریانی خۆتان له جنۆکه و مروڤان بپۆنه ناو ئاگر﴾
 (سورة الاعراف/ ٣٨).

ههروهها دهفرمۆ: ﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ: زۆرمان له
 جنۆکه و مروڤان بۆ دۆزهخی ئەفراند﴾ (سورة الاعراف/ ١٧٩).

وهدهفرمۆ: ﴿لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ: به راستی دۆزهخ تهژی
 دهکەم له جنۆکه و مروڤی بپروا و تاوانبار﴾ (سورة السجدة/ ١٣). به لگهش بۆ
 چونی ئیماندارێ جنۆکان بۆ بهههشتی ئەم ئایه ته پیرۆزهیه: ﴿وَلَمْ يَخَفْ مَقَامَ
 رَبِّهِ جَنَّاتٍ ۖ فَإِنِّي إِلَٰهٌ رَبِّكُمْ ۖ تُكَذِّبَانِ: بۆ ئەو کهسی که له ههلوێستگهی خۆی
 بترسی له بهردهم پهروهردگاری دا، دو باخی زۆر خوش هیه. به کام نیعمهتانی
 پهروهردگارتان پڕوا ناکەن؟!﴾ (سورة الرحمن/ ٤٦-٤٧).

جا ئەم گوتاره ئاراستهی جنۆکه و مروڤه، چونکه له سه رهتای سوره ته که
 ئاخافتن له گهڵ ههردو لایه، له ئایه تی رابردوش خودا منهت له سه ر پڕوادارانێ
 جنۆکان دهکا به وهی که دهچنه بهههشتی. جا ئەگەر بهههشتیان پێ
 نه به خشرابا، منهتباری نه دهکردن. ئیبنی موفلیح له کتیبی (الفروع) دا دهلی:
 به کوپایی زانایان جنۆکه تیگرا ئه رکبارن، به کوپا بپروایان دهنیو ئاگری
 دهخزی، پڕواداریشیان دهچیته بهههشتی به کوکی و یه که دهنگی دهگهڵ مالیک
 و شافعی ﷺ نابنه خۆل وهکو چاره وییان. ریزانهی پڕوادارانیشیان رزگار
 بونه له ئاگری دۆزهخ به پیچه وانهی رای ئەبو حنیفه، لهی ئی کوپی سه عدو

نەوانى دەگەنلەوان كۆكن. دەلى: لەوھى يەكەمىش وا ديارە جنۆكەش وەك غەيرى خۇيان بەپىنى چاكەكارىيان لەبەھەشتدان، بە پىچەوانەھى ئەوى دەلى: تىيدا ناخۇن و ناخۇنەو، وەك موحامىد، يان ئەوى دەلى لەدەوروبەرى بەھەشتىدان وەك عومەرى كوپى عەبدولعەزىز. ئىبنى حامىد لە كىتبەكەيدا دەلى: (جنۆكەش وەكو مروّفن لە ئەكبەرى و پەرسىشدا) (لوامع الأنوار ۲/۲۲۲-۲۲۳).

لەقەدەر خۇيان ئەركبارن:

ئىبنى تەيمىيە لە (مجموع الفتاوى ۴/۲۳۳) دا دەلى: (جنۆكان لەقەدەر خۇيان فەرمانىيان پى كراو بە بنەپەت و لكەكان. چونكە ئەوان ھاوشىوھى مروّف نىن لەحدو حەقىقەتدا. جا ئەو فەرمانانەھى پىيان كراو ئەو نەھىيانەھى لىيان كراو لە رادەدا يەكسان نىە بە ھى مروّف، بەلام لەگەل مروّفدا ھاوبەشن لە بنەپەتى ئەركبار بون بە فەرمان و نەھى و، حەلال و حەرام كردن و، ئەمەش چ ناكۆكىەكى تىدا نىە لە نىو موسولمانان).

ويچونىك و وەرامىك:

ھەندىك خەلك ويچونىك باس دەكەن و دەلىن؛ ئىو دەلىن جنۆكە لە ئاگر ئەفرىنراون، پاشان دەلىن كافرەكانىيان بە ئاگرى دۆزەخ ئەشكەنجە دەدرىن و، ئەو جنۆكانەش كە گوى بۇ ئاسمانى رادەگرن بە تۆپەلە ئاگرىك راو دەدرىن، جا چۇن ئاگر كار لە جنۆكان دەكا لە كاتىكدا ھەر لە ئاگرى ئافەرىد كراون؟

وەرامىش؛ ئەو بنەمايەھى كە لىي ئەفرىنراون ئاگرە. بەلام پاش ئەفراندنىان وا نەماون و، بونەتە ئافەرىدىكى لە ئاگر جودا.

بۇ رونكردنەو، ديارە كە مروّف لە بنەپەتدا لە خۇلى ئەفرىنراو، بەلام پاش ئەوھى ھاتۆتە بون، لە خۇلى جودا بۆتەوھو گۆپاھو، ئەگەر بە پارچە قوپىكى سوركراو (خشتىك) لە مروّفىك بەھى رەنگە بىكوژى و ئەگەر ھەر

خولیشی بۆ بهاوی ئازاری دهاو، که له خولیدا بیشاریه وه دهخنکی، جا له گهڵ نهوهی که مروڤ له خوله بهلام خول ئازاری دهاو. بۆ جنوکانیش نهوها.

خزمايه تي له نيوان جنوکه و پهروهردگاری بهرزدانیه :

باسی نهوه مان کرد جنوکه یه کیکن له ئافه ریده کانی خوداو، نهوانیش کومه لیکن له سهرجه م بهنده کانی، خودا بۆ هه ندیی نهفراندون تا تاعه تی بکه ن و، به شه ریه تی خوی ئه رکباری کردون. جا ئه و باسه هه مو ئه و نهفسانانه ده پوچینه وه که به هوی لایبونی بۆ چون و تیروانینه وه هاتونه کایه وه، له نهجامی پوکانه وهی زانست و بهربلای و زوری نهزانی سهریان هه لداوه. جا ئه و دهنگویهی له نیو جوله که و هاوبه شدانه رانی عاره باندا هه بو، له م بابته بو، گوایه که خودای پاک و بهرز له جنوکانی خواستوه، فریشته ش بهری نه و هاوسه ریته ی، جا خودای بهرز نه و نهفسانه یه ی گهیراوه ته وه و پوکیشی کردۆته وه که دهفرمئ: ﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ سَبَابًا وَلَقَدْ عَلِمَتُ الْجِنَّةُ اِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ نهوانه خزمايه تی و نیسه تیان له نیوان خواو جنوکان داناوه. جنوکانیش چاک دهیانزانی که بهخو به بته رستان له دادگای خودا ئاماده ده بن، پاکی و پیخه وشی بۆ خودا له و وهسفی نهوان دهیکه ن، مه گه ر بهنده پاک و دلپراسته کانی خودا ﴿(سورة الصافات ۱۵۸-۱۶۰). ئیبنی که ثیریش له کاتی رافه ی نه م ئایه تانه ده لئ: (موجاهید ده لئ: هاوبه ش دانهران ده لین؛ فریشته کان کچی خودان

پاکی و بهرزی بۆ خودا له وهی ده لین - جا نه بو به کر ﷺ گوتی؛ نه دی کی دایکیانه؟ گوتیان: کچی مییه ی جنوکه کانن. قه تاده و ئیبنی زهیدیش هه مان رای موجاهیدیان هه یه. نه له وهی له ئیبنی عه بباس ده گیرته وه: (دورمنانی خودا ده لین گوایه خودای بهرزو پاک له گه ل ئیبلیسدا بران بهرزی و پاکی و پیخه وشی بۆ خودای مه زن له وهی که ده لین.)

چۇن سىروشى خۇدايان پى رادەگە يەنرى:

بەپپى ئەۋەى جنۆكە ئەركبارن، دەبى خۇداى گەۋرە سىروشى خۇى بەۋان رابگە يەنرى، تاكو بىيانويان لە سەر دروست كا. جا چۇن خۇدا پەيام و نىگاي خۇى پى گە ياندون؟ ئايا پىغەمبەرى وانىش ھەر ھەمان پىغەمبەرەكانى مۇقانن.

كە خۇداى بەرز دەفەرموى: ﴿يَا مُعْشَرَ الْبَنِي الْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ . . . :
مۆگەلى جنۆكە و مۇقان ئەدى لە خۇتانەۋە پىغەمبەرتان بۇ رەۋانە نەكرا ﴿
(سورة الأنعام / ۱۳۰)، بەلگە يە بۇ ئەۋەى كە خۇدا پىغەمبەرى بۇ ناردون، بەلام بە راشكاۋى ديار نىە داخۇ ئەۋ پىغەمبەرانە لە جنۆكە بون يا لە مۇف، چونكە بىژەى (منكم) ھەردو لايان ھەلدەگرى، رەنگە مەبەست ئەۋەبى كە پىغەمبەرانى ھەر جۇرىك لە خۇيان بن، يا پىغەمبەرى ھەردولايان مۇف بن. بۇچونى زانا يانىش لەم بارەۋە دو جۇرە؛ يەكەم دەلى: جنۆكە پىغەمبەريان لە خۇيان ھەيە. جا ضەحاك يەككە لەۋ زانا يانەى ئەۋ رايەى ھەيە. ھەرۋەھا ئىبىنى جەۋزى دەلى: ئەم بۇچونە روالەتى ئايەتەكەيە، ئىبىنى جەزمىش دەلى: لە پىش موحەممەد ﷺ ھەرگىز پىغەمبەرىكى مۇف لە بۇ جنۆكان رەۋانە نەكراۋە.

دوھم بۇچونىش دەلى: پىغەمبەرى جنۆكان ھەر لە مۇفە. سىۋطى لە (لقط المرجان) دا دەلى: جەماۋەرى زانا يان لە پىشېن و پاشېن رايان وايە ھەرگىز پىغەمبەرىك لە نىۋ جنۆكاندا نەبۋە. بەم شىۋەيەش لە ئىبىنى عەبباس و مۇجاھىدو كەلبى و ئەبو عوبەيد رىۋايەت كراۋە (لواعب الأنوار).

بەلگە يەكى دىكەش پتر بەلاى ئەۋ رايە دايە كە پىغەمبەرەكانى مۇف ھەمان پىغەمبەرانى جنۆكانن، بەلگەكەش ئەۋ ئايەتە كە باسى قسەى جنۆكان دەكا

كاتيك گوييان له قورئان دهبنی: ﴿إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ: نُبِيٍّهُمُ گويمان له کتیبیک بو له دواى موسا دابه زیوه ﴿ (سورة الأحقاف/ ۳۰) به لام ئەمه به دهقیك له باره ی مهسه له که حسیب ناکری.

ئەم مهسه له یه هیچ کرده یه کی له سه ر بنیات نانری و، دهقیکی بره ریشی ده باره ی نیه، بویه پیویست ناکا له مه زیتر پیدایه بچین.

په یامی مو حوممه د ﴿ بۆ مرووف و جنۆکه یه :

مو حوممه د ﴿ بۆ جنۆکه و مرووف نار دراوه. ئیبنی تهیمی له (مجموع الفتاوی ۹/۱۹) دا ده لئ: (ئەمه بنه رەتیکه هاوه لآن و شوینکه وتوانی به چاکه و پیشه وایانی موسولمان له سه ری کوړان. له گه ل چین و تایفه کانی دیکه ی موسولمانان؛ ئەهلی سونه توجه ماعت و، بیجگه له وانیش (ﷺ)، ئەوه ش به لگه یه که قورئانی پیرو ز به رهن گاری جنۆکه و مرووف بوته وه که ده فره می: ﴿ قُلْ لَنْ أَجْمَعَتُ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا: بلی ئەگه ره مه مو مرووف و جنۆکه گرد بنه وه تا له وینه ی ئەم قورئانه بینن، ناتوانن بیهینن. هه رچه ند گه له کوویی و پیشتوانی یه کتر بکه ن له م کاره دا ﴿ (سورة الأسراء / ۸۸).

کۆمه له جنۆکه یه کیش خیرا باوه ریان هینا که گوييان له قورئان بو: ﴿ قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْمَعَ نَفَرٍ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ﴿ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا... : بلی وام سروش بۆ کرا که کۆمه له جنۆکه یه ک گوييان راگرت، جا گوتیان ئیمه قورئانیکی سه یرمان بیست، بۆ رینگه ی راست

رېنمايىيى دەكا وه ئىمەش بېرومان ھىناوہ وه ھەرگىز كەسنىك ناكەينە ھاوبەش
بۇ پەرودەگارمان ﴿ (سورة الجن / ۱-۲) .

جا ئەو كۆمەلە جنۇكەيەى گويىيان بۇ قورئان رادىراو باوہريان ھىنا، ھەمان
ئەوانەن كە لە سورەتى (الأحقاف) دا باسيان كراوہ: ﴿ وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنْ
الْجِنِّ يَسْمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿ قَالُوا
يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى
طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿ يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ
عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿ وَمَنْ لَا يَجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ: كاتىك كۆمەلە جنۇكەيەكمان ناردە لای تۇتا قورئان
بيیستىن، كە گەيشتىن، گوتيان؛ وس بن و گويى راگرن، كاتى تەواو بو وەكو
ترسىنەر گەپانەوہ نيو ھۆزى خويان، گوتيان ئەى ھۆزى ئىمە، گويىمان لە
كتىبيك بوہ دواى موسا دابەزىوہ، لە گەل كتيبەكانى پيشو ھاودەنگە بۇ ھەق و
ريگەى راست رېنمايىيى دەكا. ئەى ھۆزى ئىمە وەلامى ئەو بانگەوازكارەى
خودا بدەونەوہ و بېرواى پىيىن تا خوا لە گوناھتان خوئش بى و لە
ئەشكەنجەى دەرداوى بتانپاريئى وە ھەركەسنىك وەلامى بانگەوازكارى خودا
نەداتەوہ، ناتوانى لەسەر زەوى لە خودا ھەلئ و بيجگە لە خودا پشتوانىەكى
بۇ نىيە. ئەوانە لە لارئ بون و گومپايىيەكى ئاشكرا دان ﴿ (سورة الأحقاف / ۲۹-۳۲) .

ئەمانە گويىيان دايە قورئان و، وە باوہريان پىي ھىناو، وەك بانگەوازكار
گەرانەوہ و قەومەكەى خويان بۇ باوہرھىنان و يەكخواناسى بانگ دەكردو
موژدەيان دەدانئ و دەيان ترساندن.

جا بوخاری و موسلیم چیرۆکی ئەو جنۆکانە ی گۆییان بۆ پیغەمبەر ﷺ راگرت: لە ئیبنی عەبباس رضی اللہ عنہ دەگێڕتەو، گوتی: ((پیغەمبەر ﷺ لە گەل کۆمەلە هاوێشکی خۆی بەرەو بازاری عوکاظ دەهاتن، شەیتانەکانیش رێی هەوالدزینیان ئی گێرابو، تۆپەلە ناگریان تی گێرابو، جا شەیتانەکان چۆنەو هەوێ خۆیان، لیان پرسین: چیتان ئی قەوماو؟ گوتیان: رێی هەوالی ناسمانمان لێگێراو و تۆپەلە گێرمان تی گێراو. گوتیان: دەبی شتیک روی دابی کە دەبیته هۆی دابەزینی ئیو لە ناسمانی، بپۆن لە رۆژ هەلات و رۆژاوی زەویدا بگەرین، و، بزائن ئەو شتە چیه ئیو لە هەوالی ناسمانی دابریو... جا کۆمەلێک بەرەو تیهامە هاتن بۆ لای پیغەمبەر ﷺ کە لە نەخلەدا بو بەرەو بارئیری عوکاظ دەهات، لەو کاتە لە گەل هاوێلانی نوێژی بهیانی دەکرد، کە جنۆکەکان گۆییان لە قورئان بو گوتیان: گۆیی بۆ رادین، گوتیان: سویند بەخوا ئەمە یه ئیو لە هەوالی ناسمانی دابریو. جا ئەو کاتە گەرانهو نیو هۆزی خۆیان و گوتیان: هۆ هۆزی ئیمە، ئیمە گۆیمان لە قورئانیکی سەیر بو بەرەو راستەپێ رینماییی دەکاو بپرواشمان پێ هیئا.

ئەو جا خودا ئەو ئایەتە ی بۆ پیغەمبەرە کە ی دابەزاند ﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْمَعَ نَفَرٍ مِّنَ الْجِنَّ: بَلَىٰ وَام سُرُوش بۆ کراو کە کۆمەلێک لە جنۆکەکان گۆییان راگرت﴾ (سورة الجن/۱).

شاندهکانی جنۆکان:

ئەو لە سەرەتای ناسینی پەيامی موحهممەد ﷺ بو لە لایەن جنۆکانەو، بی ناگاداری و زانینی پیغەمبەر ﷺ گۆییان بۆ قورئانی گرتبو. کۆمەلێکیان ئیمانیا هیئاو بونە بانگەوازکارو رینشاندر.

پاشان شانده کانی جنۆکان چین چین ده هاتنه لای پیغه مبهەر ﷺ تاکر زانستی لی وەرگرن، پیغه مبهریش ﷺ کاتی خوی بویان ته رخاا کردو. نهو زانستهی فیڕکردن که خودای گه وره ئه می فیڕکردبو و، قورئانی بو خویندنه وه و هه والی ناسمانی پی راگه یاندن... نهو په پێش کوچ بو له شاری مه ککه، موسلیم له سه حیه که یداو نه حمه د له موسنه ده که ی له عهلقه مه وه ده گێرنه وه گوئی نه عه بدوللای مه سعودم گوئ: نهو شهوی پیغه مبهەر ﷺ له گه ل جنۆکان ژوانی هه بو، که سی له نگو له گه ل خوی برد؟ گوئی: نه خیر که سی له ئیمه له گه ل نه بو، به لام شهویکی له مه ککه دا پیغه مبهرمان لی بزر بو. گوتمان کوژراوه؟ رفاندویانه؟ چی کردوه؟! گوئی: شهویکی یه کجار سهخت و ناخوتمان به سه ر برد. نهو جا له به ره به ری به یاندا دیتمان وا له لای حه رانه وه دی، گوتمان نه ی پیغه مبهری خودا، ئیمه حالمان ئاوا بو، فه رموی: ((إِنَّ أَتَانِي دَاعِيَ الْجَنِّ فَأَتِيهِمْ فِقْرَاتٌ عَلَيْهِمْ: بَانْگخوازی جنۆکان هاتنه لام منیش هاتمه لایان و قورئانم بو خویندن)). گوئی نهو جا پیغه مبهەر ﷺ پێشمان کهوت و شونی جنهکان و جیی ئاگرودوی نهوانی نیشان داین. له ریوایه تیکی طه به ری دا هاتوه له ئیبنی مه سعوده وه که پیغه مبهەر ﷺ فه رموی: ((بِتِ الْيَوْمِ أَقْرَأُ عَلَى الْجِنِّ وَاقِفًا بِالْحُجُونِ: نه مشه وه م وا به سه ربرد، قورئانم به سه ر جنۆکاندا ده خویندو هه ره به پیوه راوه ستابوم)).

جا سوهره تی (الرحمن) یه کیك بو له و سوهره تانه ی بو ی خویندونه ته وه. ههروهک ده فه رمی: ((لَقَدْ قَرَأْنَا (يَعْنِي سُوْرَةَ الرَّحْمٰنِ) عَلَى الْجِنِّ لَيْلَةَ الْجِنِّ، فَكَانُوا أَحْسَنَ مَرْدُودًا مِنْكُمْ، كُنْتُ كُلَّمَا أُتِيتُ عَلَى قَوْلِهِ: ﴿فَيَأْتِي الْآلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ قَالُوا: وَلَا بَشَيٍّ مِنْ نَعْمِكَ رَبَّنَا نَكْذِبُ، فَلَكَ الْحَمْدُ: نهو شهوی له گه ل جنۆکاندا بوم سوهره تی (الرحمن) م بویان خویندنه وه. نهوان وه لام دانه وه یان له ئیوه چاکتر بو. هه رچه ند

جاری دهگه یشتمه ﴿فَيَأْتِي آلَهُ رَبُّكُمَا مُكَذِّبَان﴾: کامه نیعمه تانی په روه ردگار تان به درؤ ده خه نه وه و برؤای پی ناکه ن ﴿﴾ ، نه وان ده یانگوت: نه خیر هیچ نیعمه تیکی په روه ردگاری خو مان وه درؤ ناخهینه وه، ستایش و سوپاس گوزارش هر بو خودایه)) رواه البزار والحاکم وابن جریر باسناد صحیح (الجامع الصحیح ۳۰/۱).

ئو شه وهش تاکه شهو نه بوه: به لکو پاش نه وهش چه ندین جار پیغه مبه رﷺ له گه ل جنوکاندا پیک گه یشتوه. ئیبنی که ثریش له راقه ی سورته ی (الأحقاف) دا ئو فرمودانه ی هاوردوه که له باره ی کوپونه وه ی پیغه مبه رﷺ له گه ل جنوکان ده دویڼ. له هندی که له وان فرمودان داهاتوه که ئیبنی مه سعود، له یه کی که له وهش وانه له پیغه مبه رﷺ نزیک بوه.

له هندی که ریوایه تیش له صه حیخی بوخاریدا هاتوه که بریک له و جنوکانه ی هاتنه لای پیغه مبه رﷺ، هی لای یه مهنی بون و نیشته جینی ناوچه یه که بون پیی ده لئین (نصیبین)، هه روه که بوخاری له نه بو هورهیره ﷺ ده گیرته وه، له پیغه مبه روه ﷺ، فرموی: ((أتاني وفد نصيبين - نعم الجن - فسألوني الزاد، فدعوت الله لهم ألا يمروا بعظم ولا رثة إلا وجدوا عليها طعاما: شاندی جنوکه ی نه صیبهین هاتنه لام - که باشتی نی جنوکانن - داوا ی زادیان لی کردم، له خودا پارامه وه که به هر هیسکی که یا ریخی که تیپه پ بن؛ خواردنیکی له سهر بدوزنه وه)).

بانگه وازی جنوکه بو مروفا:

له هندی که فرموده ی صه حیحدای هاتوه، که جنوکه هه بون رولیان له رینوینی مروفا هه بوه. له صه حیخی بوخاریدا له عومهری کوپی خه طاب هاتوه که پرساری له پیاوی که کرد، ئه م پیاوه له سهرده می نه قامیدا پیشین بو، عومهر لی پی پرسای سهرترین شتی که جنوکه که ت بو ی هی نابی چ بوه؟ کابرا

گوٽی: (رُوژِیک نُه من له بازارِی بوم، جنوُکَه کهم هاته لام ترسی لی نیشتبو، پیی گوٽم:

ألم تر الجن وابلاسها ویأسها بعد انکاسها

ولخوقها بالقلاص واحلاسها

واته: نه تدیوه جنوُکَه له چ دَلته نگی و بیه یواییه کی که وتون له پاش لاواز بون و سوکایه تیان، که که وتونه ته دواي خوشتران

عومەر ﷺ گوٽی: راست دهکا، جارِیکیان من له لای خودا کانیان نوستبوم، کابرایه ک گۆلکه کی هیئا و له وی سهری بری، دهنگیک تییدا هاواری کرد که من هرگیز هاواری له وه به هیترم گوئی لی نه ببو، دهنگه که دهیگوت: هو جه لیح، کاریک روی داوه، پیایوکی زمان پاراو دهلی: لا اله الا الله، گوٽی: هه مو هوژه که راپه رین و هه ستانه سهر پی، جا گوٽم: من ئیره جی ناهیلیم هه تا دهزانم چ له دواي نهم کاره وهیه، دیسان بانگی کرد: هو جه لیح، کاریک رویداوه، پیایوکی زمان پاراو دهلی: لا اله الا الله، جا هه ستام و هینده مان پی نه چو، گوٽیان نهمه پیغه مبه ره.

ئیبنی که ئیر له رافهی سورتهی (الأحقاف) دا، پاش هیئانه وهی نهم فهرمودهیه دهلی: (بوخاری بهم جوژهی هیئا وه ته وه، هه روه ها به یه قی له فهرمودهی ئیبنی وه هه ب به شیوهیه کی نزیک له مه هیئا یتیه وه. پاشان دهلی: نهم فهرموده به روالهت وا ده نوینی که عومەر ﷺ به خوی گوئی له وه دهنگه بو که له گۆلکه سهربراو که هاواری کرد، نهمهش به ئاشکرا له ریوایه تیکی لاواز له عومەر ﷺ هاته وه، ریوایه ته کانی دیکهش وا ده گه یه نن که پیشبینه که هه والی دیتن و گوئی لی بونه که ی گه یاندوه، والله اعلم، پاشان گوٽی: نهو پیاوه سه وادی کوپی قاریب بو.

فەرمانیان بە چاکە و گەواهی دانیان بۆ موسوڵمانان:

باسی ئەو فەرمودەیە دئی که پیغمبەر ﷺ باسی ئەو هی تیدا کردووە که هاو دەمه جنۆکه کهی موسوڵمان بوو، بە خێرو چاکە نه بئی فەرمانی پئی ناکا. ئەبوسەعیدی خودری به ئەبو صەعصەهه ی ئەنصاری گوت: (دەتبینم دەشت و دەرو مەرت خوش دەوی، جا ئەگەر لەناو رانه کهت بوی له دەشتیدا و بانگی نوێژت دا دەنگت بلند که، چونکه به درێژئی ئەو ماوه یه ی دەنگی بانگدەر که ده یگاتی، هەر جنۆکه یه ک یا مروفتیک یا هەر شتی ک گوئی لی بئی له رۆژی قیامه تدا گەواهی بۆ دەدا). ئەبو سەعید ده لئی: ئەمەم له پیغمبەر ﷺ ژنه وت. (رواه البخاری).

ئەمەش واده گه یه نن که جنۆکه له رۆژی دوایدا گەواهی بۆ که سی ک دەدەن که گوئیان له دەنگی بانگدانی بو بیت.

پله و پایه یان له چاکی و خراپیدا:

له مه دا جنۆکه چه ند کۆمه لێکن؛ تیناندا یه له راسته پئی بون و باشی و چاکه کاری و ته واهو، هه یانه له خوار ئەوان و، گیلوو یلیشیان تیدایه و، کافرو بی پرواشیان هه یه، ئەمانه ش زۆرینه ی هه ره زۆرن. خوداش کاتی ک چیرۆکی ئەوان جنۆکان ده گیرته وه که گوئیان بۆ قورئان رادیرا ده فره می: ﴿وَأَنَا مِنَ الصَّالِحِينَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كَثِيرٌ قَدْ دَا: ئیمه صالح و چاکه کاری ته واهمان تیدایه و، هه مانه له خوار ئەوان و راپه وه ی جیا جیا مان هه یه ﴿(سورة الجن / ۱۱).

که واته ئەوانیش هه ره وک مروفت راپه وه ی جیا جیا یان هه یه، خودای بهرز ده رباره یان ده فره موی: ﴿وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا

رَشَدًا ﴿۱﴾ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَاتُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا: ئيمه موسولمانان تېدايه و هه مانه به بېباوه پڼ و سته میان له خو کردوه، جا نه وهی موسولمان بوه ریی رینوینی گرتوته بهر به کرده و کان و نه وی زور و سته میشی له خو کردوه ده بته سوتنه جیهه ننه می ﴿۲﴾ (سورة الجن لی ۱-۱).

سروشتی شهیتان:

خودا توانای باوه پھیتان و کوفری به جنوکان به خشيوه. هر بویه شه کاتی خوئی شهیتان خوا په رستیك بوه له گهل فریشتان و پاشان کافر بوه.

جا کاتیک روی له بېباوه پي کردو بو خوئی هه لی بژارد، شه پو خراپه کاریشی خوشویست و بهدوایدا ده گه پاو، چیژی له خراپه کردن وهرده گرت و بانگه وازی بو ده کرد، دهر و ن و ناخی چهند گه نیو بو هینده رشت بو له سهر خراپه کاری، هه رچه نده مایه ی نه شکه نجه دانیشی بی: ﴿قَالَ فَيَعِزُّكَ لَاغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ: گوتی؛ جا سویند به عیزه تی تو هه مویان لاپی ده کم، له وانه بترازی که به نده ی پاک و دلپراستی تون ﴿۳﴾ (سورة ص ۸۵-۸۴).

جا مروفیش نه وهای لی دی، چونکه مروف نه گهر دهر و نی گه نده ل بو، ناره زوی ده چیته نه و شتانه ی زیانی پی ده گه یه نن و چیژیان لی وهرده گری، به لکو ته و او عه شقی خراپه کاری له که لله ی دهاو ئاین و ره وشت و جهسته و ماله که ی توشی گه ندی ده کا. هینده ش به سه که له باری مه یخورو جگه ره کیشان ورد بویه وه، ده بینی به هوئی خواردنه وه و جگه ره به هیلک ده چن و ده فیه و تین، که چی هه ر ناتوانن له دهستی دهر باز بن مه گهر به هه ول و کوششیکی زور.

نایا شەیتان موسولمان دەبى:

بە پىنى فەرمودەى^۱ پىغەمبەرﷺ شەیتان دەتوانى موسولمان بى. بەبەلگەى ئەوەى كە شەیتانەكەى پىغەمبەرﷺ موسولمان بو، كەچى ھەندىك زاناش ھەن ئەوە رەت دەكەنەووە دەلئى؛ شەیتان باوەردار نابى، راقەكارى طەحاویش لە(ل ۴۳۹) دا وای بۆ چووە دەلئى: ((فأسلم)) واتە: رام بو و خۆى دابەدەستەووە تەسلىم بو.

ھەندىك زاناش رایان وایە رىوایەتەكە بەرەفعى پىتى ميمە ((فأسلم))، كە مانای وایە من لەدەستى سەلامەت دەیم، لەگەل ئەوەى راقەكارى طەحاو دەلئى رىوایەتى رەفع گۆپىنى بىژەرەكەى، بەلام ئەوەى لە راقەكەى بۆ موسلىم دەلئى: (ھەردوك شىوہ رىوایەت بەناوبانگن). ئەوەش بۆ خەطابى دەگىرپتەووە كە رىوایەتى بۆرەكەى* لا راستەر بوە.

بەلام ئىبنى حىبان لەوان زانایانە كە وای بۆ دەچى شەیتان دەتوانى موسولمان بى، دەربارەى فەرمودەكەش دەلئى: (ئەم ھەوالە بەلگەىە بۆ موسولمان بونى شەیتانەكەى پىغەمبەرﷺ بەشىوہیەك كە بەچاكە نەبا فەرمانى پى نەدەكرد. لەگەل ھەندىشدا ئەگەر كافرىش بوایە پىغەمبەرﷺ ھەر لەدەستى ساغلام وسەلامەت دەبو.

ئەوەى راقەكارى طەحاویش بۆى چووە كە شەیتان ھەر دەبى كافر بى، قسەىەكى لەسەر ھەىە، ئەگەر مەبەستى وابى كە تەنھا بە كافرى جنۆكان دەگوترى شەیتان، ئەوا راستە، ئەگەر مەبەستىش ئەوە بى كە شەیتان ناتوانى موسولمان بى و رو لە ئىسلام كا، ئەوە زۆر دورە و فەرمودەكە دەبەتە بیانو لە سەرى.

۱ ئەوە دوا ئەو فەرمودەش دى كە باس ئەكا خودا یارىدەى پىغەمبەرﷺ دارە لە ئاست شەیتانەكەى تا موسولمان بو و تەنھا بۆ كارى چاك فەرمانى پى ئەكا.

* بۆر: صنمە

بەندى سىيەم

دژايەتى نيوان مروّف و شەيتان

ھۆکارەکانی دژایەتییەکە و

دیروک و توندی ئەم دژایەتییە

دژایەتی نیوان مرووف و شەیتان رەگاژۆیەو رەگی قول دا کوتاوە. دیروکەکی دەگەرپیتەو بۆ ئەوئ روژئ کە خودا شکل و وینەئ ئادەمی پیکهینا ، پینش ئەوئ گیانی وەبەردا بکا، شەیتان لە دەوری دەهات و دەچو ، دەیگوت: ئەگەر زال کرئى بەسەرمدا لیت یاخی دەبم و، ئەگەر زال بکریم بەسەرتدا دەتفەوتینم.

لە صەحیحى موسلىمدا هاتووە لە ئەنەسەووە کە پیغەمبەر ﷺ فرموی: ((لما صور الله آدم في الجنة، تركه ما شاء الله أن يتركه، فجعل ابليس يُطيف به، ينظر ما هو، فلما رآه اجوف عرف أنه خلق خلقاً لا يماسك: كە خودا لە بەهەشتی وینەئ ئادەمی کیشا . چەندی قانی خوا وابو وازی ئی هینا، ئیبلیس لە دەورووبەری دەسوپاوە، بزانی ئەمە چیە، کە دیتی کلۆرە، زانی ئەمە ئافەریدەیکە یەکدی ناگرئ)).

جا کاتیك خودا گیانی وەبەر ئادەمدا کردو، فرمانی بە فریشتان دا سوژدە بۆ ئادەم ببەن و، ئیبلیسیش هەنگی دەگەل فریشتان لە ئاسمانیدا پەرستشی دەکرد، بۆی ئی فرمانەکە ئەویشی گرتەو، بەلام خۆی مەزن هاتە بەرچاوان و زلفیزو لەخۆبایی بو، سوژدەشی بۆ ئادەم نەبردو گوتی: (ئەم لەوئ چاترم ، منت لە ئاگر ئەفراندو، ئادەم لە قوڕ ئەفراندو).

که ئادەمى باوکمان چاوانى ھەلينا، دىتى رىزىكى زۆر مەزنى ئى دەگىرى،
دىتى وا فرىشتان بۆى لەسوژدە دان ، بەلام دورژمنىكى سەرسەختىشى بەدى
کرد، که گەڭوگورپى تەفروتوناو گومراکردن لە خۆى و نەوھەكى دەکا.

ئەوجا خودى، شەيتانى لە بەھىشتى نەمىردا وەدەرنا بەھۆى زلفىزى و
خۆبەگەرە زانىنى. شەيتانىش وادەو بەلنىكى لە خوداوە ھاسل کرد، که تا
رۆژى قىامت بە زندوى لى گەپى: ﴿ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُعْصُونَ ﴾ قَالَ إِنَّكَ مِنَ
الْمُنْظَرِينَ: شەيتان گوتى: تا رۆژى زىندبونەو مۆلەتم بىدەو زندو پامگرە، خودا
فەرموى: تۆ لە مۆلەتدراوانى ﴿ (سورة الاعراف/ ١٤-١٥)، جا ئەو نەفرەت لىکراوە
پەيمانىكى لەگەلە خۆى بەست که ھەر ئادەمىيان گومرا کاو تەلەو داويان بۆ
بنىتەو: ﴿ قَالَ فِيمَا أُغْوِيَنِي لِأَقْعَدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾ ثُمَّ لَا يَتَّبِعُهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ
وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ: گوتى: جا بەھوى
مەنت گومرا کرد، من لە سەر رىگەى راستى تۆ بۆوان خۆ لەکەمىن دەگرم، لە
دوايىدا لەپىشيان و لەپشت سەريانەووە لەلای راست و لەلای چەپيان دەچمە
جەستەيان. زۆر بەى ئەوانەش شوکرانەبىژىر نابن ﴿ (سورة الاعراف/ ١٦-١٧)، جا ئەم
قەسەى کۆششى شەيتانمان دىنتە بەر چاوان بۆ گومراکردنى ئادەمىزاد.

شەيتان لەھەمو لایەکەووە بۆ مەرۆف دى، لەلای راست و لەلای چەپ ،
ھەر وھا لە پىشەووەو لە پاشەووپا، واتە لە ھەمو ئاراستەو لایەکان.
زەمەخشەرى لە راقەى ئەو ئايەتەدا دەلى: (پاشان لەو ھەر چوار لایەووە بۆ
مەرۆف دىم که زۆرىنەى کاتد دورژمىيان لىو دى، ئەمەش نمونەىەكى
وەسووسەى شەيتانە بۆ ئادەمىيان، لەگەل بۆپازاندنەووە گومراکردن بەو
ھىندەى بۆى دەرەخسى و توانای پىدا دەشکى، ھەر وەك دەفەرمى: ﴿ وَاسْتَفْزِرْ

مَنْ اسْطَغَتْ مِنْهُمْ صَوْتَكَ وَأَجْلَبُ عَلَيْهِمْ حَيْكُكَ وَرَحْلُكَ: وههه كه سِيكى ده توانى
له وانه به دهنگى خوت دنيان بدهو بهرگريان لييكه و بهله شكرى سوارو پياده
بنيره سهریان ﴿ (سورة الاسراء / ٦٤) .

ئاگادار كردنه وه مان له شهيتان له لايهن خوداوه:

قورئانى پيروز به دريژى له ناشوبى ناهه مواري شهيتان ئاگادار مان
دهكاته وه ده ماترسيئى له ليژانى و پسپوڤى له گومپاكردن و سوربون له
نه نجامدانى كرده وه كهيدا. خوداى بهرز ده فهرموى: ﴿ يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَكُمُ
الشَّيْطَانُ: هُوَ زَارُوْلَانِي ئادهم وريا بن شهيتان فريوتان نه دا ﴿ (سورة الأعراف / ٢٧) .

ههروهه ده فهرمى: ﴿ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا: به پاستى شهيتان
دوژمنى ئيوهيه جا به دوژمنى خوتانى بگرن ﴿ (سورة فاطر / ٦) .

ديسان ده فهرموى: ﴿ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرًا
مُيَبَّنًا: ههه كه سِيكى بييجه له خودا شهيتان بكاته پشتيوانى خوى، به پاستى
دوڤاو خه ساره تهنده ﴿ (سورة النساء / ١١٩) .

دوژمنايه تى شهيتانيش نه رى ئى ده گيرى و نه له ناو ده برى، چونكه نهو
واى بوچوه كه دهركردن و نه فهرت ليكردن و وه ده رنانى له بهه شتيذا به هوى
ئادهمى باوكمانه وه بوه، بويه ههه ده بى تو له له ئادهم و له پاش ئادهميش
له نه وه زاپو لانى بكاته وه: ﴿ قَالَ أَرَأَيْكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَنْ أَخْرِبَنِي إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ لَأَحْبَبَنَّى دُرَيْبُهُ إِلَّا قَلِيلًا: ئايا ئه وه ت ديت كه له باتى من هه لت بژاردوه،

نهگه را روژی رابون زندوم راگری، هه مو زاروکانی بیجگه له ژمارهیهکی کهم
 لاپی دهکهه و رهگورپیشهی چاکیان له بن دهر دینم ﴿ (سورة الاسراء/ ٦٢). زانایانی
 رهفتارو رهوشترانان، زور گرنگیان بهباسی نهفس داوه و له بابته نهنگی و
 گوئگه لهکانی زور دواون و له ناساندن و ناسینی دوژمنه سهرسهختهکیان
 کورتیان ههلیناوه، ههچهنده خودا زوری لهو دوژمنه ترساندوین و فهروانی
 پی کردوین که خووانی لی پهنادهین و، له هیچ شوینهکیشدا فهروانی نه داوه
 که خووان له نهفس پهنا گرین، بهلکو خو په ناگرتن له شهرو خراپه ی نهفس
 تهنها له میانه ی وتاری ئاتاجیدا هاتوه، ههروهک پیغه مبه رﷺ دهفهرومی:
 ((وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرِ اَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ اَعْمَالِنَا: خو به خودا پهنا دهگرین له
 خراپهکانی ناخمان و، کرده خراپهکانمان)).

نامانجه کانی شهیتان

نامانجه دوره که ی:

تاکه نامانجیک هیه شهیتان ههول ددها له کوتاییدا بیگاتی نهویه که
دهیهوی مروف بخاته نیو دوزهخ و له بههشتی بکاو دوری خاتهوه، ﴿إِنَّمَا
يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ شهیتان کومهلی خوی هه ربو هندی بانگ
دهکا تابینه هاوهمو دوستی ناگری بهتین ﴿(سورة فاطر/۶)﴾.

نامانجه نزیکه کانی :

نهوه نامانجه دوره که ی شهیتان بو، بهلام نامانجه نزیکه کانی نهمانه:

۱- له شيرك و كوفر خستنی بهندان:

به بانگهواز کردنی بهندهکان بهرهو په رستنی غهیری خوداو بیباوه پی
به خودای بهرزو شریعتیه پیروزه که ی: ﴿كَسَلَ الشَّيْطَانُ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا
كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ﴾ ههروه کو شهیتان که به مروفی گوت: کافر به. جا کاتیک
بیپروا بو، گوتی: به پاستی من له تو بینزارو بهریم ﴿(سورة الحشر/۱۶)﴾.

ههروه ها موسلیم له صهیحه کهیدا له عیاضی کوپی هه ممار ده گپرتیه وه
که پیغه مبه ر ﷺ روژیک وتاریکی داو فره موی: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَمْرِي أَنْ
أَعْلَمَكُمْ مَا جَهِلْتُمْ مِمَّا عَلَّمَنِي فِي يَوْمِي هَذَا، إِنَّ كُلَّ مَا مَنَحْتَهُ عَبْدِي فَهُوَ لَهُ حَلَالٌ، وَإِنِّي
خَلَقْتُ عِبَادِي حَنَفَاءَ كُلِّهِمْ، فَاتَّبَعُوا الشَّيَاطِينَ، فَاجْتَالَهُمْ عَنْ دِينِهِمْ، وَأَمَرْتُهُمْ أَنْ يَشْرِكُوا

بي ما لم أنزل به سلطانا: هو خه لکينه، خودای بهرز فهرمانی پیکردم، له م رۆژهدا
 نهو شتانه تان فیرکه م که فیری منی کردوه و ئیوه نایزانن؛ ئهوی به بهندهی خۆم
 به خشیوه بۆی چه لاله، ههروه ها من هه مو بهنده کانی خۆم به موسولمانه تی
 نه فراندون، جا شهیتانه کان هاتنه و یزه یان، له نایینه کان و ده دریان ناو و،
 فه رمانیان داوئی شتانیکی و ا بو من بکهنه هه فیشک که هیچ ده سه لاتم
 نه داوئی)).

۲- گهر نه یتوانی کافریان کا، ده یا نخاته نیو گوناها ن:

جا نه گهر نه یتوانی توشی شیرک و کوفریان بکات، بیه یوا نابئی، به لکو
 به که مترازی ده بی و ده یا نخاته ناو گونا ه و تاوانان و، دوه ره کی و دژیه تی
 ده خاته ناو ریژه کانیان، له سونه نی تیرمیزی و ئیبنی ما جه دا به سه نه دیکی
 چاک هاتوه: (ألا ان الشيطان قد أيس أن يعبد في بلدكم هذا أبدا، ولكن ستكون لـه
 طاعة في بعض ما تحقرون من أعمالكم، فیرضی بها: به راستی شهیتان بیه یوا بو ه
 له وهی تا هه تایه له م و لاتهی ئیوه بپه رستری. به لām له هه ندیک کرده نی که ئیوه
 به گچکه ی ده زانن، گو یزایه لی ده که ن، ئه ویش به وهنده ی رازی ده بی. له
 سه حیخی بوخاری و غه یری ویش هاتوه: ((ان الشيطان قد أيس ان يعبد المصلون
 في جزيرة العرب، ولكن في التحريش بينهم: شهیتان بیه یوا بو ه له وهی بپه رستری له
 لایه ن نو یژکارانی دورگه ی عاره بان، به لām تیکیان به رده دا)). جا تیک
 به رده انه که ش به نانه وهی دژیه تی و کینه و رق له نیوانیا ندا و تیختیخه دانیان له
 یه کتری، هه روه ک خودای بهرز ده فه رموی: ﴿ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ
 الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْحَرِّ وَالْمَيْسِرِ وَيُصْذِكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ:
 شهیتان ده یه وی به وهی شهراب و قوماره وه، دو ژمنیتی و رقابه ری له نیوتاندا

بخاته وهو ئىيوه له يادى خوداو نويز كوردنى بگيرتته وه . جا ئايا دهست له م
كارانه هه لده گرن؟ ﴿ (سورة المائدة / ٩١) .

ههروه ها شهيتان فه رمان به هه مو خراپه كارى و شه پي ك دهكات: ﴿ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ
بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ: داراستى شهيتان ته نيا به
به دفه پى و داوینته پى فه رمانتان پیده کا، وه واتان لیده کا شتانیکی که نایزان
له بابهت خوداو ه بیلین ﴿ (سورة البقرة / ١٦٩) .

پوخته ی قسانیش ئه وه یه: هه مو په رستشیک که خودا پیی خوش بئ، له لای
شهيتان بوغزینراوه و، سه رجه م ئه وگونا هانه ی خودا رقی لییه، له لای شهيتان
خوشه ويستن.

٢- رینگرتن به به ندان له تاعه تی خودا:

شهيتان هه ربه وه واز ناهینى خه لکی بو کوفرو گونا ه وتاوانان بانگ بکا،
به لکو ته نانه ت رینگه ی چاکه کاریشیان ئی ده گری و، هه ر رینگه یه کی یه کی که له
به نده کانی خودا بو چاکه کارى بیگرتته بهر، سه رى ریی ئی ده گری و، لا پری
دهکا. له فه رموده یه کی پیرو زدا هاتوه: ((إِنْ الشَّيْطَانُ قَعْدَ لِأَبْنِ آدَمَ بِأَطْرَفِهِ؛ فَقَعْدَ لَهُ
بِطَرِيقِ الْإِسْلَامِ، فَقَالَ: تَسْلَمُ وَتَذَرُ دِينَكَ وَدِينَ آبَائِكَ وَآبَاءَ آبَائِكَ؟ فَعَصَاهُ فَأَسْلَمَ، ثُمَّ قَعْدَ
لَهُ بِطَرِيقِ الْهَجْرَةِ، فَقَالَ: تَهَاجِرُ وَتَدَعُ أَرْضَكَ وَسَمَائِكَ؟ وَإِنَّمَا مِثْلُ الْمُهَاجِرِ كَمِثْلِ الْفَرَسِ فِي
الطُّولِ، (الطول: الحبل الطويل، يشد احد طرفيه في وتد أو غيره، والطرف الآخر في يد
الفرس ليدور فيه، ويرعى ولا يذهب لوجهه)، فَعَصَاهُ فَهَاجَرَ، ثُمَّ قَعْدَ لَهُ بِطَرِيقِ الْجِهَادِ،
فَقَالَ: تَجَاهِدُ فَهُوَ جِهْدُ النَّفْسِ وَالْمَالِ، فَتَقَاتِلُ فَتَقْتُلُ فَتَنْكِحُ الْمَرْأَةَ وَيَقْسِمُ الْمَالَ؟! فَعَصَاهُ
فَجَاهَدَ، فَمِنْ فَعَلِ ذَلِكَ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يَدْخُلَهُ الْجَنَّةَ، وَمَنْ قَتَلَ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ

يدخله الجنة، وإن غرق كان حقا على الله أن يدخله الجنة، وإن وقصته دابته كان حقا على الله أن يدخله الجنة: شهيتان له سهر ريگه کانی ئادهمی دانیششت و، له ريگه ی ئیسلام بۆی دانیششت و، گوتی: موسولمان دهبی و دینی خوټ و باب و باپیرانت جی دئی؟! جا له شهيتان یاخی بو موسولمان بو، پاشان هات له سهر ريگه ی کوچ کردن بۆی دانیششت و، گوتی: کوچ دهکە ی و زهوی و ئاسمانت جیدئی؟ کوچەر وهکو ماهینی سه مه ندۆک کراو وایه (که به په تکیکی دريژ ده به ستریت وه، سه ريکی به سنگیکه وه به ستر او وه سه ريکی به قاچی و لاخه که وهیه، تا بوخوی بگه پئی و بله وپئی، به لام نه پوا)، جا له شهيتان یاخی دهبی و کوچیش دهکا. ئه و جا له سهر ريگه ی جیهاد بۆی داده نیشی و ده لی: جیهاد دهکە ی خوټ و مال و سامانت له ناو ده به ی، شه پئی دهکە ی و ده کوژی و ژنت ماره ده کړته وه و مالت به ش ده کړی؟! جا له شهيتان یاخی دهبی و جیهادی دهکا. جا ئه وی و ابکا مافی دهکە وته سهر خودا تا بیباته به هه شت و، ئه گهر خنکا مافی دهکە وته سهر خوا تا بیباته به هه شت، ئه گهر چاره ویکه ی مه لی داو ملی شکاند، مافی دهکە ویته سهر خوا بیباته به هه شت)).

به لگه ی راستی نه مه ش و له کتیبی خودایه که له شهيتانه وه ده یگړته وه، که به په روه ردگاری به رزی گوتوه: ﴿ قَالَ فِيمَا أُغْوِيَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ۖ ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ۚ ﴾ جا به وهی که گومرات کردم سهر راسته پئی تویان لی ده گرم و لاپیان دهکە م. پاشان له پیشه وه و له پشته وه و له لای راست و له لای چه پیان بویان دهچم و، زۆرینه ی ئه وانه ش سوپاسگوزار نین ﴿ (سورة الاعراف ١٦-١٧).

له بابته بیژهی (الصراط) یش پیښینه کان رای لیک نړیکیان ههس؛ ئیبنی عه‌بباس ده‌لی: بریتیه له ئاینی ناشکراو، ئیبنی مه‌سعود ده‌لی: کتیبی خودایه، جابیر ده‌لی: بریتیه له ئیسلام و، مواهید ده‌لی: بریتیه له هه‌ق.

جا شه‌یتان واز له هیچ ریځه‌یه‌کی خیر ناهینی و له هه‌مواندا که‌مین ده‌گری و خه‌لکیان لی لاده‌دا.

٤- گه‌نده‌ل کردنی تاعه‌ته‌کان:

نه‌گه‌ر شه‌یتان نه‌یکرا ریځه‌ی تاعه‌ته‌کان بگری، هه‌ولی تی‌کدان و گه‌نده‌ل‌کردنی په‌رستش و تاعه‌تان ده‌دا، تا‌کو به‌نده له ری‌زانه‌و پادا‌شته‌کان بی‌به‌ش کا، جاریک یه‌کیک له ها‌وه‌ل‌ان ها‌ته لای پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ و پی‌ی گوت: شه‌یتان ها‌توته نی‌وان من و نی‌وان نویژو قورئان خو‌یندنه‌وه‌م، لیم تی‌که‌ل ده‌کا! پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: ((ذلک شیطان یقال له: خ‌زب، فأذا احسسته فتع‌وذ بالله منه، واتفل علی یسارک ثلاثاً: نه‌وه شه‌یتانی‌که پی‌ی ده‌لین: خین‌زیب، نه‌گه‌ر هه‌ستت پی‌ی کرد خوت به‌خوا په‌نا‌بگره لی و، سی‌ تفان له‌لای چه‌په‌ت که))، ده‌لی: جا منیش وه‌هام کردو، خودا لیمی دور خسته‌وه (رواه مسلم فی صحیحه). نه‌وجا که به‌نده ده‌ست به‌ نویژی ده‌کا، شه‌یتان دی وه‌سوه‌سه‌ی بو ده‌کا و له تاعه‌تی خودا ده‌خا‌فلینی و، کاروباری دنیای ده‌خاته‌وه بیر، هه‌روه‌کو له صه‌حیحی موس‌لیمدا هه‌یه که پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: ((ان الشیطان إذا سمع النداء بالصلاة، أ‌حال له ضراط، حتی لا یسمع صوته، فإذا سکت رجع فوسوس، فإذا سمع الاقامة، ذهب حتی لا یسمع صوته، فإذا سکت رجع فوسوس: شه‌یتان نه‌گه‌ر گو‌یی له بانگی نویژی بو، ت‌ران ده‌که‌نی، تا ده‌نگه‌که‌ی نه‌بیستی، جا که بی‌ده‌گ بو ده‌گه‌ری‌ته‌وه‌و، وه‌سوه‌سه‌ ده‌کات، جا نه‌گه‌ر گو‌یی له قامه‌ت بو، ده‌پوا تا

دهنگه‌که‌ی نه‌بیستی، که بیده‌گ بو ده‌گه‌ریتته‌وه و ده‌سوه‌سه ده‌کات)) رواه مسلم،
 له ریوایه‌تیکی تریشدا: ((فاذا قضی التریب أقبل، حتی یخطر بین المرء ونفسه، یقول
 له: اذکر کذا، اذکر کذا، لما لم یکن یدکر من قبل حتی یظل الرجل ما یدری کم صلی:
 جا که نویژی سونه‌تی کرد، شه‌یتان دی تاده‌گاته نیوان مروف و ناخی و پیی
 ده‌لی: فلانه شت بینه‌وه یاد، فلانه شت بینه‌وه یاد، له و شتانه‌ی پیشتر له بی‌ری
 نه‌بون، تا وا له پیاوه ده‌کا نه‌زانی چه‌ند رکاته نویژی کردوه)) (رواه البخاری
 و مسلم).

هه‌ر سه‌ر پیچیکردنی‌ک له خودا تاعه‌تیکه بو شه‌یتان:

خودای به‌رز ده‌فرموی: ﴿إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنَّا لَا نَسْمَعُ وَلَا نَسْتَجِيبُ لَهُمْ سِرًّا وَعَلَانَةً فَلَهُمْ أَجَلٌ مُّدَدٌ﴾
 لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا: نه‌وانه بیجگه له خودا
 ته‌نیا کۆمه‌له بتیکی مینه‌وه ته‌نیا شه‌یتانی بی خیر و ویرانکه‌ر بانگ ده‌که‌ن و
 ده‌په‌رستن، خودا نه‌فره‌تی له شه‌یتان کردو ئه‌ویش گوتی پشکیکی
 دیاریکراوی به‌نده‌کانی تو ده‌که‌مه به‌نده‌ی خۆم ﴿سورة النساء ۱۱۷-۱۱۸﴾.

جا هه‌ر که‌سی‌ک بیجگه له خودا شتی‌ک په‌رستی جا چ په‌ریکه‌ری‌ک یا بتیک
 بی، یان رۆژو مانگ بی، یا هه‌وه‌س و ئاره‌زو بی، یان مروفیک یا ریبیرو
 مه‌به‌ده‌ئیک بی، ئه‌وه‌که‌سه بیه‌وی یا نه‌یه‌وی شه‌یتان په‌رسته، چونکی شه‌یتان
 فه‌رمان به‌ وان کاران ده‌کا و ئاره‌زوی مروی بو ده‌بزوینی و، هه‌ر بویه‌شه
 نه‌وانه‌ی فریشتانیش ده‌په‌رستن له راستیدا شه‌یتان ده‌په‌رستن، ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ
 جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ

كَانُوا يَعْبُدُونَ الْحِجْنَ أَكْثَرَهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ: لهو رۆژهی هه‌مویان خپ ده‌کاته‌وه، پاشان به فریشتان ده‌لئ: ئایا ئه‌مانه په‌رستشیان بۆ ئیوه ده‌کرد؟ گوتیان تۆ پاک و بیخه‌وشی و، ته‌نیا تۆ پشتیوانی ئیمه‌ی نه‌ک ئه‌وان، به‌لکو جنۆکه‌یان ده‌په‌رست، زۆربه‌یان به‌وانه به‌وادار بون ﴿(سورة السبا، ٤-٤١)﴾.

که‌واته فریشته فه‌رمانیان به‌وان نه‌داوه، به‌لکو جنۆکه فه‌رمان به‌وانه ده‌که‌ن، تابینه به‌نده‌ی ئه‌وان شه‌یتانان که خۆیان بۆ راده‌نویسن، هه‌روه‌کو بته‌کانیش شه‌یتانیان هه‌یه.

به پوختی:

ئوه‌ی بۆمان پوخت ده‌بیته‌وه، ئوه‌یه که شه‌یتان فه‌رمان به هه‌مو کاریکی خراپ ده‌کاو مرو‌فی بۆ دنه‌ ده‌دا، رێ له هه‌مو چاکه‌کاری و خیریکیش ده‌گری‌و ترسی دیخته‌ناو، تا مرو‌ف یه‌که‌میان ئه‌نجام بداو واز له دوه‌میان بێنی، هه‌روه‌ک خودای به‌رز ده‌فه‌رموی: ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا: له کاتی به‌خشیندا شه‌یتان ترسی ته‌نگ ده‌ستیتان وه‌به‌ر ده‌نی و فه‌رمانی کاری ناشیاوتان پێده‌دا، به‌لام خودا واده‌ی لیخو‌شبون و زۆر بونی مالتان پێده‌دا ﴿(سورة البقرة/ ٢٦٨)﴾.

به هه‌ندیش له هه‌ژاری ده‌ماترسینی که ده‌لئ: ئه‌گه‌ر مالی خۆتان ببه‌خشن هه‌ژار ده‌بن، ئه‌و کاره ناشایسته‌ی فه‌رمانیشمان پێ ده‌کا: هه‌مو کرده‌وه‌یه‌کی نه‌شیاوی پیسه له رژدی و چروکی و له زیناو تاوانی دیکه.

۵- نازاردانی جهسته‌یی و دهرونی:

هه‌روه‌کو شه‌یتان ده‌یه‌وی مروف به کوفرو گونا‌هان گوم‌راکا، ده‌یه‌وی موسلمانیش له جهسته‌و له دهرونه‌وه نازار دا، جا ئیمه باس له‌و نازاردانانه ده‌که‌ین که ده‌یان‌زانین:

(أ) هیرش کردنه سه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ:

ئه‌و فهرموده پیروژه دیته پیشمان که باس له‌وه‌ی ده‌کا شه‌یتان هیرش کردۆته سه‌رو بلیسه ناگرتکی هیناوه تا‌کو بۆ روی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بهاوی.

(ب) خه‌ونی خراپ له شه‌یتانه‌وه‌یه:

شه‌یتان توانای هیه له کاتی نوستندا خه‌ونی ناخۆش به مروف نیشاندا که بیزاری بکاو دلّی ته‌نگ بکا، به ئامانجی خه‌مبارکردن و ژان پی گه‌یاندنی.

پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیتی راگه‌یان‌دوین که ئه‌و خه‌وانانه‌ی مروف له کاتی نوستندا ده‌یان‌بینی سی جورن: خه‌ونی‌ک له خواوه‌یه، خه‌ونی‌کیش دلته‌نگ کردنه له شه‌یتانه‌وه، خه‌ونی‌کیش ناخافتنی دهرونه (صحیح الجامع ۱۸۴/۳ - ۱۸۵)، هه‌روه‌ها له سه‌حیحی بوخاریدا هاتوه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمویه‌تی: ((إذا رأى أحدكم الرؤيا يحيا، فإنما هي من الله، فليحمد الله عليها، وليحدث بها، وإذا رأى غير ذلك مما يكره، فإنما هي من الشيطان، فليستعذ بالله، ولا يذكرها لأحد، فإنها لاتضره: ئەگەر یه‌کێک له ئێوه خه‌ونی‌کی خوشی دیت، ئه‌وه له خواوه‌یه‌وه باسو‌پاس‌گوزاری خوای له‌سه‌ر بکاو بیگێرت‌ه‌وه، به‌لام ئەگەر هی ناخۆشی دیت، ئه‌وه له شه‌یتانه‌وه، با به‌خودا په‌نا‌بگ‌ری‌و، بۆ‌که‌سی باس نه‌کا، چونکه ئه‌مه چ زیانی‌کی پێنا‌گه‌یه‌نی)).

ج) سوتاندنى مالان:

ئەمەش بە ھۆى ھەندىك گيانلەبەرەو دەبى كە شەيتان بۇ ئەو كارەى دەنەيان دەدا، لەسونەنى ئەبو داود و صەحیحى ئىبنى حىباندا بە سەندىكى صەحیح ھاتو كە پىغەمبەر ﷺ فەرموى: ((إذا غم فأطفئوا سرجكم، فإن الشيطان يدل مثل هذه (الفأرة) على هذا (السراج) فيحرقكم: ئەگەر نوستن چراكانتان وەكوژىنن، چونكە شەيتان وەكو ئەو مشكە رىنمايى دەكا بۇ ئەو چرايەو دەتانسوتىنى)).

د) دەستوھشاندىنى شەيتان لە مەۋف لە كاتى مردن:

پىغەمبەر ﷺ ھەمو جارى خۆى پەنادەگرت لە ھەندى و دەيفەرمو: ((اللهم اني أعوذ بك من التردى، والهدم، والفرق، والحرق، وأعوذ بك أن يتخبطني الشيطان عند الموت، وأعوذ بك أن أموت في سبيلك مدبراً، وأعوذ بك من الموت لديفاً: خودايە، من خۆم پەنا دەگرم بە تۆ، لە ھەلدیران و، روخان و، خنكان و، سوتان و، لەوھش خۆم بە تۆ پەنا دەگرم كە شەيتان لە كاتى مردنیدا دەستم ئى بوەشىنى، خۆشم بە تۆ پەنادەگرم لەوھى بە ھەلاتوىى لە جىھادى رىى تۇدا بەرم و خۆشم بە تۆ پەنا دەگرم لەوھى كە بە مارانگازى بەرم)) (رواه النسائي والحاكم بأسناد صحيح، (الصحيح الجامع ٤٠٥/١).

ه) نازاردانى كۆرپە كاتى لە داىك دەبى:

پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ((كل بني آدم يحسه الشيطان يوم ولدته أمه إلا مريم وابنها: ھەمو ئادەمىزادىك لەو رۆژى لە داىك دەبى شەيتان دەستى ئى دەوەشىنى، جگە لە مەريەم و كۆپەكەى)) (رواه مسلم) (صحيح الجامع ١٧١/٤)، لە

صه حیچی بوخاریشدا هاتوه: ((کل بني آدم يطعن الشيطان في جنبه بإصبعه حين يولد غير عيسى ابن مريم، ذهب يطعن، فطعن في الحجاب: له کاتی له دایک بونی هەر ئاده میزادیك شهیتان پهنجهی له هەردو تەرۆکی دهچه قینئ، جگه له عیسی کۆپی مەریەم چو پهنجهی تیبچه قینئ، له حیجابه کهی چه قاند)).

هەر له بوخاریدا: ((ما من بني آدم مولود إلا يمسه الشيطان حين يولد، فيستهل صارخاً من مس الشيطان، غير مريم وابنها: هەر ئاده میزادیك له دایکبی شهیتان دهستی لیده وه شینئ له کاتی له دایکبوند، جا له بهر دهست وه شانده کهی شهیتان دهست به قیزه و هاوار دهکا، جگه له مەریەم و کۆرە کهی)).

هۆی پاراستنی مەریەم و کۆرە کهی له شهیتان، گیرابونی دوعا کهی دایکی مەریەمه له لای خودا، که مەریەم له دایک دهبو: ﴿وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَدُرَيْتُهَا مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: خودایه مەریەم و زارۆکهکانی دهخه مه په نای تۆ له شهپی شهیتان دورین﴾ (سورة آل عمران/ ۳۶).

له بهر ئه وهی دایکی مەریەم له داواکهیدا راستگۆ بو، خودا دوعا کهی گیرا کردو بۆی جیبه جئ کردو، مەریەم و کۆرە کهی له شهیتان په نادا، ههروهها خودای گه وره عه مەاری کۆپی یاسریشی په نادا، ههروهکو له صه حیچی بوخاریدا هاتوه که ئه بو دهر داء گوتی: ئایا ئه و کهسه تان له نیودایه که خودای گه روه له سهر زاری پیغه مبه ره کهی له شهیتان په نای داو پاراستی، موغیره گوتی: ئه و کهسه ی خودا له شهیتان په نای دا له سهر زاری پیغه مبه ره کهی و اتا عه مەار.

(و) نه خوشی تاعون له جنوكانه وهیه :

پیغه مېهر ﷺ هه والی پیداوین که : ((فناء أمتي بالطعن والطاعون، وخز أعدائكم من الجن، وفي كل شهادة: تونابونی نه ته وهی من به پیکان و تاعونه، که بریتیه له ههنگاو تنی جنوکه دوژمنه کانتان و، له ههردو بارانیش شهید بونه)) رواه احمد والطبرانی باسناد صحیح (صحیح الجامع ۹۰/۴).

ههروه ها له موسته دره کی حاکیمدا هاتوه : ((الطاعون و خز أعدائکم من الجن، وهو لکم شهادة: تاعون بریتیه له ههنگاو تن له لایه ن جنوکه دژومنه کانتانه وه، بۆ ئیوهش شهید بونه)).

دهشبئی ئه وهی توشی ئه یوبی پیغه مېهری خودا هات به وهی جنوکان بوبی، ههروه که دهفرمئ: ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدًا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بُُصْبٍ وَعَذَابٍ: یادی ئه یوبی بهندهی ئیمه بکه وه کاتیک هاواری له پهروه ردگاری خوئی کرد که به پرستی شهیتان توشی به لاو رهنج و ئهشکه نه جو نازاری کردوم﴾ (سورة ص/۴۱).

(ز) هه نذیک نه خوشی دیکه :

پیغه مېهر ﷺ به ئافره تیکی فهرمو که خوینبه ربونی بهردهر می هه بو : ((إِذَا هَذِهِ رَكْضَةٌ مِنَ رَكْضَاتِ الشَّيْطَانِ: ئه وه هه ره له ققه یه که له له ققه کانی شهیتان)) رواه الأربعة باسناد حسن (صحیح الجامع ۱۹۶/۳).

(ح) به شدار بونی له گه ل ئاده مییان له خواردن و خواردنه وهو نشینگه یان :

لهو ئه زیهت و نازارانه ی شهیتان بۆ مروقی دینی ئه وهیه که دهستدریژی بۆ سه ره خواردن و خواردنه وهی ده کاو تییا ندا به شدار ده بی و ، ده بیته هاو بهش له

مالهكه‌ی و تییدا ده‌مینته‌وه، ئه‌وه‌ش هه‌مو له‌ كاتی‌كدا ده‌بی‌ی كه‌ به‌نده پابه‌ندی ریتنۆینی خودا نه‌بی‌ی، یان له‌ یادی خودا غافل بی‌ی، به‌لام ئه‌گهر پابه‌ند بو به‌ریتنۆینی خودای به‌رزو له‌ زیكروییادی خودا نه‌خافلا، شه‌یتان چ رایه‌ك نادۆزیتته‌وه تا دزه‌بكات ه‌ نۆو خانو و مالی، شه‌یتان ته‌نی ده‌توانی له‌و خواردنه به‌شدار بی‌ی كه‌ یه‌كه‌ك ده‌یخوا (بسم الله) ی‌ی ئی نه‌كردوه، به‌لام ئه‌گهر ناوی خوای له‌سه‌ر هات، له‌ شه‌یتانی حه‌رام ده‌بی‌ی، موسلیم له‌ سه‌حیحه‌كه‌یدا له‌ حوذه‌یفه ده‌گیرته‌وه، ده‌لی: ئه‌گهر ئیمه له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا ﷺ ئاماده‌ی خواردنیك بوینایه، ده‌ستمان بو نه‌ده‌برد تا پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ستی بو درێژ ده‌كرد، جا جارێکی له‌گه‌لیدا له‌سه‌ر خواردنیك بوین، كه‌نیزه‌كه‌ك هات وه‌ك ئه‌وه‌ی پالی پیوه‌ بنین، ویستی ده‌ستی بخاته‌ نۆو خۆراكه‌كه‌، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌ستی گرت، پاشان ده‌شته‌كه‌یه‌ك هات وه‌كو پالی پیوه‌ بنین، ده‌ستی ئه‌ویشی گرت، جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: ((إِنَّ الشَّيْطَانَ لَيْسَ لَكَ لِيَسْتَحِلَّ الطَّعَامَ أَنْ لَا يَذْكُرَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ، وَإِنْ جَاءَ بِهَذِهِ الْجَارِيَةِ لَيْسَ لَكَ بِهَا، فَأَخَذَتْ بِيَدِهَا، فَجَاءَ بِهَذَا الْأَعْرَابِي لَيْسَ لَكَ بِهِ، فَأَخَذَتْ بِيَدِهِ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنْ يَدُهُ فِي يَدِي مَعَ يَدِهَا: شه‌یتان خواردنیکی لا حه‌لال ده‌بی‌ی كه‌ ناوی خوای له‌سه‌ر نه‌هینری، جا ئه‌و كه‌نیزه‌كه‌ی هینا هه‌تا خۆراكه‌كه‌ی پی حه‌لال بكا، كه‌ من ده‌ستیم گرت، ئه‌و ده‌شته‌كه‌یه‌شی هینا تا خۆراكه‌كه‌ی پی حه‌لال كا، من ده‌ستی ئه‌ویشم گرت، سویند به‌وه‌ی گیانی منی به‌ ده‌سته ئیستا وا ده‌ستی شه‌یتانی ده‌گه‌ل ده‌ستی كه‌نیزه‌كه‌ له‌ نۆو ده‌ستمدایه)).

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی پی داوین كه‌ مال و سامانمان له‌ شه‌یتان بپاریزین، به‌ داخستنی ده‌رگاكان و داپۆشینی ده‌فهره‌كان و ناوی خودا هینان، چونكه‌ ئه‌مه له‌ شه‌یتان په‌نای ده‌دا، هه‌روه‌ك ده‌فه‌رموی: ((أغلقوا الأبواب، واذكروا اسم الله، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَفْتَحُ بَابًا مَغْلَقًا، وَأَوْكُوا قُرْبَكُمْ، وَاذكروا اسم الله،

وهمروا آیتکم، وأذکروا اسم الله، ولو تعرضوا علیها شیئاً، واطفئوا مصابیحکم: دەرگه‌کان گاه‌دهن و نیوی خوای له‌سه‌ر بینن، چونکه شه‌یتان دەرگه‌ی داخراو ناکاته‌وه، کونده‌کانتان گری‌دهن و دهره‌کانتان داپوشن و، ناوی خودا بینن مهرچنده که شولیکیشی به‌سه‌ردا پانین، چراکانیشتان وه‌کوژینن)).

دیسان نه‌گهر مروّف به ده‌ستی چه‌په خواردی و خواردیه‌وه شه‌یتان له‌گه‌لی ده‌خوا، هه‌روه‌ها نه‌گهر به‌پیوه شتیکی خوارده‌وه، چونکه له موسنه‌دی نه‌حمه‌د، له عائیشه‌وه له پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: ((من أكل بشماله أكل معه الشيطان، ومن شرب بشماله شرب معه الشيطان: هه‌ر که‌سیکی به‌ده‌ستی چه‌په بخوا شه‌یتان ده‌گه‌لی ده‌خوا، هه‌ر که‌سیکی به‌ده‌ستی چه‌په بخواته‌وه شه‌یتان له‌گه‌لی ده‌خواته‌وه)).

هه‌ر له موسنه‌ددا له نه‌به‌هوره‌یره ﷺ هاتوه، که پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیاویکی دیت به پیوه ده‌یخوارده‌وه پیی فه‌رمو: (قسه: بیهینه‌وه)، کابرا گوتی بو؟ فه‌رموی: (أيسرك ان يشرب معك الهـمـر؟: پیّت خوشه پیشیله له‌گه‌لت بخواته‌وه؟) گوتی: نه‌خیر، فه‌رموی: (فانه قد شرب معك من هو شر منه، الشيطان: ده‌بزانه یه‌کیک له‌گه‌لی خواردیه‌وه زور له پیشیله خراپ و پیستره، شه‌یتان له‌گه‌لی خواردیه‌وه). هه‌تاوه‌کو شه‌یتانه‌کانیش له مائی وه‌دەرنیی: له بیرمه‌که که له‌مائی دایه ژور ناوی خودا بینن، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ رینمونی کردوین بو نه‌وه، ده‌فه‌رمی: ((إذا دخل الرجل بيته فذكر اسم الله حين يدخل وحين يطعم، قال الشيطان لا ميت لكم ولا عشاء هنا، وإن دخل ولم يذكر اسم الله عند دخوله قال: أدرکتُم الميت، وإن لم يذكر اسم الله عند طعامه قال أدرکتُم الميت والعشاء: نه‌گهر پیاو چووه مائی خوی و له کاتی وه‌ژورکه‌وتن و نان خواردن نیوی خوای هیئا شه‌یتان ده‌لی نه‌مانه‌وه‌ی شه‌وی و نه‌خواردنی شیوتان لی‌ره چنگ ناکه‌وی، به‌لام نه‌گهر کابرا

وه ژور كهوت ناوی خوادى نه هیئا شهیتان ده لى: شه و مانه وه تان چنگ كهوت،
 نه گهر له سهر خواردنیش ناوی خوادى نه هیئا ده لى: مانه وهى شه وى و خوراكى
 شیوتان چنگ كهوت)).

گ (ده ستوه شینی شهیتان له مرووف (په ركه م):

ئیبى تيميه له (مجموع الفتاوي ٢٤/٢٧٦) دا ده لى: (چونه ژوره وهى جنوكه
 له جهستهى مرووف به يه كدهنگى پيشه واكانى نه هلى سونه توجه ماعت
 سه لماوه، خوادى به رز ده فهرموى: ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
 يَخْبِطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ: كَسَانِيكَ كِه سود ده خون، هه ئناستن، مه گهر وه كو
 كه سيكى شهیتان ده ستى لى وه شاندى و نه توانى خوى راگرى﴾
 (سورة البقرة/٢٧٥).

له سه حيشدا له پيغه مبه ره وه ﷺ هاتوه: ((إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنْ ابْنِ آدَمَ
 جَرَى الدَّمِ: شهیتان به راره وى خوينى ئاده مى دا ده و)).

وه عه بدوللاى كوپی ئيمام نه حمه دى كوپی حنبه ل ده لى: (به بابم گوت:
 خه لكانيك هه ن ده لين: جنوكه ناچيته ناو له شى خودار، گوتى: كو په كه م درو
 ده كه ن، نه وه جنوكه له سهر زارى وى قسان ده كا).

ئیبى تيميه ده لى: (نه وهى ئيمام گوتويه تى به ناوبانگه، جنوكه پياو
 توشى فى ده كاو جا به زمانيك قسان ده كا مانا كهى نازانى، جارويه هه ند
 خراپى له جهستهى ده درى، نه گهر له حوشترى بدرى كاريگه ريه كى زورى
 ده بى، له گه ل نه وه ش فيداره كه هه ست به ليدانه كه ناكاو، ناگاشى له خوى نيه
 چ ده لى، وا ده بى جنوكه كه فيداره كه يان كه سيكى دى راده كيشى يا نه و
 رايه خه راده كيشى كه له سهرى دانيشتوه و، ئاميره كان ده گوپی... و كردارى

دیکه‌ی واش نه‌نجام د‌دا که هر که‌سیک بیان‌بینی چاک د‌زانی نه‌وی
ن‌سه‌رزاری نه‌و م‌ویه قسان د‌کاو نه‌و ت‌نانه د‌جولینی ره‌گ‌زیک‌ی دیکه‌ی له
م‌وف جیا‌وازه.

د‌سان ئی‌بینی ته‌یمیه د‌ئی: (که‌سیش نیه له پ‌شه‌واکانی موسلمانان
باوه‌ری به‌وه نه‌بی که جنوکه د‌چنه لاشه‌ی فیدار و غه‌یری فیداریش،
هرکه‌سیکی باوه‌پیشی به‌وی نه‌بی و بلی شهرع نه‌وه به‌درو د‌خاته‌وه،
نه‌وکه‌سه دروی به‌ی شهرع ه‌لبه‌ستاوه، هیچ به‌لگه‌یه‌کی شهرعی نیه که نه‌وه
ره‌ت کاته‌وه).

ه‌روه‌ها له (مجموع الفتاوي ۱۲/۱۹) دا د‌ئی: نه‌وانه‌ی که باوه‌پیان وانیه
جنوکه د‌چنه لاشه‌ی په‌رکه‌مداران، کو‌مه‌لیکن له مو‌عت‌زله‌کان وه‌کو
نه‌لجه‌بائی و نه‌بوه‌گری رازی، ه‌ولیش د‌دین تیشکیکی زیاتر بخینه‌سه
نه‌م باسه له به‌ندي پ‌نجه‌مدا.

سه رکړدهی جه نگی

ئیبلیس به خوی پیلانړیژو سه رکړدهی جه نگیه ده گهل مروژادان. هر له بنکهی خویړا نیړدهو تیپان به ناراسته ی جیا جیادا ده نیړی و، کوږو کوږونه وان گری دواو گفتوگو له گهل سهربازو سوپاکانی خوی ده کاو له باره ی نهو کارانه ی نهنجامیان داوهو، نهوان ستایش ده کا که چاکیان زانیوه خه لکی گومپراو ویل بکن، نیمام موسلیم له صهیحه کهی دا له جابیر رضی الله عنه ده گپړته وه، له پیغه مبر رضی الله عنه فرموی: ((إن الشيطان يضع عرشه على الماء، ثم يبعث سراياه في الناس، فأقربهم عنده منزلة أعظمهم عنده فتنة، يحيي أحدهم فيقول: ما زلت بفلان حتى تركته وهو يقول كذا وكذا، فيقول إبليس: لا والله ما صنعت شيئا، ويحيي أحدهم فيقول: ما تركته حتى فرقت بينه وبين أهله، قال: فيقربه ويدنيه، ويقول: نعم أنت: شهيتان عرشي خوی له سهر ناوی داده نی، نهوجا تیپه کانی خوی به نیو خه لکیدا ده نیړی، نیژکترین ده ست و پیوه ند له خوی، نهوه یانه که ناشوبی زورتر بی، یه کیکیان دیت و ده لی: هر خه ریکی فلانه که س بوم تاوام لی کرد واو وای، ئیبلیس ده لی: نا والله هیچت نه کردوه، یه کیکی دیکه یان دی و ده لی: لی نه گه پام هتا جوداییم له نیوان وی و خانه واده ی ساز کرد، ده لی: جا له خوی نیژیکی ده کاته وهو، ده لی: به لی تو...)) هروه ها له موسنده ی نیمام نه حمده هاتوه، پیغه مبر رضی الله عنه به ئیبنی صائیدی (پیغه مبر رضی الله عنه گومانی پی دهرد که ده جال بی) فرمو: (ملتری: چ ده بینی)؟ گوتی: عرشیک ده بینم له سهر ده ریایه و ماری له چواردهورن، پیغه مبره ی خودا رضی الله عنه فرموی: (صدق ذاك عرش ابليس: راست ده کا نهوه عرشی ئیبلیس).

جا شەیتان شارەزایی و لیزانیهکی زۆری لە بواری گومراکردن هەیە، هەر بۆیە دەزانێ چۆن پیلانەکانی داپۆشێ و، تەڵە و داو و تۆپکانی دابنیتەوه، چونکە هەر لەو ساتەوه لە ژياندا یەو بەگومراکردن خەریکە، کە مەوێ تێدا هاتۆتە بون هەتا ئەمەوۆ تا روژی دواییش هەر دەمینێ: ﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ قَالَ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ﴾ گوتی: پەرەردەگارم، تا روژی ژینەوه بەزندویی رامگرە و مۆلەتەم بەدە، فەرموی: جا بە راستی تۆ لە مۆلەت دراوانی، تا روژێک کە کاتی دیاریکراوە ﴿سورة الحجر/ ٣٦-٣٨﴾..

و شەیتان زۆر سورە لەسەر ئەتجامدانی ئەو خراپەکاریانەیی خۆی بۆ تەرخان کردووە، ئەماندی دەبی ئەبێزار، لە فەرمودەشدا هاتووە: ((إِنَّ الشَّيْطَانَ قَالَ: وَعِزَّتِي وَجَلَالِي لَا أَبْرَحُ أَغْوِي عِبَادَكَ مَا دَامَتِ أَرْوَاحُهُمْ فِي أَجْسَادِهِمْ، فَقَالَ الرَّبُّ: وَعِزَّتِي وَجَلَالِي لَا أَزَالُ أَغْفِرُ لَهُمْ مَا أَسْتَغْفِرُونِي: شەیتان دەلی: خودایە سویند بە بێندی و شکۆی تۆ هەر خەریکی فریودانی بەندەکانی تۆ دەبم تا گیانیان لە جەستان دامابی، پەرەردەگار فەرموی: سویند بە بێندی و شکۆی من هەر لییان خوش دەبم، تا داوای لیخۆشبونم لی بکەن)) رواه أحمد والحاكم باسناد حسن (صحيح الجامع ٧٢/٢).

سەربازەکانی:

شەیتان دو کۆمەلە سەربازی هەن: کۆمەلیکیان لە جنۆکانن و کۆمەلیک لە مەوێ.

سەربازەکانی لە جنۆکان:

شەیتان سەربازو یاریدەدەری جنۆکەیی هەن لە پێشدا باسی ئەو فەرمودەمان کرد لە هەناردنی تیپی جنۆکان لە لایەن شەیتانەوه دەدوی، لە قورئانیش دا هاتووە: ﴿وَاسْتَفْزِرْ مَنْ اسْتَطَاعَتْ مِنْهُمْ صَوْتُكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِحِيلِكَ

وَرَجَلِكْ: ھەر كەس لەوانەى كە دەتوانى بە دەنگى خۆت دەنەيان بەدەو بەرگريان ئېكەو بە لەشكرى سوارەو پىادەت بنىرە سەريان ﴿ (سورة الاسراء/ ٦٤) .

جا شەيتان سەربازى ھەن و بە سواری و بە پىادەى ھىرش دىنن، بۆ سەر بەندەكانيان دەنیرى تا بەرەو خراپەكارى بيانجمنن ﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَا أُرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَوْرَهُمْ أَرَأَى: ئەدى نەت دیت كە ئىمە شەيتانەكانمان ناردە سەر كافران تا رايان تلەكىنن ﴿ (سورة مريم/ ٨٣) .

ھەر مەروۇفك ھاودەمىكى لە جنۆكان ھەيە:

ھەمو مەروۇفك شەيتانىك ھاودەمى دەكاو لىى دانابرى، ھەرەكو لە ھەرمودەكى عانىشەدا ھاتو لەلای موسلىم، كە دەلى: (پىغەمبەر ﷺ بەشەوى لە لای من چو ھەرى، منىش ئىرەيم پى برد، كە ھاتەو دىتى چ دەكەم، ھەرموى: (اغرت!) ئايا ئىرەيىت پى بردم!) گوتم: جا چۆن يەكىكى وەكو من ئىرەيى بە يەكىكى وەك تۆ نابا! ھەرموى: ((أقصد جاءك شيطانك؟) ئايا شەيتانەكەت ھاتۆتە لات؟)) گوتم: بۆ ئەى پىغەمبەرى خوا من شەيتانىكم لەگەلە؟! ھەرموى: (نعم: بەلى)، گوتم: ھەمو مەروۇفكىش شەيتانىكى لەگەلە؟! ھەرموى: (نعم: بەلى)، گوتم: لەگەل تۆش دا ھەيە ئەى پىغەمبەرى خوا؟ ھەرموى: (((نعم ولكن ربي اعاني عليه حتى اسلم: بەلى، بەلام پەرەردەگارم يارىدەى دام بەسەرىدا تا موسلمان بو))) .

ھەرەھا موسلىم و ئىمام ئەحمەد لەعەبدوللاو دەگىرنەو، دەلى: پىغەمبەر ﷺ ھەرموى: ((ما منكم من احد إلا وقد وكل به قرينه من الجن، وقرينه من الملائكة قالوا: وإياك يا رسول الله؟ قال: وإياي لكن الله أعاني عليه فأسلم فلا يأمرني إلا بخير: ھەر يەكىك لە ئىو ھەسپاردەى ھاودەمىك لە جنۆكان و ھاودەمىك لە

فریشتان کراوه، گوتیان: تهنانت تۆش ئىي پيغه مبهري خوا؟ فه رموى: تهنانت منيش، به لام خودا ياريدى دام به سهريدا تا موسلمان بو، به كارى چاك نه بى فرمانم پيناكا)).

له قورئانى پيروزيشدا هاتوه: ﴿وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ تَبَيَّنْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾ هه كهس له يادى خودا رو بسوپيئى شهيئانيكى بو ده نيئين كه هه ميشه له گه ليدا بى ﴿(سورة الزخرف/ ۳۶)، هه روه ها له نايه تيكي ديكه دا ده فه رموى: ﴿وَقَبَضْنَا لَهُمْ قُرْبَاءَ فَزَنُّوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ جو ره هاوده ميكمان بو ئه وانه داناه جا كرده وى به دى به رده م و پشت سهرىيان بو رازانده وه ﴿(سورة نعلت/ ۲۵).

مروقه پشتيوانه كانى:

شهيئان سه سه ختيرين دوژمنى مروقه وه ولى به هيلاك چوئى دها، له گه ل هه نديشدا زوربه ي خه لكى به پشتيوانيان گرتوه و شوين پيئى هه لده گرن و يري وى په سه ند ده كه ن، جا چه ند ناچيزو نابه جييه كه مروقيكى ژير دژمنى خوى به دوست و پشتيوان بگري ﴿أَسْخِذُوهُ وَذَرِيَّةَ أَوْلِيَاءٍ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾ نايه شهيئان و زاروكانى له باتى من ده كه نه پشتيوانى خوئان، كه چى دوژمنى ئيوه ن؟ چ گوپينه وه يه كي خراپه بو سته مكاران ﴿(سورة الكهف/ ۵۰).

جا ئه وانه ي شهيئان ده كه نه دوست و پشتيوان زه ره ره مندو مالمويرانن: ﴿وَمَنْ يَخِذْ الشَّيْطَانُ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا﴾ هه كه سيك له باتى

باتی خودا شہیتان بکاتہ دوست و پستی پی بہستی، بہرستی زیانیکی
 ناشکرای کردوہ ﴿ (سورۃ النساء/ ۱۱۹) .

بۆيەكەش زىيانبارو زەرەرمەندن چۈنكە شەيتان ناخ و دەرونيان گەندەل و
كەنى دەكاو، لە نىعمەتى رىئوئىنى بىبەشيان دەكات و، لە گومرايى و وىلى و
سەرگەردانىيان دەهاوى: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى
الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئەو كەسانەى بىپروان يارو
هاودەمى ئەوان تاغوتە، ئەوان لە روناكپەر دەبەنە تاريكى. ئەوانە ئەهلى
ناگرن و تا هەتايى لەنيو ناگردا دەمىننەوه ﴿(سورة البقرة/ ۲۰۷)﴾.

له‌بەر ئەوەش توشی زیان و دۆپانی هاتون، چونکە لە روژی دوايیدا شەیتان بەرەو جەهەننەم رایانده‌کێشی و ده‌یانهاژوا: ﴿إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ: کۆمه‌لی خو‌ی بانگ ده‌کا تا بب‌نه هاوه‌لی ئاگری به‌تین﴾ (سورة نافر/٦)، هه‌روه‌ها ئەوانه‌ی ده‌بنه‌ دۆست و پشتیوانی شەیتان، به‌که‌ی‌فی خو‌ی رام و ده‌سته‌مۆیان ده‌کا و ده‌یانکاته سه‌ربازی ده‌ست له‌سه‌ر سنگ و پیلان و ئاما‌نجه‌کانی به‌وان جێ‌به‌جێ ده‌کات.

تەلەكە و شەرمەزارکردنى يۇدۇستانى خۇي:

نۆر له خهلكى دوستايهتى شهيتانى دهكهن، به لام ئهو تهلهو داويان بۆ
 دهنيتهوهو، بهوان رييانياندا دها كه تييدا دهفوتين و بههياك دهچن، ئهوجا
 دهستييان ئى بهردهاو تيزو گالتهيان پى دهكاو پييان پى دهكهنى. فهروانيان
 پى دهكا خهلكى بكورن و دزى بكهن و زينا بكهن، ئهوجا ئاشكريان دهكاو
 ئابرويان دها، ههرواشى له موشرىكهكان كرد له شهري بهدردا، كاتيک به

وینەى سوراقەى كۆپى مالىك ھاتە لايان و وادەو بەلینى سەرکەوتنى دانى
﴿وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ﴾ گوتى: ئەمۇ ھىچ كەس
بەسەرتاندا زال نىەو من پشتىوانى ئىوھم ﴿(سورة الأنفال/۴۸)﴾، جا پاشان كە
فرىشتەى دىتن بۆ سەرخستنى باوەپداران دابەزىن، پىنى بە غارى وەناو
دەستبەردارى وان بو و تەسلىمى كردن، ھەرەك ھەسسانى كۆپى سابىت
دەلى:

وَلَا هُمْ بِغُرُورٍ ثُمَّ اسْلِمَهُمْ
إِن الْخَبِيثَ لَمِنَ الْوَالِهَةِ غَرَارٌ

واتە: بەغرورى دۆستايەتى كردن و دوايى بە دەستەوہى دان ھەمو پىسىك
ئەوان فریودەدا كە دۆستايەتى دەكەن و پشتى پى دەبەستن... ھەر ئاواشى لەو
راھىبە كرد كە ژنەكەو كۆرپەكەى كوشت، پىشتەر ھەرمانى زىناى پى كرد،
ئەوجا كوشتن، پاشان كەس و كارى ژنەى ئى ئاگادار كەردەوہو كارەكەى ئى
سپى كەردەوہ، ئىنجا ھەرمانى پى كرد سوژدەى بۆ بىبا، كە ئەمەشى پىكرد
بەخوى ھەلات و بەجىي ھىشت، ھەرەك بە درىژى باسى دەكەين.

لە رۆژى قىامەتیشدا پاش ئەوہى بەخوى و بە دۆستەكانى دەچنە
دۆزەخى، پىيان دەلى: ﴿إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكُمُونِي مِنْ قَبْلُ: مِنْ سَعَابَرَتِ بَعْوَه
بىزارو بىپرەوام كە پىشتەر ئىوہ بەمن موشرىك بون ﴿(سورة ابراهيم/۲۲)﴾، توشى
تالى و ناخۆشتىن چارەنوس و سەرەنجامى كردن و پاشان تەواو پشتى
تىكردن و خوى ئى نەكردنە ساحب.

سەرھاتى ئەو كەسپىش دىننەوہ كە وا بانگەشە دەكا زانايەكى روحانىيە،
چۆن شەيتانەكان پشتى تى دەكەن پاش ئەوہى ناو شۆرەتتىكى گەرەوہ
وہدەست دىنى و لە ئەنجامدا وىل و سەرگەردان و زەبون دەبى و نازانى چ بكا.

شەيتان دۇستانى خۇي بۇراۋى خۇي و جەنگى بىروداران دەرەخسىنى:

خەلقى دو دەستەن: دۇستانى خوداو، دۇستانى شەيتان، دۇستەكانى شەيتانىش، ھەمو كافرانن بە جياوازي رەگەزو بنەچەيان ﴿إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ نىمە شەيتانەكانمان تەنھا كر دۆتە دۇست و خوشەويست بۇ كەسانىكى كە بىروا ناھىتن ﴿(سورة الأعراف/۲۷)﴾، جا شەيتان ئەمان دەرەخسىنى بۇ گومپاكردى بىروداران بە نانەوھى گومان و سەر لىشىواوى لە نيوياندا: ﴿وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ شەيتانەكان بە دى مەبەستى خۇيان بە دۇستەكانيان دەگەيەنن تا لەگەل نىوھ مشتومر بكن، ئەگەر پەيرەوھيان بكن، نىوھش موشرىكن ﴿(سورة الأنعام/۱۲۱)﴾. ئەو گومان و ويچونانەي رۇژەلاتچى و خاچپەرست و جولەكو بىدىنەكانىش دەيانھىننە گۆپى ھەر لەم بابەتەن.

ھەرۋەھا شەيتان دىنى پىپى خۇي دەدا تا لەبوارى دىرونيەوھ ئازارى خاوەن باوھپان بدەن ﴿إِنَّمَا النَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بەراستى سىرتەكردن لە شەيتانە تاكو بىروداران خەمگىن كا ﴿(سورة المجادلة/۱۰)﴾، وەكو ھاوبەشكارەكانى ھان دەدا كە موسلمانەكان لىيان نىزىك دەبون لەنىو خۇدا چىرەچىپى بكن، تاكو موسلمانەكە وای زانىبا تەگىرى لىدەكەن.

بە ھىندەش ناوھستى بەلكو بۇ جەنگى موسلمانان پالىان دىنى ﴿الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ كەسانىكى كە بىروايان ھىناوھ لەرىگەي خوادا

دهجەنگن و، بىباوهپان لەرىگەى تاغوتدا دەجەنگن، جا لەگەل دۆست و يارانى
شەيتاندا بجەنگن، بەراستى فېرۆ فيلى شەيتان كزۆ لاوازه ﴿ (سورة النساء/٧٦).

بەبەرەدەواميش دۆستهكانى خۆى دەترسينى ﴿ إِنَّمَا دَلَّكُمُ الشَّيْطَانُ يُحَوِّفُ
أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِي إِنَّ كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ: ئەمە تەنيا شەيتانە كە دۆستان و
پەپرەوانى خۆى دەترسينى، جا ئەگەر بېرواتان ھەيە لەوان مەترسن و لە من
بترسن ﴿ (سورة آل عمران/١٧٥).

ديارە دۆستانى شەيتانىش كۆمەلىكى زۆر ﴿ وَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ
فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ: شەيتان لە بابەت ئەوانەو گومانى خۆى جىبەجى
کرد، جا لە كۆمەلىكى بېرواداران بترازى ئەوان ھەمو شوين شەيتان كەوتن ﴿
(سورة سبا/٢٠).

شیوازەکانی شەیتان بۆ گومراکردنی نینسان

ئاشکرایە شەیتان نایەتە لای مەرۆف و پێی بلی: واز لەو کارە چاکانە بێنەو، ئەو کارە خراپانە بکە بۆ ئەوەی لە دونیاو قیامەتدا هەشت بەسەر بێ، چونکە ئەگەر بەم شیوەیە بێ، کەس گۆیی ناداتی، بەلام ئەو زۆر شیواز و رێگە دەگرێتە بەر کە بەندەکانی خودای پێ هەلخەلەتینی.

۱- رازاندنەوهی نارهوا:

ئەمە رێبازێکە هەر لە سەرەتایە تا کو ئیستا شەیتان بۆ گومراکردنی بەندان دەیگرێتە بەر، جا بەرگی هەق لەبەر ناھەق دەکاو، هەق بە ناھەق پیشان دەداو، بەردەوام خەریکی مەرۆف دەبێ و کاری نارهوای لەبەر دلی شیرین دەکاو رهوای لەبەر چاوان تال دەکا، هەتا وای لیدی دەست بە خراپەکاری دەکاو پشت لە هەق و هەقخوازی دەکا، هەروەکو پیشتریش ئەو نەفەرە لیکراوە بە پەروردگاری مەزنی گوتبو: ﴿ رَبِّ مَا أَغْوَيْتَنِي لَأَرِيَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ، إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ: پەروردگارم بەوەی گومرات کردم ئەو هیان بۆ دەپازینمەو کە لە زەویدا هەبێو هەمویان فریودەدم و گومرایان دەکەم بێجگە لە بەندە پاک و دلپراستەکانی تو ﴾ (سورە الحجر/ ۳۹-۴۰).

ئیبنیلقەیم لە (اغاثة اللفهان ۱/ ۱۲۰) دا لەم بارەییەوه دەلی: (لە تەلەو داوەکانی شەیتان ئەوەیە کە بەردەوام ئەفسون لە هۆش دەکا تا دەداوینی دەخاو، تەنها ئەوانەش لە ئەفسونی وی ساغەم دەردەچن کە خودا ویستی لەسەرە، جا کاری زیانبەخش و دەپازینیتەوه کابرا وای بە خەیاڵاندا بێ بەسودترین کارە، پڕ سودترین کاریش وای بێزراو دەکا، تا وای تێدەگا زیانی پێ دەگەینێ.

لا اله الا الله، چهند کهسی بهم نه فسونهی توش کردوه، چهند جودایی خستوته نیوان دلان و نیوان نیسلام و باوه‌پو چاکه‌کاری! چهندین جار ناپه‌وای له وینه‌یه‌کی جوان و شیرین به‌رجه‌سته کردوه، گه‌له‌ک جارانش هه‌قی قیزه‌ون کردوه وینه‌ی تیک شیواندوه، هه‌ر شه‌یتان نه‌فسونی له هوشان کردوه و هوشمه‌ندانی له ناره‌زو و توپه‌ ریچکه‌ی تیچ‌پرژاو خستوه، هه‌مو ریگایه‌کی گومپایی پی ته‌ی کردون، هه‌مو جاریک به‌سه‌ر ویرانییدا بردون، په‌رستنی بتانی بو وان رازاندوته‌وه، هاموشوی له‌لا پچراندون، کیژوله‌ی پی له‌خاک ناوان، نیکاحی دایکانی به‌چاک داناوه، له‌گه‌ل کوفرو له‌دین دهرچون و تاوان و یاخیبون واده‌ی به‌هه‌شتی پی داوان، به‌مه‌زترین شیوه شیرکی پی نیشان داوان، باوه‌پ نه‌بون به‌سیفه‌ته‌کانی په‌روه‌دگاری به‌رزو به‌رزیتی خوداو گوفتاری له‌کتیبه‌کانیدا به‌پاکیگاری داناوه، وازه‌ینان له‌فه‌رمان به‌چاکه‌و ناکردن له‌خرابه‌ی خستوته قالبی گونجان و ره‌فتاری چاک له‌گه‌ل خه‌لکی و مانای نایه‌تی ﴿عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ﴾ ناگاتان له‌خوتان بئ (سورة المائدة/ ۱۰۵)، هه‌روه‌ها پشتکردنه سونه‌تی پیغه‌مبه‌ری ﷺ خستوته قالبی ته‌قلیدو، رازی بون به‌قسه‌ی که‌سانیک‌کی له‌مان زاناتر، ده‌غه‌لی و ماده‌لایی کردنیشی له‌دینی خوا له‌چوارچیوه‌ی عه‌ق‌لی به‌پړوه‌چون و ژیان داناوه که‌به‌نده‌ی پی ده‌چیته ناو خه‌لکی.

بهم شیوه‌یه ئیبلیزی نه‌فره‌ت لیکراو ئاده‌م ﷺ ی له‌داوی خست کاتیک خواردنی نه‌و داری بو رازاندوه که‌خودا لیی حه‌رام کردبو، هه‌ر خه‌ریکی بو ده‌یگوت نه‌م داره‌ داری نه‌مریه‌و هه‌رچی لیی بخوا له‌به‌هه‌شتیدا به‌نه‌مری ده‌مینته‌وه یا ده‌بیته‌ فریشته، تاوه‌کو ئاده‌م ﷺ به‌گوینی کردو، سه‌ره‌نجام له‌به‌هه‌شتی چوه‌ ده‌ری.

ئەمىرۇش سەيرى دۆستەكانى شەيتان بىكە چۆن ھەمان رىڭكا بەكار دىنن لە
گومرا كىردنى بەندان.

ئەو ە بانگەشەى كۆمۇنىزم و سوسىيالىزمە.. وا لە خەلكى دەگەيەنن ھەر
تەنى ئەم راپەرۋانە مۇقايەتى لەسەرگەردانى و دلەرۋاكى و ونبون و برسنىتى
رىگار دەكەن... لەولادەش ئەو بانگەوازانى بەناوى ئازادىيەو داوا لە ژنان
دەكەن بە پۇشتەپۇتى بچنە دەرى و، بانگەشە بۇ نواندن و تەمسىلكارى دەكا
كە رەوشت و ناموسى تىدا پىخوست دەكرى و بە ناوى ھونەرەو سىنورە
ھەرامەكانى تىدا دەبەزى.

ھەرۋەھا ئەو بىرۋەكە ژاراۋيانەى داوا دەكەن خەلكى مال و سامانىان لە
بانگە سوخۇرەكان دابىنن بۇ ەدەست ھىنانى قازانچ لە ژىر ناوى گەشەپىدان
و سودى فرە، ھەرۋا ئەو بانگەوازانى كە دەستگرتن بە دىن بە كۆنەپەرستى و
ويشكى و دواكەوتن دادەننن و، ئەوانەى بانگەرانى ئىسلام بەشىت و
بەنۋەكرانى رۇژئاۋا رۇژھەلات ناۋزەد دەكەن... تاد.

ئەمانە ھەموى درىژ بونەۋەى ھەمان رىبازى شەيتانن كە لە زوۋە ئادەمى
پى خەلەتاندوۋە ە برىتىيە لە جوان نىشان دان و رازاندنەۋەى ناھەق و،
ناشىرىن و ناچىز كىردنى ھەق بۇ خەلكى ﴿ تَاللّٰهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَرِيقٌ
لَّهُمُ الشَّيْطَانُ أَغْمَا لَهُمْ: سۆيىند بە خدا پەيامبەر انمان بۇ ئومەتەكانى پىش تۇش
رەوان كىردوۋە، بەلام شەيتان كىردەۋەكانى بۇ رازاندنەۋە ﴿ (سورة النحل/۶۳).

سۆيىند بە خدا، ئەمەش رىبازىكى تركزەو بىمناكە، چۈنكە ئەگە ناپەرۋا
لەبەر چاۋى مۇۋ رازىنراۋە تاكو بەجۋانى تىدەگا، ديارە لەو كاتەدا بە ھەمو
ھىزى خۇى تەقەلا دەدا ئەۋەى پىى ھەقە جى بەجىى بكا، جا ئەگەر سەرىشى

له پیناودانی: ﴿ هَلْ يَنْبَغُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا: نایا له زیانکارترین خه لك ناگادارتان بکهم، کین؟ کهسانیکن که تیکوشانی دنیا یان به فیرو چوه، بهو رهنګهش هر پینان وایه کاری چاک نه نجام ددهن ﴿ (سورة الکھف/ ۱۰۲-۱۰۴)، جا نهوانه ری له خه لکیش دهگرن دینی خودا بگریو له درئی دوستانی خوداش دهجه نګین، واش تیدهگن که هر بهخویان له سره هقن ﴿ وَأَنَّهُمْ لَيَصُدُّوهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ: وه شهیتانه کان ثم دهستهیه له ریگهی خوا دهگیرنه وه، له کاتیکدا لایان وایه هر نهوان ری نوین بوینه ﴿ (سورة الزخرف/ ۳۷).

نهمهش نهو هوییه کهوای له کافران و بیپروایان کردوه دونیا به چاکتر تیښګن و پشت له روژی دواپی بکن، هروهک خودای بهرز دهفرموی: ﴿ وَقَبَضْنَا لَهُمْ قُرْآنًا فَزَيَّنَّا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ: جوړه هاوده میګمان بو نهوانه داناهه جا کردهوی خراپی بهردهم و پشت سهریان بو رازاندنه وه ﴿ (سورة فصلت/ ۲۵)، هاوده مهکانیش بریتین له شهیتانه کان، کاروباری بهردهست و بهرچاوی دونیا یان بو دهپرازیښنه وه تا به پیشی دهخن و، بانگیان دهکن بو ودریو خستنه وهی روژی دواپی و نهمهشیان بویان رازاندوته وه هتا وایان لیها ته باوهپ به ژیا نه وه لیپرسینه وه بههشت و دوزه خیش ناکن و رهتیا ن دهکنه وه.

ناونانی کاروباری هرام به ناوی خوش و شیرین:

یه کیکی دیکه له هه لفریواندنه کانی شهیتان رازاندنه وهی ناههقه بو مروف و ناوبردنی کاروباری هرام و تاوان و یاخی بونه به ناوی خوش و له دلدا

شیرین، بۆخه له تاندنی مرووف و هه لگێرانه وهی هه قیقهت، ههروه کو ناوی له درهخته هه رهامه که ی به هه شتی نا؛ درهختی نه مری، هه تا کو خواردنه که ی بۆ نادهم پرازینیتته وه: ﴿قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَذُكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّيْلَى: گوتهی: نادهم، ئایا درهختی نه مری و مولکی له بن نه هاتوت پی نیشاندهم﴾.

ئیبنی قهیم دهلی: (شوینکه وتوانی خوی و راهیناوه که شته هه رام و ناچیزه کان به نیوی خوش و له دل شیرین ناوبنن، جا ناویان له شه پاب و مهی ناوه: (دایکی شادی) یان (خواردنه وهی گیان) و، قوماریشیان ناوناوه (پاروی هه سانه وه)، سو خۆرییان به مامه له ناوبردوه و باجی ده رهامهت به مافه کانی ده ولت ناوزه ده که ن..

ئه مپوش سوخوری به قازانج و سود ناوده بن و، سه ماوگۆرانی و نواندن و په یکه رتاشیش به هونه ر.

۲- زیاده روی و به زیاده دان:

ئیبنی قهیم له (الوابل الصیب ص ۱۹) دا له م بابه ته دهلی: (خودای بهرز هه فرمانیک ده ریکا شه یان دو سیفه تی تیدا هه یه: یان کورتپری و به زیاده دان، یان به تانچون و توندگیری، هه یچ گویش ناداتی به نده کامیان له و دو گونا هه ئی هه لبرتری، دیته لای دلی به نده و بۆنی ده کاو به سه ری ده کاته وه، ئه گه ر دیتی ساردبونه وه و سستی کردنی تیدایه له م لایه نه بۆی ده چی و ساردی ده کاو دایده که سیننی و، توشی ته مبه لئ و ته وه زه ئی ده کاو، ده رگای ته ئو یف و تکاو شتی دیکه ده کاته وه، ته نانهت ره نگه به نده واز له هه مو فرمانبه ریه کان بیتی.

ئه گه ر دیتی ئاگای له خویه و به جوش و خروشه و قۆلی هه لمالیوه، لئی بیه یوا ده بی که له م ده رگایه وه بۆی بچی، فرمانی پی ده کا زیده له پیویست

به كۆشین خەریك بى'و، وای گومرا دەكا كه هیندهت بهس نیه و توانای تو له مه زیترو، دهبی له خه لکی چاکه کار پتر ههول دهی و نهگەر نهوان راکشان تو نابی پال دهیه وه، نهگەر نهوان روژییان شکاند تو ههردهبی به پوژو بی، نهگەر نهوان سارد بونه وه تو بهردهوام بی، نهگەر یه کیك سی جار دهست و چاوی شوشت، نه تو هفت جار ان بیان شو، نهگەر دهستنوژی بو نوژی شوشت، تو خوت به ته وای بشو، ههروا کاروباری هاوشیوهی دیکه له زیاده پویی و به قولدا چون، جا توشی توندگیری و له سنور تیپه پینی دهكاو له راسته پینگا لای دهدا، ههروهكو نه وهی یه که می توشی کورتبیری و به زیاده دان کرد، له گه ل ههردو پیاوانیشدا مه بهستی شهیتان هه ره وهیه له ری دهریانکاو نهیه لی یه که میان لی نیژیک ببیته وه و نه مه شیان وای لیبکا سنور به زینی تیدا بکاو لی تیپه پینی، خه لکیکی زوریش به مه به هیلاک چون و ته نها به زانستی قول مروف له مه رزگاری دهبی، له گه ل بونی باوه پیکی چه سپاو هیزی به گژداچونه وه و میانه گیری و یاریدهش له خواوهیه.

۳- ساردکردنه وهی بهنده کان له کرده وه و گنخان و ته مه ل کردنیان:

بو نه مه شیوازی جیا جیای هه ن: له سه حیحی بوخاریدا له نه بوهورهیره هاتوه که پیغه مبه ر ﷺ فهرموی: ((يعقد الشيطان على قافية رأس أحدكم إذا هو نام ثلاثة عقد، يضرب كل عقدة مكافأ، عليك ليل طويل فارقد، فإن استيقظ فذكر الله انحلت عقدة، فإن توضأ انحلت عقدة، فإن صلى انحلت عقده كلها، فأصبح نشيطاً طيب النفس، وإلا أصبح خيث النفس كسلان: نهگەر یه کیك له ئیوه نوست شهیتان سی گریی له پشت سه ری لیده دا، هه ر گرییه ک له شوین خو ی گیرده کا، شه ویکی دریزت له پیشه جا پالده وه، نهگەر هه ستاو یادی خودای کرد گرییه ک ده بیته وه، نهگەر ده سنوژی شوشت گرییه کی دیکه ده بیته وه، نهگەر نوژی

کرد هه مو گرێه کانی ده بنه وه، به چالاکی و دهرونیکی باشه وه به یان دهکاته وه. نه گه رنا به دهرونیکی پیس و ته مبه ئی روژ دهکاته وه)).

ههروه ها له بوخاری و موسلیمدا هاته: ((إذا استيقظ أحدكم من منامه فوضأ، فليستثر ثلاثاً، فإن الشيطان يبيت على خيشومه: نه گه ر یه کیکتان له خهوی ههستا با ده سنوێژ بشواو، سی جار ئاو له که پوی وهربکا، چونکه شهیتان له سه ر لوتی روژ دهکاته وه)).

پرسیاریان له پیغه مبه ر ﷺ کرد له باره ی پیاویک که شهویک تا سبه ینی نوستبو، فرموی: ((ذاك رجل بال الشيطان في أذنيه: نه وه پیاویکه شهیتان میزی له گوێچکه کانی کردوه)) رواه البخاري.

ئهوانه ی باسمان کردن سارد کردنه وه ته مبه ل کردن بون به هوی کرده وه ی شهیتان، واش ده بی که به هوی وه سه وه سه مروف توشی ته وه زه لی بکا، بو هه ندیش ته وه زه لی له لای مروف خوشه ویست ده کاو نه مرو به سبه ی ده خاته کارو کرده وه کانی و هه ر کاریک ده داته پال هومیدی دور، ئیبنی جه وزی له (تلبیس ابلیس/ ٤٥٨) دا له م باریه وه ده ئی: (گه لیك جار ان جوله که یه ک یان گاوریك خوشه ویستی ئیسلامی به سه رد لدا رابردیه، که چی ئیبلیس به رده وام ساردی کردو ته وه، پیی گوتوه: خیرا مه به و له سه ره خو تی پروانه و، تا کو به کافری ده مرئ نه مرو به سبه ی پی ده کا.

هه ر به م جو ره ش گونا هه باران له توبه کردنی ده خاته دواو، ئاره زه کانی ده خاته به رده م، ژیاوانی له لا ده کاته هیوا یه ک، هه روه ک شاعیر ده ئی:

لا تعجل الذنب لما تشتهي

وتأمل التوبة من قابل

واته: خیرا مەبە لە گوناھو تاوانان بۆ ئارەزوەکانت و ژێوانیش ھەر بە
 ھیواو ئاواتێکی داھاتو بخوازی، چەندین کەسی خاوەن ویست و ئێرادی
 توشی گنخان کردوھ! چەند کۆششکارانی پایەداری ساردکردۆتەوھ! رەنگە
 فەقیھێک ویستبێ وانەکە دوبارە کاتەوھو پێیدا بچیتەوھ، پێی گوتبێ: دەمێک
 بچەسیوھ، یان خوا پەرستێک شەوێ وە ئاگاھاتبێ تا نوێژی بکا، پێی گوتبێ:
 وەختت زۆر لە دەستدا ماوھو، ھەر بەردەوامیشە لە خۆشەویست کردنی
 تەمبەلی و پشگۆی خستنی کردوھو، ھەمو کاروباریکیش دەداتە پال ھومییدی
 دور.

جا ئەگەر یەکیەک بیهوێ کارێک بکات دەبێ بە دڵنیا ییەوھ بیکاو بە کاتەکە
 رابگاو، ئەمڕۆ بە سبەی نەکاو لە ھۆمیدەواری گەڕێ، چونکە ئەوێ چو
 ناگەریتەوھو ھۆکاری ھەموکەم و کوپیەک و، شەرپانیەک، بریتیە لە ھیوادریژی
 و ھومییدی دور، چونکە مەوێ ھەر خەریکە خۆی دەدوینێ تا لە خراپە وەدور
 کەوێو، رو لە چاکە بکا، گومان لەوھدا نیە ھەر کەسیکی ئەمڕۆ بە سبە ی بکا،
 لە کردەوھکانی سست دەبێو، ئەوێ مردنیش بە نزیک بزانی لە کارەکاندا
 جدی تر دەبێ، ھیندیەک لە پێشینەکان دەلێن: ئاگادارتان دەکەمەوھ لەوھ ی بلێن،
 پاشان وا دەکەم، چونکە ئەم گۆتە یە گەورەترین سەربازی ئیبلیسە، نمونە ی
 کارگەری خاوەن ویست و داسەکناو بە ھۆی ھیوا درێژی، وەک نمونە ی
 کەسانیکن کە لە سەفەردا بن و بچنە دییەک، ئەوێ توندو تۆل و دوربینە،
 دەچی چێ پێویستە بۆ تەواو کردنی سەفەرەکە ی دەیکەریو، خۆی بۆ
 گەشتەکە ی کۆک و ئامادە دەکات، ھەرچی خەمساردەکە شە دەلی: خۆم ھەر
 ئامادە دەکەم، رەنگە مانگەک بمینینەوھ، جا یەکسەر کەرەنای بەرێکەوتنی
 لێیدا، ئەوێ خۆی سازو ئامادە کردبو دڵشاد بو، سەرگەردانییش بەشی
 خەمساردەکە بو، خەلکیش لە دنیا دا ئاوان، تێیان دایە ئامادە وە ئاگایە، جا

ئەگەر فریشتەى مەرگەوان بى پەشيمان نىە، بەلام لەخۆبايى و خەمسار دەکە
 لەکاتى کەوتنەپیدا تالای پەشيمانى دەچىژى، جا ئەگەر مەرۆف مۆرکى
 لەسەرەخۆيى و ھۆمىدى دورى گرتبى و، شەيتانىش دىەى بدا تا بەپى نەو
 ئارەزوە رەفتار بکا، کۆششى زەحمەت دەبى، بەلام ئەوى رادەبى و ھەناگا دى،
 دەزانى کە لەبەرەى جەنگدايەو، دژمنەکەى خەمساردى لىناکا، ئەگەر
 بەپوکەشیش خەمساردى نواند، لە بنەو تەلەو فىلىکى بۆ نامادە دەکات (تەبىس
 ابليس/ ٤٥٨).

٤- بەئىن دان و بەھەوياکردن:

شەيتان گەلىک بەئىن و وادەى درۆ بە خەلکى دەداو بە ئاوات و ئومىدى
 شىرىن پاساويان بۆ دەداتەو، تاکو بىيانخاتە بنەوہى گومرايى: ﴿يَعِدُّهُمْ وَيُتَبِّهِمْ
 وَمَا يَعِدُّهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا﴾: شەيتان بەئىنيان پى دەداو بە ئارەزو دىخۆشيان
 دەکا، بەئىنەکانى شەيتانىش ھەر بۆ فریودانە ﴿(سورة النساء/ ١٢٠).

ئەگەر بىپروايان لەگەل ئىمانداران جەنگان، شەيتان وادەى بردنەوہو
 سەرکەوتن و زال بونيان دەداتى، پاشان دەستيان ئى بەردەداو، پى بەغارىوہ
 دەنى: ﴿وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ
 لَّكُمْ، فَلَمَّا تَرَأَتْهُ الْفِئَافَةُ كُفَّ عَلَى عَيْنَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ﴾: کە شەيتان کردەوہى
 ئەوانى رازاندەوہو گوتى: ئەمپۆ ھىچ کەس بەسەرتاندا زال نىەو من پشتيوانى
 ئىوہم، جا کاتىک کە ھەردو دەستە روبەپوى يەکتەر بون، شەيتان لەسەر پاژنەى
 خۆى گەپاوەو گوتى: بەراستى من لە ئىوہ بىزارم! ﴿(سورة الأنفال/ ٤٨).

به ئىنى دەولەمەندى ساماندارى له دنياو له رۆژى دوايى دەداته كافره
 دەولەمەندەكان، تا وایان ئىدى دەلین: ﴿وَلَنْ رُدُّتْ إِلَى رَبِّي لِأَحَدَنْ خَيْرًا مِنْهَا
 مُتَّبَعًا﴾ ئەگەر بىشگەرپىنریمەوه لای پەروردگارم جىگەم لىرە خوشترو چاکتر
 دەبى ﴿(سورة الکهف/۳۶)﴾، پاشان خودا ھەر له دونيايى سامانەکەى له دەست
 دەردىنى و باخەکەى دەفەوتىنى، ئەوجا به خو دیتەوهو دەزانى کە فىل لىکراو و
 ھەلخەتارە.

ھەرودھا مەروڤ بە ئاوات و ھومىدى شیرىنى دور لەپاستى غافل دەکاو
 بەمجۆرە بەرى کارو کردەوھى چاک و بەردارى ئى دەگرى و واى ئى دى ھەر بە
 خەيال پلاوان و بە ھىوا بونى رازى بى و چ کارو کردەوھىک ئەنجام نەدا.

۵- دەرخستنى ئامۆژگارى بۆ مەروڤ:

شەیتان بانگى مەروڤ دەکا بۆ گوناھ و تاوانان بە ناوى ئامۆژگارى کردن و
 خیر پى نیشان دان، کاتى خۆى سويندیشى بۆ باوکمان خوارد کە ئەو له
 ئامۆژگارانه: ﴿وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنُ النَّاصِحِينَ﴾ وە سويندى بۆ خواردن کەمن
 خیرخوازو ئامۆژگارى ئیوھم ﴿(سورة الأعراف/۲۱)﴾.

جا وەھەبى کوپى مۆنەببىھ ئەم چىرۆکە سەیرەى له ئەھلى کىتاب
 گىراوەتەو، دەیهینیتەو تا شیوازىکى شەیتان بۆ گومراکردنى بەندان بزانی
 و ئاگادارىن له ئاست ئامۆژگارىهکانى، گوێراپەلەى نەبىن کە بۆ شتىک بانگمان
 دەکا، وەھەب دەلى: (خوایەرستىک له نیو ئیسرائیلزاماندا ھەبو، یەکیک بو له
 خوایەرستىرین کەسى سەردەمى خۆى، ھەر له زەمانى وى سى برا ھەبون و
 تەنیا خوشکىکى عازەبیان ھەبو، نیردەبى بۆ ھەرسىکیان دەرچو، نەیانزانى

خوشکه که یان له کن کی جیبیلن و نه سپارده ی چ ده سپاکیکی بکه ن و له لای کی دانین، ده لی: هه مو له سه ر جیهیشتنی خوشکه که یان له لای خواپه رسته که ی به نی ئیسرائیل کۆر ابون، چونکه له ناخه وه متمانه یان پی هه بو، جا هاتنه لای و داوایان لیکرد خوشکه که یان له لای جیبیلن تا له ژیر چاودیری و دراوسی وی بی تا کو نه وان له غه زایی ده گه رینه وه، به لام خواپه رست رازی نه بو، خوی به خودا په ناگرت له وان و له خوشکه که یان، ده لی: هه ر له گه لیدا خه ریک بون هه تا هاته رای، جاگوتی: له مالیکی دابه زینن له ئاست خه لوه تگای من بی، ده لی: له و خانوه نیشته جییان کرد، پاشان وه ریکه وتن و به جییان هیشت، کچه ش له پال نه و خواپه رسته مایه وه، نه ویش ماوه یه ک خوراک ی له خه لوه تگه که ی خوی بو ده هینا خوارو له به رده رگه ی خه لوه تگه که ی داده نا، پاشان ده رگه که ی داده خست و هه لده کشاوه نیو خه لوه تگه که، نه و جا فرمانی به کچه ده کرد، له ماله که ی ده هاته ده ری و نه و خواردنه ی بوی دانا بو هه لی ده گرت، ده لی: نه و جا شه یتان بوی ده لاوانده وه و زیتر ئاره زوی ده خسته سه ر چاکه و، نه وه ی به مه زن نیشان ده دا که نه و که نیزه یه به روژ له مالی بته ده ری و له وه ی ده ترساند که سی ک بیبینی و په یوه سستی بی، جا نه گه ر تو خواردنه که ی بو ببه ی و له به رده رگه ی ماله که ی دانینی پاداشتی پتره.

شه یتان هه ر خه ریکی بو، وازی لی نه هینا هه تا وای لیکرد خواردنه که ی بو برد له به ر ده رگه ی ماله که ی دانا، به لام قسه ی له گه ل نه کرد، ده لی: ده میکیش به م حال و باره مایه وه، پاشان ئیبلیس هاته وه لای و به ره و خیر و پاداشتیکی پترهانی داو جه ختی لی کردو، گوتی: نه گه ر خواردنه که ت بو برد با و له ماله که یت دانا با خیر و پاداشت زیتر ده بو، هه ر وازی لی نه هینا تا وای لیها ت خواردنه که ی بو بردو له ماله که ی دانا و به م جوړه ش ماوه یه ک مایه وه، پاشان

ئىبلىس ھاتە لاي و بۇ چاڭكەكارى ھانى داو دەستى لەپىشتى دا. جا پىي گوت: نەگەر قسەت لەگەل كىر دباو بىدواندبا بەلكو بە قسەكانت ھۆگرو ھاودەنگىكى دەبو، چونكە ئەو كىژە زۆر ھەست بەتەنيايى و بىزارى دەكا، ھەر خەرىكى بو، لىي نەگەرپا تا واى لىھات بۇ ماوئەك لەسەر خەلۋەتگەكەيەو سەرى بۇشوپ دەكردەو دەيدواند.

پاش ئەمەش ئىبلىس ھاتەو لاي، پىي گوت: ئەگەر بچوبايە خوارى ولەبەردەرگەي خەلۋەتگەكەت دانىشتباي و قسەت لەگەل كىر دباو، ئەمەش لە پىش دەرگەي مالى خوپرا لەگەلت بناخاوتبا، زىتر دىي پىي خوش دەبو، ھەر وازى ئى نەھىناو پىوئەي خەرىك بو ھەتا ھىنايە خوارى و لەبەر دەرگەي خەلۋەتگەكەي دايىناو قسەيان پىكەو دەكرىدو كەنيزەكەش لە مالى خوى و دەردەكەوت و لەبەر دەرگەي مالى دادەنىشت، ماوئەكەش ئەو ھا مانەو.

پاشان ئىبلىس ھاتەو لاي و دىي دا بۇ دەست خستنى پاداشتى زۆر لە كىرەو كەنى لە ئاست ئەو كىژەلەيە، جا پىي گوت: ئەگەر لە دەرگەي خەلۋەتگەكەت بچوبايە دىي و پاشان لەنرىك مالى كچەي دانىشتباي و قسەت لەگەلى كىر دبا زىتر تاسەي تەنيايى دەشكا، وازى ئى نەھىنا ھەتا ئەوئەشى پىكرىد، پاشان ئىبلىس ھاتەو لاي، جا پىي گوت: ئەگەر لەگەلى بچوبايە زورى و قسەت لەگەل كىر دباو نەتەشتبا روى بۇكەس دەرخا، خىرت زىاتر دەگەيشتى. لىي نەگەرپا ھەتا چو مەلەكەي و بەدىزايى رۆڭگار دەيدواندو كە رۆزىش ئاوا دەبو ھەلەكشاو خەلۋەتگەكەي.

پاشان ئىبلىس ھاتەو لاي و. ھەركىژەي لە پىش چاوان دەپازاندەو شىرىنى دەكرىد، تا خواپەست دەستىكى لە پانى داو ماچى كىر، ئىبلىس ھەر بەردەوام لەبەر چاوانى وى كىژەي جوان دەكرىد دەپازاندەو تاكو پىي دايى،

سكى پىر كىردو كچه كوپىكى بو، ئەوجا ئىبلىس ھاتەو ە لاى و پىي گوت: ئەدى ئەگەر برايه كانى ئەو كەنىز كە ھاتنەو، وا لە تۆ مندالىكىشى بو، چى دەكەي؟ دۇنيا نىم لەو ەى ئابروت نە چى يا ئەوان ئابروت نەبەن، جا بىرۆ سەرى كوپەكەى بىرەو بىشارەو، كىژەش لەترسى برايه كانى بىدەنگ دەبى، نەو ەك بزانن تۆ چىت ئى كىردو، جا چو مندالەكەى سەربىرى، ئەوجا پىي گوت: واى دەبىنى كە لە براكانى بشارتەو، چىت لە خۆى كىردو ەو كوپەكەىت كوشتو، بىرۆ سەرى ئەویش بىرەو لەگەل كوپەكەى لە چالئى نى، ەەر لەدوى بو ە ەتا سەرى ئەویشى بىرى و لەگەل كوپەكەى لە چالئى ھاویشت و، بەردەكى زەلامى خستەسەريان و خۆلى بەسەرى دا كىردن، جا بەسەر خەلۆتەكەى كەوتەو ەو خەرىكى پەرسىش بو، ئەو ەندەى خودا وىستى تىيدا ماو، تاكو برايه كانى كىژە لە غەزايى گەراذەو، ھاتنە لاى لە خوشكى خويان پرسى، ئەویش سەر خوشى ئى كىردن و رەحمەتى بۆ ناردو بۆى گىراو، گوتى: چاكتىن نافرت بو، ئەمەش گۆرەكەيتى، جا سەيرى كەن، برايه كانى چوئە سەر گۆرەكەى، بۆ خوشكى خويان گىران و رەحمەت يان بۆ ەناردو چەند رۆژىك لەسەر گۆرەكەى مانەو، ئىنجا ەەر كەسو چو ە ناو مال و مندالى خۆى.

كە شەويان بەسەرداھات و پالان داو، شەيتان لە شىو ەى پىاويكى رىبوار ھاتە خەونيان، لەو ەى گەورەترى دەستى پىكردو، لە بابەت خوشكەكەيان پرسىياري لىكرد، ئەویش قسەى خواپەرسىتەكەى بۆ گىراو كە مەردو ەو رەحمەتى بۆ ناردو، گوتى كە چۆن شوينى گۆرەكەى نىشان داو، بەلام شەيتان بەدرۆى خستەو ەو گوتى: لەمەسەلەى خوشكەكەتان لەگەلتان راستگۆ نەبو، ئەو كابرايه سكى خوشكى ئىو ەى پىر كىرد، جا كىژە كوپىكى ئى بو لە ترسى ئىو ە مندالەكەى سەربىرى و خوشكەكەشتانى لەگەلئى سەربىرى، خستىيە قورتىكى كە بەخۆى ەلئى كەندبو، لە پشت دەرگەى ئەو خانو ەى كىژەكەى

تیدا بو. له دهسته پاستی نه و که سهی ده چته ژوری. جا ههستن هه پونه ماله که ی خوشکه که تانی تیدا بو له دهسته پاستی نه و که سهی ده چته ژوری، چونی پید تان ده لیم هه موی ناوا ده دۆزنه وه، له خهوی هاته لای برای نیوهنجی و هه مان قسهی بو کرد، پاشان هاته لای گچکه ترینیان و چی به وان گوتبو به میشی گوت، جا که وه ناگا هاتن سهیریان به وهی ده هات که هه ریه که یان دیتبوی، هه ریه که و روی له نهوی دیکه ده کردو دهیگوت: نه مشو شتیکی سه مه ره م دیت و، هه ریه که یان چییان دیبو گپرایانه وه که وره که یان گوتی: نه وه ته نیا خه ونه و شتیکی وه هانیه، وازی لی بینن، برا گچکه گوتی: سویند به خوا وان نا هینم هه تا ده چمه نه و جییه و ته ماشای ده که م، ده لی: نه و جا هه مو به ره و نه وی چون تا که یشتنه نه و خانوهی خوشکه که یانی تیدا بو، ده رگه که یان کرده وه و له و شوینیهی گه پان که له خه ویدا بۆیان وه سف کرا بو، جا خوشکه که یان و کوره که یان دیت به سه ره پراوی له و قورتهی فریدراون هه روه ک پیان گوترا بو، جا پرسیاریان له خوا به ره سه ته که ی کردو نه ویش قسه که ی ئیبلیری به راست دانا و دانی نا به وهی پیی کردبون، نه وانیش پاشای خۆیان لی تیگه یاند، له خه لوه تگه که ی دایانه زاندو بردیان له خاچی ده ن، جا که له دارییان به سه تا وه شه ییتان هاته لای و، پیی گوت: نه وه زانیت هه ر نه من بوم دهم دای تا توشی نه و به لایه بوی و زگی نه و ئافره ته ت پرکردو به خۆ به کوره وه سه رت بری، جا نه گه ر نه مپو به گویم بکه ی و، کوفر به و خودایه بکه ی که تو ی نه فراندوه و وینه ی کیشاوی، لی ره ده ربازت ده که م، جا کابرا کوفره که ی کردو، پاش نه وهی کوفری به خودا کرد، شه ییتان وازی لی هینا و له نیوان چوه ده ری، نه و جا کابرایان له خاچ دا... (سهیری تلیس ابلیس/ ۳۹ بکه).

جا رافه کارانی قورنان نه م چیرۆکه بو رافه کردنی نه و ئایه ته پیروژه دیننه وه که ده فه رموی: ﴿كَمَلِ الشَّيْطَانُ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ:

ههروهكو شهيتان كه به مروقي گوت: كافربه، جا كه كوفري كرد گوتي
بهراستي من له تو بهري و بيزارم ﴿سورة الحشر/١٦﴾.

دهشليين ليژدها مه بهست به (انسان) ئهو خوا په رسته و هه مو مروقيكي
هاوشيوهيه، خوداش زانatre.

٦- بهر بهره گومراکردن:

له چيروكه كهي پيشو يه كيڅ له شيوازهكاني شهيتانمان بو گومراکردن، لا
ناشكرا دهبيت، ئه ویش ئه وهيه كه ههنگاو ههنگاو له گهل مروف دهپواو، نه
ماندو دهبي نه بيزار، هه چهند جاري بو گوناھيڅ رامسي دهكا، بهره و
گوناھيكي گه وره تر دهپهاژوا، تا ده يگه يه نيته گه وره ترين گوناھ. و به هيلكي
دهبا.

ئه مهش سونه تي خودايه له نيو بهندهكاني خويده ئه گه ر له پي لايان دا
شهيتانيان به سهردا زال دهكاو، دليان لاري دهكا ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾: جا
كاتيڅ ئه وان له ههق لايان دا، خودا دل و دهروني واني له ههق گلاکرد ﴿
(سورة الصف/٥).

٧- له بير برده وهی شهيتان بو خيرو چاكه له بهندان:

ههروهكو واي له ئاده ميش كرد، هيندهي وه سوهسه بو كرد تا فرمانه كهي
په روهردگاري له بير برده وه ﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾:
وه ئيمه پيشتر په يمانمان له ئادهم وه رگرت، جا ئهو له ييري چو لينده وينيكې
وامان ليندهي ﴿(سورة طه/١١٥)﴾. ههروهها هاوه له كهي موسا به موساي گوت

﴿فَاتَّبَعْتُ الْخُوتَ وَمَا أَتَسَانِي إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ: جَا لَهْوَى مَاسِيَهْ كَهْم لَه بِيَر
چو. ئەو هەر شەیتان بو کە لَه بیری بردمەو ه ﴿ (سورة الکهف/ ٦٣).

هەر وه ها پیغه مبهەر ﴿ نه هی لی کراوه، که خوی یا یه کیک لَه ها وه لانی لَه
کو پیکدا دانیشت، تینیدا گالته به نایه ته کانی خودا بکری، به لام رهنگه شەیتان
ویستی پهروه ردگار لَه بیر مروّف بباته وه تووشی بی له گهل نهو گالته بازانه
دانیشتی ﴿ وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ
غَيْرِهِ وَإِنَّمَا يُنْسِنُكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ: هەر کاتیک
که سانیکت دیت که گالته به نیشانه کانی ئیمه ده کهن رویان لی وه ریگی ره تا
قسه که بگوین، نه گهر شەیتان لَه بیریشی بر دیه وه، ئەوا هەر ده میکی هاته وه
بیرت له گهل ئەم دهسته و هۆزه سته مکاره دامه نیشه ﴿ (سورة الأنعام/ ٦٨).

یوسفی پیغه مبهری خوداش لهو زیندانییهی داوا کرد، کهوا گومانی ده برد
نازاد ده کری و له کوشتن رزگار ده بی و ده گهر پته وه بو خزمه تی پاشا، تا له کن
پاشادا باسی بکا، که چی شەیتان لَه بیر نهو مروقهی بر ده وه که بو پاشایه کهی
باسی یوسفی پیغه مبهری خودا بکا، بویه یوسف چند سالی که زینداند ا ماوه
﴿وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنسَاءُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي
السِّجْنِ رِضْعَ سِنِينَ: وه به وهی گوت که ده یزانی رزگار ده بی؛ لای خاوه نه کهت
یادم بکه، به لام شەیتان باسکردنی ئەوی لای خاوه نه کهی له بیر بر ده وه، جَا بو
چهند سالان له زیندانی مایه وه ﴿ (سورة يوسف/ ٤٢).

جَا ئە گهر شەیتان ته واو دهره قه تی مروّف هات و دهستی لیستاند، هەر
به یه کجاری خودای له بیر ده باته وه ﴿ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ

أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ إِلَّا إِنَّا حِزْبُ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ: شەیتان بەجۆریک بەسەریاندا زال بۆه که یادی خودای لەبیر بردونەتەوه، ئەوانە دەستەیی شەیتان، بابزانن که بەپاستی ھەر کۆمەڵی شەیتان زیانبارە ﴿ (سورة المجادلة/ ۱۹) ، مەبەستیش لیڤە لە دەغەلانی، ھەرۆھکو لە ئایەتی پینش ئەمەدا ھاتۆھ. یادو وەبیرھاتنەوھو یادی خوداش. مایەیی وەبیر ھاتنەوھو یادکەوتنەوھە، چونکە یادی خودا شەیتان وەدەر دەنی: ﴿ وَأَذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا سَبَّيْتَ: ھەر کاتێک لە بیرت چۆھ، یادی پەرۆردگارت بکە ﴿ (سورة الكهف/ ۲۴) .

۸- ترساندنێ بڕواداران لە دۆستانی خۆی:

ھەرۆھا یەکیک لە شیوازەکانی شەیتان ئەوھە کہ بڕواداران لەسەربازو لە دۆستانی خۆی دەترسین، جا جیھادیان ناکەن و فەرمانی چاکەیان پێناکەن و لە خراپە نایانگێرنەوھ، ئەمەش گەورەترین تەلەو داویتی بو بڕواداران خودای بەرزیش ئەمەیی پێ راگەیاندوین کہ دەفەرموی: ﴿ إِنَّمَا إِلَهُكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِي إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ: بەپاست ئەمە تەنیا شەیتانە کہ دۆستان و پەپرەوانی خۆی دەترسین، جا ئەگەر بڕواتان ھەبە لەوان مەترسن و لە من بترسین ﴿ (سورة آل عمران/ ۱۷۵) .

لە بارەیی مانای (يخوفكم اوليائه)، قەتادە دەلی: (لە دلتان مەزنیان دەکەن، ھەر بۆیەش فەرمویەتی جا لەوان مەترسین و لە من بترسین ئەگەر ئیماندارن، چونکە ھەرچەند ئیمانی بەندە بەھیزبی، ھێندە ترسی دۆستانی شەیتانی لە دلی دەردەچیو، ھەر چەندی ئیمانیشی لاواز بی ترسی لەوان زیاترۆ زەبەلاحتر دەبی.

۹- له دهرن وەرژور کهوتنی بهو دهرگایانهی مرؤف نارەزویان دهاو خوشی دهوین:

له (اغاثة اللفهان ۱/ ۱۳۲) دا، ئیبنی قهیم لهه بابه تهوه دهلی: ریچکهی شهیتان له ئاده میزاد به ریچکهی خوین دهچیت تا دهگاته دهرونی و تیکه لی ده بیت. جا پرسپاری ئی دها کهزی له چیه و چی پینخوشه، نه گهر زانی نهوا بههوی نهو نارەزوانه به گژ بهنده دا دهچی و لهه دهرگه یهوه بو ی دهچی. جا شهیتان نهه می فیری دهسته براو دۆستانی خوشی کردوه له نیو مرؤفا، نه گهر بیانه وی و یستیکی گهن دی خو یان به جی بگه یه نن ده بی لهو دهرگه یهوه بو ی بچن که جیبه جی نارەزو و خوشه و یستیه، چونکه نهه دهرگه یه ئاتاجی نهو کهسه جیبه جی دها که لییه وه دهچیته ژوری، ههر که سیکی بیه وی لهه دهرگه یه کی دیکه بچیته ژوری له روی داده خری و ریگهی مه بهسته که ی ئی ده گیری.

ههر لی ره شه وه شهیتان چوه لای ئاده م و حهوا ههروهك خودای بهرز دهه رموی: ﴿ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَکَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴾ پهروه دگارتان نهه دارهی له ئیوه قه دهغه کردوه نه وهك ببه دو فریشته یا به جاویدانی له بهه شتیدا بمیننه وه ﴿ (سورة الأعراف / ۵۰).

ئیبنی قهیم دهلی: شهیتانی دۆزمنی خوا بو نی دایک و باوکمانی کرد، ههستی کرد کهز له جاویدانی ده کهن لهو بهه شتهیدا، بو یه زانی لهو دهرگه یه نه بی ناتوانی بو یان بچی، جا به خودا سویندی بو خواردن که نهه بووان نامۆزگار هه گو تی: ﴿ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَکَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴾ (سورة الأعراف / ۵۰).

۱۰- گومان خستنه دلان:

یه کیکی دی له شیوازه کانی شهیتان بو گومرا کردنی بهندان، له رزهك کردنی عه قیده یه بهو شك و گومانه ی دهیخته دلان، پیغه مبه ریش ﷺ له هیندیک گومان و ویچونان ناگادارمان ده کاته وه که شهیتان دهیانه خته دلان، ههروهك له فهرموده یه کی بوخاری و موسلیمدا هاتوه: ((يَا أَيُّهَا الشَّيْطَانُ احْدَكُم فَيَقُولُ: مَنْ خَلَقَ كَذَا؟ مَنْ خَلَقَ كَذَا؟ حَتَّى يَقُولَ مَنْ خَلَقَ رَبَّكَ؟ فَإِذَا بَلَغَهُ فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ وَلْيَتَّه: شَهِيْتَان دِيْتَه لای یه کیکتان و دهلی: کی فلانه شتی ئافه ریده کرد؟ کی فیساری نه فراند؟ تا ده گاته نه وه ی دهلی کی پهروه ردگاری تو ی ئافه ریده کردوه؟ جا نه گهر که یشته نه وه راده یه با خو ی به خودا په نابگری و چی دی بیری لی نه کاته وه)).. جا هاوه له به ریزه کانی پیغه مبه ریش ﷺ له و جوړه گومانانه ی شهیتان ببهش نه بون، جا هیندیکیان هاتنه لای پیغه مبه ر ﷺ و گازانده ی نه و گومان و وه سوه سانه ی شهیتان یان له لا کرد، ههروهك له صه حی موسلیمدا له نه بو هورهیره ﷺ هاتوه دهلی: خه لکانیک له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ هاتنه لای پیغه مبه ر ﷺ و لییان پرسى: ئیمه شتی وا له درونماندا هه ست پیده که یین، که سیگمان زات ناکه یین بیلین! فهرموی: ((او قد وجدتموه؟) ئایا نه وه تان هه ست پیکردوه؟)) گوتیان: بهلی، فهرموی: ((ذلک صریح الإيمان: نه مه بهروای راسته قینه و راشکاوه)).

جا پیغه مبه ر ﷺ که ده فهرموی ((ذلک صریح الإيمان: نه مه ئیمانی راسته قینه و راشکاوه)) مرازی نه وه یه که وه سوه سه ی شهیتان لاده بهن و رقیان لییه و به کاریکی مه زنی داده نین.

جا سهیری نه و باره ناخوشه بکه که هاوه له کانی پیغه مبه ر له بهر گومانه کانی شهیتان تی ی که وتبون، نه بو داود له سونه نه که یدا له ئیبنی عه عباسه وه ده گیرته وه که پیاویک هاته لای پیغه مبه ر ﷺ و گوتی: (نه من

شتی وام به خه یالیدا دی و له گه ل دهرونی خوُم دهر ویم، نه گهر بېمه پولیه ناگر
پیم خوشره له وهی بیانگیرمه وه، پیغه مېهر ﷺ فه رموی: ((الحمد لله الذي رد امره
إلى الوسوسة: سوپاس بؤ خودا که باری نهوی بؤ وه سو هسه گنپراوته وه))،
هه روه ها له تیگرای نهو شتانهی شهیتان دهیخاته دلان و گومانی پی دروست
دهکا نه وهیه که خودا بؤمانی باس دهکا و ده فه رموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ
رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فَيَنسَخُ
اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكُمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ ليجعل ما يلقي الشيطان فتنة
للذين في قلوبهم مرض والفاسية قلوبهم وإن الظالمين لفي شقاق بعيد ﴿وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ﴾ هه ر نیردراویک یا په یامبه ریکمان له پی شه تو ناردبی، له کاتی
خویندنه وهیدا، شهیتان شتی وای خستوته بهر گوئی بیباوه پان که به سه ر
زاری پیغه مېهری خوادا ﷺ نه هاتوه، جا خودا نه م وه سو هسه و گزی و فزی
شهیتانه له نیو ده باو پاشان نایه ته کانی خو ی پته و دهکا، وه خودا زاناو دانایه،
جا خودا گزی و فزی شهیتان دهکاته نه زمون و گومپایی بؤ نه وانه ی دلپان
نه خو شه و گومان و نیفاقی تیدا یه و بؤ نه وانه ش که دلپه رق و موشریکن،
سته مکارانیش له دوژمنایه تیه کی سهخت و دور له هه ق دان، مه به سستیش
نه وهیه که که سانیکی خوا زانستی پیداون بزائن نه مه هه قیکه له لای
په روه ردگار ته وه، جا با بر وای پی بینن و دلانپان نارام بگری، بیگومان خودا
رینیشاندهری که سانیکه که بر وایان به ریگهی راست هیناوه ﴿سورة الحج/ ٥٢-٥٤﴾.

ههروهه‌ها مراز به (کَمَنِي) قسه‌و گفتی دهرونه ، مه‌به‌ستیش ئه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ ده‌روندا له‌گه‌ل خۆی دوا‌با، شه‌یتان له‌ روی گزی‌و فرژ هه‌ندیک شتی ده‌هاو‌یشته‌ دل و ده‌یگوت: له‌ خوا داوا بکه‌ غه‌نیمه‌تت بداتی تا موسلمان زۆربن، یا وا ئاوات بخوازه‌ که‌ سه‌رجه‌م خه‌لکی باوه‌ر بینن، جا خودای گه‌وره ئه‌وه‌ی لا ده‌برد که‌ شه‌یتان به‌هۆی وه‌سوه‌سه‌ ده‌یخسته‌ دلی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، به‌وه‌ی که‌ له‌ ئاست هه‌ق وه‌ئاگای ده‌هیناو ئاگاداری ده‌کرده‌وه‌و، روه‌و قانی خودا ئاراسته‌ی ده‌کرد... هه‌ر شتی‌کیش گوترا‌بی له‌ باب‌ه‌ت ئه‌وه‌ی گوايه شه‌یتان شتانی‌ک ده‌خاته‌ نیو قورئان گه‌ تیی‌دا نیه‌ ئه‌مه‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی دوه‌و، هینده‌ش به‌سه‌ بو وه‌رام و ره‌ت‌کردنه‌وه‌ی که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ راگه‌یاندنی په‌یامه‌که‌ی مه‌عصوم و بی‌خه‌وشه‌.

شه‌قیق ﷺ که‌یه‌کی‌که‌ له‌زانا ناوداره‌کان، هه‌ندیک وێچون وگومانان رون ده‌کاته‌وه‌ که‌ شه‌یتان ده‌یخاته‌ ده‌رونی مرو‌ف و ده‌لی: (هیچ سبه‌ینه‌یه‌ک نیه‌، مه‌گه‌ر شه‌یتان چوار سه‌ره‌پیی لیم نه‌گرت‌بی: له‌ پێشم و، له‌ پشته‌وه‌م و، له‌لای راست و، له‌لای چه‌په‌م، جا پیم ده‌لی مه‌ترسی، چونکه‌ خودا لی‌بۆرده‌و به‌په‌حمه‌، منیش ئه‌و ئایه‌ته‌ ده‌خوینمه‌وه‌: ﴿وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ

صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى: به‌پاستی من زۆر لی‌خۆشبو به‌خشه‌رم بو که‌سانیک که‌ ژیان ببه‌نه‌وه‌و به‌روا بینن و کاری چاک نه‌نجام بدن و پاشان رینۆین بن ﴿ (سوره‌ طه/ ۸۲)، که‌ له‌ پاشه‌وه‌ش بۆم دی له‌وه‌ ده‌مترسینی که‌ ئه‌وانی له‌ پاشه‌خۆم

جیان دیلم وێل و سه‌رگه‌ردان بن، جا ئه‌م ئایه‌ته‌ ده‌خوینمه‌وه‌: ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رُخُؤًا: وه‌ هه‌ر جو‌لنده‌یه‌ک له‌ زه‌ویدا هه‌بی، رۆزیه‌که‌ی له‌سه‌ر خوايه‌ ﴿ (سوره‌ هود/ ۶).

لهلای راسته وهش بۆم دی لهلای ژنانه وه، منیش نه مه دهخوینه وه: ﴿وَالْعَاقِبَةُ

لِّلْمُتَّقِينَ﴾ وه سه ره نجامی چاك بۆ پارێزكارانه ﴿(سورة الأعراف/ ۱۲۸).

لهلای چۆپهش بۆم دی له هه وهس و ئاره زوانه وه. منیش نه و ئایه ته

دهخوینه وه: ﴿وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ﴾ ئه وان و ئاره زوه كانیان لێك جودا

كرانه وه ﴿(سورة سبا/ ۵۴).

(۱۱-۱۴) - باده و قوما رو بت و فالگرتنه وه:

خودای بهرز ده فهرموی: ﴿إِنَّمَا الْحُمُرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رَجُسٌ مِنْ عَمَلِ

الشَّيْطَانِ فَاجْنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي

الْحُمُرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنتُمْ مُنْهَوْنَ: به راستی باده و

قوما رو بتگه ل و فالگرتنه وه پیسن و له کرده وهی شهیتانان، جا لییان دور

كهونه وه، به لكو رزگاربن، شهیتان دهیه وی به هوی شهراپ و قوما ره وه

دوژمنایه تی و رق و کینه تان له نیواندا بخاته وه، ئیوه له یادی خودا و نوێژکردن

بگێڕێته وه، جا ئایا دهست له م کارانه هه لده گرن؟ ﴿(سورة المائدة/ ۹۰-۹۱).

جا باده بریتیه له هه مو جوړه سه رخۆشكه رێك و، قوما ریش هه مو

جوړه كانی ده گریته وه و بتیش هه مو نه و شتانن كه بیجگه له خودا

ده په رسترین، جا به رد بی یا دار بی، یا پرپوچیك یا گوپیك بی، یا ئالا و

بهیداخیك، فالگرتنه وهش، تا قی كردنه وهی به خته وه و لدانه بۆ زانینی قسمه ت

و بهش، جا به هر جوړیك بیست، وهك نه وهی چه ند تیریك یا چه ند به ردیك

بخوړته نیو جوړیك و، له سه ریه کیکیان نوسرابی بیکه و له سه ر نه وی دی

نوسرابى مەيكە، جا بۇ نمونە كە يەككە بىھەي ژن بىنى يا سەفەرىك بكا يا بۇ كارىكى تر، دەست دەخاتە نىو جۆركەكەو بەردىك يا تىرىك رادەكىشى و چۆنى لەسەر نوسرابو وا دەكا.

جا شەيتان خەلكى بۇ ئەم چوار كىردەۋەيە ھان دەدات، چونكە ھەر لە خۇياندا گومرايىن و ئاكامى و ئىران و كارىگەرى خراپيان ھەيە، ھەرچى مەي خواردنەۋەيە عەقل و ھۆشى مەيخۆرەكە ناھىلى، ھەرچى ھۆشيشى نەما تاوان و كىردەي حەرام نەنجام دەداو، واز لە تاعەتان دىنى و بەندەكانى خودا ئازار دەدا، ئىبنى كەئىر لە تەفسىرەكەيدا لە عوسمانى كوپرى عەففانەۋە ﷺ دەگىر تەۋە كە دەلى: (خۇ لە مەي بپارىژن، چونكە دايكى ھەمو پىسىيەكە، لەۋانى پىش نىۋە پىاۋىك ھەبو، بە خواپەرستى خەرىك بو، خۇى لە خەلكى دابرىبو، ئافرەتىكى خراپ پەيۋەندى پىۋە كرد، كەنيزەكەي خۇى ناردە لاي تاكو بۇ شاھەدەكە بانگى كا ئەۋىش لەگەلى چۈە ژورى، لە ھەر دەرگەكى وەژور دەكەوت، لەسەرى دادەخست، تا گەيشتە لاي ژنىكى جوان كە كوپىرگەيەك و بادىە مەيەكى لە لا بو، ژنە پىى گوت سويند بەخۋا بۇ شاھەدى بانگم نەكردى، بەلكو بۇ ھەندى بانگم كردى تا تۇخنم كەوى، يا ئەو كوپىرگەيە بكوژى يان ئەو شەپابە بخۋىەۋە، جا پىكىكى دايە، كابرا گوتى: زىترم بدەنى، تا ھىندەي نەبرد تۇخنى ژنە كەوت و كوپىرگەكەشى كوشت، جا مەي خۇرى و بېروا ھەرگىز پىكەۋە كۆنابنەۋە، بەلكو ھەر دەبى يەككىيان ئەۋى تر دەركا) رواھ البىھقى و صحابى كثر اسنادە.

ھەرۋەھا موسلىم و خاۋەن سۈنەنەكان دەگىر تەۋە؛ پىاۋىك لە پىشتىۋانان خواردنى بۇ ھەندىك لە ھاۋەلان دروست كردو، پاشان مەي پىنوشىن و لەۋكاتى ھىشتا حەرام نەكرا بو، جا كە سەرخۇش بون، خۇيان ھەلكىشاۋ بە خۇدا خوپىن و، بەشەپھاتن، سەعدى ئىبنى ئەبى ۋەققاسىش لەو شەپەدا ئازارى

پى گەيشت، چونكە يەككە بە چەناگەي حوشتر لىيى داو بەر كەپوى كەوت،
بەدرىژايى ژيانى شويىنى ھەر مابو. ھەرۈھا لە پىش ھەرام كرنى مەيخۆرى
يەككە لە ھاوھەلان پىشنىۋىژى بۆ خەلكەكە كرد، قورئانى بە ھەلە خويندەوھو
كوتى: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ اَعْبُدُوا مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾﴾ جا خودا ئەم ئايەتەي دابەزاندا:
﴿لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾ بەسەرخۆشى نزيك نويز
مەكەونەوھ، ھەتا بزەنن چى دەلەين ﴿﴾ (سورة النساء/۴۳).

پياوى زۆر پىرو كەنەفتمان ديۋە كە مەي خواردۆتەوھ وەك شىتەن
ھەنسوكەوتى كەردوھ، گەورەو گچكە پىي پىكەنيون، لە لارپىيان كەوتوھو خەلك
پىيان ئىناوھ.

قومارىش وەكو مەي نەخۆشەيەكى ترسناكە ئەگەر بە ناخى مەوقدا رەگاژۆ
بو چارەسەرى زەحمەت دەبى، رىگەيەكەشە بۆ لەدەست دانى كات و مال،
كىنەو بوغز لە دلاندا دەنيۋتەوھو مەوق بەرەو ھەرام دەبا.

ھەرۈھا شەيتان بانگەشەي دروست كردنى پەيكەران دەكا ھەتا لەدوايى
بەركىنە خوداوەندو بىجگە لەخوا بپەرستىن، بپەرستىش لە كۆن و نویدا ھەر
بلاو بوھو، شەيتانەكانىش بەنديۋارى ئەو بقاتەن و، ھەندى جار لەگەل
بپەرستان دىنە ئاخاوتن و، ھەندىك شتى وایان پىشان دەدەن كە
بپەرستەكان پتر متمانە پەيدا كەن، جا ئاتاجى خويانى وەبەر دەبەن و، لە
ناخۆشيدا لىيان دەپارپىنەوھو، لە شەپىدا داۋاي سەرخستىيان ئى دەكەن و،
كوشتارو ديارى پىشكىش دەكەن و، بەدەوریدا دەسوپىن و گورانيان دەلەين و،
جەژن و ئاھەنگيان بۆ سازدەكەن و، گەلەك خەلكىشى بەمە گومرا كەردوھ،
ھەرۈكو ئىبراھىم لە خودا پاراۋوھو كوتى: ﴿وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ﴾

رَبِّ إِيَّاهُنَّ أَضَلُّنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ: په‌روه‌دگارم؛ من و کوربه‌کانم له‌ بټپه‌رستی دور بکه‌وه، نه‌ی په‌روه‌دگارم نه‌و ټټانه‌ خه‌لکيکی زوریان گومرا کردوه ﴿ (سورة ابراهيم/ ۳۵-۳۶). تاکو ئیستاش گورپه‌رستن له‌ نیو موسلماناندا باو بلاوه، رو له‌ گور ده‌کهن و ده‌پارینه‌وه‌و کوشتیان بو سهرده‌پرن بیدعه‌یه‌کی نویی دیکه‌ش تازه بلاو بوته‌وه‌و شه‌یتان گه‌مه‌ی پی به‌ خه‌لکی ده‌کات، نه‌ویش په‌یکه‌ری سهربازی نه‌ناسراوه، گوايه هیمايه بو سهربازی جه‌نگاوه‌رو، به‌گول و دیاری ومه‌زنگرتن ریزی ئی ده‌گرن و، هر چهند جاری سه‌روکیک سهردانی ولات بکا، دیته‌ لای نه‌و په‌یکه‌ره‌و دیاری بو دینیو، نه‌مه‌ش هموی په‌یکه‌ر په‌رستیو له‌ کرده‌وه‌ی شه‌یتانه.

فالگرتنه‌وه:

مه‌سه‌له‌و روداوه‌کانی داهاتو، له‌ زانستی خودا دایه، بویه پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی پی کردوین ئیستیخاره بکه‌ین، نه‌گه‌ر سه‌فه‌ر کردن یا ژنه‌ینان و شتی دیکه‌مان له‌ پیش بی، تا تکا له‌ خودا بکه‌ین چاکترین شتمان بو هه‌لبریزی.

خراپترین جوړی فالگرتنه‌وه‌ش ره‌مل لیدان و تیر هه‌لبراردنه، راویژ پی کردنیشی له‌ بیهویشی و که‌مزانیه، بالنده‌ه‌لدانیش هر له‌م بابته‌یه، یه‌کیک به‌ته‌مای سه‌فه‌ریک ده‌بو، که‌ له‌ مال ده‌رده‌چو گه‌یشتب بالنده‌یه‌ک کشه‌ی ئی ده‌کرد جا نه‌گه‌ر به‌لای راستدا بچوبا سه‌فه‌رو گه‌شته‌که‌ی پیروژ بو، نه‌گه‌ر به‌ لای چه‌پیشیدا بچوبا خراپه‌ی ده‌هاته‌ ری... دیاره نه‌مه‌ش هموی گومراییه.

۱۵- جادو:

شتیکی دیکه له‌وه‌ی شه‌یتانه‌کان ناده‌میزادی پی گومرا ده‌کهن؛ جادوه، نه‌وان فیږی نه‌و زانسته‌ی ده‌کهن که‌زیانی هه‌یه‌و سودی نیه، به‌هووی نه‌م

نسته پیاو و ژنه که ی لیک جودا ده که نه وه، جیا کردنه وهی هاوسه رانیش
ه لای شهیتان گوره ترین کاره سهر بازه کانی پیی ههستن.

خودای بهرز ده فهرموی: ﴿وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ
سِحْرَ يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ
أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا تَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَعْلَمُونَ مِنْهُمَا مَا يَفْتَرِقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا
فَمِنْ بَضَائِنَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَعْلَمُونَ مَا يَنْصُرُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ
مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ وَلَسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ: سليمان جادوی
نه کردو کافر نه بو، به لأم شهیتانه کان کافر بون و خه لکیان فیری جادو گهری
ده کرد، له وهی بو دو فریشته که ی بابل، هاروت و ماروت دابه زیبو، وه هیچ
که سیان فیر نه ده کرد تا پییان ده گوت: ئیمه هو ی نه زمون و تاقیکردنه وهین،
جا وشیاریه کافر نه بی، به لأم نه وان شتی وا لهو دو فریشته یه فیر ده بون که
بهو جادوه ژن و میزدیک جیا بکه نه وه، وه نه وانه بی قهرمانی خودا ناتوان هیچ
زیانیک به کهس بگه نه نن، نه وانه شتیک فیر ده بون که زیانی بو یان هه بو
سودیکی پی نه ده گه یاندن، به راستی ده یان زانی هه کهس کپیری نه م جوړه
کالایه بی، له روژی به ریډا سودیکی پی ناگا، چند ناحهزو ناپه سهنده، نه وهی
که خو یان پی ده فروشی، نه گهر بیان زانییا ﴿ (سورة البقرة/ ۱۰۲).

نایا جادو راسته قانی تیدایه:

زانایان له م بابه ته جیا ران، هه یانه ده لئین: هه ر خه یاله و هیچ حه قیقه تیکی
نیه، ﴿ فَإِذَا جَبَّالَهُمْ وَعَصِيَهُمْ بِخِزْلٍ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْمَعُ: جا په تک و

داردهسته کانیان له بهر جادوه کەیان وایان پیشان دەدا کە دەجمین و دەپۆن =
(سورة صه/ ٦٦).

هەشیانە دەلّین: بە پێی نایەتە کە ی سورەتی (البقرة) راستە قینە ی تێدایە.
راستە کەش ئەو یە جادو دو جورە: جوریکیان جادی کە پشت بە فیل و
تەلە کە ی زانستی و دەست سوکی و خیرا جولانە وە دەبەستی، جورە کە ی دیکەش
راستە قینە ی تێدایە و پیاو ژنی پی لیک جیا دەکرێتە وە و خەلکی پی ئازار
دەدری..

جادوکردنی جولەکان لە پیغه مبهەر ﷺ:

لە عائیشە وە (رضي الله عنها) گوتی: (جولە کە یە ک لە زورە یقزادە کان، کە ناوی
له بیدی کورپی ئەعصەم بو جادی لە پیغه مبهەر ﷺ کرد، تا کو پیغه مبهەر ﷺ وای
بە خە یالدا دەهات شتیکی کردو کە پیشتەر نە یکردبی، هە تا روژیک پیغه مبهەر ﷺ
چەندین جار لە خودا پاراو، پاشان فەرموی: ((يا عائشة اشعرت ان الله افانني فما
استفتيته فيه؟ جاءني رجلان، فقعأ أحدهما عند رأسي، والاخر عند رجلي، فقال الذي عند
رأسي للذي عند رجلي، او الذي عند رجلي للذي عند رأسي: هو عائيشه، ههستت
کرد خودای گه وره دوعاکە می گیرا کردو داواکە می جی بە جی کرد، دو پیاو
هاتنە لام و یە کیکیان لە لای سەرم دانیشتن و ئەوی دیکە لە لای پییە کانم)).

ئەوی لە لای سەرم دانیشتبو بە ئەوی لای پییە کانمی گوت، یا ئەوی لای
پییە کانم دانیشتبو بە ئەوی لای سەرمی گوت:

ئەم پیاو چیه تی؟

گوتی: جادی لی کراو.

گوتی: کی جادی لی کردو؟

گوتی: له بیدی کوپی نه عصه م.

گوتی: له چی؟

گوتی: له تاله موانه ی له کاتی داهینانی پرچ هه نده وهرین له گهل په لکی دهنکه خورمای نیر.

گوتی: جا نه وه له کویه؟

گوتی: له بیرى ذیى نه روان.

جا عائیشه ده لى: پیغه مبه ر ﷺ به خوئى و خه لکانیک له هاوه لانی، چونه سهر بیره که و پاشان فهرموى: ((يا عائشة، والله لكان ماؤها نقاعة الحناء ولكان نخلها رؤوس الشياطين: هو عائیشه سویند به خوا ئاوه که ی ده تگوت ئاوی خه نه یه و دارخورماکانیشی وه کو سهرکی شهیتانان بو)).

گوتم: جا بو نایسوتینى، نه ی پیغه مبه رى خوا؟

فهرموى: ((لا، أما انا فقد عافاني الله، وكرهت أن اثير على الناس شراً فأمرت بها فدفنت: نه خیر، خودا منى چا کرده وه، حه زم نه کرد شه پیک بو خه لکی بوروژینم، جا فهرمانم کرد له بن خو لیان ناو شار دیا نه وه))، (رواه البخاري ومسلم)

ناشبى بگوترى جادو کردن له پیغه مبه ر ﷺ کارى به سهر په یام و پیغه مبه رایه تیدا هه بو، چونکه شون و کاریگه رى جادوه که له روکه شى له شى پیروزی تیپه رنه بو، نه گه یشته دل و هو شى، بویه وه کو هه ر نه خو شیه کی دیکه بو که توشى هاتوه و شهرعى خوداش له لایه ن خودای به رزه وه پاریزراوه، خودای به رز ده فهرموى: ﴿تَزُلْنا الذِّکْرَ وَآنَا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ به پاستى ئیمه قورئانمان دابه زانده وه به پاستى پاریزه ی قورئانیشین ﴿(سورة الحجر/ ۹)﴾.

مرقۇق خالى لاوازی گەلىك زۆر تىدا، كە لە راستىدا نەخۇشىن و شەيتانىش نەم نەخۇشيانە بەناخى مرقۇقا دەباتە خوارى، بەلكو دەيانكاتە دەرگا بۇ چونە نىو دەرۈن و ناخى مرقۇقەو، لەو نەخۇشيانەش: لاوازی، رەشەبىنى، بىھومىدى، زلفىزى، بەخۇشابون، خۇپەسەندى، شانازى، سىتەم، دەستدرىژى، سەھەندەيى، سەركىشى، پەلەكردن، ئاۋەز رۇيشتن، ھەرزەيى، رژدى، چىروكى، ھەتەر بون، مەشت و مېر، دەمەوېرى، گومان، دودلى، نەزانی، بىئاگايى، سەرسەختى، لەخۇباي بون، درۈزنى، زەبونى، نەوېرى، قىرچۇكى، لاملى، ياخى بون، سنور بەزىنى، خۇشەويستنى مال و سامان، گىرفتار بون بە دۇنيايى دىنا... جا ئىسلام بانگەواز بۇ چاكسازى دەرۈن و قوتاربون لە نەخۇشەكانى دەكا، ئەمەش پىۋىستى بە توانايەك ھەيە بۇي خەرج بىرىو، ئاتاجى ئارامىكە لە ئاست تەگەرەكانى رىگاۋ، ھەرچى شوينكەۋتنى ئارەزۈەكان و نەفسى فەرماندەيە كارىكى ساناۋ سوگەو، يەكەميان ۋەكو كەسىكە بەردىك ھەلگىرىو بۇ لوتكەي چىا سەرى بخاۋ، دۈمەيش ۋەكو كەسىكە لە لوتكەي چىاۋە بەردىك بۇ دامىنى غلۇركاتەو، ھەر بۇيەش بەپىرەۋە چۈنى شەيتانى زىاترەو، بانگبەرانى راستىش زۆر گرانبار دەبن لە بانگەوازيان بۇ خوداي بەرز.

ئىمەش ھەندىك قسەي پىشيانانت بۇ دىننەو، تا بزانى شەيتان چۈن خالەكانى لاوازی لە مرقۇق دەقۇزىتەو:

موعتەمىرى كوپى سلىمان لە باۋكىەو دەگىرپىتەو كە گوتى: (ذكر لي أن الشيطان الوسواس ينبعث في قلب ابن آدم عند الحزن والفرح، فإذا ذكر الله خنس: بوم باس كرا كە شەيتانى تىختىخەدەر لەكاتى خۇشى و ناخۇشىدا لەدلى

ئادەمیزاد سەر ھەلەدا، جا گەر یادی خوا کرا ھەلەدی (تفسیر القرآن/بەس کتێر ٤٢٣/٧).

و ھەبێ کورێ مۆنەبێ ھەلە: (راھیبێک لە شەیتانی پرسی، ئەو کاتی شەیتان خۆی پیشان داو؛ کامە رەوشتی ئادەمیزاد زیاتر لە درژی وان یاری دەتو دەدا؟ گوتی: توندوتیژی. ئەگەر بەندە توندوتیژ بو، چۆن منداڵ توپ ھەلەگێڕەر گێڕ دەکەن ئیمەش بەو شیوە ھەلەگێڕەر گێڕ دەکەن) (تەبیس بەس/٤٢). ھەر ئیبنی جەوزی لە ئیبنی عومەر ھەو ھیناویە تەو کە نوح پرسیاری ئەو سیفە تانە ی لە شەیتان کرد کە مەو قی پێ بە ھیلاک دەبا، شەیتان گوتی: (جەسودی و ھەتەر بونە) ئەو شەیتان ئی دور نیە کە شەیتان بە سەر یوسف و برا یەکانی ھینا و چۆن دلی برا گەلی لە ئاست برای خۆیان رەش کرد، یوسفیش فەرموی: ﴿وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم مِّنَ الْبَدْوِ مِن بَعْدِ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي﴾ چاکە ی لە گەل کردم کاتیک لە زندان رزگاری کردم و ئیو ھەو بیابانەو ھینا ئی، پاش ئەو ھەو کە شەیتان ناکۆکی لە نیوان من و براکانم سازدا... ﴿(سورە یوسف/١٠٠)

١٧- ئافەرت و گێرۆدەبون بە دنیا:

پێغەمبەر ﷺ ھەوالی داوینی، کە لە پاش خۆی ھێچ فیتنە یەکی لە ئافەرت توندتری بۆ پیاو جی نە ھێشتو، بۆیە ئافەرت فەرمانی پێدراو کە جگە لە رو و ھەردو دەستی ھەمو لەشی داپۆشی، پیاوانیش فەرمانی چاوپۆشینیان پێدراو، پێغەمبەریش ﷺ نەھێ کردو لەو ھەو ئن و پیاوی نامە حەرم تەنھا

پىڭكەۋە بن. نەۋەشى راگەيانىدۇ ھەر پىياۋ ژىڭ دو بەدو جودا بىنەۋە شەيتان سىنەھەميانە. بە نىساندىكى سەھىھىش لە سونەنى نەسائى دا ھاتو: ((المراة غرہ فاذا حرجت استشرفها الشيطان: ئافرەت شەرمگەيە، ئەگەر چوۋ دەرى شەيتان چاۋى نىدەپرىۋ سەيرى دەكا)).

ئەمۋۇش ئىمە دەينىن چ فىتتەيەكى مەزن بلاۋبوتەۋە، كە زۆرەي ژنان دەچنە دەرى بەۋ شىۋەيە پىغەمبەر ﷺ باسى كردون كە پۇشتەي روتن. گەلىك دامەزراۋىش لەرورەلەت و رۇژاۋا خۇيان تەرخان كىردوۋ بۇ خستەگەرى يىۋ تاسكى رور سە برەۋپىدانى داۋىنپىسى بە وىنەي بىنراۋ، چىروكى رەسەسى ر سەۋ فىمانەي باس لە بىئابروىي دەكەن و بانگەۋازى بۇ دەكە.

ھەرچى خوشويىسن و گىرۋدەبونىشە بە دنيا، سەرى ھەمو گوناھانە، ھەر خوينىك رادو ھەر ناموسىك براۋەۋ، ھەر مالىك داگىركراۋە، ھەر دۈستىتىيەكى پىچراۋە،... ھەمۇى بۇ دەست خستىن و لە خۇگرتنى دنياۋ كىشەۋ مەملانى و ھەتەربونە لە پىناۋ خۇشى و رابواردنە ساختەكانى.

۱۸- گۇرانى و مۇزىقا:

گۇرانى و مۇزىقا دورىگەن، شەيتان دلانى پى گەند دەكاۋ دەرونانى پى كاول دەكا، ئىبىنى قەيىم دەلى: (لەۋ فىل و تەلەۋ داۋانەي دورمىنى خوا، كە كەسانىكى بىبەش لە زانست و ھۇش و دىن دوچارىان دەبن و، دلنى نەزان و بىئىكاگايانى پى دەداۋى دەخا: گويگرتنە بۇ فىتەۋ چەپلەۋ، گۇرانى گوتن بەۋ ئامىرە ھەرامانەي بەرى دلان دەگرى لە قورئانى پىرۋوز، بە ياخيپون و

تاوانکاری خه‌ریکی ده‌کا. جا ئه‌وه قورئانی شه‌یتانه‌و په‌رده‌یه‌کی چ‌ره له ریی خوادا، نوشته‌ی زینا‌و نی‌ربازی‌ه‌و. شه‌یتان ده‌رونه له‌کارخه‌ره‌کانی پی‌ راو‌کردوه‌و به‌ ئۆین و غروری بۆی رازاندۆته‌وه‌و گومانه‌ پوچه‌کانی خۆی پی‌ گه‌یانده‌و. نه‌ویش سروشی شه‌یتانی وه‌رگرتوه‌و. بۆ هه‌ندی قورئانی جی‌هیشته‌و... (اعاثة‌ النیفاان ۱/ ۲۴۲). سه‌یرو سه‌مه‌ره‌ش نه‌وه‌یه هه‌ندیك خه‌ك به‌ ناوی په‌رستش به‌ گۆرانی و سه‌ماو خۆبادانی خه‌ریك ده‌بن و، واز له قورئانی خودا ده‌هینن و، بۆ گۆرانی شه‌یتانی ده‌چن، جا ئیبنی‌قه‌ییم له (اغاثه ۱/ ۲۵۶) دا كۆمه‌له‌ ناویکی بۆ ئه‌م گۆینده‌یه‌ ژماردوه‌؛ له‌هو و، له‌غو و، نا‌ره‌واو، ساخته‌و فیته‌و، چه‌پله‌و، نوشته‌ی زینا‌و، قورئانی شه‌یتان و، كی‌لگه‌ی ده‌غه‌لی له‌ دلان و، ده‌نگه‌ ده‌به‌نگه‌كه‌و، ده‌نگه‌ به‌د‌ره‌وشته‌كه‌و، ده‌نگی شه‌یتان و، زوپنای شه‌یتان و، خافلینه‌ر.

زۆر به‌پیشی‌دریژیش باسی له‌ هه‌رام‌کردنی و نه‌و ساخته‌و بوختانانه‌ کردوه‌كه‌ تیا‌یدان، جا ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی بگه‌رێوه‌ سه‌ری.

۱۹- سستی موسلمانان له‌ هه‌ینانه‌دی نه‌و فه‌رمانانه‌ی پینان دراوه‌:

ئه‌گه‌ر موسلمان به‌ ئیسلامه‌كه‌ی پا‌به‌ند بو، شه‌یتان ناتوانی گومرای بكاو گالته‌ی پی‌ بكا، به‌لام ئه‌گه‌ر له‌ هه‌ندیك مه‌سه‌له‌دا سستی و ته‌مه‌لی نواند، شه‌یتان ده‌رفه‌تیک ده‌دۆزیته‌وه‌، خ‌وای به‌رز ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ ئه‌ی نه‌و كه‌سانه‌ی ب‌رواتان هه‌یناوه‌، هه‌موتان ب‌رۆنه‌ نیو ئیسلام و ناشتی و، شوین هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان هه‌لمه‌گرن و په‌یره‌وی ریبازی مه‌که‌ن، به‌پاستی نه‌و د‌وژمنیکی ناشکرای ئیوه‌یه ﴿(سورة‌ البقرة/ ۲۰۸). چونه‌ ناو ئیسلام له‌هه‌مو مه‌سه‌له‌یه‌که‌دا،

مايهی قوتار بونه له شهیتان، بۆ نمونه ئەگەر ریزی نوێژکه‌ران رێک بو شهیتان ناتوانی بچینه نێوانیان. به‌لام که بۆشایی له‌نیوان ریزه‌کاندا بێت، شهیتانه‌کان له‌نیوان ریزه‌کاندا سه‌ما ده‌که‌ن، له‌فه‌رموده‌یه‌کی پیرۆزیشدا هاتوه: ((أَقِمُوا صَفُوفَكُمْ، لَا تَتَخَلَّلَكُمُ الشَّيَاطِينُ كَأَنَّهُمْ أَوْلَادُ الْحَذَفِ، قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَمَا أَوْلَادُ الْحَذَفِ؟ قِيلَ جَرْدٌ (بَارِضُ الْيَمَنِ): رِيزَه‌كَانَتَانِ رَاسَتُ كَهْنٍ، بَا شَهِيَتَانَه‌كَانَ نَه‌چَنه‌ نِيَوَانَتَانِ وَهَكَو‌بَه‌رْخِي رَه‌ش)) رواه أحمد والحاكم باسناد صحيح (صحيح الجامع ٣٨٤/١).

له‌فه‌رموده‌یه‌کی تریش ده‌فه‌رموی: ((أَقِمُوا صَفُوفَكُمْ، وَتَرَاوُوا، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنِّي لَأَرَى الشَّيَاطِينَ بَيْنَ صَفُوفِكُمْ كَأَنَّهُمْ غَمٌّ عَفَرٌ: رِيزَه‌كَانَتَانِ رَاسَتُ كَهْنٍ وَ، پَالْ وَيَكْ دَهْن، سَوِيْنْدَ بَه‌و‌زَاتَه‌ی گِيَانِي مَنِي بَه‌دَه‌سْتَه، مَن شَهِيَتَانَانِ دَه‌بِيْنَم‌ لَه‌ نِيَوَانِ رِيزَه‌كَانَتَانِ دَه‌لِيِي مَه‌پِي تَوَزَاوِيْن)) (رواه ابو داود الضيالي باسناد صحيح)(صحيح الجامع ٣٨٤/١).

چۆن شەیتان دەگاتە ناخی مرۆف

وەسوەسە :

شەیتان دەتوانی بگاتە بیرو دلی مرۆف. بەشیوازیکی وا که ئیمە پەیی پی نابەین و نایزانین، ئەو سروشتەیی که لەسەری ئافەریدگراوە بۆ هەندێ یارمەتی دەداو هەر ئەوەیە که ئیمە بە وەسوەسە ناوی دەبەین، خودای بەرزیش ئەوەی پی راگەیانداوەین که ناوی ناوہ ﴿الْوَسْوَاسُ الْخَنَّاسُ﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿سورة الناس/ ۴-۵﴾، ئیبنی کەثیر لە تەفسیرەکی دا دەلی: (الْوَسْوَاسُ الْخَنَّاسُ) بریتیە لە شەیتان که لەسەر دلی مرۆف دانیشتووە، ئەگەر خافل و بیئاگا بی وەسوەسە دەکاو، ئەگەر یادی خوداش بکا شەیتانەکی هەلدی.

لە صەحیحی بوخاریشدا چەسپاوە که پیغەمبەر ﷺ فرموی: ((إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنْ ابْنِ آدَمَ مَجْرَى الدَّمِ: شەیتان لە مرۆفدا بە راپەوی خوین دادەچی)).

هەر بەو وەسوەسەییە ئادەمی گومرا کردو بۆ خواردنی دارەکی فریوی دا: ﴿فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَى: شەیتان وەسوەسەیی خستە دلی و گوتی: هۆ ئادەم ئەو دارەت پی نیشان دەم که مایەیی جاویدانی و مولکینکی لە بن ئەهاتوہ ﴿سورة طه/ ۱۲۰﴾.

رەنگە شەیتانەکانیش خو بەوینەیی مرۆف رانویسن و، رەنگە لەگەڵ مرۆف بناخیون و دەنگی بدن و فرمان و نەهی بەویستی خویان پی بدن، هەر وەکو باسی دەکەین.

بەندى چوارەم

خۇرانواندى شەيتانان

ھىنانى گيانان

جنۆكەو پىوارزانى

جنۆكەو دەرەفرىوكان

خۆ رانواندى شەيتانان

ھەندىك جار شەيتانەكان بەرپىگەى وەسۈسە بۇ مروڧ نايەن، بەلكو لە وىنەى مروڧ خۇ نىشان دەدەن، يا دەنگەكە دەبىستى و رەنگەكە نابىنى، يا بە وىنەى سەيرو نامۇ شىۋە دەگۆپن.. ھەندىك جار دىنە لاي خەلكى و پىيان دەلىن لە جنۇكانىن، جارىش ھەيە درۇ دەكەن و دەلىن لە فرىشتانىن، واش دەبى بە پىاوانى پەنھانى خۇ ناۋزەد دەكەن يا دەلىن ئىمە لە جىھانى گىاناندان..

جا بەم ھەمو شىۋازە كۆمەلە خەلكىك دەدوینن و، يا راستەوخۇ قسەيان لەگەل دەكەن، يا بەھۇى كەسىكى كە بەنىۋەند نىۋدەبرى و شەيتانەكە دەچىتە بەرى و لەسەرزارى وى قسان دەكاو، رەنگە وەلامەكانىش بە نوسىن بى..

واش دەبى لەمانە زىاتر بكا، مروڧ ھەلگىرى و بە ئاسمانىدا بىفرىنى و لە شوپىنىكەوہ بۇ شوپىنىكى تر راىگوازى و رەنگە چى بوى بوى بىنى، بەلام ئەو كارانە تەنھا بۇ كەسانىكى گومرا ئەنجام دەدەن كە كوفر بكەن بە خوداى پەروردگارى زەوى و ئاسمانان، يا گوناھ و تاوانى زل و گەورە ئەنجام بدەن، وا دەبى لە روكەش و روالەت ئەوانە خوشيان بە چاكەكار و خۇپارىز پىشان بدەن، كەچى لەپاستىدا گومراترىن و بى دىن ترىن خەلكن، زاناكانى پىشان ئىستا زۇريان لەم بابەتە باس كردوہ، كە بوارى وەدرۇخستەنەھى تىدا نىہ، چونكە گەيشتوتە پلەى تەواتور.

لهوانه باسیك هیه ئیبنی تهیمیه له ههلاجهوه دهیگیرتهوه و دهلی:
 (کابرایهکی کیمیازان بو، شهیتانهکانیش جار جاره خزمهتیان دهکرد، جارێک
 هیندیک له شوینکهوتوانی لهسهر کیوی ئهوبو قوبهیس لهگهڵیدا بون، داوای
 شیرینیان لێکرد، ئهویش چوه جیهکی نێزیک و لهگهانه شیرینهکی هینا،
 کارهکهیان ئاشکرا کرد، دیتیان ئهوه لهگهانه شیرینه له دوکانیکی شیرنه مهنی
 له یه مهن دزرواه، شهیتانی ئهوه ناوچهیه بۆی هینا بو).

دهلی: (شتی له مبابهته بهسهر زۆران کهسی بێجگه له ههلاچیش دی که
 حالی شهیتانیان هیهو، ئیمهش زۆر لهوانه ی هی سهردهمی خۆمان و
 پیشهخوشمان دهناسین، وهکو کهسیکی که ئیستا (لهسهردهمی ئیبنی تهیمیه)
 له دیمه شقه، شهیتان له کیوی صالحیهوه ههلی دهگرت بۆ گوندیکی
 دهوروبهری دیمه شق، جا هه ر به حهوایدا دههاته تا قی ئهوه ماله ی خه لکی تیدا
 بو، دههاته ژورێ و ئهوه خه لکهش دهیانبینی، شهوانهش دههاته ده رگه ی بچوک
 (که یه کیکه له شهش ده رگه کانی دیمه شق له و زه مانی)، جا به خۆی و به
 هاوڕێیه که ی لێی ده پهرینه وه.

یه کیکی دیکه شیان له قه لاتی شو به ک بو که ده که وێته دهوروبهری شام له
 گوندیکی که پێی ده لێن (ئه لشا هیره)، ئهویش به حهوایدا ده فێری تا ترو پکی
 چیاو، خه لکیش هه مو ده یاندیت، شهیتان هه لی ده گرت و رێگه شی ده بێری.

ئهوانه زۆربه یان شیخی به دکارین، یه کیکیان ناوی (ئه لبه وششی
 نه بی موجب) بو، له تاریکه شه ویدا (خرگاه) یان بۆ ده چه قاند، وهکو نێزیک
 بونه وه نانیان بۆ ده کرد نه ناوی خودایان ده هینا و نه که سیشیان له لا ده بو یادی
 خودا بکا، نه کتیبیک ناوی خودای تیدا هاتبی، ئه و جا ئه و به وشیه بۆ ئاسمانی

بەرز دەبۆۋە، خەلگىش دەيانىنى، دەيانىست كە شەيتانى دەدواندو
شەيتانىش ئەۋى دەدواند، جا ھەر كەسىكى پىكەنىيا يا لە نەكەى بدزىبا،
دەفەكە لىي دەدا، كەسىش نەيدەدیت كى دەفەكەى بە دەستەۋىيە.

پاشان شەيتان ھەندىك پىرسىيىرى ۋەلام دەدانەۋە، فەرمانى پى دەكردن
چىل ۋ ۋلاخى بۇ بىكەنە قوربانى ۋ بەخىكاندن بىخىكىنن ۋ ناۋى خوداى لەسەر
نەھىنن، جا ئەگەر وایان بىكرىبا، كارەكەى بۇ جىبەجى دەكردن.

ھەرۋەھا ئىبنى تەيمىيە دىسان باس دەكا: (كە شىخىك بە خۇى بۇى
گىراۋەتەۋە كە لەگەل ژاندا زىناى كىرۋە لەگەل پارچەلان نىربازى كىرۋە،
جا دەگوت: سەگىكى رەش دەھاتە لام كە دو پىنتكى سىي لە نىۋ چاۋان ھەبو،
پىي دەگوت: فلانى كوپى فلان نەزىكى بۇ تۇ لە خۇگرتەۋە سەبەنى بۇتى
دەھىنن ۋ مەنىش لەبەر تۇ پىۋىستىيەكەيم بۇ جىبەجى كىرۋە، جا سەبەنى
كابرا نەزىرەكەى بۇ دەھىنىۋ، ئەۋ شىخە بىپروايەش موكاشەفەى دەكا).

دىسان لەبارەى ھەمان شىخەۋە باس دەكا كە گوتىيەتى: (ئەگەر داۋام
لىكراپايە شتىكى ۋەك كەتەرە بگۆپم، ھەر دەمگوت ھەتا بىپۇش دەبوم، ھىندەم
دەزانى كەتەرەكە دەھاتە ناۋ دەستم يا ناۋ دەوم بى ئەۋەى بزانم كى دایناۋە.

دەلى: بەپىدا دەپۇشىتم ۋ كۆلەگەيەكى رەشم لە پىشدا بو كە روناكى پىۋە
بو.

دەلى: جا كاتىك ئەۋ شىخە ژىۋان بۆۋە دەستى بە نوپۇرۇ رۇژىيان كىرۋ
خۇى لە ھەرام پاراست، سەگە رەشەكە جىي ھىشت ۋ گۆپىنەكەش نەماۋ
نەكەتەرەى بۇ دەھىناۋ نە ھىچى دىكە.

ھەرۋەھا لە بارەى شىخىكى دىكە بۇمان دەگىرەتەۋە كە ھەندىك شەيتان
ھەبو دەيناردن تاكو خەلكانىك توشى فى بىكەن، جا خانەۋادەى ئەۋ فیدارە

دهاتنه لای شیخهکهو داوایان لی دهکرد چایکاتهوه، ئهویش دهینارده لای شوینکهوتهکانی تا له فیدارهکه جودا ببنهوه، جا خه لکهکه بو ئهه مه بهسته پارو مالیکی فرهیان به شیخهکه دهدا، جاری واش هه بو جنوکه پارو خواردنیان له خه لکی دزدی و بویان دههینا، ته نانهت خه لکی هه ندیک هه نجریان له نیو قه رتاره یه کیدا هه بو، که شیخ داوای هه نجیری له شهیتانهکانی دهکرد، له هه نجیرهیان بو دههینا، که خاوهن هه نجیر سهیری قه رتارهکیان دهکرد هه نجیرهکان نه مابون.

له باره ی یه کیکی دیکهش دهلی؛ که خه ریکی زانست و زانیاری بو شهیتانهکان هه لیان خه له تاندو پییان گوت: ئیمه نویرت له سه ر لا دهدهین و هه رچی بهتووی بوئی دههینن، وای لیها ت شیرینی و میوهیان بو دههینا، تاکو هاته لای شیخانیکی شارهزا له سوننهت، ئه میش توبه ی پیکردو، نرخ ی ئه و شیرینهشی دا به خاوهن یان، که هه لخه له تاوه که خواردبوی (جامع الرسائل لابن تیمیة/ ص ۱۹۰-۱۹۴).

ههروه ها هیندیک ریچکه ی دیکه ی شهیتانی خستوته رو که شهیتان بو فریودان دهیانگریته بهر، جا له (مجموع الفتاوی ۳۰۰/۱۱) دا دهلی: (من یه کیک دهناسم روه که کان پنی دهلین بوچی سودیان ههیه، کهچی ئهوه روه که که نیه، به لکو ئه شهیتانهیه که چوته ناوی، کهسانی دیکهش دهناسم که داروبهرد له گه لیان ده ناخیون و دهلین نوشی گیانت بی ئه ی دوستی خوا، به لام که نایه تولکورسی ده خوینی ئه مه دهروا و نامینی، ههروه ها هی دی دهناسم بو راوی بالنده دهچی، کهچی کیشکه و بالندهکانی تر دهیدوینن و دهلین: بمبه تا هه ژارهکان بمخون، دیاره ئهوه شهیتانه چوته ناویان ههروهکو دهچنه نیو مروقیش و ناخاوتنه کهش لهویه وهیه، نی واش ههیه له مالی خو ی داندیشهوه و ده رگه ی گاله داوه، کهچی بی ئهوه ی ده رگه بکریتهوه خو ی له ده ری دهبینی یا

به پيچهوانه، ههروهه به گوڤرهى دهركاكانى شار، جنۆكهه به خيڤرايى دهيبهه
 ژورى و دهيهينه دهري، يا تيشك و روناكى پيدا تپهپدهبي، يان هي واي ديتته
 لا كه بهخوى داوايان دهكا، دياره نهوش له شهيتانانهويه كه خو ديننه سهر
 شيوهى هاوهلهكهى، جا نهگهر چهند جار بهدواي يهك نايهتولكورسى خويند
 نهه هه موى دهپواو ناميني.

ههروهه ئيبني تهيميه دهلي: (كهسانى ديكه دهناسم يهكيك لهگهلى
 داخوي و پيى دهلي: من له فهرمانى خوادام، بهليني دهواتى كه نهو مهديهيه
 پيغمبر ﷺ موژدهى پي داوه، جا شتى سهراساي بو دهردهخا، وهك نهوهى
 ههلس و كهوتى بالندهو كلوى ئاسمانى به دليدا ديني، نهگهر واي هاته دل كه
 بالندهكه يا كلويهكه بهرهو لاي راست يان لاي چهپ دهپوا، بو نهو لاي دهچي
 كه نهو دهيهوي، يا نهگهر ههستان يا نوستن يا روشتنى ههنديك مالاتي به
 دليدا هات نهوهى بهسهر ديت كه نهو دهيهويت، بي نهوهى لهروالهت هيچ
 جوتهيهك له كابراوه روى دابي، ههروهه بهرهو مهككه ههلى دهگري و
 دهيهينيتهوهو، كهسانيكى به وينهى جوان دينيته لا و پيى دهلي نهوانه
 فريشتن و بو سهرداني تو هاتون، كه له دلي خويدا دهلي: نهوانه چون خويان
 هيناوته سهر شيوهى لوسكان؟! جا سهرى بلند دهكا دهيني ردينيان ههيه،
 ههروهه پيى دهلي: نيشانهى نهوهى كه تو (مهدي) خاليك له جهستت
 شين دهبي، جا خالهكه دهپوي و دهشيبيني و شتى ديكهشى بهسهردا دي و،
 هه موشى له تهلهكه و فيلى شهيتانه).

ههروهه ئيبني تهيميه له (٤١/١٩) دا روني كردوتهوه (نهو گومپراو بيدعه
 كارانهى دونيا نهويستی و په رستشى دور له روى شهريعيان لي بهدي دهكري
 و، ههندي جار كهشف و كاريگهرييان ههيه، زور جار پهنا دهبنه بهر
 شوينگهى شهيتانان، كه بهرههستي كراوه نويزيان لي بكري، چونكه لهوان

شویناندا شەیتانەکان دادەبەزە سەریان و لەگەڵیان دەئاخێون لە هەندیک مەسەلەى وەك ئەوەى كە لەگەڵ كاهینەكاندا دەدوان و، هەروەكو دەچونە نیو بتان و قسەیان لەگەڵ بێپەرستان دەکردو، لە هەندیک پێداویستی ھاریکاریان دەكەن هەروەك یاریدەى جادوگەرانیان داو، ھەروا وەك یاریدەدانى بۆ بێپەرست و رۆژو مانگ و ھەسارەپەرستان، كە ھەندیک پەرستشیان بۆ ئەمانە ئەنجام دا خۆیان پێیان گونجاو بو، وەك پاکی كردن و جلو بەرگ و بخورو جگە لەمانەش؛ جا رەنگە ھەندیک لە شەیتانانیان دا بەزە سەرى كە بە رۆحانیەتى ھەسارەكان ناوژەدیان دەكەن و رەنگە ھەندى ئاتاجیان بۆ جێبەجێ بكەن).

ئەوانەى شەیتانەكان راژەیان دەكەن، بە ھۆى تاوانان ئێمە نەزىك دەبنەو:

ئەوانە باسى وەلییاتی دەكەن و لەپراستیدا شەیتانەكان راژەیان دەكەن بەوان شتانە كە شەیتان ھەزى ئى دەكەن وەكو بێپروایی و شیرك و لەشەیتانان نزیك دەبنەو، تاكو ھەندیک پێداویستییان بۆ جێبەجێ بكەن، ئێبى تەیمىە لە (مجموع الفتاوى ٣٥/١٩) دا باسى كردو كە زۆر كەس لەوانە فەرمايشتى خودا بە پيسایی دەنوسن و، رەنگە پیتەكانى فەرمايشتى خودا ھەلگیرنەو، جا یان پیتەكانى سورەتى فاتىحە، یان پیتەكانى (قل هو الله احد)، یا بێجگە لەوانە. باس لەو ھەش دەكا كە ئەوانە فەرمايشتى خودا بە خۆین یا پيسایی دیکە دەنوسنەو، یان شتى دیکە دەلێن یان دەنوسن كە شەیتان رازى دەكا.

جا كاتێك ئەو شتانەیان گوت یا نوسیان كە شەیتانەكان پێى رازین، ئەوانیش ھەندیک پێداویستی بۆ جێبەجێ دەكەن، وەك: نغزو بونی ناوى یا ھەلگرتنى بە ھەوایدا بۆ ھەندیک شوینان، یان ھەندیک پارەو مالى خەلكى بۆ دینن، ھەروەك شەیتانەكان لە مالى خیانەتكاران دەیدزن دەیهێنن، لەگەڵ ئەوانەى كە ناوى خودایان لەسەر نەھاتو و یا شتى دیکەیان بۆ دەكەن.

پياۋانى پىۋار:

راقەكارى طەحاۋى دەلى: (جۆرىك لە شەيتانان ھەن خەلك بە پياۋانى پەنھان ناويان دەننن و، خەلكانك ھەن دەياندوينن و ئەوانەش شتى سەراسايان لى رو دەدا، جا دەلنن لە دۆستانى خودان، ھەندىكىش لەوانە ھاريكاري موشريكان دەكەن دژى موسلمانان و، دەلى پىغەمبەر ﷺ قەرمانى پىداۋە لەگەل موشريكان دژى موسلمانان بجەنگى، چونكە موسلمان ياخى و گوناھبار بون).

لە دواى ئەوھش راقەكارى طەحاۋى دەلى: (لەراستيدا ئەوانە براگەلى موشريكانن، باسى ئەوھشى كردوھ كە خەلكى زانا لە بارەى پياۋانى پىۋارەھ سى كۆمەلن:

۱) كۆمەلن بونى پياۋانى پىۋار وەدرۆ دەخەنەھ، بەلام خەلكى بە چاۋ ديويانن، لە كەسانىكىش سەلماۋە كە ديويانن، يا لە كەسانىكى متمانەدارەھ بىستويانە كە ديويانە جا ئەوانە ئەگەر بيانبينن و لە ھەبونيان دلتيا بن، مليان بۆ كەچ دەكەن.

۲) كۆمەلنكىش ھەن دەيانناسن و، بۆ قەدەر دەگەرپنەھ، بىرو باۋەريان واىە كە بىجگە لە رىي پىغەمبەران، لەباطيندا رىيەكى دىكەش ھەيە بۆ خودا.

۳) كۆمەلنكىش ھەن نەيانتوانيوھ دان بە ھىچ ھەلى و دۆستىكدا بننن بەدەر لە بازەى پىغەمبەرىتى، ئەوانە دەلنن: پىغەمبەر ھەر موخەمەدە بۆ ھەر دو تايەفە، جا ئەوانە پىغەمبەر بەمەزن دەگرن بەلام ناشارەزاۋ نەفامن لە دىنەكەى.

پاشان ھەقىقەتى ئەوانە شوينكەوتوى ئەوانەى رون كردۆتەھ: راستى واىە كە ئەوانە شوينكەوتەى شەيتانانن و پياۋانى پەنھانىش جنوكەن، بەلام

به پياوان ناو دهبرين، ههروه كو خودای بهرز دهفرموی: ﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالِ مِنَ
الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾ وه زۆر كهس له ئادهميان پهنايان
دهبرده بهر جنوكان كه بيانپاريژن، كه چي زياتر ماندويان دهكردن ﴿
(سورة الجن/ ٦).

هه چي مروقيشه هه مو دهبينرين و، نه گهر جار جاره په رده پوش و بزبن،
به لام به بهرده وامي له چاوي خه لكي بزبنابن، جا هه كهس به مروقيان تي
بگا، به هه له دا چوه و فامكاله.

پاشان هو ي جياپايي نه و سى كومه له ي رون كردو ته وه كه بريتيه له
جياوازينه كردن له نيوان دوستاني شهيتان و دوستاني خوداو، له نيوان نه وه ي
كه ده بي كرده و گوته و باري خه لكي به قورئان و سوننه ته هه لسه نكي نري، جا
نه وي ده گه ليان ريك كه وت كاريكي چا كه و، نه وي پيچه وانه شيان بو كاريكي
خراپه، مروقيش هه چي كردو چي نيشان دا، نابيته پروادار و دوستي خودا،
نه گهر چي به حه وايدا بفرى و له سه ر ئاوي بروا، هه تاكو پابه ندي قورئان و
سوننه ته ده بي. (شرح العقيدة الطحاوية ٥٧١-٥٧٢).

جا پيوسته به نده نه و ته راز وه له لا بي كه دوستاني خواو دوستاني
شهيتان و چاكان و خراپاني پي هه لسه نكي نري و ليكيديان جوايه ز بكاته وه، دهن
به هه له دا ده چي و گومرا ده بي و، دوژمناني خودا به دوستي تي ده گاه، نه و
ته راز وه ش قورئاني پيروزو سوننه تي پيغه مبه ره ﷺ، جا نه گهر به نده پيانه وه
پابه ند بو باشه، نه گينا نه و كه سه له سه ر هيچ شتيك نيه، ته نانه ته گهر
بيبينين مردوان زندي كاته وه و، كانزاي بي به ها بكاته كانزاي ده گمه ن و
گران به ها. ئيبني ته يميه ﷺ له (جامع الرسائل ص ١٩٧) دا ده لي: نه وي حاله
خوداييه كاني جودا نه كردنه وه له حاله ده روني ه كان، حه ق و ناحه قى لي تي كه ل

دهبی. هر که سیکیش خوی گهروه دلی به حقیقه‌تی ئیمان و شوینکه‌وتنی
قورئان روناک نه کرده‌وه، ئەوا ریی حه‌قخوازو ناحه‌قخوازانى لی ون ده‌بی و
کاروباری لی تی‌که‌ل ده‌بن، هه‌روه‌ک حالی موسه‌یله‌مه‌ی یه‌مامه‌و درۆزنه‌کانی دی
که بانگه‌شه‌ی پی‌غه‌مه‌راهه‌تبان ده‌کرد له‌خه‌لکی تی‌که‌ل بو.

ههروه ها ئیبنی تهیمیه کتیبیکی مهزنی داناوه که نه گهر تییدا شارهزا بوی
ههست به جیاوازی گهروهی نیوان دۆستانی خوداو دۆستانی شهیتان دهکری،
به شیوهیه ک پاش ههنگی چی دیکه کاروباری دۆستانی شهیتانت ئی تیکه ل و
ون نابی، ناویشی له کتیبه که ی ناوه (الفرقان بین اولیاء الرحمن واولیاء
الشیطان).

حۆكۈمى بىەكارھىنئانى جىنۇكان:

ئەوھى ئاشكرايە خودا ۋە لامى سلىمانى داۋتە ۋە ۋە مولكىكى داۋەتسى لە
پاشەۋى بۆكەس نەبۈ، جا ئەگەر جنۆكەيەك گويپرايەلى يەككە لە مروفانى
کرد، ئەۋە بەشيۋەى خستنه ژئربارو رامکردنى نيە، بەلكو بەرەزامەندى
جنۆكەكەيە، بەلام ئايا دروستە؟ ئىبنى تەيمىيە لە (مجموع الفتاوى ۳۰۷/۱۱) دا
دەلى:

جنوڪه جهند باريڪيان نه گهڻ خه ٿڪيدا ههيه :

ھەر مەۋقېڭ فەرمان بە جنۇكان بدا فەرمانەكانى خوداۋ پېغەمبەرەكەى لە بەتەنیاپەرستنى خوداۋ گوپراپەلى پېغەمبەرەكەى و، ھەرۋەھا ئەم فەرمانانە بە مەۋقىش بدات، ئەو كەسە لە چاكتىرەن دۈستەكانى خوداۋ بەم كارەى دەبېتە جەننەتەن و نوپنەرى پېغەمبەر ﷺ.

ہر کہ سیکے جنو کہ ش لہ و کارانہ بہ کاربینی کہ بوی مویاحہ، وہ کوئو

كەسە وایە لە کاری موباحدا مروۆف بەکاربێنی، وەك ئەوەی فەرمانیان پێ بکا بەو شتانەى لە سەریانە و بەرھەڵستییان ئی بکا لەوشتانەى كە پێیان حەرەمەو، بەکاریان دێنی لەوشتانەى بۆى موباحە، بۆیە لە پلەو پایەى ئەو پاشایانە دەبێ كە لەم جوۆرە كارانە دەكەن، جا ئەگەر ئەوەش لە دۆستانى خودا بو دەبێ لە تێكرای دۆستانى خودا بێ، وەك پەيامبەرى پاشا، لەگەڵ بەندەى رەوانە كراوە، وەكو: سلیمان و یوسف لەگەڵ ئیبراھیم و موسا و عیسا و موحەممەد (عليهم الصلاة والسلام).

ھەر كەسێك جنۆكە بەكار بێنی لەو كارانەى كە خودا و پیغەمبەرەكەى نەھییان ئی كردو، جا لە شیرك بێ یا لە كوشتنى كەسێك بە ناحەق، یا لە دژایەتییەكی بێكوشتن وەكو نەخۆش خستن و زانست بیربردنەو و جوۆرى دیکەى ستەم، یا بۆ داوین پیسی وەكو ھینانى یەكێك كە داواى داوینپیسی لیبکا، ئەو كۆمەكخووزی ئی كردو بۆ خراپەكارى و دوژمنایەتى، پاشانیش ئەگەر بۆ كوفر كۆمەكخووزیان لیبكا، كافر دەبێ، بۆ گوناھان كۆمەكیان ئی بخووزی یاخى و گوناھكار دەبێ؛ جا یا لە دین دەردەچى یا توشى تاوانبارى دى.

بەلام ئەگەر زانستیكى شەرى تەواوى نەبو، كۆمەكخووزیشى لێكردن بۆ ھەندىك شتى كە بەكەرەمەتییان تی دەگا، وەكو ئەوەى بۆ حەج كردنى یارمەتى بدەن، یان لەكاتى گویندەى بیدەدا بیفرێنن، یا خود بەرەو عەرەفات ھەلى بگرن و، ئەو حەجە شەرىیە نەكا كە خودا و پیغەمبەر ﷺ فەرمانیان پێ داو، یا لە شارێكەو بۆ شارێكى دیکە ھەلى بگرن، ئەو لە خووبایی بوو فێلیان ئی كردو.

هينانى گيانان

لەم سەردەمەى ئىمەدا باسى هينان و ئامادەکردنى گيانان بۆتە بنىشتە خوشكەى سەرزاران، كەسانىكى زۆرىش لەوانەى خەلك بەزاناو هوشمەنديان تىدەگەن باوەريان پىهيناو.

ئەو گيان هينانەى باسش دەكرى، يەك جۆرو ريگەى نيه، هى وای تىدايه درۆى راشكاون و فروسمانى دەرونى و جياوازی تىدا بەكار دى، لەگەل هەندىك فيلى زانستى، هى واشى تىدان بەكارهينانى جنۆكەو شەيتانەكانە.

مامۇستای دكتور موحەممەد موحەممەد حوسەين لە كتيبي (الروحية الحديثه)دا، گەليك تەلەكەبازى و ساختەكارى ئەوانەى ئاشكرا كردو، ئەوانە تاقىكردنەوكانى خويان تەنيا لەژىر تيشكىكى كزى سور ئەنجام دەدەن، دياردەكانى بەرجەستە كردن و دەنگى راستەوخۆو گواستەوہى تەنەكان و جولاندنيان لە تاريكايەكى نوتەكدا رودەدەن، بۆيە چاودير ناتوانى بزانى شوينى دانىشتوكان لە كوييەو سەرچاوەى دەنگەكان لە كاملايە. هەروەها ناتوانى بە شوينەكە ئاشنابى و نازانى ديوارەكان يا دەرگەكان يان پەنجەرەكان چۆن.

هەروەها دكتور موحەممەد لە بارەى (حەشارگە) دواوہ كە ژورىكى لاوہكى دابراوہ لە ئامادەبووان يا بەشيكى ئەو ژورەيە كە ليى دانىشتون، بەلام بە پەردەيەكى چەر جودا كراوہتەو، جا ئەو كەلينە جياكراوہيە بۆ هەندى ئامادەكراوہ تا ئەو پيناوہى ئى دانىشتى كە دياردە هەلبەستراوہكانى

به رجه سته کردنی له سهردهستان رودهدا، جا لهو شوینهی که بیجگه له تاریکی به پردهش داپوشراره گیانه به رجه سته بوه کان دینه دهری و، پاش که میکیش هر بو نهوی دهگه پینه وه، ناماده بوانیش بویان نیهو ریگه یان پی نادری دهست له خپوه کان بدهن.

جا دکتور وا دهبینی که گیانیه کان لهو که شه تاریکه دا کالایه کی زانستیان له بهر نابری تا کو بیکه نه بهر بالای فیل و ته له که کانیا، ساخته کاری و هه لڅه له تاندنی خه لکی به فیل و ته له کان له زوه وه ناسراوه و مروف وشه ییتانه کان به نده کانی خودای پی گومرا ده کهن، له نیو خه لکیدا داوای بهرچاوی و ریز ده کهن، هه روه کو داوای پارهش ده کهن.

ئیبینی تهیمیه له (مجموع الفتاوی ١١/٤٥٨) دا، باسی تیپنکی سهردهمی خووی دهکا که به (البطائحية) ناو دهبران، نهوانه بانگه شهی نهو یان ده کرد که زانستی په نهان و که شفیان پییه، هه روه که دهیانگوت که به خو یان پیاوانی په نهان ده بینن و به خه لکیشی پیشان ددهن، پاشان هه ندیک له فرت و فیلیان ناشکرا بو، چونکه هه ندیک ژنیا ن بو هینده مالان رهوان ده کرد، تا کو هه وائی حالی نادیا ری نهو ماله یان بو بینن، نهو جا نهوانه یان بو خاوهن ماله که ناشکرا ده کردو دهیانگوت؛ نه مه لهو کارانه یه که به ته نی نهوان بویان هه یه سه ری پیندا بگرن.

به ئینیا ن به پیاویک دا که به ته مای مولکیان کرد بو پیاوانی پیواری پی پیشان بدهن، جا داری دریزیان دروست کرد، خه لکیکیان دانا له سه ری بر واه کو نه وهی به گوی شوشه گه مه ی بکا، وایان کرد به سه ر کیوی (المزة) دا بر واه، نهو هه لڅه له تاو هه له دورا دهیدیت خه لکانیک له ده وری کیوه که ده سو پینه وهو پییه کانیشیا ن له زه وری به رزن، جا پاره و مالکی زوریان لیستان دو، له دوایش مه سه له که ی بو ناشکرا بو.

ساخته‌یان له‌گه‌ل یه‌کیکی دیکه‌ش کرد که ناوی (قه‌فجه‌ق) بو، پیاویکیان ناردبوه ناو گۆزه‌کی و قسه‌ی ده‌کرد، وایان تی‌گه‌یاند که مردو قسان ده‌که‌ن، جا هینایانه گۆرستانه‌کانی (باب الصغیر) بۆلای پیاوه‌که‌و نزیکیان نه‌خسته‌وه، به‌لکو هر له‌دورپا تا‌کو به‌ره‌که‌ته‌که‌ی به‌سه‌ردا برژی! وه‌گوتیان نه‌وه داوای کۆمه‌له‌ پاره‌یه‌کی کردوه، قه‌فجه‌ق گوتی: شیخ که‌شفی په‌نهانی هه‌یه‌و ده‌زانی گه‌نجینه‌کانی من هینده‌یان تیدا نیه، جا قه‌فجه‌ق نزیک بۆوه‌و موه‌که‌ی راکیشاو نه‌و پیسته‌ بزنه هه‌لقه‌نا که له‌ پیستی کابرایان چه‌سپ کردبو.

هه‌روه‌ها دکتۆر موحه‌ممهد موحه‌ممهد حوسین ده‌لی: پیناو که‌سیکه‌که‌ گیانیان ده‌لین ناماده‌یه‌کی ریختی تیدایه ده‌یره‌خسینی تا ببیته ئامرازیک له‌وی‌پا پیوه‌ندی بکری، زۆربه‌ی کات نه‌و پیناوه‌ فی‌ل ته‌له‌که‌بازیکی گه‌روه‌و ساخته‌چیه‌کی نه‌قۆلا ده‌بی، نه‌وه‌شی ئاشکرا کردوه که چون زۆر له‌و پیناوانه نه‌ ئاکاریان هه‌یه نه‌ ئاین، به‌لکو گیانیه‌کان هیچ له‌و شتانه‌ بۆ پیناو به‌مه‌رج ناگرن، کاره‌ساتیکیشی باس کردوه راسته‌وخۆ به‌سه‌ر خۆیدا هاتوه، پاش لی‌کۆلینه‌وه‌ی بابه‌ته‌که‌ش لای رۆن بۆته‌وه که پیناوه‌که ساخته‌چیو ته‌له‌که‌بازو درۆزن بوه.

هه‌روه‌ک نه‌وه‌ی رۆن کردۆته‌وه که هه‌ندیک له‌ ناماده‌بوان له‌گه‌ل گیانه‌ینه‌کان ریک که‌وتون و چون وه‌ ئاگاده‌بن له‌ هه‌لبژاردنی نه‌وان که‌سانی ریگه‌یان پی‌ده‌دری له‌م جۆره‌ کۆرانه‌ ناماده‌بن و چون بیانو پاساو بۆ که‌وتنه‌که‌یان، دیننه‌وه، کاتیک که‌سانیک زیره‌ک و هۆشمه‌ند له‌ نیو ناماده‌ بواندا بن.

به‌کاره‌ینانی جنۆکه‌و شه‌یتانان:

هه‌روه‌ها دکتۆر موحه‌ممهد موحه‌ممهد حوسین به‌ دریشی له‌ باره‌ی ریگه‌ی یه‌که‌م دواوه، که‌ گیانیه‌کان وا هه‌لده‌به‌ستن که‌ گیانه‌کانی پی‌ ده‌هینن که‌

رېځگه‌ی ساخته‌کارییی و دروؤ به‌کاره‌ینانی ئاوازی کارېگه‌ری دهرونی و فرت و فیلی زانستیه.

هر تنه‌ها ئامارڅه‌کیشی بۆ رېځگه‌ی دوهم کردوه، که بریتیه له به‌کاره‌ینانی جنۆکه‌و شه‌یتانان، منیش وای بۆ ده‌چم زۆرینه‌ی بانگه‌شه‌کانی هینانی گیانان له‌م جوړه‌یه.

هینانی گیانان بانگه‌شه‌یه‌کی کونه:

به‌م شیوه‌یه دهرانین هم بانگه‌شه‌یه نوی نیه، به‌لکو کونه‌و یه‌کجار کونیشه، پی‌شتر باسی نه‌وه‌شمان کرد چۆن هه‌ندی‌ک خه‌لک په‌یوه‌ندیان به‌ جنۆکان ده‌کرد، به‌لکو کتیبه‌ متعانه‌داره‌کان باسی نه‌وان که‌سانه‌مان بۆ ده‌کەن که ده‌لین گیانی مردوان پاش مردن بۆ ژیان ده‌گه‌رپته‌وه، ئیبینی ته‌یمیه له (جامع الرسائل ۱۹۴-۱۹۵) ده‌لی: (خاوه‌ن حاله‌شه‌یتانیه‌کان له بی‌پروا و موشریکان و جادوگران و هاوه‌شیوه‌ی نه‌وان، هی وایان تیدا‌یه نه‌گه‌ریه‌کی‌کیان لی بمری، بیرو باوه‌ریان وایه له پاش مردن دیته‌ لایان و له‌گه‌لیان ده‌ئاخیوی و قه‌رده‌کانی خوی ده‌داته‌وه‌و، راسپارده‌کانی لای بۆ خاوه‌نه‌کانی ده‌گپرت‌وه‌و و ده‌سیه‌تیشیان بۆ ده‌کا، به‌هه‌مان نه‌و شیوه‌یه‌ی زیندیتی دیته‌ لایان، جا نه‌وه شه‌یتانه له‌وینیه‌ی وی خوی رانواندوه‌و، نه‌وانیش واکومان ده‌به‌ن که خویه‌تی).

له‌زمون‌ی هاوچه‌رخیک:

هم نه‌زمون‌ه به‌سه‌ر نه‌حمه‌د عیززه‌دینی به‌یانونی نوسه‌ردا هاتوه، له‌کتیبی پروا به‌فریشتان باسی کردوه‌و، منیش به‌ چاکم زانی به‌ ده‌قی خوی رای‌گویی‌زم، له‌م بابه‌ته ده‌لی:

نه‌و باسه هه‌لبه‌ستراوه‌ی هینان و ئاماده‌کردنی گیانان ده‌میک بو له‌ روژاواو

رۇژەلەت بىرى خەلكى خەرىك كىردى، جا بەزىمانى جىاجىيا زۆر وتارى لە بارە
نوسران و لە گۇقارە غەربى و بىيانىيەكان بىلەن كرانەو، ھەرۋەھا گەلىك كىتېبى
لەبارە نوسراون و، تۆزەران لىيان كۆلىيەو، ئەزىموندان ئەزىموندان، لە
پاشاندا ھۆشمەندەكان گەيشتنە ئەوھى كە تەنیا درۆ بوختانەو، بانگەشەيە
بۇ كوفرو تۇغيان.

ئەوگىيان ھىنانەي ھەلى دەبەستىن درۆ دەلەسەو خەلەتاندە، ئەوانەي
پىشيان دەلىن گىيان ھەر شەيتانەكان گەمە بە مروف دەكەن و
ھەلىاندە خەلەتەن.

لە تواناي كەسشىدا نىيە، گىيانى يەككى بانگ بكاو بىيەننى، چۈنكە كە
گىيانەكان لە جەستە دادەبىرەن، دەچنە جىيانى بەرزەخ.

ئەو جا يا لە نىيەت و خوشىدا دەبن، يا سزاو ئازاردان، زۆر لەوھش
خەرىكتە بە خالى خۇيەو كە گىيان ھىنەكان باسى دەكەن.

مىنىش بۇ ئەم مەسەلەيە بانگ كىرام، لەلايەن ئەو گىيانانەو، بە خۇم زۆر
بەدرىزى تاقىم كىردەو ئەزىموندانم و، بۇم دەركەوت درۆ خەلەتاندە،
ھەندىك شەيتان قەشمەرى و گالتەي پىدەكەن و ئەنجامى دەدەن،
مەبەستىشيان ھەر گومراكدن و خەلەتاندەنى خەلگىيە دەيانەو دۇستايەتى
ھەندىكەيان بۇ خۇ پاكىش.

سەرەتاي ئەزىموندەكە :

پىش زىتر لە دەسالان پىاويكم دەناسى وای ھەلبەستابو كە جنۇكان بۇ
كاروبارى چاك لەراژەي مروف بەكار دىنى، بەھوى پىناويكى مروف.

دەشىگوت بە ھوى خويىندەو زىكرى دور و درىز بەمەگەيشتوھ كە

کاتیکی زۆری تیدا بهسەر بردوه، ههندیك كهسى شارهزا لهو (زانسته) فيريان کردوه و پييان نيشان داوه!

روژيک پيناوه که هاته لام نه وه پي رابگهيه ني فلانه پياو فلانه ژن له جنوکان بو قسهيه کی گرنگ منيان دهوئ و دهسکه و تيکی مه زنی بو من تيدايه، منيش له کاتی دياریکراودا پشت به خوا زور به شاديه وه چوم به لکو له م نه زمونه دا شتيکی نوئ فيريم.

خه له تاندنه که چوئ دهستی پي کرد؟

يه که م شيوازی خه له تاندن که له گه له من به کارهات، نه وه بو که چونیه تی گیان هینانه که، داوای لیخوشبون و (لا اله الا الله) گوتن و یاداوه ری بو، نه مهش له سه ره تادا وای له مروف ده کرد و ابزانی ده گه ل گیانه به رزو راستگوو بی گه ره کاند ده دوی.

له مالی پيناوه که چومه ژوری و، به ته نی جیيان هیشتین، نه وه له سه ر نوین دانیش، به ئاماره ی وی دهستم به (استغفر الله) و (لا اله الا الله) گوتنی کرد، هه تا بوژا، نه و جا من هه ستام و له سه ر نوینه که دريژم کردو، چونی فی کر د بوم دامپوشی، جا ده نگيکی هیدی هاته گویم و خاوه نه که ی سلوی ئی کردم و زور به گهرمی به خیرهاتنی کردم و خوشحالی خوئی به من ده ربهری و، خوئی پی ناساندم، که ئافه ریدی که، گوايه نه له فریشتانه و، نه له جنوکانه، به لکو ئافه ریدی کی دیکه یه له جوړیکی تر، به فره مايشتی خوای گه وره: (کُن) ببه، هاتۆته بون.

جا وای هه لده به ستا گوايه جنوکه له فره مانى وی ده رناچن و، بو فره مان وه رگرتن له نیوان نه و خودای به رزدا ته نها چوار پيناو هه ن، که پینجه مییان جیبريله، نه و جا دهستی کرد به پیا هه لدانم و، ده یگوت: هه مو په یوه نديه کی

خويان له گه ل' مروّف ده چرېنن و ته نيا به ديدارى من وازدينن، به قسه ي نه وان
گوايه من له و سهرده مه دا خاوه نى تاي به تمه ندي تيم و شوين چاوه ديږى خوداى
به رزم، هر خوداى به رزيش بو هه ندى منى هه لېژاردوه.

جا به ليڼنى زور به پيږى پيډام، كه شتى زور سه يرو سه مه رى تيدا بو.

مني ش خوّم دابه ده ست نه و نه زمونه نوييه و بانگه شه خه له تينه و پشتم
به خوداى به رزو به ده سه لات به ست، هر له خودا ده پارامه وه له خليسكان
بمپاريږى و، بو ره واى رون ريڼو يڼيم بكاو، به روناكى زانست ريگه ي راستيم بو
روشن بكا ته وه و، سوپاس وستايشيش هر بو خوداى به رز.

جا كه يه كه م ديدار كو تاي هات و، بو ديداريكى ديكه بانگيږى كردم، له
ژوانيكى تردا، پاشان هر به خوى فيرى خويندنيكى كردم بو به ناگاهيڼانه وه ي
پيڼاوه كه.

هه رواش رويداو، پيڼاوه كه دانيشت و، چاوى هه لپشافت، وه كو يه كيڅ له
خه ويكى قول و هگا هاتبى و نه زانى چ رويداوه.

دوباره له ژوانى دياريكراو گه پارامه وه و، ديدار دواى ديدارمان هه بو بو
ماوه يه كى دريژ، له هر چاوپيڅه وتنيك، زتر به ليڼنى باشى پي ده دام و، نه و
داها ته جوانه ي بو وه سف ده كردم كه چاوه ريم ده كا، له گه ل' نه و سوده مه زنه ي
كه نوممته له سهر ده ستى من ده ييڼنى.

په ره سه ندنى باب ته كه :

مه سه له كه گوږاو په رى ستاند چو، له هر ديداريكا چه ندين گيان ده هاتنه
سهر دانم، جا هه نديك زيكرى پيشين هه بوايه يان نا، جار هه بو له گه ل'
پيڼاوه كه ي له سهر ناخواردن بوين، يا خه ريكي چا خواردنه وه بوين، وه كو

هه مو جاري دهبورژاو، سهري به لاي پيشه وهدا لار دهبؤوه و چه ناگهي له سينگي ده چهي، جائه و ميوانه كه خوي به فريشته يان جنوكه يا هاوه ليكي پيغه مبه ر^ﷺ يا يه كيك له ئه ولياكان داده نا، به شيويه كه له گه لم دهئاخاوت كه موركى ريزو قه درو و پيروزمه ندى سهردانه كه ي منى پيوه ديار بو، جا موژده ي داهاتو و دواپوژي پيروزو دره وشاوه ي پي دهم و ده پويشت، بي جگه له وي و بي جگه له وي ده هاتن..

ميوانه كان كيڤ؟

وه كو بويان هه لده به ستام، چهند يه كيك له فريشتان و، چهند يه كيكي جنوكان سهردان يان كردم، له گه له ئه بوهوره يره ^ﷺ له هاوه لان و كو مه ليك له پياوچاكانى وه كو ئه بولحه سه نى شارلى ^ﷺ، هه روه ها له زاناو پياوچاكانى ديكه، كه گه واهى زانست و خواناسيان بو دراوه وه كو شيخ ئه حمه دى ته رمانيني، هه نديك له زاناو پياوچاكانه ي من خوم به ژيان ديبومن و پاشان كوچيان كردبو، باوكيشم يه كيك بو له وان ره حمه تى خواي ئي بي.

جا پيشتر موژده ي ئه وه يان دامى كه بابم سهردانم ده كا، له كاتيكي ئه وان دياريان كردبو، منيش زور به په رۆشه وه چاوه پوانى ژوانه كه بوم.

كه كاته كه ي هات، رايان سپاردم به دهنگ سورته ي (الواقعة) بخوينم، منيش خويندم، جا كه ئي بومه وه، گوتيان: پاش ماوه يه كي كه م بابت ئاماده ده بي، چي پي گوتي گوي ئي پابگه رو، هيچ پرسيارى كي ئي مه كه !!!

سه ره تاي هوشيار بونه وم:

پاش چهند خوله كيك ئه وه ي ده يگوت گوايه باوكمه، هاته لام و سلاوى لي كردم، شادمانى خوي به ديدارم ده پرپي، دلشاد بو به وه ي په يوه نديم به و گيانانه كردوه، راي سپاردم چاوم له پيناوه كه و خانه واده كه ي بي! به چاوى

سۆزۈ چاڭكەكارىيەۋە چاۋەدىرى بىكەم، چۈنكى لەم رىيەۋە نەبى ھىچ دەرامەت و داھاتىكى دىكەي نىيە.

ئىنجا بە درودى ئىبراھىمى كۆتايى بەقسەكانى ھىنا، منىش دەمزانى كە باۋىك زۆر متوى درودناردن بو بۇ پىغەمبەر ﷺ بەتايىبەتى درودى ئىبراھىمى. سەيرىش لەۋەدا بو، شىۋەزارى قسەكەرەكە تارادەيەك بەھى باۋىك دەچو. دوايى سلاۋى كردو رۆيشت.

جا پرسىيارم لە خۆم دەكرد بوچى رايانسىپاردم ھىچ پرسىيارىكى ئى نەكەم؟
بىگومان ماستەكە مويەكى تىدايە و كارەكە رازىكى تىدايە.

ئەو نەيىنە پەنھانەي ئەۋكاتى بۆم ئاشكرا بو ئەۋە بو كە باۋىك نىيە، بەلكو ھاۋدەمە جنۆكەكەيەتى، كە بەدرىزايى ژيان لەگەلىدا بو، كە ھاتۆتە لام دەنگى خۆي بە ئىۋى چۈاندۈۋە تايىبەتمەندىتەكى ئەۋىشى ھەلگرتۈۋە، رايانسىپاردم كە ھىچ پرسىيارىكى ئى نەكەم، چۈنكى ئەۋ ھاۋدەمەو جنۆكەيە ھەرچى دەربارەي بابم بزانيۋ ئەزبەرى كردى، ھىشتا ناتوانى ھەمو ئەۋ وردەكارىانە ئەزبەر كا كە كوپ دەربارەي باۋىكى دەيزانى، جا نەۋەكو پرسىيارىكى ئى بىكەم، ۋەلامى پى نەبىۋ مەسەلەكە ئاشكرا بى.

لە دىدارەكانى داھاتوم لەگەل كەسانى دى شىۋازيان گۆپى، ھەتاكو كاتى رۆيشتن ناۋەكانىيان پى نەدەگۆتم، ئەۋجا ھەريەكە دەيگوت: من فلانم، جا سلاۋى دەكردو يەكسەر دەپۆيى.

نەيىنى ئەۋ مەسەلەيەش ھەر ئەۋەيە كە باسەم كرد؛ ئەگەر يەككىيان خۆي پى ناساندبام، كە پىۋايىكى زاناۋ شارەزاشە، منىش گىرفتىكى زانستىم لەگەلى بىۋىزىباۋە، لەۋەلامدانەۋە دەستەوسان دەبو و كارەكە ئاشكرا دەبو.

جارىكيان يەككە ھاتە لام و لە بابەت موباحىتى دەرخستنى روى ئافرەت
گفتوگوى لەگەڵ كردم، كە گوايە عەورەت نىيە، منىش وەلامم داو، جا
وەلامىكى دامەووە بۆنى زانستى پىوھ نەبو، ئىنجا مشتومپى نىوانمان توند بو.

پىم گوت: بە چى وەلامى گۆتەى ئەو فەقيھانە دەدەيەو كە دەلێن: روى
ئافرەت عەورەتە، لە ترسى گەندى دەبى داپۆشرى؟

مشتومپەكەمان بەبى هىچ ئەنجامىك تەواو بو، ئەوجا پىي گوتم كە ئەو
شىخ ئەحمەدى تەرمانىنيەو، رۆيشت.

منىش گومانم لەو ھەدا نەما كە درۆيە، چونكە شىخى ناوبراو لە گەورە
فەقيھەكانى شافىعيانەو، ريزدارانى شافىعيانەش دەلێن: ئافرەت ھەموى
عەورەتە، ھەر چەندە پىرەژنىكى رزاوھش بى، جا ئەگەر ئەو شىخى
ناوبراوبايەو، كە لەجىھانى بەرزەخدايە شتى نوێى بۆ ئاشكرا ببوايە، پىي
دەگوتم و بەلگەكانىشى نیشان دەدام.

بەلام ئەو درۆو خەلەتاندنەو، ويستىكە بۆ گومراکردن، ستايش و سوپاس
بۆ خواى بەرز كە رىنوێنى كردم و لەسەر راستى و رىنوێنى جىگىرى كردم،
چونكە رو دەرخستنى ئافرەتان، بە تايبەتى لەم سەردەمە گەندەلەو لەم كۆمەلە
نەخۆشەدا كارىكە مرۆى خواوھن ھۆش و دىن پەسندى ناكا.

دەرگەوتنى راستى:

جار لەدواى جار و ئەزمون لەدواى ئەزمون روى راستىەكانم زياتر بۆ
دەردەكەوت، تاكو دۇنيا بوم لەو ھى مەسەلەكە ھەموى درۆو بۆختانەو تەلەكەو
تۆغيانە، ھىچ بناغەيەكى پارىزكارى نىيەو چ كۆلەگەيەكى دىنيشى لەبەر نىيە،
چونكە ئەو پىناوھى ھىندە گرنگى پى دەدەن و، بە چاك چاودىريکردنى و
ريزلێنان راسپىرى دەكەن، باباپەكى نوێژنەكەرەو، فەرمانى نوێژکردنىشى

پىټناكەن، ردینى دەتاشى پىټى نالین بەریدەو.

هەرودەها مالى خەلکى بە ناهەق دەخوا، بە هوئى بەلینى خەلەتینەر و هیچ
داهاتیکی دیکەشى نیە لەم رێهە پیسەووە نەبى.

پیاویك هاتە لام پاش ئەوێ بە پەيوەندیەكەمى زانیبو بەو پیناوە
گله و گازاندەى ئەوێ لەلا دەکردم كە هەلى خەلەتاندووە، سىسەد لیرەى سوری
لى خواردووە، ئەویش زۆر هەژارو ئاتاجە.

جا زۆرم لە پیناوەكە كرد مالهەكەى بۆ بگێرتەو، ئەویش ئیشەكەى
ئەنجامدا، چونكە بەخوئى و بەشەیتانەكان لەسەر مانەوێ پەيوەندىم
لەگەڵیاندا سور بون، سەرەپای ئەمەش پیناوەكەو خێزانەكەشى لە زۆربەى
كاروباریاندا ژيانیان هەر لەسەر درۆیه.

كۆتایی:

جا پاش ئەوێ مەسەلەكەم تەواو لەلا ئاشكرا بو، ئەو گیانانە هەولیان دا
رێبازی گەفوگوپم لەگەڵدا بگرنەبەر، بەلام سوپاس بۆ خوای بەرز ئەو هێچى
لە دل نەلەرزاند.

لەم ماوە دورو درێژەشدا دو پەپاوى گەورەم نوسیبوو كە زۆربەى ئەو
قسانەى گرتبوو خۆكە لەم ماوەیەدا لە گەڵیان كردبوم، كاتى كە تەواو
ناحەقەكەشم لەلا رون بوو بە شیوەیەكی حاشا هەلنەگر بۆم ئاشكرا بو،
پەيوەندىم لەگەڵیاندا بپریو، بەحوكمى خۆم حوكم لە سەردان و، ئەو دو
پەپاوەشم سوتاند كە بە درۆدەلەسان پڕ ببوو.

ئەو گیانانەش كە بانگەشەى ئەو دەكەن گیانى هاوێلان و ئەولیاو پیاو
چاكان، هەمویان شەیتان و بێروادارى هۆشمەندو زیرەك نابى پىټى
هەلخەلتى.

ھەمو ئۇ ۋە شىۋازانەش كە گىلانھىنەكان لىلى راھاتون درۆۋ ناھەقە. جا
چ شىۋازى پىناۋ بى كە ئەمن باسەم كىردو ۋەكو ئەزمون پىيدا تىپەپرەم، يا
شىۋازى مىزو فەنجان بى، كە ھەندىك لەوانى تاقىيان كىردۆتەۋە باسىيان بۆ
كىردوم ۋە گەشتونەتە ھەمان ئۇ ۋە نەجامەى كە من پىلى گەشتىبوم.

سەيرىش لەۋەدایە، پاش ئۇ روداۋە ھەندى كىتىم خويندەۋە كە لەۋ بابەتە
دەدوان، دىتم ھەر كەسىكى تىگەشتو ۋ ژىرە گەشتۆتە ھەمان ئەنجامەكانى
من ۋ حوكمىيان لەبارەى ئۇ گىلانانە ئۇۋە بوە كە ھاۋدەمى جنۆكەكانى
ئادەمىزادەن، ھەرۋەكو سوپاس بۆ خودا، پىشتر منى رىنۆتى كىردبو.

مىنىش بەۋ قسانەم ئۇ ئامۆزگارىم گەياند كە لەسەر شانم بو، خوداش
رىنۆتە بۆ راستەرى.

تركزەيى ئەم بانگەوازانە :

ئەۋ بانگەوازانەى گوايە تواناى ھىنانى گىلانانىان ھەيە، لەلایەن
شەيتانەكانى جنۆكەۋ مەۋف، بۆ گەندكىردن ۋ شىۋاندنى دىن قوزراۋەتەۋە،
چونكە ئۇ گىلانانەى دەھىنرىن كە لەپاستىدا شەيتانەكانن قەسەى ۋا دەكەن كە
دىن تەفرو تونا دەكەن ۋ ھەندىك رى ۋ بىروبوچونى نوى دىنن لەگەل رەۋاۋ
راستى تەۋاۋ ناكۆك ۋ دژن، جا لە يەككە لەۋ كۆپانەدا گىلانەكە (شەيتان) ۋاى
ھەلبەستە لەسەر زارى پىناۋەكە كە جىبرىل لەۋ كۆپەدا ئامادەيە، كە زانى
ئامادەبوان جىبرىل ناناسن، گوتى: (ئەى جىبرىل ناناسن كە قورئانى بۆ
موھەممەد دادەبەزاند؟! ئۇ ئەم كۆبونەۋەيە پىرۆز دەكا)، ھەرۋەھا دىكتۆر
موھەممەد موھەممەد حوسەين، لە گۆقارى (جىھانى گىلان)دا، لە وتارىك بە
ناۋى (ئاخاۋتنى گىانى گەرە ھايت ھۆك) ئەمە رادەگويىزى: (پىۋىستە لەم
بىزوتنەۋەدا يەك بگىرىن، لەم دىنە نوپىيەدا، دەبى خۆشەويستى بالى بەسەرماندا

بکیشی، ھەرۋەھا پېۋىستە تواناي خۆگرتن وتېڭگەيشتنمان ھەبى... پەيامى
 من (لېرەدا ھەر گيانەكەيە قسە دەکا واتە شەيتان) ئەۋەيە كە دلى بېبەشان
 بدمەۋەو، ھاۋكارى مروڧ بكم تا لەدەرونەۋە خۆى لە خۋاي بەرز قوتار كا:
 (راست دەلى، ئەمە پەيامەكەيەتى، كەوا لە مروڧ بكا كوفر بەخوا بكا) مروڧ
 خواۋەندىكە بەرەگەزەكانى زەۋى داپۆشراۋە، (بەم شىۋەيە مروڧ پېر با دەكاو
 درۆى بۇ دەكا، تاكو گومپراى كا) جا مروڧ پەى بەۋە نابا چى لە توانادا ھەيە،
 ھەست بەبەشە فرىشتەيىيە خواۋەندىكەى خۆى دەكات، گيانايەتى لە
 رېبازەكانى دى تواناي زياتر دەبى بۇ دامەزاندنى دىنىكى فراۋانى نوى بۇ
 ھەمو جىهان).

ھەر لە ھەمان گۆڧارەۋە پېناسەيەكى ئەو رېڭخراۋە دەگوازىتەۋە كە بۇ ئەم
 مەبەستە دامەزراۋە: (ئەم رېڭخراۋە بۇ ھەمو مروڧايەتيە، لە ميانەى ئەمەۋە
 دانىشتۋانى جىھانى گيانى، شىۋازىكى تازەى ژىنمان بۇ رون دەكەنەۋەو،
 بىرۆكەيەكى دىكەمان دەدەنى لە بارەى خوداۋ وىستى خودا، ئەۋان ئاشتى و
 دلتارامى و ئاسودەيى دەرون و دلەمان بۇ دەھىنن. بەربەستى نىۋان مىللەتان و
 تاكەكان و نىۋان بىرۋىاۋەرو دىنەكان دادەپوخىنى، (بەم شىۋەيە)...
 ئەندامىتتش لەم رېڭخراۋەدا بە چاپۆشىنە لە نىشتان يا رەنگ يان دىن يا
 راپەۋى راميارى).

گيانەكان وا ھەلدەبەستن گوايە پەيامبەرى رەۋانەكراۋن لەلاى خودا، دكتۇر
 باسى ئەۋە دەكا كە موحەممەد فەرىد ۋەجدى لەم گيانانەۋە (ۋاتە شەيتانەكان)
 دەگوازىتەۋە كە دەلېن: (ئىمە لەلاى خودا رەۋانە كراۋىن، ھەرۋەكو
 پېغەمبەرانىش لە پېش ئىمە ناردراۋن، بەلام ئەۋەندە ھەيە دەستورەكانى ئىمە
 لە ھى ئەۋان بالاترە، خوداى ئىمە خوداى ئەۋانە، بەلام خوداۋەندى ئىمە
 ديارترە لە خوداۋەندى ئەۋان و سىفەتى مروڧانەى كەمترە سىفەتى خۋايانەى

زیتەر... ناکەوێتە بەر هیچ بیروباوەڕێکی مەزەبێ، بەبێ بینین و رامانیش هیچ دەستورێک قبوڵ ناکات کە پشت بە ژیری نەبەستی.

هەروەها ئەوانە وایان هەلبەستاو کە پێغه مێهران تەنها هیندیک پێناون کە پلە ی پێناوێتیان بەرزە، ئەو پەرچوانە ی لەسەردەستی ئەوانیش روی داو تەنیا برتین لە دیاردە ی گیانی، هەروەکو ئەو دیاردانە ی لە ژوری گیاننێنان رۆدەدەن، هەروەکو وا هەڵدەبەستن کە دەتوانن هەمو ئەوان رۆدوان سەرلەنوێ دووبارە بکەنەو لەو گیانانە ی دراوێتە پال مەسیح، هەندیک رۆژنامەش شالۆ ی بانگەوازی گەورەیان سازکرد، کە یەکیک لە گیاننێنەکان لە ئەمریکا دەتوانی هەمان پەرچووەکانی مەسیح ئەنجام بدات، سۆما بو کۆنران دەگەرپێنیتەو دوان بو لالان و شەپلەلێدراو دەخاتەو جۆلە، هیندە ی ماو بزان ی ئەو دکتۆرە هەلبەستراو مندالیکسی دەسالانەو ناوی (میشیل) ه، کە نەخۆشیک دیتە لای پەنجەکانی خۆ ی لەسەر دادەنی و بە هەندیک دوعا و گوتنی دەکەوێتە بۆلەبۆل و، پەرچووەکە دیتە ئارا، دەشلێن ئەو مندالە ئەو بەهرە گیانانیە ی لە بابیەو بۆ بەجێماو، هیچ پارەش وەرناگری لە پای ئەو نیشانە ی دەیکات، (سەیری پاشکۆ ی رۆژنامە ی (القبس) ی کویکی بکە ۱۷/۱۰/۱۹۷۷)، مەسەلە ی میراتگری ئەو مندالەش بۆ ئەم جۆرە کارانە لە باوکیەو، چیرۆکیکمان دەهینیتەو بیر کە لە هیندیک ناوچە ی فەلەستین دەگیردێتەو، دەلێن پیاویک کە چاکی و خۆپاریزی دەردەخست، کاروباری سەمەرە ی دەکرد، لەو کاتی نە تەیارە هەبو نە سەیارە، ئەوجە ئەو کابرایە لە شەوی عەرەفات ی بەرەو حەج بەر ی دەکەوت، رۆژەکە ی دەگەل حاجیان بەسەردەبردو، نامە ی خزم و خۆیشی وانی پی دەگیانندن و، وەرنامە ی لی وەرەگرتن و لەشەووەکە ی دی دەگەرپاوەو ئەمانەشی دەگیانندە خزم و دۆستان، گەلیک خەلک باوەڕیان بە پیاوچاکی و خیرمەندی ئەو پیاو هەبو، هەر

چهنده كه دهچوه ههجي به تهواوي ههجهكه ي بهجي نه دههگهياندا، تهنانهت كاتي پيويست له مينادا نه ده ماوه شهيتانيشي رهجم نه ده كرد، پاشان خودا ويستي نارهو اي نهو پياوه دهربخاو به خه لكي پيشان دا، كه له سه ره مه رگدا بو، كوپه گه وره كه ي گاز كردو پيني گوت؛ سالانه له شهوي عه رفات وشتر يك دي و به ره و كيوي عه رفات هه لي ده گري، جا كه وشتر كه هات وكوپه سواري بو به ينيكي هارژوت راوه ستاو ده گهل كوپه ي كه وته قسان و پيني راگهياندا كه شهيتانه و باوكي نهو يش ده يپه رست و سوژده ي بو ده برد، نه ميش له پاي هه ندي نه م جوړه راژانه ي پيشكه ش ده كرد، به لام كه كوپه كه سوژده ي بو نه بردو خوي به خودا لي پهنادا، له بياباندا جي هيشت و به قه ده ري خودا كه پايه وه و راسته قاني باوكه كافره كه ي ده رخست، (ئه لبه يانوني) له كتبيي (الملائكة) دا كورتر له مه نه م چيروكه ي هاوردوه.

نايا دهكري گيانه كان به يئرينه وه؟

گوواري (سانيتفيك نه ميړيكان)، پاداشيكي مالي زلي ته رخان كرد، بو هر كه سيكي بيانويهك بو راستي ديارده گيانيه كان به يني، تا ئيستاش نه م پاداشته له گوړييه و كه سيك وه ده ستي نه هيناوه، هر چهنده له نه مريكادا گيانانيه كان بلاون و ليها تويي و ده سه لاتي شيان هه يه.

پاداشيكي ديكه ش چوته پال هه مان نه م پاداشه كه دينينجه ري جادوگري نه مريكايي بو هه مان مه به ست ته رخاني كردوه و تا ئيستا كه سيك وه ده ستي نه هيناوه.

به لام نايا هه لويستي ئيسلام له ناست هيناني گياني كوچكردوان چيه؟

رامان له و ده قانه ي له م مه سه له يه دا هاتون وا له توژهر ده كا به دنيا ييه وه بلي نه مه مه حاله، خوداي به رز هه والي پيداوين گيان له جيهاني په نهان دا يه و

چ رڻيهڪ نيه بڻ پهي پيٰ بردني ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ له بابيت گيان پرسپيارت لي دهڪن، بلي: گيان شتيڪه
تهنيا پهروهردگارم لني ناگايه، نيوه هر زانستيڪي كه متان پيٰ به خشراوه ﴿
(سورة الاسراء/ ۸۵).

هروهه هه والي داوه كه خودا له کاتي مردندا گيانان دهكيشي ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى
الْأُنُفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تُمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ
الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ خودا له کاتي مهرگدا گيانانك دهستيني و نهوکه سهي له
خهوي خویدا نه مردوه، جا گيانگه ليک دهكيشي كه فهرمانی مهرگيان بڻ هاتوه،
نهواني ديكهش تا سهردهمي دياريكراو رادهگري ﴿(سورة الزمر/ ۴۲).

خوداي گه وره گيانه کاني به فريشتان نه سپارده كردون، نه گهر ناشادو
بيباوه پښ، نازاريان ددهن و، نهوهي چا که کارو پاريزکاريش بيٰ له نيعمه تي
خوداي ددهاوين.

پيغه مبه ريش ﷺ بوي رون کردوينه وه، فريشتهي گيانکيشان چون چوني
گيانان دهكيشي و پاش ههنگي چيان لي دهکا.

کاتيک گيانه کانيش له لاي خوداوه گيرا بن، به پاريزهري به هيزو ليزان
راسپيردراون و، ناتواني به ملاو به ولادا بچي و هه لبي، چ جاي نهوهي بيته لاي
نهوانه ي گمه به هوشي به ندان دهڪن.

هينديکيش له وانه ده لني گوايه گياني يه کيک له بهنده چا که کاني خوداي له
پيغه مبه ران و شهيدان هيناوه، جا چون نه مانه به هه شتي نه مري جي ديلن بڻ

ژوری تاریکی گیانهینان، خوی گورهش پئی راگه یاندوین که شهیدان له لای په‌روه‌دگاریان زندون ﴿وَلَا تُحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾. هه‌رگیز وا گومان مه‌به‌ن نه‌وانه‌ی له‌پئی خوادا شه‌هید کراون، مردون، به‌لکو زندون و له‌لای په‌روه‌دگاری خویان بزق و رۆزی ده‌درین ﴿(سورة آل عمران/ ۱۶۹)﴾.

پیغه‌مه‌ریش ﴿ده‌قه‌رموی﴾ ((أن ارواح الشهداء في حواصل طيور خضر تسرح في رياض الجنة، تأكل من ثمارها وتشرب من أنهارها وتأوي إلى قناديل معلقة في سقف عرش الرحمن: گیانی شه‌هیدان له‌چک‌دان‌ه‌ی بالنده‌گه‌لیکی سه‌وزدان، له‌میرگه‌کانی به‌ه‌شتیدا نازادن و چینه‌ده‌که‌ن، له‌به‌روبومی به‌ه‌شت ده‌خۆن و له‌روباره‌کانی ده‌خۆنه‌وه، له‌چراگه‌لیکی هه‌لواسراو به‌عرشی خودای میهره‌بانیشدا ده‌حه‌وینه‌وه)). جا چۆن ته‌له‌که‌بازانی سه‌رده‌م وا هه‌لده‌به‌ستن که گیانی نه‌وانه‌ دینن؟ ﴿كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا﴾.

گومانیک و وه‌لامیک:

ده‌لین جا چۆن پاساوی نه‌وه‌ده‌ده‌نه‌وه‌ که گیانه‌کان شاره‌زای ناکارو کرده‌وه‌ی نه‌و کابرایه‌ن که گوايه له‌نیو جه‌سته‌ی ویدا بونه‌؟

ده‌لین نه‌وه‌ی هه‌لده‌به‌ستن که گیانه‌، له‌راستیدا شه‌یتانه‌، ره‌نگه‌ نه‌و شه‌یتانه‌ هه‌مان نه‌و هاوده‌مه‌ بی که له‌گه‌ل مروف دایه‌.. باسی نه‌و ده‌قانه‌شمان کرد که به‌لگه‌ن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی هه‌مو مروفیک شه‌یتانیک هه‌یه‌، جا نه‌م هاوده‌مه‌ی هه‌میشه‌ له‌گه‌ل مروف دایه‌، گه‌لیک شتی له‌باره‌ی ناکارو نه‌ریت و سیفه‌ته‌کانی ده‌زانی و خزم و دوستانی ده‌ناسی.

که تاقی دهکړیته وه، زور به ئاسانی دیته گڼو وهلامان د دات ه وه، نه که ر بشگوتړی چوڼ نه و و هرامه زانستیپانه لیک د د د نه وه که هندیك جار له گیانانه وه گوی بستیان د ه بن، ده ل یین: پیشتړ نه وه مان ر ون کړ د ه وه که شهیتانه کان و جنوکه توانای زانستی وایان هیه به توان و ه ل ام بد نه وه و سود بگه یه نی.

به ل ام سودیک که گومړا کړ د نیکی گه روهی له خو حه شار دابی، چونکه نه و ان به بریکی دیاریکراو نه بی سودمان پی ناگه یه نن، تهنه بو نه وهی متمانه یان پی بکه ی و ئینجا کویان بوی ئاوا به ره و خراپه و گومړایی ئاراسته مان بکه ن، که له دونیا و له قیامه تدا توشی هه شبه سه ریمان بکه ن.

د سته ر داری شهیتانه کان له شوینکه و ته کان یان:

نه وانه که (گیانانی) یان پی ده گوتړی و وا هه ل ده به ستن گوايه گیانان ده یین و چاره سه ریپان پی ده که ن، دروژنن، نه و گیانانه ش له شهیتان بترازی چی دیکه نین، واش ده بی شهیتانه کان واز له وانه بی نن و روزه ردو شه رمه زاریان بکه ن، روژنامه ی (القبس) ی کویتی له پاشکو که یدا، له ۱۹۷۸/۶/۱۲ و تاریکی بلا و کړ د ه وه، تییدا هاتبو؛ له م روژانه دا تی کړای به ریتانیا له باره ی (پیتهر گودوین) ی زانای گیانانی د دوی، که کو مه ل یك به ره ی گیانانی له سنور به د هری هه بو، به هو ی نه م به ه رانه وه ده ی توانی نه خو شی گران چاره بکا و شتی ون بو بدو زیته وه و، گیانان رام کا بو راژه ی مرو ف.

پیتهر گودوین توانایه کی ناوازه ی هه بو، ده ی توانی له یه ک کاتدا له زیتر له شوینیك بی، بو نمونه جار هه بو هاوړیکانی له له ندن ده یان دیت، هیندیکی دیکه ش له ه مان کات له لیقه ربول ده یان دیت و، که سانیکی دیکه ش له

مانشستەر، كۆمەلى چوارەمىش بەدلىنبايىپە دەيانگوت نەلەۋى بۇە نەلەۋى،
بەلكو لە مالى خۇيدا لەگەل ژنى ومندا لكانى دانىشتبو.

ھەندىك جارىش، جەستە ئەثىرىيە جياوازەكانى پىكەۋە لە شوينىكدا جەم
دەبون، بۇ نمونە لەنيوان ھاورپىكانى دادەنىشت، لە ناكاو كەسىتتەكەى ترى
خۇى لە ھەموان وەژور دەكەوت و، لەگەلىان دادەنىشت و... كەسىتى سىيەم
دەھات و، چوارەم و پىنچەمىش لە پاشەۋى، جا پىتەر گودوين دەبۇە پىنچ
كەسىتى و لەگەل ئامادەبوان دادەنىشت و لەگەلىان دەئاخىۋى، يان لەنيو
خۇدا پىكەۋە قسانيان دەكرد، لەكاتىكدا كە ھەمو سەرسوپماو و واق
ورپماون...كتوپر پىتەر گودوين ھەمو شتىكى لەدەست چو، بۇە مرقىكى
ئاسايى، چى دى نەيتوانى نەخوشان چاكاتەۋە، بزرېوان وەدۇزى، داھاتو
ئاشكرا كا، يان گيانان بۇ راژەى خەلكى رام كا. تراژىدىاي گودوين لە پارەۋە
دەستى پىكرد، كاتىك ھەلىدا ئەو بەھرانەى خودا پىى داۋە، بيانقۇزىتەۋە بۇ
دەستخستنى قازانچ و سودى مادى... ئىستاش لە رابردوۋە نىزىكەكەى
دەپوانى دەلى: ئەۋى بەسەرەمن ھات، لە خەيالاڭدا نەبو، گيانەكان لىم توپە
بون و بەرەكەتى خۇيان لى ستاندمەۋە.

سەرەتاي چىرۇكەكە :

چىرۇكەكە ئەۋەيە كە پىتەر گودوين سالى پار ھەلىدا، چەند بىكەيەك بۇ
چارەسەرى گيانى لە درىژى و پانى بەرىتانيا بگاتەۋە، لەھەر شارىكى
گەرەى بەرىتانيا بىكەيەك دامەزىنى، بۇيە بانگەۋازىكى لە ھىۋارەنامەى
(بۇنماوت) بلاۋكردەۋە، داۋاي مەشق پىكراۋى تۇژىنەۋە گيانىەكانى كرىبو،
بەدەۋامىكى تەۋاو يا نىو دەۋام، پرۇژەكەش داھاتىكى ھەفتانە ۴۰ ھەتا ۵۰

جونه يهې وده ده ست دينى.

پاش نه وهى پيتهر گودوين بانگه وازه كې بلاو كړده وه، داواكارى به سهر دا رژان، له نيو نه وانهى به ده ننگ داواكويه وه هاتبون، نوسه ريكي ته مه ن بيست و نو سالان بو، ناوى روين لاسى بو، له گهل ژنيكي شه ست و پينج سالان به ناوى جين بارتليت و پياويكي سى سالان كه ناوى نارثر جيفرى بو. به لام هر كه پيتهر گودوين ده ستى به چاوپيكيه وتنه كان كړد، گرفتى له رى پهيدا بون، روين لاسى ده لى:

(سه يرم پى هات كاتيک نامادهى ديداره كه بوم، پيتهر گودوين به خوى له وى نه بو، ژنيكي په نجا سالانه چاوپيكيه وتنى ده كړدين و گه نجيک و ژنيكي ته مه ن گچكهى زور جوان ياريدهيان دده. پرسياره كانمان به سهر دابه شكر، داوى وه لاميان لى كړدين. له نيو پرسياره كاندا نه مانه هاتبون: ئايا له ژينى خوت قه تت گيان ديون؟ ئايا بروت به نه نجامى گيانان هه يه؟ ئايا تلياك به كار دينى؟ ئايا پيشتر سهر داني نه خوشخانهى نه خوشيه كانى دمارت كړدوه؟ جا ژنه په نجا سالانه كه پيى گوتين كه پيتهر گودوين بنكه يه كى گيانى له هه مو به ريتانيا داده لى و بو چاره سازى گيانى رامانده ينى به شيويه ك بتوانين له و بنكانه دا كار بكه ين، پاشان خه لكمان ده نيرتته لا، به مهر جيک له پاى هر دانيشتيك پينج جونه يه يى ئيسترلينى وهر گرين و، به تيكرايى ٤٠ نه خوش له هه فته يه كدا چاره سهر بكه ين. به مهر جيک پيتهر گودوين نيوهى يه كه مين پينج هزار جونه يه يى ئيسترلينى بو خوى هه لېگرى و نيوه كه ي ديكه ش بو ئيمه. زور به مان به هه ندى دلسارد بوين، دهنگى ناپه زاييش له دژ نه مه له لايه ن نه وانهى داواكاريان پيشكه ش كړدبو به رز بووه، زور به شمان پيش ته واو پر كړدنه وهى پسوله ي داواكارى ژوره كه مان به جى هيشته.

نەوانە بە چاوی خویان دیتیان چی دەلین؟

لەگەڵ ئەوەشدا، هیندیکیان ئی هەلبژێردران و رییان دان لە ژوریکێ تر چاویان بە پیتەر گۆدوین بکەوی، دیداری یەكەمین کەس ۲۰ خولەکی خایاندو ئەم کاتە بەرەبەرە کورت بۆ، کە نۆرە ی دوامین کەس هات دیدارەکە ی هەر پینچ خولەکی خایاندو، لە کۆتاییدا چەند کەسیک هەلبژێردرا تاكو پیتەر گۆدوین راهینانیان بگریته ئەستۆ..

یەکیك لەوان کەسانی هەلبژێردران جین بارتلیت بو کە ئەندازیاریکێ خانەنشینی دیکۆر بو، مێردەکەشی کە ناوی ئارثر بارتلیت بو.. جین دەلی:

(هیچ تێنەگەیشتم لەو ی پیتەر گۆدوین فیڤی دەکردم، هەردەم لەکاتی مەشق کردندا شلەژاو بو، بەم دواییەش، وانەکانی لەسەر کاسیٹ تۆمار دەکردو، تیئاندا دەربارە ی ئاسۆکانی مەرۆف لە ژیاندا دەناخاوت. جاریکیان داوای لیمان کرد پەیکەریکی لە قوڕ بۆ دروست بکەین لە مەرۆف بچی. خویندنی هەندیک جەلجەلوت و شتیشی فیڤرکردین تا لەسەری بیخوینین، بەلام ئەو هەموی بیسود بو.. هەرەك پیتەر گۆدوین هەندیک تیبینیشی پی گوتین، کە هیچی ئی تێنەگەیشتم).

هەرەها ئارثر جیڤری و ئەنجیلای ژنی لەو کەسانە بون کە هەلبژێردرا بون، ئەنجیلا دەلی:

(لەسەرەتادا، هەستمان کرد کەشیکی زانستی وانەو موحازەرەکانی داگرتو، بەلام گۆدوین بەردەوام شلەژا بو، بەرە بەرە کاریگەری خۆی لەدەست دەدا، تا پاش چەند رۆژیک بوە مەرۆفیکێ ئاسایی وەك ئیمە، بەهرە ی هیچ

توانایه کی له راده به دهری پی نه ما، کاتیک هه ستمان به مه کرد، که چی دی نیشه سهیره کانی له پیش ئیمه نه انجام نه دا، به لکو وانه کانی له سهه کاسیت تو مارد کردن و، ئیمه ش هه له کاسیت گویمان ده دایی بی نه وهی بیبین، بویه هه مومان وازمان له موحازه ره کانی هیئاو نه و خه رجیه شمان بری که پیشتر ده ماندایی و به تیکرای ده جونه یهی ئیسته رلینی بو بو هه وانه یه ک).

له نوسینگه که ی له باسنکسشوک له هانز، پیتهر گودوین، نه و پیاوهی متمانه ی گیانانی له ده ست دا گوتی: (پلانه کهم وا بو هیزه گیانیه کانی قوتابیام په ره پی بدهم، پاشان پروانامه یه کیان بده می نه وه به سه لمینی، تا بتوانن نیش و کاره کانیان بکه ن و، سودمه ندبن و سودبگه یه نن، ههروه ک منیش سود وهرگرم، له گه ل نه وه شدا که چه ند نامو په یامیکی گیانیم پی گه یشت، که نه و به هره نه ی خودا پیی داوم بو قازانجی مادی نه یانقوزمه وه، به لام من گویم نه دایی، تاوای لیها ت به ره به ره تواناکم نه ده ما، تا به ته وای بزر بو، به لام چون نه وه روی دا، من تا ئیستا نازانم).

رای ئیمه له سه ره ئه م روداوه:

۱- نه وهی که نه و پیاوه هه لی ده به ستا، گوايه گیانان دینی، هیچ به لگه یه کی له سه ره نیه، به لگه ش بو نه وهی که شه ی تانه کانی هیئاو، نه وه یه که فره مانی به شوینکه وته کانی کرد په یکه ران دروست بکه ن و جه لجه توت و شتی دیار یکه راوی به سه ردا بخوینن، نه مه ش شه ی تان رازی ده کاو خوداش توپه ده کا.

۲- نه گهر بشلینن نه م گیانانه شه ی تانه کانن، نه و دیارده یه مان بو شیکار ده بی که پیتهر له یه ک کاتدا له چه ند شوینیکی جودا ناماده ده بو، چونکه شه ی تان ده توانی شیوه ی خوی وه کو مروف لی بکا.

ئەم ديار دەيەش لەرابردو روى داوھو ئىستاكەش رو دەدا ھەرەك لە شەپرى
 بەدردا ئىبلىس بەوينەى سوراقەى كۆپى مالىك ھاتە لای ھاوبەشكاران،
 ئىبنى تەيمىيەش زۆرشت لەم بابەتە دەگىرتەو، منىش ھەندىكىانى لى دىنمەو
 تاكو خوینەر بزانی ئەو لە زوھو ھەبو. ئىبنى تەيمىيە لە بارەى خوێ
 دەلى: (ھەندىك لە ھاوھلەنم گوتیان كە لە ھىندىك تەنگانەى بەسەريان ھاتبو
 ھانايان وەبەر ھىناوم، يەكىكيان لە ئەرمەنان ترسابو، ئەوى دى لە تەھران
 ترسابو، ھەريەكەيان دەىگوت كە ھاواری منى كردو، لە ھەوای دىتومى
 دوژمنەكەيم لەكۆل كردۆتەو. منىش (ئىبنى تەيمىيە) پىم راگەياندن، كە
 ھەستم بەو نەكردو ھەسبىم لەكۆل ئىو نەكردۆتەو، بەلكو ئەو شەيتان
 بو، كە شىركتان بەخودای بەرز كردو بو ھەريەكەتان خوێ رانواندو تا
 فریوتان دا).

دەلى: (جا ئەمە بەسەر زۆر شىخاندا ھاتو لەگەل ھاوھلەكانيان، كە
 يەكىكيان ھاواری شىخ دەكا، دەبينى شىخ دى و ئاتاجيەكەى بو جىبەجى
 دەكا، شىخیش دەلى: من بەمەم نەزانیو، جا رۆن دەبیتەو كە ئەو شەيتانىك
 بو).

ھەرەھا دەلى: (يەكىك لە ھاوھلەنم بۆى گىرامەو كە ھاواری دو كەسانى
 كردو كە باوھپى پىيان ھەبو، ھەردوکیان لە ھەوای ھاتونە لای وپىيان
 گوتبو: دلت باش بى، ئىمە ئەوانەت لەكۆل دەكەینەو ھەو كاران دەكەين).

منىش پىم گوت: ھىچ لەو ھەو روى دا؟ گوتى: نەخىر، جا ئەو ھەش بەلگەيە كە
 ئەوانە شەيتان بوینە، چونكە ھەرچەندە شەيتانەكان ھەوالى روداوىك یا
 چىزۆكىك بەمروڤ بدن، چەند ھىندە درۆشى لەگەل دەكەن، ھەرەكو جنۆكە
 لەگەل پىشبینەكان دەیانكرد).

۳- شەیتانەکانی پیتەر دەستبەرداری بون، وەك چۆن ئەو شەیتانانەى خو
دیننە سەر وینەى شیخان واز لەو کەسانە دینن کە وادەو بەلینی پاراستن و
سەرخستنیان داوئى، هەر وەك شەیتان دەستبەرداری راهیبە کە بو لە گەل
ئەوەى بەلینی سەرخستنى پى دابو، ئەمەش ریسواکردن و سەرشۆپکردنى
کەسیکە کە تا دوینی جی ریزی خەلك بو.

۵- پیتەر کە وای هەلبەست گوايه ئەو گیانانە پالپشتیکن لە خوداوە،
درۆیەو هیچ بەلگەیه کی نیه.

جنۆكه و پيوارزانی

له نیو خه لکیکی زۆر وا بلاوه که جنۆکه په نهان دهزانن و، ئه رهنگی جنۆکانیش ههول ددهن ئهم بۆچونه ههلهیه له نیو خه لکی بچه سپینن، خودای گه ورهش بۆ خه لکی رۆن کردوه که ئهم بانگه شهیه درۆیه، کاتیک گیانی سلیمان پیغه مبهری کیشاو هه ره به وه ستاوی هیشتیه وه، ئهو جنۆکانه ی که بۆ سلیمان عليه السلام رام و کهوی کردبون و له بهردهستی کاریان دهکرد، له کاره کاریان بهردهوام بون و، نه یانده زانی کۆچی کردوه هه تا مۆرانه ئهو گۆپاله ی خوارد که پالی وی دابو و، به ربوه وه، ئه و جا لای خه لک رۆن بۆوه جنۆکه درۆده که ن و پيوار نازانن: ﴿ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتُ الْحِمْلُ أَنَّ لَوْكَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ: جَا كَاتِيك سلیمانمان مراند، هیچ شتیک جنۆکه کاری له مردنی وی ناگادار نه کرده وه، هه تا مۆرانه داردهسته که ی ئه وی خوارد، جَا کاتیک به ربۆوه، جنۆکه کان زانیان، ئه گهر په نهانیان بزانیبا له و ئه شکه نجه په سته دا نه ده مان ﴿ (سورة سبا/ ۱۴).

پیشتریش باس کرابو جنۆکه چۆن هه والی ئاسمانیان دزدی و، چۆن له پاش ناردن پیغه مبهر عليه السلام ئیشکگرتن له ئاسماندا پتر بوهو، که م وا ده بی جنۆکه یه ک بتوانی هه لکشی و گوی راگری.

پیشبین و فالچیہ کان:

بہم جوړه مه زښتې ئو هه لويه دوزانين كه ره شو كې خه لك تڼي ده كه ون كه
 نيتقا تيان به هه نديك مروقي وه كو فالچي و كاهينه كان هيه گوايه په نهان
 دوزان، ديان بڼي ده چنه لايان و دهر باره ي هه ندي شت پرسياريان لي ده كه
 كه رويان داوه، وهك دزي و تاوان، هه روه ها دهر باره ي شتانيكيش لييان
 ده پرسن كه رويان نه داوه داخو چي به سر خويان و مندا له كانيان دي، خاوه
 پرسيار و پرسيار ليكراو يش دلساردو شهرمه زان، چونكه تنها خوا به په نهان
 زانايو، له هه نديك به نده ي چا كه كار بتراني كه خوي ده يه وي، بو كه سي دي
 ناشكرا ناك: ﴿عَالَمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ إِلَّا مَنْ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ
 يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ وَأَخَاطِبًا لِّدِينِهِمْ
 وَأُخْصَىٰ كُلِّ شَيْءٍ عَدَدًا﴾ هه خودايه به په نهان ناگاداره و كه س به سر نه يني
 خوي ناگادار ناك، مه گه ر پڼغه مبه ريكي هه لبر تر دراو، بيگومان خودا ناگادارو
 چاو دير له به رده وي و له پشتميه وه دهنيرت، تا بزاني كه سروي خوي خويان
 گه ياندوه و خودا ناگاداره به وي كه له لايانه .. وه هه موشتيكي به ته واوي
 هه لژماردوه ﴿(سورة الجن/ ۲۶-۲۸)﴾.

هه يروباوه ريكيش و ابي كه فلانه كه س په نهان دوزاني، يروباوه ريكي
 تاوانكاري گومرايه و، ناكوك و پڼچه وانه ي يروباوه ي راسته قينه ي ئيسلامي
 كه زانستي په نهان تنها ده داته پال خوداي مهن.

به لام كه كار كه ده په رپته وه بو پرسوپا به بانگه شه كاراني په نهان زاني،
 تاوانه كه زور مه زتر ده ي، له صه حيي موسليم و موسنه دي نه حمه ددا هاتوه
 له يه كي كه له خيزانه كان ي پڼغه مبه ر ﴿﴾ ، له پڼغه مبه ر ﴿﴾ فره مويه تي ((من اتي

عرفا فسألہ عن شيء، لم تقبل له صلاة أربعين ليلة: ھەر کەسیکی چوہ لای فالچیەک و
لە بارە ی شتیک پرسیاری لیکرد، چل شەوان نوێژی لی قبول ناکری).

باوەر پیکردن و بەراستزانینی ئەوانەش کوفرە، ھەر وەکو لە موسنەدا لە
ئەبوھورەیرە ھاتو، کە پیغەمبەر ﷺ ھەرموی: ((من أتى عرفاً أو كاهناً، فصدقه بما
يقول، فقد كفر بما أنزل على محمد: ھەر کەسیکی چوہ لای فالچیەک یا پیشبینیک
و، چی گوت باوەری پیکرد، کوفری کردو بەو دینە ی دابەزیووە سەر
موحەممەد)).

راقەکاری عەقیدە ی طەحاوی دەلی: (ئەستیرەگرەوہش لە لای ھەندئ
زانایاندا وەبەر نیوی فالچی دەکەون و، لە لای ھەندیکی دیکە ھەر ھەمان واتای
ھەیە، پاشان دەلی: جا ئەگەر ئەمە حاالی خواھن پرسیارەکە بی، پرسیار
لیکراو دەبی حاالی چۆن بی؟)، مەبەستی ئەو یە ئەگەر خواھن پرسەکە چل
رۆژان نوێژی قبول نەبی و ئەوی کاهینیک یا فالچیەک بەراست بزانی توشی
کوفر بی بەو ی دابەزیووە بۆ پیغەمبەر ﷺ، ئایا دەبی حومکی کاهین و
فالچیەکە چۆن بی؟

پرسین لە فالچی و پیشبینان بۆ تاقیکردنەوہ:

ئیبنی تەیمیە وای بۆ دەچی، کە پرسیار لە پیشبینان بە مەبەستی
تاقیکردنەوہ ی باریان و ئەزموناندنی دەرونیان بۆ جیاکردنەوہ ی راستی و
درۆیان دروستە، ھەرمودە یەکی ھەردو صەحیحانیشی بەبەلگە ھیناوەتوہ: کە
پیغەمبەر ﷺ لە ئیبنی صەیادی پرسى و ھەرموی: ((مايأتیک؟ چ دیتەلات))،
گوتی: راستگوو درۆزنم دینە لا، ھەرموی: ((ماترای؟ چ دەبینی))، گوتی
عەرشیک دەبینم لە سەر ئاو، ھەرموی: ((فاني قد خبات لك خيلاً: من شتيكم بؤ
تؤ له دلدا گرتوہ))، گوتی: ((الدخ، الدخ))، ھەرموی: ((أخساً، فلن تعدو قدرك، فإعلا

أنت من إخوان الكهان: زهبون و روزەرد بە، ناتوانی له قەدەری خۆت رەت بێ.
تۆش ھەر برای پیشبینانی، دەبینی پیغەمبەر ﷺ پرسیاری لەو بانگەشەکارە
کرد تا کارەکی بۆ خەلکی دەرخوا و نەکاتەووە بە خەلکی بناسینی.

ئەستێرەگەران:

کەردە ی ئەستێرەگەری لە ناوەرۆکدا بریتیە لە زانینی حوکمی و کاریگەری،
ئەمەش ناسینەوێ رۆداوەکانی زەویە بەھۆی بارە گەردوونیەکان یان
چاوگیرانە بە مەنزڵگاکانی گەردون و زەویدا؛ بەپێی قورئان و سونەت
کەردەیکە حەرامە، بەلکو لەسەر زاری سەرچەم پیغەمبەرەن حەرام کراوە،
خودای بەرز دەفەرموی: ﴿وَلَا يَفْلَحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى﴾: جادوگەر بۆ ھەر شوینیەک
بپروا رزگارو سەرکەوتونابی ﴿(سورة طه/٦٩).

ھەرۆھا دەفەرمی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ
وَالطَّاغُوتِ: ئەدی نەتدیت کەسانێک کە بەشیکیان لە کتیبی خودا پێدرابو،
کەچی پروایان ھێنابو بەبت و پیشبین و جادوگەر و تاغوتان ﴿(سورة النساء/٥١).

گومانێک:

رەنگە ھەبێ بلی فالچی و کاهین و ئەستێرەگران جار ھەیە راست دەکەن،
وہ لām ئەوہیە: کە زۆر جارەن راستیەکانیان روکیش کردنە بەسەر خەلکدا،
چونکە ئەوان قسەیکە گشتی بە خەلکی دەلێن کە گەلێک باری لێکدانەوہ
ھەلەدەگری، نەگەر رۆداویکیش رویدا ئاویان بۆ لێک دەداتەوہ دەگەل قسەکانی
خۆی رێک کەوی.

ئەگەر لەھەندىك مەسەلەى لاوەكىش راست بکەن، ئەو وەبەر سەرناسى و
 پيشبىنى دەكەوى، يان ئەوتە ئەو وشە راستەىە كە جنۆكە لە ھەوالەكانى
 ئاسمانيان رڤاندو، لە ھەردو صەحىحان و موسنەدى ئەحمەددا لە عائىشەو
 ھاتو، دەلى: دەربارەى پيشبىنان پرسىار لە پىغەمبەر ﷺ كرا؟ ڤەرموى:
 ((ليسوا بشيء: هيچ نىن))، گوتيان: ئەى پىغەمبەرى خوا، جار وەىە شتى وا
 دەلن راست دەر دەچى! پىغەمبەر ﷺ ڤەرموى: ((تلك الكلمة من الحق يحطفها الجنى
 فيقرها في اذن وليه، فيخلطون فيها اكثر من مائة كذبة: ئەو وشە راستە جنۆكەكە
 رايدە ڤىنىو دەىخاتە گويچكەى دۆستەكەى و ئەوانىش زىتر لە سەد درۆيانى
 دەگەل تىكەل دەكەن)).

جا ئەگەر قسەكەى راست دەرچو لە بابەت شتىك كە روى دابى وەكو
 ناسىنى دزو، زانىنى ناوى كەسىكى بۆىەكەم جار دىتە لای بە ناوى مندال و
 خىزانەكەىەو، ئەو رەنگە بەھوى ڤىلىكەوە بى، وەكو ئەوەى يەككە دادەنى
 پرسىار لە خەلكى بكا پيش ئەوەى بچنە لای، بەخوشى ئامرازىكى بىستنى
 داناو، يان شەىتانەكان ئەنجامى دەدەن، ئەگەر شەىتانەكانىش شتىك بزانى
 كە پيشتر روى داو، چ سەىرو سەمەرە نىە.

پيشبىنەكان ڤەيامبەرانى شەىتانن:

ئىبنى قەىىم لە (الاغاثە ١/٢٧١) دا دەلى: (پيشبىنەكان ڤەيامبەرانى
 شەىتانن، چونكە ھاوبەشكاران ھەلدەكوتنە لاىان و لەمەسەلە مەزنەكانى
 خويان دەچنە لای ئەوان و، باوەرپيان پىدەكەن و بەپراستيان دەزانن و
 حوكمىان دەبنە لاو بە حوكمەكانىان رازى دەبن، ھەر وەكو شوپىنكەوتەى
 پىغەمبەران بە پىغەمبەرانى دەكەن، چونكە باوەرپيان وایە پيشبىنەكان ڤەنھان
 دەزانن و ھەوالى ئەو ڤەنھانانە دەدەن كە كەسى دىكە ناىانزانى، جا ئەمانە

لەکن موشریکان لە پایەى پیغەمبەران و، بەپراستەقانى پیشبینهکان
 پەيامبەرانى شەیتان، بۆ لاى کۆمەڵەکەى خۆى لە هاوبەشکاران دەیاننێرى و
 بە پیغەمبەرە راستگۆکانیان دەچوینى، تاکو کۆمەڵى شەیتان ھەرییان بۆ
 دەکەن و، پیغەمبەرانى خوداش بەوان دەچوینى تا لییان دور کەونەو،
 پەيامبەرانى خۆى بەپراستگۆو پیوارزان دەردەخا، جا لەبەر ئەو دژاتى مەزنەى
 لەنتوان ھەردو جۆردا ھەيە، پیغەمبەر ﷺ ڤەرموى: (من اتي کاهنا، فصدقہ بما
 یقول، فقد کفر بما أنزل علی محمد: ئەوى چو ھەى پيشبينيک و، باوھەرى
 بەقسەکانى کرد، ئەو کەسە کوفرى کردو بەوھى بۆ سەر موخەممەد
 دا بەزیوھ)).

جا خەلکى دو بەشن: شوینکەوتەى پیشبىنان و، شوینکەوتەى
 پیغەمبەران، ناکرى لەیک بەندەدا شوینکەوتەى بۆ ھەردولا کۆیتەو، بەلکو
 چەندى لە پیشبىنەکە نزیک بى ھىندە لە پیغەمبەر ﷺ دوردەکەویتەو،
 چەندیکیش پیشبىنەکە بەپراست بزانی ھىندە پیغەمبەر ﷺ وەدرۆ دەخاتەو.

دەلیم: ھەر کەسێکى دیرۆکى نەتەوان وەخوینى دەزانى پیشبىن و
 جادوگەران لە پایەى پیغەمبەراندا وەستاو، بەلام پەيامبەرى شەیتان بون،
 جادوگەران و کاهینەکان قسەیان لەنیو ھۆزەکانیاندا دەپۆیى، ھەلایان
 دەکردو ھەرامیان دەکردو، مال و سامانیان دەبردو، ڤەرمانیان بە جۆرەھا
 پەرستش دەدا کە شەیتانەکان رازى کە، ھەرەک ڤەرمانیان بە پچرپنى
 پەيوەندى خزماتى و ئابرو بردنى خەلکى دەکرد، عەققادیش لە کتیبى
 (ابىللس) دا ھەندیکى لەم بابەتە خستۆتە پو.

نهركی نوممه ت له بهرامبه ر نهوانه دا :

نهوهی نهستیره گهرو فالچی و، جادوگران بانگه شهی بو دهکهن گومپراییه ک و تاوانیکی گهروهیه، جا نهوانه ی خودای مه زن دینی خو ی پی به خشیون و، قورئان و سوننه تی پیغه مبه ره که ی فیړکردون، ده بی به قسه به ره نهستی له م گومپراییه بکهن و، نه م ناروهایه به به لگه و بیانو ناشکرا بکهن.

نهوانی دهسه لاتیشیان له دهسته پیویسته دهست بدهنه بهر نهوانه ی بانگه شهی په نهانزانی دهکهن له فالچی و پیشین و بهردو رهمل لیده رهوان و نهوانه ی له دهست و له فینجانان دهروان و، پیویسته له سهریان بلاوکردنه وهی نه م جوړه پروپوچپانه له گوڅارو روژنامه کان قه دهغه بکهن و، سزای نهوانه بدن که به کولان و جاداندا دهسوپینه وهو نه م کارانه دهکهن.

خودای گه ورهش سهرزه نشت و زه می نیسرا ئیلزادانی کردوه، چونکه وازیان له بهره نهستی خراپه هیناوه: ﴿كَأْتُوا لَا يَتَّاهُونَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾: یه کتریان نه ده گپرایه وه لهو کاره خراپانه ی که دهیانکرد به پراستی کارو کرده و هیان بهدو خراپ بو ﴿ (سورة المائدة/ ۷۹) ۷۹﴾.

له سونه نیشدا له پیغه مبه ره وه ﷺ هاتوه به گپړانه وهی نه بوبه کری صدیق ﷺ که دهفه رموی: ((إن الناس إذا رأوا المنكر فلم يغيروه أوشك أن يعمهم الله بعقاب منه: نه گهر خه لکی خراپه کاریان دیت و خو یان لی نه بان کردو نه یانگوپی رهنگه خودا به سزایه کی خو ی گشتگیریان بکا)).

جنۆكه و دفره فريوه كان

لهم ماوهيدا قسه له بابەت دفره فريوه كان زۆر بوه، تاواي ليها توه هيچ ههفته يهك تينا په پي گويمان ئي نه بي كه سيك يا چەند كه سيك دفره فريويان ديتوه، يا به فريوي له ئاسمانيان ديوه، يا به نيشتويي له سەر زهوي، يا هيندي ئافريدهي شيوه جياواز له مرقيان ديوه كه ليي دينه دهري، كار گه يشتوه ته ئهوي وا بانگه شه دهكري هينديك لهو ئافريدانه داوايان له ههنديك خهك كردوه له گه ليان بچنه نيو دفره كان و پشكنيويان و تيان راماون.

ئهوانه ي ئه و بانگه شانهش دهكەن به تهنی خه لكانیكي ساده نين، به لكو پياوانیكي ديارو ناوداري وهكو سه روکی ولاته يه كگرتوه كانی ئه مريكان تيدا يه، كه باوه پي وايه له سالی ۱۹۷۳ دا شتيكي فريوي به ئاسمانی جورجيا وه ديوه و نه يزانيوه چيه.

ئه و سه روکە گرنگيه کی تاي بهت به ئافريده كانی تر ددها، كه دهستان کردوه به هيرش هينان بو زهوي، جا ههروهك له رۆژنامه كاندا په خش كراوه سه روکی ئه مريکی هيواره يه کی تهواوي به گفتوگو له گه ل زانايهك به سه ر بردوه كه باوه پي وايه مروف تاكه ئافريد نيه له م بونه وهره، (فرانك پريس) ي راويژكاري زانستی سه روک كارتەر له م دانيشتنه دا له گه لي دا بو، له پاش ئه مهش له نيو ته ماشاگه ي نه ته وه يی كارتەر سه يری چەند فليميکی كرد پوخته ي دوانه نجامی ليكولينه وي ئه و ئافريدانه بون كه له دهره وي زهوي دا

دەژىن، (كارل ساگان)ى بەرپۈەبەرى كارگەى تۈزىنەۋەگەردۈنەكانى زانكۆى
(كورنىل) ئەم فلىمانەى پىشان دا، كە ھەمىشە ئاژانسى گەردۈنناسى ئەمىرىكا
پىرسى پى دەكاۋ دەگەرپتەۋە لاي، لە بارەى مەسەلەى تايبەت بەۋ ئافەرىدانەى
بەدەر لە چۈارچىۋەى ھەسارەى زەۋىدا دەژىن، (بگەرپۈە بۆ رۇژنامەى
السىاسە-ى كۆيتى، ژمارە (۳۳۹۹) ۱۲/۵ (۱۹۷۷).

ھەرۈەھا پاشكۆى (الهدف)ى كۆيتى كە لە ۱۹۷۸/۳/۲۳ دا دەرچۈە، ئەۋە
دەداتە پال (ماۋ چى تونگ)ى سەرۋكى پىشۋى چىن، كە بىرۋاى بە ھەبۈنى
ئافەرىدى تر ھەبۈە لە ھەسارەكانى تردا.

ھەرۈەھا نوسەرى وتارەكە باس لەۋە دەكا كە ۶۱٪ى گەلى ئەمىرىكا باۋەرپىان
بەم مەسەلەيە ھەيەۋ، رۇژنامە ئەمىركايىيەكانىش ۋا ھەلدەبەستىن كە نىزىكەى
نيو مىليۇن ئەمىركايى ئەۋ دەرۋانەيان دىۋەۋ، ھىندىك لەۋانە تۈانىۋىيەتى
راستەۋخۇ پەيۋەندىيان پىۋە بكات.

(ستىفن سبىلبېرگ)ى دەرھىنەرى سىنەمايى ئەمىرىكا فلىمىكى دەرھىنا
بەناۋنىشانى (روبەرۋ بونەۋەيەك لە جۆرى سىيەم) كە بىست و دو مىليۇن
دۆلارى ئەمىرىكى تىچۈ.

فلىمەكە پاش كۆكردنەۋەى زانىارى لەۋانەى دەرۋى فرىۋىان دىۋە يا
پەيۋەندىيان پىۋە كردۈە، ھاتە بەرھەم.

بۆ يەكەم جارىش ئەۋ فلىمە لە كۆشكى سىپى پىشان دراۋ، سەرۋكى
ئەمىرىكا يەكەمىن بىنەرى بو.

پاش بەرھەمھێنانی ئەو فلیمە، ئازانسى گەردونناسى ئەمریکا، باوەرى
هات بە پێداویستى تۆزینەوهى ئەم بوارەو لە ساڵى ۱۵۱۹۷۹ ملیۆنێك دۆلارى
بۆ لێكۆڵینەوهكان تەرخان كرد، ناوى لە پرۆژە نێهینیەكەش نا (سیتی)،
پوختەى مەبەستى ئەم پرۆژەیه ناردنى ئامیڤرى تایبەت بو بۆ ئاسمانى دەرەوه
بۆ گەپان بە دواى نامەى بێتەلى نێردراو لە ھەسارەكانى ترەوه.

جا لە پاش ئەو چاوپێداخشانندنە، دەتوانین ئەم خالانە بریار بدەین:

۱- بوارى بەدرۆ خستەوهى ئافەرىدەى نامۆى بێجگە لە مڕۆڤ نیه، چونکە
بە دەیان ھەزارو سەدان ھەزار دیویانن، منیش بۆ ماوەیهكى درێژ بەشوین ئەو
بابەتەدا گەپام، نزیکەى ھەموو ھەفتەیهك وتاریك یا زیتريا کە مەترم دەدیت لەو
دەدوا کە کۆمەلێك یا تاکەکەسێك شتیکی لەم جۆرەیان دیو.

۲- خەلکى داماون لە ئاست لێکدانەوهو زانینى حەقیقەتى ئەو دەرەوهو،
حەقیقەتى ئەو ئافەرىدەنەى بەکاریان دەھێنن، بەتایبەتى کە خیرایى ئەو دەرە
خەیاڵیەو لەسەر ئەو خیراییانەیه کە مڕۆڤ دایهێناوه.

۳- ئەم بەدلىناییهوه دەلیم ئەو ئافەرىدەنە لە جیهانى جنۆکانن کە
ھاوشینی ئێمەن لەسەر زەویەكەمان، کە لەوى رابورد باسما کردون و،
ئەو ھەمان رۆن کردەوه کە ھێزو توانایان زیتەرە لە توانای مڕۆڤ و، خیراییان
زیاترە لە خیرایى دەنگ و تیشك، ھەرەكو توانای شیوہگۆرینیان پى دراوهو،
دەتوانن بە شیوہو وینەى جیا جیا خۆیان بە مڕۆڤ نیشان بدن.

لێرەدا میھرەبانى خودامان بۆ دەرەكەوى کە ئەو راستیانەى پى
ناساندوین، بە تايبەتى کە ئێمە ھەست بە سەرلێشیوان و دلەپراوکی دەکەین

له لای ئهوانه ی ئه و شتانه نازانن که ئیمه دهیانزانن، به هۆی ئه و ههش وهی
ئاوهزو توانای زانستی و مال و سامانمان بۆ دهگه پێته وه، تاکو به رهو لایه نیکی
سوددار ئاراسته یان بکهین.

رهنگه هه ندیک هه بن بپرسن چ رازیک هه یه که ئه و دهفرانه له م سهرده مه
دهرده که ون و له سهرده مانی پیشو دهرنه ده که وتن، وه لام ئه وه یه که جنۆکه
له هه سهرده می کدا بهرگی تایبه تی به بهردا ده کیشی، ئه م سهرده مه ش
سهرده می پیشکه وتنی زانستیه، بۆیه ده یانه وی مروف گومرا بکه ن به و
شیوازه ی که سه رنجیان ده ورژینی و ده رونیان راده چله کینی و خه لکیش
هه لپه ی ئه وه ده که ن شتیک له باره ی گهردونی فراوان بزائن و له ئه گه ری هه بونی
ئافه ریدی جگه له خویان بپێچنه وه.

به ندی پینجه م

چه کی باوه پردار له جهنگان دژی شهیتان

چەكى باۋەردار لە جەنگان دژى شەيتان

يەكەم - وشيارى و ئاگا لە خۆبون :

ئەم دۆژمەنە چەپەل و فيلبازە مەكۆرە لەسەر گومپراکردنى ئادەمیزادو ئىتمەش ئامانچ و شىۋازەكانى ويمان لە گومپراکردن زانى، جا بە بېرى شارەزابون لەم دۆژمەنەو لە ئامانجەكانىو لە شىۋازەكانىو، لەو رىچكانەى بۆ گومپراکردنى ئىمە دەيانگرىتە بەر، دەتوانىن خۆمانى ئى رزگار كەين، بەلام ئەگەر مەروۇف لەم مەسەلانە بى ئاگا بى، دۆژمەنەكەى دىلى دەكاو چۆنى بوى ئاۋاى ئاراستە دەكا، جا ئىبنى لجوزى لە (تەلبىس ابليس/ ٤٩)دا زۆر لىھاتوانە وىنەى ئەو كىشمەكىشمەى نىۋان مەروۇف و شەيتانى بۆ كىشاوين كە دەلى: (بزانە دل وەكو قەلاتىك واىە كە شورەى لە دەور بىو، شورەكە دەرگەى تىدابىو كەلەبەرىشى تى كەوتبى و عەقلى تىدا نىشتەجى بى، جا فرىشتە هاموشوى ئەو قەلاتەى بكەن و، مۆلگەى ئارەزوەكانىشى لە پالدا بى و شەيتانەكان بى ھىچ لەمپەرىك ھاتوچۆى ئەم مۆلگەىە بكەن و، شەرىش لەنىۋان دانىشتوانى قەلاتەكەو مۆلگەكە بەرپا بى، شەيتانەكانىش بەردەوام لە دەورى قەلاتەكە دەسورپىنەو، بەلكو پاسەوانىك خافل بىو لە كەلەبەرىك خۆبەپىننەو ژورى، جا دەبى پاسەوان ھەمو دەرگەكانى قەلاتەكە و ھەمو كەلەبەرەكانى پى بزانى كە ئەسپاردەى كراون تا بىيانپارىزى، ھەروەك نابى يەك چركەش لە پاسەوانى ساردىبىتەو، چونكە دۆژمەن ساردنابىتەو كۆل ئادا.

پیاویک له حهسهنی بهصری پرسى: ئایا ئیبلیس دهنوی؟ گوتی: ئهگهر بنوستبا حهسانه وهمان دهبو.

جا ئهم قهلاته بهیادی خودا روناكه و بهباوه پرشنگذاره، ئاوینهیهکی رونی تیڤدایه، وینهی هه مو ئه و شتانهی تیڤدا دهردهكهوی که پییدا ږهت دهبن، یهکه مین شتیش شهیتان له مۆلگه که دا بیکه، بلاوکردنه وهی چرهدوکه له تادیوارهکانی قهلاکه رهش کاو، نهینۆکه که ژهنگ هه ئینی، جا تهواوی هوش و بیر دوکه له که دهردهوینته وهو یادی خوداش نهینۆکه که زاخاو دها.

دوژمن هیرش و شالوانیش دینی، جار ههیه له قهلاتی وهژور دهکهوی، پاسهوان دهستی ئی دهستی و وهدهری دهنی، جاری واش دهبی وهژور دهکهوی و تیک دهاو ئهگهر بی ئاگایی پاسهوانان شک ببا دهشمینته وه، رهنگه ئه و بایه ی دوکه له کهش وهدهردهنی دابمرکی و دیوارهکانی قهلاتی رهش هه لگه ږین و ئاوینه کهش ژهنگ هه ئینی، جا شهیتان تیپه ږی و که سیش پیی نه زانی، رهنگه پاسهوانیش له بهر بی ئاگایی بریندار بی و بکه ویته داوی دیلی و به کاریش بږی و فرت و فیلان هه لیخی بو ریکه وتن و یارمه تیدانی ئارهزو، ته نانهت ببیته زانای خراپه کاریه کانیش.

دوهم - دهستگرتن به قورئان و سونهت:

مهزنترین ریگهی خۆپاراستن له شهیتان بریتیه له دهسته بهری و پابه ندبونی زانستی و کرداری به قورئان و سونهت، چونکه قورئان و سونهت راسته ږییان هیناوه و شهیتان کوشش دهکا تا له و شارپییه وهدهرمان نی و لاریمان کات، خودای بهرز دهفه رموی: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾. ئه مه ریگهی منه که راست و دروسته،

جا پييدا بږون و بهرنيبازی دیکه دا مه پون، نه وه کو ئیو له پړنگه ی خودا
پهرته وازهو جیا بکاته وهو لاپړېن، نه مه یه خودا به ئیو هی راسپاردوه، تا به لکو
خوپاریزبن ﴿ (سورة الأنعام/ ۱۵۳) ۰

پنځه مبه ریش ﷺ ثم ثایه ته ی رافه کردوه و رونی کردو ته وه که: به ده سستی
خوی هیلیکی راکیشا، پاشان فهرموی: ((هذا صراط الله مستقيماً: نه مه
راسته پړتی خودایه))، جا هیلی دیکه ی له چه په راسته ی کیشاو فهرموی:
((هذه السبل ليس منها سبيل إلا عليه شيطان يدعو اليه: نه مانه ش ریچکه ن هیچ
ریچکه یه کی تیدا نیه مه گهر شه ی تانیکی له سهره و بانگه وازی بو ده کا))، پاشان
نه و ثایه ته ی خوینده وه: ﴿ وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ
بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾ (رواه الامام احمد والحاكم وصححه النسائي).

جا شوینکه وتنی نه وه ی له خوداوه بو مان هاتوه له بیرو باوه پو کرده وه و
گوفتارو په رستش و یاساکان و وازهینان له و شتانه ی نهرییان لیکراوه، بهنده
له شه ی تانی ده پاریزن، هر بویه ش خوی به رز فهرمویه تی: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ: هو نه وانه ی
بپرواتان هیناوه، هموتان بږونه نیو نیسلام و ناشتی و په پره و شوینکه وتنه ی
شه ی تان مه بن، به پراستی شه ی تان دوژمنیکی ناشکرای ئیو هیه ﴿ (سورة البقرة/ ۲۰۸).

لیږده دا مه به ست له ناشتی نیسلامه ده شلین مه به ست تاعه تی خودایه،
(موقاتیل) یش به هه مو شپوه جوړه کانی چاکه کاری رافه ی کرده، به پیی نه وه
خودا فهرمانی به به ندان کرده کار به هه مو لك و پوپه کانی باوه پ بکن و به پیی
توانا هه مو یاساکانی نیسلام پیاده بکن، ونه ریی لی کردن شوین
هه نگاوه کانی شه ی تان بکه ون، جا نه وه ی دپته ناو نیسلام له شه ی تان و

ههنگاوهکانی دور دهکهوئتهوه، ئهوهی شتیکی ئیسلامیش جی بیللی شوین هندیك له ههنگاوهکانی شهیتان کهوتوه، هر بۆیهش حهلال کردنه حهرام و، حهرام کردنه حهلال و، حهرام و گهندهخوری و خراپهکاری، ئهمانه ههمو شونهه لگرتنی شهیتان و شوینکهوتنی ههنگاوهکانیهتی که نه ریمان لیکراوه:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُفُّوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ ئهی خه لکینه، ئهوی له زهویدا پاک و حهلاله بیخون و شونی ههنگاوی شهیتان هه لمه گرن و په پیرهوی مه کهن، به راستی به ناشکرا ئه و دژمنی ئیویه ﴿(سورة البقرة/ ۱۶۸)﴾ جا دهسته بهری قورئان و سونهت به قسه و کردهوه شهیتان دهرده کاو رقیکی ئه ستوری هه لده ستینی، موسلیم له صه حیه کهی و ئه حمده له موسنه ده کهی و ئیبنی ماجه له سونه نه کهی له ئه بوهوره یره ﷺ، پیغه مبه ر ﷺ فهرموی: ((إذا قرأ ابن آدم السجدة فسجد اعتزل الشيطان يبكي، يقول: ياويله امر ابن آدم بالسجود فسجد فله الجنة، وامرت بالسجود فعصيت فلي النار: ئه گهر ئاده میزاد سوژدهی خویندو سوژدهیه کی برد، شهیتان گو شه گیرده بی و دهگری، ده لی: هاوار له خۆم، ئاده می فهرمانی سوژدهی پیکراو سوژدهی برد جا به هه شتی بۆ ده بی و، منیش فهرمانی سوژدهم پیکراو یاخی بوم، جا ئاگر ده بیته مایه ی (من)).

سینهم- په نا بۆ خوا بردن و خۆپاراستن به خوا:

چاکترین ریگه بۆ خۆپاراستن له شهیتان و سه ربازهکانی په نابردن و خۆپاراستنه به ئاستانهی خداو، هاناوه بهر بردنیهتی له شهیتان، چونکه خدا توانای به سهر شهیتاندا هیه، جا ئه گهر دالده و په نای بهندهی خۆی دا شهیتان چون ده توانی بیگاتی، خودای بهرز ده فهرموی: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ

عَنْ الْجَاهِلِينَ ﴿ وَإِنَّمَا يَنْزَعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ: لِيُبَوِّدَنَّ بَكَرَهُ بِئِشْ وَبِه چاكه كارى فرمان بدهو رو له نه فامان وهرگيږه، هه ر كاتيك ودهسوه سهيه كي شهيتانت پي بگا، په نا ببه بهر خودا، به پاستي ئه و بيسه رو زانايه ﴿ (سورة الاعراف/ ۱۹۹-۲۰۰).

خودای گه وردهش فرمانی به پیغه مبه ره کي ﴿ کردوه خوئی به خودا په نابگری له به دگویی و وئاماده بونی شهیتانه کان ﴿ وَقُلْ رَبِّ اَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ اَنْ يَحْضُرُوْنَ: بلی؛ نهی په روه رده گارم من خوم په نا ده گرم به تو له ودهسوه و دو دلی شهیتانه کان، په روه رده گارم هه روه ها خوم به تو ده سپیرم له ئاماده بونی نه وان ﴿ (سورة المؤمنون/ ۹۷-۹۸)، مه به ست به (همزات الشیاطین) ودهسوه و تیختیخه دانیانه بو خراپه کاری، جا خودا فرمانمان پیده دا خو به وی په نابگری له شهیتانی دوزمن و که هیچ مه رای و چا که یه ک له مروف قبول ناکا، له بهر توندی دوزمنایه تیه کي له گه ل ئادم به ته نیا تونا بونی ئاده میزادی مه به سته. ئیبنی که ثیر له ته فسیره که یدا (۲۸/۱) ده لی: (الاستعاذه) هانا بردنه بو خودای به رزو لکانه به ئاستانه ی وی له شه پی هه مو شه پخوازیك..

مانای (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم) یش وایه که به ئاستانه ی خوا په نا ده گرم له شهیتانی به ردباران کراو، نه له دینم و نه له دنیا م زیانم پی نه گیه نی یا پی ئه و کرده وانه م لی بگری فرمانم پیکراوه، یا گانم دا بو کردنی نه وانه ی نه ریم لیکراوه، چونکه ته نها خودا شهیتان له مروف دور ده خاته وه، بویه ش خودا فرمانی داوه له گه ل مروفی شهیتان چا که کاری بنوینین، به لکو سروشته کي له و خراپه کارییه ی ده ری دینی، فرمانیشی پیکردوین په نای و بهر ببه ی له شهیتانی جنوکه، چونکه نه میان به رتیل وهرناگری و چا که کاری

کاری تی ناکا، چونکه هر به سروشت شه پخوانو به دکاره و به و خودایه نه بی که نه فراندویه تی له کۆلت نابته وه).

پیغه مبه ریش ﷺ به زور شیوازی جودا په نای ده برده بهر خودا له شه یقانی له پاش دوعای ده سپنکی نویژی ده یفرمو: ((اعوذ بالله السميع العليم من الشيطان الرجيم من همزة ونفخة ونفثه: خو په نا ددهم به خوای بیسه ری زانا له شه یقانی بهر دباران کراو، له خنکندن و له زلفیزی و له شیعی شه یقانی)) (رواه اصحاب السنن الاربعة).

خو په نادان له کاتی چونه سهر پیشاو:

هه روه ها که ده چوه سهر پیشاو، خو ی په نا ددها له نیرینه و له میینه ی شه یقانیان هه روه که له هه ردو صه حیچاندا له نه نه سی کوپی مالیک ﷺ ده لی: که پیغه مبه ر ﷺ ده چوه سهر پیشاو ده یفرمو: ((اللهم اني اعوذ بك من الخبث والخبائث: خودایه من خو م به تو په نا ده گرم له نیرینه و میینه ی شه یقانه پیسه کان)).

له موسنه دی نه حمه دو سونه نی نه بوداوددا به ئیسنادیکی صه حیج له زهیدی کوپی نه رقه م، ده لی: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی: ((ان هذا الخشوش محتضرة، فإذا اتى احدكم الخلاء فليقل: اعوذ بالله من الخبث والخبائث: نه م بیستانانه ناوه دان، جا نه وی چوه سهر پیشاو ی بابلی: اعوذ بالله من الخبث والخبائث))

خو په نادان له کاتی توره بون:

دو که س له لای پیغه مبه ر ﷺ قسه یان پیک گوت، یه کیکیان زور توره بو بگیړه وه ی فه رموده که ده لی: وام هه ست ده کرد وا له داخان و له توره بیان پارچه پارچه ده بی، جا پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: ((اني لأعلم كلمة لو قالها لذهب عنه

ما يجد من الغضب: من وشهيهك ده زانم نه گهر بیلئ، سارد ده بته وه و تور په ییه که ی ده پوا))، گوتیان: نه و وشهیه چیه نه ی پیغه مبهری خوا؟ فه رموی: ((اللهم انی اعوذ بك من الشيطان الرجيم: خودایه، من خۆم به تۆ په نا ده گرم له شهیتانی نه فرهت لیکراو)). رواه البخاري ومسلم وابوداود واحمد وهذا لفظ احمد.

ههروه ها پیغه مبهر ﷺ یه کیک له ها وه لانی خوی فیړکرد که بلئ: ((اللهم فاطر السموات والأرض، عالم الغيب والشهادة، لا إله إلا انت، رب كل شيء ومليكه، اعوذ بك من شر نفسي، ومن شر الشيطان وشركه، وان أقترف على نفسي سوءاً، او أجره إلى مسلم: خودایه! نه ی وه دیهینه رو ئافه ریدگاری ئاسمانه کان و زه وی، زانای په نهان و دیار، له تۆ بترائی چ خوا وه ندیکي دیکه نیه، په روه ردگارو پاشای هه موشتیکی، خۆم به تۆ په نا ده گرم له خراپه ی نه قسم و له خراپه کاری شیرکی شهیتانی و، له وه ی که به دکاریه ک له ئاست نه فسی خۆمدا بکه م، یا موسلمانیک په لکیشی خراپه و به دکاری بکه م)) رواه الترمذي باسناد صحيح(صحيح الجامع ٥٦/٦).

خو په نادان له کاتی سه رجیئی کردندا:

ههروه ها پیغه مبهر ﷺ فیړی کردوین که پیاو ده چیته لای خیزانی بلئ: ((بسم الله، اللهم جنبنا الشيطان وجنب الشيطان ما رزقنا، فانه لو قضی بینهما ولد من ذلك لم يضره الشيطان ابداً: به ناوی خودا، خودایه، شهیتانمان لیوه لادو، شهیتان له وه ش لاده که به ئیمه ی ده به خشی، نه گهر له و شهیدا مندالیکیان له نیواندا پهیدا بو، شهیتان هه رگیز زیانی پی ناگه یه نی)) متفق علیه.

ههروه ها نه گهر مروّف چوه دۆلّیک یا چوه مالّیک پیویسته په نا به خودا بگری نه که په نا به جنوکه و شهیتانان بگری ههروه که نه هلی نه فامی ده یانکرد و

بۆ نمونه دهیانگوت: خو به گهروهی ئەم دۆلەیی پەنا دەگرم له هەرزەکانی قەومەکی.

جا له ئاکامیش جنۆکهکان له خۆبایی بون و ئازاریان دان، ههروهك خودای گهروه له سورهتی (الجن) دا بۆمان دهگیرێتهوه: ﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنسِ يُعَوِّدُونَ رِجَالًا مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾ زۆران ئادهمی پەنایان دەبرده بهر جنۆکان که بیانپاریزن، کهچی پتر ماندویان کردن ﴿(سورة الجن/٦)﴾.

هه‌رچی موسلمانیشه، پیغه‌مبەر ﷺ چاکی رینمایی کردوه که ده‌فه‌رمی: ((لو ان احدکم اذا نزل منزلاً قال: اعوذ بکلمات الله التامة من شر ما خلق، لم یضره فی ذلك المنزل شیء، حتی یرتحل منه: ئەگەر هه‌ریه‌کێک له ئێوه که له نشینگایه‌ک دابه‌زی گوتی: خودایه‌ خۆم به‌وشه‌ ته‌واوه‌کانی تو پەنا دەگرم له شه‌پی ئه‌وه‌ی که خۆت ئافه‌ریده‌ت کردون، له‌م نیشنگه‌یه‌دا هه‌یج شتێک زیانی پی ناگه‌یه‌نی، تا له‌وه‌ی بارده‌کا)) رواه ابن ماجه باسناد صحیح.

په‌ناگرتن به‌خودا له شه‌یتان، له‌کاتی بیستنی زه‌رینی گه‌ر:

پیغه‌مبەر ﷺ ده‌فه‌رمی: ((إذا هق الحمار فاعوذوا بالله من الشيطان الرجيم: ئەگەر گه‌ر زه‌پی، خۆتان به‌خودا پەنا بگرن له شه‌یتانی نه‌فه‌رت لی‌کراو)) رواه الطبرانی في معجمه الكبير باسناد صحیح (راجع صحيح الجامع ٢٨٦/١).

له پێشدا باسی ئه‌وه‌شمان کرد ئەگەر به‌شه‌وه‌ که‌ریک زه‌پی شه‌یتانیکی دیوه‌.

خۆپەنادان لە کاتی خویندەوهی قورئان:

خودای بەرز دەفەرموی: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾
ئە ئیس لە سلطان علی الذین آمنوا وعلی ربهیم یتوکلون: جا کاتیک قورئان دەخوینى،
لە پیلانی شەیتانی دەرکراو پەنا ببە بەر خودا. بەراستی شەیتان بەسەر
کەسانیکی برودارو پشت بەخوا بەستو دەسەلاتی نیە ﴿ (سورة النحل/ ۹۸-۹۹).
جا ئیبنی قەیم لە (اغاثة اللفهان ۱/ ۱۰۹) دا، بۆمانى رۆن کردۆتەوه،
حیکمەت چیه لە خۆپەنادان بەخودا لە شەیتان کاتی خویندەوهی قورئان، و
دەلى:

۱- قورئانی پیرۆز چارەسەرە بۆ ئەو شتانهی لە سینەکاندا هەن، هەمو
وەسوەسەو ئارەزو و ویستیکی گەندەل لا دەبا کە شەیتان لە دلانی دەهاوی،
دەرمانی فەرمانی شەیتانە بۆ دل، جا فەرمان کراوە کەرەستەى دەرەکە لایەین
تا شوینی لە دلدا خالی بێ هەتاكو دەرمانە کە شوینی خۆی دەگری و دەستی
لێ دەستی و کاری لێ دەکا، هەرەك دەلین:

أتاني هواها قبل ان اعرف الهوى
فصادف قلباً خاليا فتمكنا

واتە: ئارەزووەکەى وى هاتە لام پێش ئەوهی ئارەزووان بناسم، روبەپوی
دلیکی چۆل بۆوه، جا دەستی لێ ستاند.

ئەو دەرمانە چارەسەرە دى بۆ دلان و مەیدانیشى بۆ چۆل بوە، جا تێیدا
سەرەدەکەوى.

۲- هەرەها قورئان کەرەستەو بابەتى رینوینی و زانست و چاکەیه لە دلدا،
هەرەکو ئاو کەرەستەى روهکە، جا شەیتان ئاگریکە یەك یەكە روهکەکان

دەسوتىنى، ھەر كاتىك ھەست بە روھى چاكە بىكات لە دىدا ھەول دەدا دايپىزىنى و بيسوتىنى، جا فەرمانمان پىكراوھ خۆ پەنا بدەين بەخوداى بەرزو تەوانا نەكو ئەوھمان ئى تىك دا كە بەھۆى قورئانى دل و دەستى دىنى، جياوازىش لەنىوان ئەم خالەو خالى يەكەم ئەوھىيە كە خۆپەنادان لە خالى يەكەم بۆ دەسخستنى سودى قورئان، كەچى لىرەدا بۆ مانەوھو پاراستنى سودەكەيە.

۳- فرىشتەكان لە قورئانخوين نىزىك دەكەونەوھو گوى بۆ خویندەوھەكى رادەدىرن، ھەوھو كە لە فەرمودەى ئوسەيدى كوپى خوضەيردا ھاتوھ كاتىك قورئانى دەخويند وھك سىبەرئىكى دىت كە چراى تىدا بو، پىغەمبەر ﷺ پىى فەرمو كە ئەوانە فرىشتە بون، شەيتانىش دژو دوژمنى فرىشتەيە، بۆيەش قورئانخوين فەرمانى پىكراوھ داوا لە خوداى بەرز بكا دوژمنەكەى ئى دور بخاتەوھ، تاكو فرىشتەكان بىنە لای، چونكە ئەمە پاىيەكە فرىشتەو شەيتانەكانى تىدا كۆتابنەوھ.

۴- ھەروھە شەيتان بە سوارو پىادەكانىوھ دىنە سەر قورئانخوين ھەتا لە مەبەستەكەى بە قورئانخويندەكە بىخافلىنى كە ئى وردبونەوھو تى پامان و تىگەيشتن و زانىارىيە لەوھى خودا فەرموئەتى، جا بە ھەمو توانستى خۆى دەكۆشى بۆ ئەوھى دل وەدورخا لە مەبەستى قورئان خویندن، بەمەش خوینەرەكە لە سودى تەواو بى بەش دەبى، جا فەرمانى پىكراوھ كە دەستى بە قورئان خویندنى كرد خۆى پەنادا بەخوا لە شەيتانى نەفرەت لىكراو.

۵- ھەروھە قورئانخوين موناجاتى خودا دەكا بە فەرمودەكانى خۆى، خوداش گوى راگرتەرە بۆ قورئانخوينى دەنگخۆش لە يەكىك كە حەزى لە گۆرانى بى و كەنىشكەكەى بۆى بلى، شىعرو گۆرانىش خویندەوھى شەيتان،

جا قورئان خوین فەرمانی پیدراوه به په ناگرتن شهیتان وهدهرنئ له کاتی مونا جاتی خودای بهرزو گوی راگرتنی په روهردگار بو خویندنه وده کی.

٦- ههروه ها له حیکه مه ته کانی خو په نادان نه ویه؛ خودای بهرز هه والی پیداوین که هر پیغه مبه ریکی ناردبی له کاتی خویندنه وده شهیتان شتی بو تیخستون، جا نه گهر نه وه کرده ی شهیتان بی له گهل پیغه مبه ران (عنه السلام)، ده بی له گهل خه لکی دی چو ن بی.

هر بویه ش قورئان خوین جار هیه هه له ده کاو جار هیه لی تی که له ده بی و، ده په شوکی و زمانی تی که ده نالی، یا زهینی و دلی تووشی په شوکان دین، جا نه گهر شهیتان له کاتی قورئاخویندندا له وی بوو، خویننه له یه له دوو شته دهر باز نابی و، رهنگه تووشی هه ردووکانیش بی.

٧- شهیتان نهو کاته له سهر مروف مکوپتره که مروقه که ته مای چاکه یه کی هه بی یا به کاری چاکه وه خه ریک بی، لهو کاته شهیتان له سهری توندتر ده کا تا له کاره کی دابری.

په نادانی مندا ل و خانه واده:

پیغه مبه ر ﷺ حه سه ن و حوسهینی په نادهداو ده یفه رمو: ((اعیذکما بکلمات الله تامة، من کل شیطان وهامة، ومن کل عین لامة، ثم یقول؛ هکذا کان ابی ابراهیم ﷺ یعوذ اسماعیل واسحق: هه ردووکتان په نادهدوم به وشه ته واده کانی خودا، له هه موو شهیتانی که و له هه موو چاویکی پیس، پاشان ده یفه رمو: ئیبراهیمی باوکم ﷺ به م شیوه یه ئیسماعیل و ئیسحاقی په نادهدا)) (اخرجاه فی الصحیحین).

نه بو به کری کوپی نه لئه نباری ده لی: (الهامة) تاکی (الهوام) هو ده لین: بریتیه له هه موو سرویه که خراپه یه که نه نجام بدا، (لامه) به واتای (الملمة): چاوی

پیس) بۆیەش فەرمویەتی (لامە) تا لەگەڵ بێژە (هامە) رێک بکەوی و لەسەر
زمانی سوکتر بێ (تلبیس ابلیس/ ۴۷).

چاکترین پەناگە بۆ ئەوانەی خۆ پەنا دەگرن:

چاکترین پەناگە بۆ پەناگران هەردوو سورەتی (الفلق) و (الناس)ە، لە
عوقبەتی کۆپی عامیر هاتوووە کە پیغمبەر ﷺ فەرموی: ((ان الناس لم يتعوذوا بمثل
هاذين: (قل اعوذ برب الفلق) و (قل اعوذ برب الناس): خەڵکی خۆیان بەشتێک پەنا
نەگرتوووە وەک هەردوو سورەتی (قل اعوذ برب الفلق) و (قل اعوذ برب الناس) ((
رواه النسائي.

پەندیکی مەزن:

لە هەندیک پێشینان دەگێڕنەوە کە بە قوتابیەکی خۆی گوت: (چ دەکەم
ئەگەر شەیتان گوناھی بۆ رازاندیەو؟ گوتی: جیهادی لەگەڵ دەکەم، گوتی:
ئەگەر هاتەو؟ گوتی: جیهادی لەگەڵ دەکەم، گوتی: ئەگەر هاتەو؟ گوتی:
جیهادی لەگەڵ دەکەم، گوتی: جا ئەمە زۆر درێژە دەخایەنی، ئەدی ئەگەر
بەناو رانەمەڕێکدا تێپەڕیت و سەگەکی پێت وەپێ و نەبەشت رەت بی،
گوتی: هەولێ لەگەڵ دەدەم و دەگێڕمەو، گوتی ئەمە زۆر دەخایەنی هانا
و بەر خاوەنەکی ببە لە کۆلتی دەکاتەو) (تلبیس ابلیس/ ۴۸).

جا ئەمە پەندیکی گەورەو تیگەیشتنیکی مەزنە لەم زانا پایەدارەو، چونکە
خۆ پاراستن بە خودا و هانا و بەربردنی تاکە رێیەکی بەهێزە شەیتان
و دەردەنی و دوری دەخاتەو، دایکی مەریەمیش وای کرد کە گوتی: ﴿وَأَنِّي
أُعِيدُهَا بِكَ وَدُرِّبَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾: منیش مەریەم و زارۆکەکانی دەخەمە
پەنای تو، تا لە شەپێ شەیتان دووربین ﴿(سورة آل عمران/ ۳۶).

گومانیک:

هەندیک کەس هەن دەلێن خو پەنا دەدەین بەخوا لەگەڵ هەندیشدا هەست
دەکەین شەیتان وەسوەسەمان بو دەکاو بو خراپە دەنەمان دەدا لە نوێژەکانمان
دەمانخافلینی.

لە وەرامدا دەلێن: خو پەنادان وەکو شمشیری دەست جەنگاوەر وایە،
ئەگەر دەست و بازووی بەهێز بێ، رەنگە دوژمنەکی بکوژی، ئەگەرنا رەنگە
هەر کاری تیژنەکا هەر چەندە تیغەکی دەبانیش بێ.

بەم شیوەیە خو پەنادانی پارێزکاری بەتەقوا ناگریکە شەیتان دەسوتینی،
ئەگەر لە بابایەکی باوەرلاوازەوێش بێ ئەو کاریگریە بەهێزە بو دوژمن نابێ.

ئەبولفەرەجی ئیبنی جەوزی رحمۃ اللہ علیہ لە (تلبیس ابلیس/ ٤٨) دا دەلی: نمونەی
شەیتان لەگەڵ مروۆی پارێزکارو مروۆی بێتەقوا، وەکو پیاویکە دانیشتبێ
خواردن و گوشتی لە پیش بێ، سەگیکی بەلادا تێپەڕی، ئەویش چەغە
لیبکاو سەگەکە بپروا، جا ئەو سەگە بەلای یەکیکی دیکە تێپەڕی ئەویش
خواردن و گوشتی لە بەردەم بێ، بەلام هەر چەند چەغە لە سەگەکە بکا، وازی
لنەهینێ و جیی نەهینێ، جا پیاوی یەگەم وەکو مروۆیکی پارێزکارو
بەتەقواوە کە شەیتان بەلایدا ڕەت دەبی هەر بەیادی خودا دەری دەکا، دووهم
کەسیش وەکو بابای کەم تەقواوە کە هەر شەیتانی لی دانابری، خودا پەنامان
بدا لە شەیتان.

جا ئەو موسلمانە دەیهوی لە دەست شەیتان و تەڵو داوەکانی رزگار بێ،
دەبی خوێ بە بەهێزکردنی باوەڕی و خو پاراستن بە خودا و هاناو بەر بردنی
و توانا لی خواستنی خەریک بکا.

چوارهم - خەريك بوون به يادی خودا :

يادی خودا مەزترین شتە کە بەندە لە شەیتان رزگار بکا، باسی ئەو فرمودەیەش دیتە پیشی کە تێیدا یەحیای پیغمبەری خوا بە پینچ شتان فرمان بە ئیسرائیلیان دەکا، لەوانە دەلی: (فرمانتان پی دەکم یادی خودای بەرز بکەن، چونکە ئەمە وەك ئەو وایە کە دوژمن زۆر بە هەڵەداوان بەدوای پیاویک کەوتبێ، تا کابرا دەکاتە قەڵایەکی پتەو و خۆی تێدا چەپالەدەدا، هەر ئاوا بەندەش تەنها بەیادی خودا دەتوانی خۆی لە شەیتان بپاریزی)، ئیبنی قەیم لە (الوابل الصیب/ ٦٠) دا دەلی: (جا ئەگەر یادی خودا تەنها یەك سودی هەب، دەبوا یە بەندە زمانی هەر بۆ یادی خودای بەرز بگەڕێ و بە یادەوهری پاراوی، چونکە بە یادی خودا نەبی ناتوانی خۆی لە دوژمنەکی چەپالە بدا، ئەو دوژمنەش هەر لە دەرگەیی خافلان و خەریک بوون لیی دەچیتە ژورێ و، هەمیشە بۆی لەکەمین دایە، هەر کاتیکی خافل بێ خۆی تی دەکا و تیکی دەشکینی، بەلام ئەگەر یادی خودای کرد ئەو دوژمنەیی خودا هەلدی و بچووک دەبەتەو و زەلیل دەبی، هەتا لە چۆلەکە بچووکتر دەبەتەو و وەك میشی لی دی، هەر بۆیەش بە (الوسواس الخناس) ناوزەد کراوە، واتە وەسووسە لە دلاندا دەکا، کە یادی خودا دەکری هەلدی و ئەو جی دیلی و وازدەهینی، ئیبنی عەبباس دەلی: شەیتان لەسەر دلی ئادەمیزاد رۆنیشتوو، ئەگەر بێ ناگا و خافل بێ وەسووسە دەکا، بەلام ئەگەر یادی خودا بکا هەلدی و وازدەهینی.

هەر وەها ئیبنی قەیم لە (ص ١٤٤) دا دەلی: (لەگەڵ ئەو هی شەیتانەکان دوژمنی بەندن، چوار دەوریان گرتوو: گومان بە چی دەبەیی کە پیاویک لە هەر چوار لاوە بە دوژمنانی رق ئەستوری دەورەدرابی و، هەریەکیان چەندی

پى بکرى نازارو ئەشكەنجەى بدات، تاکە رىگەش بۇ پەرتەوازە کردنيان هەر
يادى خوداى بهرزو به دهسه لاتە).

له پاش ئەوه ئىبنى قەيىم فەرمودەكەى عەبدورەحمان كوپى سەمورى
هيناهەتەوه كە دەلى: رۆژىك پىغەمبەر ﷺ هاتە لامان، به سەرمانەوه وهستاو
فەرموى: ((إني رأيت البارحة عجباً، رأيت رجلاً من أمي أتاه ملك الموت ليقبض روحه،
فجاءه بره بوالديه، فرد ملك الموت عنه، ورأيت رجلاً قد بسط عليه عذاب القبر، فجاءه
وضوؤه فاستنقذه من ذلك، ورأيت رجلاً من أمي قد احتوشته الشياطين، فجاءه ذكر الله
عز وجل، فطرد الشيطان عنه، ورأيت رجلاً من أمي قد احتوشته ملائكة العذاب، فجاءته
صلاته فاستنقذته من أيديهم، ورأيت رجلاً من أمي يلتهب -وفي رواية: يلهث - عطشاً،
كلما دنا من حوض منع وطرد، فجاءه صيام شهر رمضان، فاسقاه وارواه، ورأيت رجلاً
من أمي، ورأيت النبيين جلوساً حلقاً حلقاً، كلما دنا إلى حلقة طرد، فجاءه غسله من
الجنابة، فأخذ بيده، فأقعده إلى جنبي، ورأيت رجلاً من أمي بين يديه ظلمة، ومن خلفه
ظلمة، وعن يمينه ظلمة، وعن يساره ظلمة، ومن فوقه ظلمة، ومن تحته ظلمة، وهو متحير
فيها، فجاءه حجه وعمرته، فاستخرجاه من الظلمة، وادخلاه في النور، ورأيت رجلاً من
أمي يتقي بيده وهج النار وشرره، فجاءته صدقته، فصارت ستره بينه وبين النار، وظلمت
على رأسه، ورأيت رجلاً من أمي يكلم المؤمنين ولا يكلمونه، فجاءته صلته لرحمه فقللت:
يامعشر المسلمين، إنه كان وصولاً لرحمه فكلّموه، فكلّمه المؤمنون وصافحوه وصافحهم،
ورأيت رجلاً من أمي قد احتوشته الزبانية، فجاءه امره بالمعروف ونهى عن المنكر،
فاستنقذه من أيديهم، وادخله في ملائكة الرحمة، ورأيت رجلاً من أمي جاثياً على ركبته،
وبينه وبين الله عز وجل حجاب، فجاءه حسن خلقه، فأخذ بيده، فادخله على الله عز
وجل، ورأيت رجلاً من أمي قد ذهب صحيفته من قبل شماله، فجاءه خوفه من الله عز

وجل، فاخذ صحيفته فوضعها في يمينه، ورأيت رجلاً من أمّي خف ميزانه، فجاءه افراطه فنقلوا ميزانه، ورأيت رجلاً من أمّي قائماً على شفير جهنم، فجاءه رجلاًؤه في الله عز وجل، فاستنقذه من ذلك ومضى، ورأيت رجلاً من أمّي قد أهوى في النار، فجاءته دمعته التي بكى من خشية الله عز وجل، فاستنقذته من ذلك، ورأيت رجلاً من أمّي قائماً على الصراط يردد كما ترعد السعفة في ريح عاصف، فجاءه حسن ظنه بالله عز وجل، فسكن رعدته ومضى، ورأيت رجلاً من أمّي يزحف على الصراط، ويجبو أحياناً، ويتعلق أحياناً، فجاءته صلته علي فاقامته على قدميه، وانقذته، ورأيت رجلاً من أمّي انتهى إلى ابواب الجنة فغلقت الأبواب دونه، فجاءته شهادة أن لا إله إلا الله، ففتحت له الأبواب وادخلته الجنة: دوينيكيه شتيكي سهرهم ديت: پياويكم ديت له ئوممەتى خۆم فريشتهى مهرگهوان هاتبووه لای تاگيانى بکيشى، جا چاکه کارى بهرامبەر دايک و باوکى هاتن و، مهرگهوانيان لای گيڤاوه، پياويکشم ديت ئەشکهنجەى گۆڤى بۆ ئاماده کرابوو، جا دەستنويزهکەى هات و لەو ئازارو ئەشکهنجەى قوتارى کرد، پياويکيشم ديت له ئوممەتى خۆم که شەيتانەکان دەوريان ليدابوو، يادى خودا هات و شەيتانى دەرکرد، پياويکى دیکەم ديت له ئوممەتى خۆم فريشتهکانى ئەشکهنجەدان دەوريان تەنيبوو، نويزهکەى هات و لەدەستى دەرينان، پياويکى ترم له ئوممەتى خۆم دى له تينان هينکەى برابوو هەلدەقرچا، هەرکە له ئەستيلکيک نيژيک دەبووه، رىي لى دەگيراو دەردهکرا، رۆژى مانگى رەمەزان هات، تيراوى کردو بېرى شکاند، پياويکيشم ديت له ئوممەتى خۆم، پيغەمبەرانيشم ديتن کۆڤکۆڤ بازەيان بەستبوو، ئەو پياوه لەهەر کۆڤيک نيژيک دەبووه دەردهکرا، غوسلى لەش پيسى هات و دەستى گرت و، هيناي له پال منى دانا، پياويکيشم ديت له ئوممەتى خۆم بەردەمى تاريک بوو، پشت سەرى تاريک بوو، لای راستى تاريک بوو، لای چەپيشى هەر تاريک

بوو، سهرهوهی هەر تاریک و خوارهوهشی هەر تاریک بوو، نهویش له نیو نهو تاریکیانهدا سهرگهردان بوو، جا ههچ و عومرهکهی هاتن و له تاریکیی دهریان هیناو، بردیانه نیو روناکی، پیاویکی دیم له ئوممهتی خۆم دیت، به دهستهکانی خۆی له کلپه و بلنسی ئاگر دهپاراست، خێرو مالبهخشینهکهی هات و، بووه له مپهریک له نیوان وی و ئاگر داو سایه ی له سهری کرد، پیاویکیشم له ئوممهتی خۆم دیت قسه ی له گه ل برواداران دهکرد که سیش له گه لهوی نه ده دوا، جا سیله ی رهحمی هاته لای و گوتی: هۆگه لی موسلمانان، نه مه سیله ی رهحمی ده گه یاند جا قسه ی له گه ل بکه ن، نه و جا برواداران که و تنه ئاخاوتن له گه لیداو دهستی یه کتریان گوشتی، پیاویکی دیکه له ئوممهتی خۆم دیت فریشته ئاگره وانه کان دهوریان دابوو، فرمانه کانی به چاکه و به ره ئستی کردن له خراپه هات و، له دهستی ده رینان و رزگاری کرد و، بردییه نیو فریشته کانی میهره به زهیی، پیاویکیشم له ئوممهتی خۆم دیت که و تبه سهر ههردو چۆکان و، پهردهیهک له نیوان نهو و خودای بهرزدا بوو، رهوشت و رهفتاری جوانی هات و، دهستی گرت و بردییه لای خودای مهزن، پیاویکی ترم دیت له ئوممهتی خۆم کرده و نامه کهی درابوو دهسته چهپی، ترسانی له خودای گهروه هات و کارنامه کهی وهرگرت و دایه دهسته پراستی، پیاویکی دیم دیت له ئوممهتی خۆم تاي ترازوی خیری سوک بوو، نهو زاروکانه ی که به بچووکی مردبوون هاتن و تاي ترازوه که یان قورس کرد، پیاویکیشم دیت له ئوممهتر. خۆم له سهر لیواری دۆزهخ راوهستابوو، جا تکاکان له ههرو هات و، لهوی ده ربازی کردو رویشته، پیاویکیشم دیت له موسمهتی خۆم بو ناو ئاگری هه لدیرا، نهو فرمیسه کهی هات که له ترسی خودای مهزن پیی گریابوو، ده ربازی کرد، پیاویکی دیکه دیت له ئوممهتی

خۆم لەسەر صیرات راوهستا بوو، وهك چله دارخورمای بهر رهشه با دهله رزی، جا گومانی چاکی به خودا هاته لای و، له رزه که ی داسه کناندو تیپه پری، پیاویکی ترم دیت له ئوممه تی خۆم لەسەر صیرات دهخشی جار هه بوو کاکۆله ی ده کردو جاریش هه بوو خۆی شوپرده کرده وه، درودناردنی بۆ من هات و له سهر پێیانی راگرت و رزگاری کرد، پیاویکیشم دیت له ئوممه تی خۆم دیت که یشتبوه دره که کانی به هه شت، به لām له رووی داخرا بوون، شه هاده ی (لا اله الا الله هات)، دره که کانی بۆ کرده وه و بر دیه به هه شت. ((رواه الحافظ ابو موسى المديني في كتاب (الترغيب في الخصال المنجية، والترهيب من الخلال المردية) وبني كتابه عليه وجعله شرحاً له، وقال: هذا حديث حسن جداً، رواه عن سعيد بن المسيب: عمرو بن آزر، وعلي بن زيد بن جدعان، وهلال أبو جبلة.

ئیبنی تهیمیه ی شیخولئیسلا م پایه ی ئه و فره موده ی به مه زن داده ناو ده یگوت نیشانه ی راستی دیارن و مه به ست ئه وه بوو که ده ی فره موو: ((رایست رجلاً من أمتي قد احتوشته الشياطين، فجاءه ذكر الله عز وجل، فطرد الشيطان عنه)) ئه مه ش له گه ل فره موده ی حاریسی ئه شعهری یه که.

هه روه ها که ده فره می: ((وَأمرکم بذكر الله عز وجل، وان مثل ذلك کمثل رجل طلبه العدو، فانطلقوا في طلبه سراعاً، وانطلق حتى اتى حصناً حصيناً، فأحرز نفسه فيه: فرمانتان پێده که م یادی خودا بکه ن، چونکه ئه مه وهك پیاویک وایه دوژمنی به دو اوه بی و، به خیرایی شوینی که وتبن، ئه ویش هه لی هه تا ده چێته ناو که لاتیک ی پته و، جا خۆی تیدا هه شار ده دا)).

به م شیوه یه به نده کان ناتوانن خۆ له ده ست شه یتان چه پاله بده ن مه گه ر به یادی خودا نه بی، له تیر می زیدا له ئه نه سی مالی که وه هاتو وه ده لی: پیغه مبه ری خوا ﷻ فره مو ی: ((من قال -يعني إذا خرج من بيته -بسم الله، توكلت على الله، لا

حول ولا قوة الا بالله، قال له: كفيت وهديت ووقيت، وتحنى عنه الشيطان، فيقول
لشيطان آخر: كيف لك برجل قد هدي وكفي ووقتي؟: هه كهس كه له مالى خوئ
چووه دهري، گوتى : به ناوى خودا، پشت به خودا ده به ستم، هيچ ههول و
توانايه كه نيه له خوداو به خودا نه بى، پيى ده گوتري: هيئدهت به سه،
رينماكرائى و هيئدهت به سه و پاريزراي، شهيتانيش خوئى لى لادهداو به
شهيتانيكى تر ده لى: چ له پياويك ده كه ي رينمون بووه به سى كردووه و
پاريزراوه)) رواه ابو داود والنسائي والترمذي وقال: حديث حسن، به صهحيحيش له
پيغهمبر ﷺ هاتووه كه فهرمويه تى: ((من قال في يوم مائة مرة لا إله الا الله وحده لا
شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير، كانت له حرزا من الشيطان حتى
يمسى: هه كه سيك له روژيكداسه جارائى گوتى: لا اله الا الله وحده لا شريك له
له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير، بوئى ده يئته په ناگهيه كه له شهيتانى تا
ئيوارهى به سه رداي))، سوفيان هيئاويه له نه بو زوبير، له عه بدوللاي كوپى
زه مره، له كه عب ده لى: ((قال: اذا خرج الرجل من بيته فقال: بسم الله قال الملك:
هديت، واذا قال: تركت على الله: قال الملك: كفيت، واذا قال: لا حول ولا قوة الا
بالله قال الملك: حفظت، فيقول الشياطين بعضهم لبعض: ارجعوا، ليس لكم عليه سبيل،
كيف لكم بمن كفي وهدى وحفظ؟: نه گهر پياو له مال هاته ده ر گوتى: بسم الله،
فريشته كه ده لى: رينمايى كراي، وه نه گهر گوتى: تركت على الله، فريشته كه
ده لى: هيئدهت به سه، وه نه گهر گوتى: لا حول ولا قوة الا بالله، فريشته كه
ده لى: پاريزراو بووى، جا شهيتانه كان به يه كتر ده لين: بگه رينه وه، به چ رينه كه
نايگه نى، چون ده گه ينه يه كيك خودا نهو به هره انه ي پيدا بى)).

ههروه ها نه بو خه لادى ميصري ده لى: ههركى هاته نيؤ ئيسلام، له قه لاتيك
ديته ژورى و، نهوى له مزگه وتيك وه ژوركه وت، له دوو قه لاتان ديتنه ژور،

ههركه سيكيش له كۆپكى دانىشت زىكرو يادى خوداى تىدا دهكرا، له سى قەلاتان چۆته ژور.

ئەبو موساى حافىزىش له كتيبهكهى دا له ئەبوعىمرانى جونى دهگيرتەوه، له ئەنەس، له پىغەمبەر ﷺ فەرموى: ((إذا وضع العبد جنبه على فراشه، فقال بسم الله، وقرأ فاتحة الكتاب، أمن من الجن والإنس ومن كل شيء: كاتيك بەندە دەچیتە ناو جى، ئەگەر بلى: به ناوى خوداو سورەتى فاتىحه بخوینى و له شەپو خراپەى جنۆكه و مروف و هەموو شتىك ئارام و بىنياز دەبى)) ذكره السيوطي في (الجامع الكبير) ونسبه للزار والدلمي، قال الميمني في (المجمع): وفيه غسان بن عبيد، وهو ضعيف، ووثقه ابن حبان، وبقيّة رجاله رجال الصحيح (محقق الوابل الصيب).

له سهحى بوخارىشدا له موحه مەدى كۆپى سىرىنەوه، له ئەبو هورەيرە، گوتى: پىغەمبەر ﷺ منى لەسەر زەكاتى رەمەزان دانا تا چاوم لىبى و بىپارىزم، يەكك هاته لام و، دەستى پى كرد به گۆلمان له خواردنەكهى دەدا، منىش گرتم، گوتى: بەرەلام كه جارىكى دى ناگەرپمەوه... تادوايى فەرمودەكه، جا دەلى: له جارى سىيەمدا گوتى: هەندىك وشەت فێردەكەم خودا بەوان و شان سودت پێدەگەيەنى، ئەگەر چوێه نىو نوێنەكەت، ئايەتولكورسى لەسەرەتا تا كۆتايىهكهى بخوینە، تا سبەينى پارىزگارىكى خودات لەسەر دەبى و شەيتانت ئى نزيك نابتەوه، جا بەرەلاى كرد سبەينى چوەلاى پىغەمبەر و بوى گىراوه، فەرموى: ((صدقك وهو كذوب: له گەل ئەوهى درۆزنە، بەلام راستى پى گوتوى)).

هەرەها ئەبو موساى حافىز له فەرمودەيهكى ئەبو زوبەير له جابىرەوه دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموى: ((إذا أوى الإنسان إلى فراشه، ابتدره ملك وشيطان

فيقول الملك: اختم بخير، ويقول الشيطان: اختم بشر، فإذا ذكر الله تعالى حتى يغلبه -يعني
 النوم- طرد الملك الشيطان وبات يكلؤه، فإذا استيقظ، ابتدره ملك وشيطان، فيقول
 الملك: افتح بخير، ويقول الشيطان: افتح بشر، فإن قال: الحمد لله الذي احيا نفسي بعد
 موتي ولم يمتهن في منامها، الحمد لله الذي يمكك التي قضى عليها الموت ويرسل الأخرى إلى
 أجل مسمى، الحمد لله الذي يمكك السموات والأرض أن تزولا، ولئن زالتا إن أمسكها
 من أحد من بعده، الحمد لله الذي يمكك السماء أن تقع على الأرض إلا بإذنه، طرد الملك
 الشيطان وظل يكلؤه: كه مروف چووه نيو جيگه كه، فريشته كه و شهيتانيك
 ده چنه لاي، فريشته كه ده لي: باپاياني كارت خير بي، شهيتانه كهش ده لي با
 پاياني كارت شه رب، جا نه گهر يادي خوداي كرد تا چاوي ده چيته خوي،
 فريشته كه شهيتانه كه ده ده كاو تا سبهيني تي هه لده دا، كه له خه ويش
 هه ستا، فريشته كه و شهيتانيك دينه لاي، فريشته كه ده لي: با ده سپيكي
 كارت خير بي، شهيتانه كهش ده لي: با ده سپيكي كارت شه رب، جا نه گهر
 گوتي: ستايش بو نهو خودايه كه نه فسي مني پاش مردن زندو كرده وه، له
 نوستنيدا نه يمراند، ستايش بو نهو خودايه كه نه وان گيانان ده گري كه ده مرن و
 نه واني دي تا كاتيكي دياريكراو لينده گري، ستايش بو نهو خودايه كه
 ناسمانه كان و زهوي ده گري كه له نيو نه چن و نه گهر له نيويش بچن لهوي
 بترازي كه سي ديكه پاشي وي نايانگريته وه، ستايش بو نهو خودايه كه
 ناسماني راگرتووه نايه لي به سهر زهويدا به رببته وه، مه گهر به ئيزني خوي،
 نه گهر واي گوت، فريشته كه، شهيتانه كه وه ده رده ني و به شاپان تي هه لده دا)).

له هه ردوو سه حيحيانيش هاتوو له فهرموده ي سالمى كورې نه بو جه عد،
 له كورهي ب، له ئييني عه ببا سه وه ده لي: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموي: ((أما إن
 أحدكم إذا أتى أهله قال: بسم الله، اللهم جنبنا الشيطان، وجنب الشيطان ما رزقنا،

فیولد بینهما ولد لا یضره شیطان أبداً: ئەگەر یەکیەک لە ئیوێوە کە چووێوە لای خێزانەکە ی گوتی: بەناوی خودا، خودایە شەیتانمان ئی لادەو، شەیتان لەوێش لادە کە پێمان دەبەخشی، جا ئەگەر مندالیکیان لە نیوان کەوتەو، هەرگیز شەیتان زیانی پێناگەیهنی^۴.

دیسان ئەبوموسای حافیز، لە حەسەنی کۆپی عەلییەو دەلی: من ئەوێ دایین دەکەم هەرکە سێکی ئەم بیست ئایەتە بخوێنتەو خودای بەرز لە هەموو شەیتانیکی ستمکارو، لە هەموو شەیتانیکی پیس و، لە هەموو دڕندە یەکی زیانمەندو، لە هەموو دزێکی زۆردار بیپاریزی؛ ئایەتەلکوری و سێ ئایەت لە سورەتی (الاعراف) ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ (سورة الاعراف/ ۵۴-۵۷)، و دە ئایەت لە سورەتی (الصافات) (۱-۱۰) و، سێ ئایەت لە سورەتی (الرحمن) ﴿يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ﴾ (سورة الرحمن/ ۳۳-۳۴)، لەگەڵ دوایینی سورەتی (الحشر): ﴿لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ . . .﴾ (سورة الحشر/ ۲۱-۲۴).

هەرێوێها موحەممەدی کۆپی ئەبان دەلی: پیاویک لە مزگەفتی خەریکی نوێژکردن بوو، هەستی کرد شتیکی لە پالێ، لێی راجفیری، گوتی: لێم مەترسی، هەر لە پێناو خوای بەرز هاتیمە لای تو، بپۆ لای عوروو لێی بپرسە، چۆن خۆی لە ئیبلیزی ئیبلیمان پەنا دەدا، گوتی: بلی: (آمنت بالله العظيم وحده، وكفرت بالجبت والطاغوت، واعتصمت بالعروة الوثقى لا انفصام لها، والله سميع عليم، حسبي الله وكفى، سمع الله لمن دعا، ليس وراء الله منتهى: بە تەنیا بپروام بە

^۴ رواه البخاري ۳۲۱/۱۳، باب السؤال بأسماء الله تعالى، وفي بدء الخلق، باب صفة ابليس وجنوده، وفي الدعوات، باب الدعاء للمتزوج، ومسلم رقم ۱۴۳۴ في النكاح، باب ما يستحب أن يقوله عند الجماع. (محقق الوابل الصيب)

خودای مەزن هیناو، بیپروام بە جادوو بە تاغوتان و، خۆم بە بیرو باوەڕیکی پتەوی نەچپراو پاراستوو، خوداش بیسەر زانایە، هەر خودام بە تەنێ بەسەر، خودا دوای داواکاران دەبیستی، لە پاش خودا کۆتایی نیه).

بیشری کۆپی مەنصوریش دەلی: لە ووهیبی کۆپی وەرد، دەلی: ساتیکی شەوی تێپەریبوو، پیاویک چووە نیو گۆپستانی، دەلی: دەنگیکی گەرەم گۆی لیبو، دیتم تەختیکیان هیناو، دایانناو، شتیکیش هات لەسەری دانیشت، دەلی: جا سەربازەکانی لە دەوری کۆبوووە، ئەوجا هاواری کردو گوتی: کێ عورووی کۆپی زوبیرم لە کۆل دەکاتەو؟ کەس وەرانی نەداوە تاکو چەند دەنگی خودای مەزن قانی لەسەر بوو بە دوا یە کدا هاتن، ئەو جا یەکیک گوتی: من لە کۆلتی دەکەمەو، دەلی: جا رووی لە مەدینە کرد، منیش دەمدیت، پاش ماوەیەک گەراوە گوتی: بە هیچ شیوەیک ناکرێ بۆ عوروو بچم، وەگوتی: واوەیلا بۆ ئێوە، دیتم سەبەینان و هیواران مەندیک و شان دەلی: تا ئەو شانە بلی ئێمە نایگەنێ، پیاوەکە گوتی: بۆ سەبەینێ، بە خانەوادەکەم گوت: بایر بۆ پێکخەن، جا هاتە مەدینە، بە پرسیاران عوروو دیتەو، پیرەمێردیکی گەرە بوو، پێم گوت ئەو سەبەینان و هیواران چ دەلێ؟ رازی نەبوو پێم بلی، جا چیم دیت و بیستم بۆیم گێراوە، ئەوجا گوتی: نازانم، تەنیا سەبەینان سێ جار دەلێم: (آمنت بالله العظيم، وكفرت بالجبث والطاغوت، واستمسكت بالعروة الوثقى التي لا انفصام لها، والله سميع عليم)، هیوارانیشت سێ جار دەلێم.

هەر وەها ئەبوموسا لە موسلیمولبووطەین دەگێرتەو، دەلی، جیبریل بە پێغەمبەری ﷺ گوت: دیویک لە جنۆکان داوت بۆ دەنێتەو، جا ئەگەر چوێه سەرچی و بالیفەکانت بلی: ((اعوذ بكلمات الله التامات التي لا تجاوزهن بر ولا فاجر، من شر ما ينزل من السماء وما يعرج فيها، ومن شر ما ذرا من الارض وما يخرج منها،

ومن شر فتق الليل والنهار، ومن شر طوارق الليل والنهار، إلا طارقاً يطرق ببحر يارحم: خو په ناده گرم به وشه ته واوه کانی خودا که نه چاکه کاریان لی تیده په پری نه خراپه کار، له شه پری هه موو شه و شتانه ی له ئاسمانی د اده به زن و شه وانه ی تیایدا سهرده کون و له و شتانه ی له زهوی ده چنه خوار ی و له وهی لییه وه دهرده چن، هه روه ها له شه پری ئاشوبه کانی شه وو روژو، له شه پری شه وانه به شه و له دهرگا دهر دن بیجگه له وانه ی که بو خیر دهرگه ده کوتن، شه ی خودای میهره بان))^۹.

هه روه ها به پیی فهرموده ی صحیح سه لماوه که شه یتان له دهنگی بانگ هه لدی.

سوه یلی کوپی شه بو صالح ده لی: باو کم جه وانیکی خو مان ی به گه ل دام و بو به نی حاریسه ی ناردم، له دیواریکه وه یه کی که به ناوی خو یه وه بانگی کرد، جا شه ی له گه لمدا بوو سهریکی له دیواره که هه لکیشا، هیچی نه دیت، منیش شه م بو بام گیپراوه، گو تی: نه گهر بمزانیبا تووشی شه وشته دیی نه مده ناردی، به لام نه گهر گویت له دهنگی بوو، بانگی نویژ بده، چونکه من گویم لیبوو، شه بو هه وره یر له پیغه مبر ﷺ ده یگیپراوه، که فهرموده تی: ((ان الشیطان اذا نودي بالصلاة، ولی وله حُصاص: نه گهر بانگی نویژی درا، شه یتان هه لدی و تران ده که نی)). له ریوایه تیکی دیکه شدا هاتووه: ((اذا سمع النداء ولی وله ضراط، حتى لا يسمع التأذين.....: که شه یتان گوئی له بانگ ده بی هه لدی و تران ده که نی، تا دهنگی بانگه که نه بیستی))^{۱۰} الحدیث.

^۹ وإسناده منقطع، ورواه مالك في (الموطأ) ۲/۹۵۱ و ۹۵۲ في كتاب الشعر، باب ما يومر به من التعويذ عن يحيى بن سعيد مرسلًا. قال الرزقاني في (شرح الموطأ): ووصله النسائي من طريق محمد بن جعفر، عن يحيى بن سعيد عن محمد بن عبد الرحمن بن سعد بن زرارة، عن ابن عباس السلمي، عن ابن مسعود. قال الرزقاني:

^{۱۰} رواه البخاري ۲/۶۹ و ۷۰ في الأذان، باب فضل التأذين، ومسلم رقم ۳۸۹ في الصلاة، باب فضل الأذان وهرب الشيطان عند سماعه. (محقق الوابل الصيب).

ئەبوموسای حافیز لە ئەبوره جاوہ لە ئەبوبەکری صدیق دەلی: پیغمبەر ﷺ
 فەرموی: ((استکثروا من لا اله الا الله والاستغفار، فإن الشيطان قال: قد اهلكتم
 بالذنوب، واهلكوني بقول: لا اله الا الله والاستغفار، فلما رأيت ذلك منهم، اهلكتم
 بالاهواء حتى يحسبون انهم مهتدون، فلا يستغفرون: زور بلین لا اله الا الله
 واستغفرالله، چونکه شەیتان دەلی: من ئەوانم بە گوناھان فەوتاندو، ئەوانیش
 بە لا اله الا الله واستغفرالله منیان فەوتاند، جا که ئەمەم ئی دیتن بە ئارەزوان
 تونام کردن، تا وایانزانی رینمایی کراون، جا داوای لیخووشبوونی ناکەن))^۷.

هەروەها لە ئیبراهیمی کوپی حەکەمەوہ دەگیرتەوہ، لە باوکیەوہ، لە
 عیكریمە دەلی: جاریك پیاویك لە گەشتیكدا بوو، بە لای پیاویکی نوستوودا
 تیپەری که دوو شەیتانی لەکن بوون، گەشتیارەکه گوئی ئی بوو یەکیك لە
 شەیتانەکان بە هاوڵەکهی خۆی دەلی: برۆ دلی ئەو نوستووہ گەندەل که، جا
 که لە کابرا نیژیک بووہ، گەراوہ لای هاوڵەکهی و گوئی: لەسەر ئایەتیک
 نوستووہ چ رژی بو ئیمە تیدانیە، جا شەیتانی دووہمیش چووہ لای
 نوستووہ که کەلنی نیژیک بووہ، گەراوہ بە هاوڵەکهی گوئی: راست دەکهی،
 جا رویشتن، ئەو جا کابرای گەشتیار نوستووہ کهی وەئانگا هیئاو چی لە
 شەیتانەکانی دیتبوو پیی گوئی، جا پیی گوئی: پیم بلی پیش نوستن چ
 ئایەتیکت خویندبوو؟ گوئی: ئەم ئایەتەم خویندبوو: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَبِيبًا
 وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَحَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ بَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾
 پەروەردەگاری ئیوہ ئەو خودایەیه که ئاسمانەکان و زەوی لە شەش رۆژان

^۷ ذکرە الھینمی و (مجمع الرائد) وسه لای یعلی. وقال الھینمی. وفيه عثمان بن مطر، وهو ضعيف. (تحقق الوائل الصب)

نه‌فراند له‌سه‌ر عه‌رشدا جی‌گیر بو و به‌رز بۆوه، به‌په‌رده‌ی تاریکی شه‌و، رۆژ داده‌پۆشی و شه‌و به‌ دوا‌ی رۆژدا به‌له‌ز ده‌پواو، رۆژو مانگ و نه‌ستیره‌کانی به‌دی هه‌تا له‌ حاله‌یکدا ده‌سته‌مۆی فه‌رمانی خودان، نه‌فراندن و فه‌رمان هه‌ر بۆ خودایه‌و به‌رزو پیرۆزه‌ خودای په‌روه‌ردگاری جیهانیان ﴿سورة الاعراف/ ٥٤﴾.

ئه‌بۆننه‌ضر هاشمی کوپی قاسم ده‌لی: له‌ مالی خو‌مدا ...^١ ده‌بینی گوتیان: هۆ ئه‌بۆننه‌ضر له‌ پال ئه‌یمه‌ لاکه‌وه، ده‌لی: جا ئه‌مه‌م ئی توندبوو، منیش بۆ ئه‌بینی ئیدریس و مه‌حاریبی و ئه‌بۆئوسامه‌م نووسی له‌ کوفه‌دا، مه‌حاریبی لۆی نوسیم: بیرێک له‌ مه‌دینه‌دا گوریسه‌که‌ی ده‌پسا، کاروانیکیان له‌ لا دابه‌زی، گازانده‌ی هه‌ندییان له‌ لا کردن، جا داوا‌ی ده‌ولکه‌ ئاوه‌کیان کردو، پاشان، ئه‌و قسانه‌یان له‌سه‌ر کردو، ئاوه‌که‌یان هه‌لپشته‌ بیرکه، ئاگریکی ئی هه‌لستاو له‌سه‌ر بیرکه‌ له‌نگه‌ری گرت، ئه‌بۆننه‌ضر ده‌لی: منیش بادیه‌ ئاوێکم هه‌تا، پاشان ئه‌وان قسانم به‌سه‌ری‌دا خو‌یندو له‌ گوشه‌کانی مایم رشاند، هاواریان ئی کردم، سوتاندمانت، ئه‌یمه‌ له‌لات بارده‌که‌ین، قسه‌که‌ش ئه‌وه‌ بوو: (بسم الله، أمینا بالله الذي ليس منه شيء ممتنع، وبعزة الله التي لا ترام ولا تضام، وبسلطان الله المنيع محتجب، وبأسائه الحسنی كلها عائد من الابالسة، ومن شر شياطين الانس والجن، ومن شر كل معن او مسر، ومن شر ما يخرج باللیل ويكمن بالنهار، ويكمن باللیل ويخرج بالنهار، ومن شر ما خلق وذراً وبرأ، ومن شر ابليس وجنوده، ومن شر كل دابة انت آخذ بناصيتها ان ربي على صراط مستقيم، اعوذ بالله: بما استعاذ به موسى، وعيسى، وابراهيم الذي وفي، من شر ما خلق وذراً وبرأ، ومن شر ابليس وجنوده، ومن شر ما يبغى، اعوذ بالله السميع العليم من الشيطان الرجيم، ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالصَّافَاتِ صَفًا﴾ فَالزَّاحِرَاتِ

^١ شتیکی ئی په‌پوه، وانگه‌یه‌نیت که‌سه‌ی له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ کردوه که‌ دیتونی و پێیان گوتوه: نه‌ی ئه‌بۆننه‌ضر

رَجْرًا ﴿فَالْآيَاتِ ذِكْرًا﴾ إِنَّ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ ﴿رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ﴾ إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ ﴿وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ﴾ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَذِّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ﴿دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ﴾ إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ﴿سورة الصافات/ ۱-۱۰﴾ به ناوی خوا، به ناوی خودا

ئیواره مان کرده وه که هیچ شتیکی لی قه دهغه نابیی، به عزیزه تی خوا که هر به رده وامه و لئی که م نابیتته وه. به ده سه لاتی به میزو توانای خوا خو په نا ده گرن و، هانا ده بهینه بهر هه مو ناوه جوان و پیروزه کانی له نیبلیسان و له شه پی شهیتانگه لی مروث و جنوکه و له شه پی هه مو شتیکی ناشکراو نهینی و له شه پی نه وانه ی له شه وی دینه دهر و به پوژ خو له که مین ده گرن و به شه و له که میندان و به پوژ دینه دهر و، له شه پی هه مو نه و شتانه ی نه فراندونی و دروستی کردن و له نه بو وه و دیهینان. هه روه ها له شه پی نیبلیس و سه ر یازه کانی و له شه پی هه مو جو لنده یه کی که تو نه ی خودایه جلّه و گیرت کرده، به راستی ری پهره ردگارم رلسته پییه. خو به خودا په نا ده گرم به وه ی که موسا و عیسا و نیبراهیمی خاوهن به لئین په نایان پی گرتوه له شه پی نه و شتانه ی خودای به رز نه فراندونی و دروستی کردن و له نه بو وه و دیهینان و له شه پی نیبلیس و سه ر یازه کانی و هه ر شتیکی به نیازه بیکا. خو به خودای بیسه ری زانا له شهیتانی دهر کرا و په نا ده گرم؛ به ناوی خوی به خشه رو دلاوا. سویند به وانه ی ری زیان به ستوه و، سویند به وانه ی به ده نگدان له تاوان و خراپه دورده خه نه وه و، سویند به قورئان خوینان، به راستی په رستراوی ئیوه یه کیکه، په روه ردگاری ناسمانه کان و زهوی و نه وه ی له نیوانیان دایه و په روه ردگاری

پینجهم - دانہ بران له کۆمه‌لی موسلمانان :

ئەوێ موسلمان له کهوتنه داوو تەلەئە شەیتانی بەدوور دەگری ئەوێه که له نیو موسلماناندا بژی و، چینیکی چاکەکار هەلبژیتری که بۆ حەقخوازی هان و یارمەتی بدەن و، له خراپەکاری بەرهەڵستی بکەن و بیگیڕنەو، خێرو چاکەئە وەبیر بێننەو، چونکه هیزیکی گەرە له یەکیوون و جەمبووندا هەیه، پیغمبەر ﷺ دەفەرموی: ((من اراد منكم بحوكة الجنة فليزِم الجماعة، فإن الشيطان مع الواحد وهو من الاثنين أبعد: هەر یەکیک له ئێوه ناوهراستی بههەشتی گەرەکه با پابه‌ندی کۆمه‌لی موسلمانان بێ، چونکه شەیتان له‌گەڵ یەکیک دایه‌و له‌دووان دوورتره)) رواه الترمذی وقال حديث حسن صحيح، ورجاله ثقات والحديث صحيح وله طرق.

لیژەدا مەبەست له کۆمه‌لیش کۆمه‌لی موسلمانان و پێشەواکه‌یانه، کۆمه‌لیش له ئیسلامدا هیچ به‌هایه‌کی نابێ ئەگەر به‌قورئان و سونەت پابه‌ندو پەيوه‌ست نه‌بوو، له‌ فەرمووده‌شدا هاتوو: ((ما من ثلاثة في قرية ولا بدو، لا تقام فيهم الصلاة، إلا استحوذ عليهم الشيطان، فعليكم بالجماعة، فإنما تأكل الذئب من الغنم القاصية: ئەگەر هەر سێکەس له گوندیک یا له بیابانیک دابن و قامەتی نوێژی جەماعەتیان تێدا نه‌کری، شەیتان به‌سه‌ریاندا زāl دەبێ، جا له کۆمه‌ل دامه‌بڕین، چونکه گورگ له‌ مەپی دابراو ده‌خوا)) اسنادە حسن، رواه ابو داود و النسائي وغيرهما.

هەر وه‌ها ئەبو داود له سونەنه‌که‌ی دا له‌ فەرموده‌یه‌کی موعاویه‌ی ئەبوسوفیان ده‌گیڕته‌وه، که هه‌ستاوه‌و گوته‌ی: پیغمبەری خوا ﷺ له‌ نیوماندا هه‌ستاو فەرموی: ((الا إن من قبلكم من اهل الكتاب افترقوا على ثنتين وسبعين ملة، وان هذه

الملة ستفرق على ثلاث وسبعين ملة، ثتان وسبعون في النار وواحدة في الجنة وهي الجماعة: ئەوانى پيش ئىيۈە لە ئەھلى كىتاب بەسەر ھەفتاۋ دوو كۆمەلەن دابەش بوون، ئەم ئوممەتەش بۆ ھەفتاۋ سى كۆمەل جودا دەبنەو، ھەفتاۋ دوويان بۆ ناگرەو يەككىيان دەچنە بەھەشت كە كۆمەلەن)) رواه ابو داود باسناد جيد.

شەشەم- ئاشكرا كردنى تەلەۋ پىلانەكانى شەيتان^۱:

پىۋىستە موسلمان رىچكە و شىۋازەكانى شەيتان بۆ گومراکردن بزانى و بۆ خەلكى ئاشكرا بكات، قورئانى پىرۋىزىش ئەمەى ئەنجام داو، پىغەمبەرى پىشەۋاش بە چاكتىن شىۋاز بەم ئەركە ھەستاو، قورئان ئەو شىۋازەى پى ناساندوين كە شەيتان ئادەمى پى خەلە تاندو، پىغەمبەرىش ﷺ بەھاۋەلانى دەگوت: شەيتان چۆن گوى بۆ ئاسمانى رادەگرى و جا بە گوى پىشەبىنىك يا جادوگەرىكى دا دەچرىپىنى و سەد درۋشى لەگەل تىكەل دەكات، بۆيە ئەوھى بۆ روون دەكردنەو تا بەمجۆرە كەسانە ھەلنەخەلەتەن، ھەروەھا بۆى ئاشكرا كردن شەيتان چۆن ۋەسۋەسەيان بۆ دەكاۋ لە كاتى نوپىرۋ پەرسىشەكانيان دەيانخاقلينى و، چۆن ھەول دەدا وايان تى بگەيەنى كە دەسنويزيان بەتال بوو، كەچى واش نەبى و، چۆن پىياۋ و ژنى لىك جودا دەكاتەو، چۆن ۋەسۋەسە بۆ مروف دەكاۋ پىنى دەلى كى فلانى ئەفراندوۋە كى فیسارى ئەفراندوۋە تا پىنى دەلى كى پەرۋەردگارتى ئافەرىدكردو،

^۱ ئەگەر ويستت لەوردو درشتى تەلەۋ داۋو پىلانەكانى شەيتان شارەزا بيت كە چۆن يىروباۋەرۋ پەرسىش و مامەلەكارى لەخەلكى پەردەپوش كىردوۋە كۆگەمەى بە جۈلەكەو دىيان و ناگرەپەرستان كىردو، پىۋىستە دوو كىتەبە ۋەخوينى: (تبليس ابليس - ابن الجوزي)، (اغاثة اللفان - ابن القيم)

ههفتهم: ناکۆکی له گهڵ شهیتان:

ههروهکو له پێشهوه باسمان کرد، شهیتان بهوینهی ئامۆزگاریکی مکوڤ لهسهر بهرژهوهندی مروّف دی و خۆی دهنوینێ، جا پێویسته مروّف پێچهوانه‌ی فهرمانه‌کانی بکا و پێی بلی: ئه‌گهر بۆیه‌کی ئامۆزگاربای، ده‌با ئامۆزگاری خۆت کردبا، چونکه تۆ خۆت خستۆته ئاگره‌وه‌و خۆت تووشی توڤه‌بوونی خودای بالاده‌ست کردوه، جا ئه‌وی ئامۆزگاری خۆی نه‌بی چون خه‌لکی ئامۆزگاری ده‌کا، حاریسی کوڤی قه‌یس ده‌لی: (ئه‌گهر شهیتان له نوێژدا هاته‌لات و گوته‌ی: تۆ ریا‌یی ده‌که‌ی، نوێژه‌که‌ت درێژترکه‌وه) (تلبیس ابلیس / ۲۸)، ئه‌مه‌ش تیگه‌یشتنیکی چاک بووه‌ له‌وه‌وه ره‌حمه‌تی لێبی،- هه‌روه‌ها ئه‌گهر زانیمان شتی که‌ له‌ خوو خه‌ده‌کانی شهیتانه‌و هه‌زی لێهه‌تی ده‌بی پێچه‌وانه‌ی بین و وه‌کو وی نه‌که‌ین، بۆ نمونه شهیتان به‌چه‌په‌ی ده‌خواو به‌چه‌په‌ ده‌خواته‌وه‌و به‌چه‌په‌ وه‌رده‌گرێ، بۆیه‌ بۆمه‌ ئه‌رکه‌ له‌گه‌لی ناکۆک بین و پێچه‌وانه‌ی بکه‌ین، پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: ((لیاکل احدکم بيمينه، ولیشرب بيمينه، ولیأخذ بيمينه، فإن الشيطان يأکل بشماله، ويشرب بشماله، ویعطی بشماله، ویأخذ بشماله: یا هه‌ریه‌کی که‌ ئێوه به‌ده‌ستی راست بخاو، به‌ده‌ستی راست بخواته‌وه، و به‌ده‌ستی راست وه‌رگرێ، چونکه شهیتان به‌ده‌ستی چه‌پ ده‌خواو، به‌ده‌ستی چه‌په‌ ده‌خواته‌وه‌و، به‌ده‌ستی چه‌پ ده‌به‌خشی و، به‌ده‌ستی چه‌پ وه‌رده‌گرێ)) رواه ابن ماجة باسناد صحیح (صحیح الجامع ۵/ ۸۱).

هه‌روه‌ها ئه‌گهر به‌پێوه‌ خواردمانه‌وه شهیتان له‌گه‌لمان به‌ژدار ده‌بی، بۆیه پێغه‌مبه‌ر ﷺ رینوینی کردوین تا به‌دانیه‌شتن بخۆینه‌وه.

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر ﷺ هانی داوین تا سه‌رخه‌وی نیه‌پۆیی بکه‌ین، چونکه شهیتانه‌کان ئه‌و سه‌رخه‌وه‌ ناشکینه‌ن که ده‌فه‌رموی: ((فیاو! فإن الشياطين لاتقبل: سه‌رخه‌وی پێش نیه‌پۆیی بکه‌ن، چونکه شهیتانه‌کان ئه‌و سه‌رخه‌وه‌ناشکینه‌ن))

رواه ابو نعیم فی الطب باسناد حسن (صحیح الجامع ۱۴۷/۴)، ھەروەك قورئانی پیرۆزیش لە دەستبلاوی ئاگاداری کردووینەو و دەستشپانی بە برایانی شەیتانەکان لە قەلەم داو، ئەمەش ھەر لەبەر ھەندییە کە شەیتانەکان ھەزەدەکان مالت بە فێرۆ بدەن و، بە ناریکی و نابەجی خەرجی کەن.

ھەروەھا ناوماڵ و نوین دانانی زۆرو ناپۆیستیش نیشانەی دەست بلاویە. پیغەمبەریش ﷺ دەفرموی: ((فراش للرجل، وفراش لامرأته، وفراش للضيف، والرابع للشيطان: نوینیک بۆ پیاوو، نوینیک بۆ ژنەکەیی، نوینیک بۆ میوان و چوارەمیش بۆ شەیتان)) رواه ابوداود والنسائي واحمد باسناد صحيح (صحیح الجامع ۸/۴).

جا ھەر لەو بۆنەو پێغەمبەر ﷺ فرمانی پێکردووین پیسی لەو پارووە بەکەینەو کە لە دەستمان بەردەبتهو، بۆ شەیتانی جی نەھێلین، ھەروەك دەفرموی: ((إن الشيطان يحضر احدكم عند كل شيء من شأنه حتى يحضره عند طعامه، فإذا سقطت اللقمة فليط ما كان بها من اذى، ثم ليأكلها ولا يدعها للشيطان، فإذا فرغ فليعلق اصابعه، فإنه لا يدري في أي طعامه البركة: له ھەموو کاروباریکدا شەیتان لەگەڵ ھەریەکیکتان ئامادە دەبێ، تەنانت لەکاتی نانخواردنیش، جا ئەگەر پارویەکی لە دەست بەربۆو، با چ پیسییەکی پیو نوسابوو دایمانی و پاشان بیخواو، بۆ شەیتانی لێنەگەپی، ئەگەر لە خواردنیش بۆو بایەنجەکانی بلیستەو، چونکە ئەو نازانی بەرەکەت لە کامە بری خواردنەکەیدا بوو)) رواه مسلم في صحيحه (صحیح الجامع ۷۵/۲).

چارەوێ و مانی شەیتانەکان:

گەرپن و چارەوێی پیشان حوشت و وڵاخ و کەر بوو، ئیستاش ترومبیل و شتی دیکە، کە بۆ سودی مرقان ھاتونەتە دی، جا ئەگەر خاوەنەکەیی ھەمووی نەگرتبوو، بەلای کەسانیکیشدا رەت بوو کە ئاتاج بوون بگۆزنەو ئەو

شوینه‌ی خاوه‌ن گه‌پینه‌که بوی ده‌چی، پیویسته رییان بدا به‌کاری بینن، ده‌نا ده‌بیته گه‌رینی شه‌یتانه‌کان، له‌فه‌رموده‌شدا هاتوو: ((تكون إبل للشياطين، وبيوت للشياطين، فاما إبل الشياطين، فقد رأيتها يخرج أحدكم بجنيات معه قد أسمنها فلا يعلو بعيراً منها، ويعر بأخيه قد انقطع به فلا يحمله، واما بيوت الشياطين فلم ارها: حوشر ههن هي شه‌یتانان و، خانو ههن هي شه‌یتانان، هرچی حوشری شه‌یتانانه، شه‌وا دیومن، یه‌کیک له‌ ئیوه حوشری دابه‌ستی دینیتته ده‌ری که قه‌له‌وی کردوون، نه‌خوی سواری هیچیان ده‌بی، نه‌ کاتیک به‌لای برابه‌کی بی‌باربه‌ر رت ده‌بی، هه‌لی ده‌گری، به‌لام مالانی شه‌یتانانم نه‌دیوه)) رواه ابو داود باسناد صحیح (راجع الاحادیث الصحیحة ۱/۱۴۸).

ره‌نگه له‌م فه‌رموده‌دا مه‌به‌ست به‌مالی شه‌یتانان شه‌م ترومییلانه بن که خاوه‌نیان لای پیداوستان رت ده‌بن و سواریان ناکه‌ن.

ئهو و لاخ و به‌رزانه‌ی که قومارو مه‌رجیان له‌سه‌ر ده‌گری و ده‌خرینه پیش‌پرکی، شه‌وانه‌ش به‌ چاره‌ویی شه‌یتانان ده‌ژمی‌درین، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: ((الْخَيْلُ ثَلَاثَةٌ فَرَسٌ لِلرَّحْمَنِ وَفَرَسٌ لِلْإِنْسَانِ وَفَرَسٌ لِلشَّيْطَانِ، فَأَمَّا فَرَسُ الرَّحْمَنِ فَالَّذِي يُرَبِّطُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَعَلْفُهُ وَرَوْتُهُ وَبَوْلُهُ فِي مِيزَانِهِ، وَأَمَّا فَرَسُ الشَّيْطَانِ فَالَّذِي يَقَامَرُ أَوْ يُرَاهِنُ عَلَيْهِ، وَأَمَّا فَرَسُ الْإِنْسَانِ فَالْفَرَسُ يَرْبِطُهَا الْإِنْسَانُ يَلْتَمِسُ بَطْنَهَا فَهِيَ تَسْتُرُ مِنَ الْفَقْرِ: و لاخ سی‌ جوړن، ماینیکیان بو‌ خودای میهره‌بانه، ماینیکیان بو‌ شه‌یتانه، ماینیکیان بو‌ ئینسانه، هرچی شه‌وانه‌یه که بو‌ خودای میهره‌بانه، شه‌ویانه که له‌ پیناو خوادا جله‌و ده‌گری، جا ئالیک و پاشه‌پوک و میزه‌که‌ی ده‌چیتته ته‌رازوه‌که‌ی، هرچی ماینی شه‌یتانه، شه‌ویه که قومارو پیش‌پرکی‌ی پیده‌گری، ماینی مرو‌قیش شه‌ویه که مرو‌ف دایده‌به‌ستی و چاوی له‌زگ وزایه‌تی، که له‌ هه‌ژاری دایده‌پوشتی)) رواه احمد باسناد صحیح (صحیح الجامع ۳/۱۳۷).

بلەزى لە شەيتانە :

يەككە لەو سىفەتەنەى شەيتان خوشى دەوى خىرايى و لەزکردنە، چونكە گەلەك جار مروۆقى پى دەكەوئە هەلەن، پيغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ((التأني من الرحمن والعجلة من الشيطان: لەسەرەخۆى لە خوداى ميهربانەو، لەزکردن و پەلەپەلەش لە شەيتانە)) رواه البيهقي في شعب الإيمان باسناد حسن (صحيح الجامع ٥٧/٣)، جا دەبى پيچەوانەى شەيتان بين و شوئىنكەوتەى ئەوە بين كە خودا رازى دەكا، بۆيەشە پيغەمبەر ﷺ بەيەككە لە هاوێلانى دەفەرمو: ((ان فيك خصلتين يحبهما الله ورسوله: الحلم والانابة: تۆ دوو رەفتارت هەن خوداو پيغەمبەرەكەى خوشيان دەوين: هيمنى و لەسەرەخۆي)).

باويشك:

ئەوى لە مروۆف دايەو شەيتان حەزى ئى دەكا باويشكە، بۆيە پيغەمبەر ﷺ فەرمانى پى داوين چەندى پيمان دەكرى قوتى دەينەو، وەك دەفەرموى: ((التأوب من الشيطان، فإذا تائب أحدكم فليرده ما استطاع، فإن أحدكم إذا قال: هـ، ضحك منه الشيطان: باويشك لە شەيتانەو، ئەگەر يەككەتان باويشكى هات، تاپيى دەكرى با بيگيرتەو، چونكە ئەگەر يەككەتان گوتى: ها، شەيتان پيى پيئەكەنى)) متفق عليه.

ئەمەش چونكە باويشك نيشانەى تەمبەلە، شەيتانيش زۆر كەيفى بە تەووزەلى و دەستساردى مروۆف دى، چونكە بە هەندى لەو كارو هەولانەى كەم دەبەتەو كە بۆ لاى پەرەردگارى بەرزى دەكاتەو.

هه‌شتمه- ژيوانی و لیږد نځوازی:

هه‌روه‌ها به‌نده ده‌توانی روو به‌پووی ته‌له‌که‌کانی شه‌یتان بېته‌وه به‌هوی
خیرا که‌پانه‌وه ژيوانی بو خودا هر چند جاری شه‌یتان بیخه‌له‌تینی، دیاره
ئه‌وه‌ش دابی به‌نده چا که‌کاره‌کانی خودایه، خوی به‌رز ده‌فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ
أَتَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ﴾ به‌پاستی پاریزکاران،
کاتیک وه‌سوه‌سه‌یه‌کی شه‌یتانیان ده‌گاتی، ده‌که‌ونه یادی خوداو چاویان
ده‌کریتته‌وه بینا ده‌بن ﴿سورة الأعراف/ ۲۰۱﴾.

جاوشه‌ی (طائف) به‌گونه‌کردن لی‌کدراوه‌ته‌وه، (تذکروا) واته یادی سزاو
پاداشتی خودایان کرد، جا که‌پانه‌وه ژيوان بوونه‌وه خویان په‌نادا به‌خوداو
هر زوو بولای که‌پانه‌وه، (فإذا هم مبصرون) واته: پاشان راستال بوون و رابون
له‌وه‌ی تینی که‌وتبوون، ئه‌مه‌ش واده‌که‌یه‌نی که‌ شه‌یتان وا له‌ مروف ده‌کا
کویرو نابینا بی‌و راستی ره‌وای له‌بر چاوان ون بی‌و نه‌یانبینی، کاتیک به
شک و گومانان دلانیان داده‌پوشی.

پیغه‌مبه‌ریش ﷺ هه‌والی پی‌داین که‌ شه‌یتان به‌ په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن
ده‌سه‌لاتی گوت: ((وعزتك يا رب لا ابرح اغوي عبادك ما دامت ارواحهم في
اجسادهم، فقال الرب: وعزتي وجلالي لا ازال اغفر لهم ما استغفروني: په‌روه‌دگارم،
سویند به‌ ده‌سه‌لات و به‌رزی تو، هر خه‌ریکی گومراکردن و فریودانی
به‌نده‌کانت ده‌بم تا گیانیان له‌جه‌سته‌دا مابی، په‌روه‌ده‌گاریش فهرموی:
سویند به‌ده‌سه‌لات و شکوی خوم تا داوای لی‌خوشبوونم لی‌بکه‌ن لی‌یان خوش
ده‌بم)) رواه احمد في مسنده والحاكم في مستدرکه (صحيح الجامع ۷۲/۲).

ئەمە باری بەندەکانی خودایە، کە زوو ژێوان دەبنەووە دەگەڕێنەووە بۆ لای
خودا، لەمەشدا ئادەمی باوکیان بەپێشەنگ گرتووە، کاتێک کە لە دارەکە
خوارد، هەندیک وشە لە پەرەردگاریەووە بۆ هات، تا خودا لێی خوش بوو،
ئادەم و هاوسەرەکە ی روویان لەخودا کردو گوتیان: ﴿ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ
تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝ نە ی پەرەردگاری ئێمە ستەممان لە
خۆمان کرد، جا ئەگەر نەمانبەخشی و رحەممان پێنەکە ی لە زیانباران دەبین ﴾
(سورة الاعراف/۲۳).

هەرچی دۆستانی شەیتانیشتن، خودای بەرز دەربارەیان دەفەرموی:
﴿ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْعَيِّ ثُمَّ لَا يَقْصِرُونَ ۝ شەیتانەکانی باریان ئەو
بێڕوایانە بەرو گومپایی پەلکێش دەکەن و لە دواییشدا کۆتایی ناکەن ﴾
(سورة الاعراف/۲۰۲).

لێرەدا مەبەستیش بەبرایەکانیان؛ باریانی شەیتانە لە مەرووف هەروە
دەفەرموی: ﴿ إِنَّ الْمُبْذَرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ ۝ دەست شەڕ زیادەپەوان باری
شەیتانەکانن ﴾ (سورة الاسراء/۲۷).

دیارە ئەوانەش شوێنکەوتە ی شەیتانان و، گویان بۆ رادەگەرن و،
فەرمانیان قبول دەکەن و، ئەوانە ی بەپازاندنەووە شیرین و جوان کردنی تاوان
و گوناھان لە گومپایی درێژدادریان پی دەکەن و، لە هەندیش بێزارو ماندی
نابن، هەروە دەفەرموی: ﴿ أَلَمْ تَرَى أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تُوْرُّهُمْ أَرَاءَ ۝
ئەدی نەتدیت کە ئێمە شەیتانەکانمان ناردە سەر کافران تا بیانقاوێننەووە
رایان تەلەکێنن ﴾ (سورة مريم/۸۳).

نۆپەم: لا بردنی ئەو تەمومژانەى شەیتانیان پێدا دێتە ناو ناخەو:ە

لە شۆینی گومان و ویچوونان رامەووەستە، ئەگەر ئەوێش رووی دا، باری خۆت بۆ موسلمانان روون بکەو، تا ماو بە شەیتان نەدەى وەسووسە لە سینەى موسلمانان بکا، لەمەشدا چاو لە پیڤەمبەرى خوا ﷺ بکە، بوخارى و موسليم لە صەحیحەکانیاندا لە صەفیهى کچی حویهى خیزانى پیڤەمبەر ﷺ دەگیرنەو، دەلى: (پیڤەمبەرى خودا ﷺ گۆشەنشین بوو، منیش شەویك هاتمە لای و قسەم لەگەلى کرد، پاشان هەستام بگەریمەو، ئەویش هەستا رەوانم کاو بۆ مالهەم بگەرینتەو، ئەو کاتەش مالى لە خانوى ئوسامەى کورپى زەید بوو، دووپیاو لە پشتیوانان بەویدا تیپەرىن، کە پیڤەمبەریان ﷺ دیت پەلەیان کرد، جا پیڤەمبەر ﷺ فەرموى: ((على رسلکما انما صفة بنت حبی: لەسەرەخۆ بن ئەمە صەفیهى کچی حویهیه))، گوتیان: سبحان الله ئەى پیڤەمبەرى خودا!! فەرموى: ((ان الشیطان یجری من ابن آدم مجرى الدم، وانی خشیت ان یقذف فی قلوبکما شراً او قال شیئاً: شەیتان لە ئادەمیدا بەرپەرەوى خۆیندا دەپوا، جا ترسام لەوێ شتیکی خراپتان بخاتە دل)).

خەتابی دەلى: (ئەو زانستەى لەو فەرمودەیه دەفامریتەو ئەوێه کە وا خوشخوازترە مەرووف لە شۆینگەى گومانان ناگادار بى، لە هەموو شتیکی خراپ کە بەخەیاڵ و گوماناندا بى، بەدلاندا رەت بى، هەر وەها بە خۆدەرباز کردن لە گومانان لەدەست خەلکیش سەلامەت بى).

هەر لەم بارەیهو لە شافعی پیشەوا ﷺ دەگیرنەو کە گوتى: (پیڤەمبەر ﷺ ترسی ئەوێ هەبوو کە شتیکیان بکەوێتە دلى و کافر بن، جا وەك میهرەبانیهك

بۆ ئەوان پىي گوتىن، نەك بۆ خۆي (تلبیس ابلیس / ۴۶)، ھەرودھا خودا رىئوئىنى كردين بۆ قسە جوانى و گفتم شىرىنى لەتەك كەسانى دىكەدا، تا شەيتان نەكەوئە بەينى ئىمە و براكانمان و دژاتى و كىشە و رقمان لەنيواندا نەنئەتەو، ھەرودە دەفەرمى: ﴿ قُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ: وَهُوَ بِبَيْنِهِمْ كَانَمُ بَلَى: قَسِيهَكَ بَكَمَنْ كە باشترىنى قسان بى بەراستى شەيتان بەھۆى قسەى ناشىرىن، ئاژاوەيان لە نيواندا سازدەدا ﴾ (سورة الأعراف / ۵۳).

بەلام ئەم مەسەلەيە لە لای خەلكانىك سووك و سانا بوو و دەبينى قسەى ناديارو بەگومان دەكەن كە بە زۆر رووان لىك بدريئەو و رووى خراپيش ھەلبگرى، ھى واش ھەيە قسەى ناخوش بەبراكەى دەلىيان بە ناو و ناتۆرەى وا ناوژەدى دەكا كە كابرا دەيانبوغزىنى و پىي ناخوشە، جا ئەمە دەبىتە دەروازەيەك شەيتانى پىدا دىتە ژوورى و لىكيان جوايەز دەكاتەو و دژاتيان لەنيوان دەخاتەو لە باتى رىكى و كۆكى و تەبايى.

چارەى پەرکەم

لە پيشتدا باسماڻ لەوھى کرد رەنگە شەيتان مړوڤ بېيکى کە لەنيو خۆمان دەليين؛ خووى گرتووه، يان لەمەچيتر دەستييان ئى وەشان دووه، ليږەشدا دەکوښين ھۆکار و چارەسەرى پەرکەم بخەينه روو.

ھۆيەکانى پەرکەم:

ئيبني تەيمىيە لە (المجموع ٣٩/١٩) دا روونى کردۆتەوہ: (کە رەنگە لەبەر ئارەزوو عەشق و ھەوەس و دلتیچوون، جنۆکە مړوڤ تووشى پەرکەم بکا، ھەر وەک لە مړوڤ ھوہ بۆ مړوڤ روودەدا...) زۆربەى جاريش لەبەر تۆلەو رقە، بۆ نمونە ھەندىک مړوڤ ئازاريان دەدەن، يا وا تى دەگەن بە ئەنقەست ئازاريان دەدەن، جا يا ميزيان پى دا دەگەن، يان ئاوى گەرميان بەسەردا دەپيژن، ياخود ھەندىکيان ئى دەکوژن، ھەر چەندە مړوڤ ئەوہ نازانن و لىي بى ناگان، جنۆکەش نەزان و ستەمكارى تىدايە، بۆيە بەزيتەر لەوھى شايانە تۆلەى ئى دەگەن ھوہ سزاي دەدەن، واش دەبى ھەر لە خراپى خويان و بۆکات بەسەربردن و رابواردن مړوڤ ئازار دەدەن.

ئەرگى ئيمە لە بەرامبەر ئەوان:

باسماڻ کرد کە جنۆکە بەندەى فەرمان پيکروان و پەرستشيان بە شەريعت جيبەجى دەگەن، جا ئەگەر موسلمانىک توانى بيان دويىنى ھەر وەکو لەگەل ئەوان جنۆکان روودەدا کە مړوڤ تووشى پەرکەم دەگەن، دەبى بەم کارە ھەلسى.

جا ئەگەر جنۆكەكە لەبەر ھۆی یەكەم كە دلتیچوون و ئارەزوو، مرقۇى تووشى پەركەم كرد، ئەو بەدكارىيە كە خودا لە مرقۇف و لە جنانى حەرام كردوو، ھەرچەندە بەرەزامەندى لایەنى دووھمیش بى، چ جاي ئەوھى كە بەزۆر بى، ئەو جەورو بەدكارىيە، جا بەم شیوھىە جنۆكەكە دەوینى و پىى دەلین ئەمە كارىكى خراپ و حەرامە و ستمەكارىيە، تا بیانو یان لەسەر دروست كەن و، بزائن كە بە حوكمى خودا و پیغەمبەرەكەى حوكمیان دەكا كە خودا بۆ مرقۇف و جنۆكەكانى ناردوو، ئەگەر لەجۆرى دو ھمیش بو، كە ھەندىك مرقۇف ئازاریان دابوون، ئەگەر خەلكەكە نەیانزانیبو، بە جنۆكەكان دەگوترى ئەو مرقۇفانە نەیانزانیوو، ئەوھى بە ئەنقەستیش ئازار نەگەيەنى شیواوى سزادان نیە، ئەگەر كایرا لەنیو مال و مولكى خووشى كردهوھەكەى ئەنجام دابى، پىیان دەلین مولكى خویشەتى چى دروستە دەتوانى تىیدا بىكات وە نیوھش بۆتان نیە بەبى مۆلەت لەمولكى مرقۇفا بمیننەو، بەلكو جیگەو شوینى نیوھ ئەوان شوینانە كە مرقۇى تىیدا نیشتەجى نیە وەك كاولگەو چۆلەوانیان..

ھەروھە ئیبنى تەیمیە لە (مجموع الفتاوى ٤٢/١٩) دا دەلى: (مەبەستیش ئەوھىە ئەگەر جنۆكە دەستدریژیان كرده سەر مرقۇف حوكمى خودا و پیغەمبەرى خودایان پى رادەگەيەنرى و، بیانوو بەلگەیان لەسەر دروست دەكرى و بەچاكە فەرمانیان پى دەكرى و، لەخراپە بەرھەلستی دەكرن، ھەروھەكە لەگەل مرقۇفا دەكرى، چونكە خودا دەفەرموى: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ وە ئیمە ھیچ كۆمەلێك ئەشكەنجە نادەین تا پیشتر پیغەمبەریکیان بۆ دەنیرین ﴿سورة الاسراء/١٥﴾، ھەروھە دەفەرموى: ﴿يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ أَلَمْ

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ مِنْكُمْ يَقْصُورَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنْذِرُوكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا: هُوَ گەلی جنۆکه و مَرُوف، ئایا پیغه مبه رانیك له خۆتان نه هاتنه لاتان كه نیشانهی منتان بۆ بَلِّین و ئیوه له مَرُوفه بترسیئن؟ ﴿ (سورة الأنعام/ ۱۳۰).

ناکردن له گوشتنی ماری مالان:

ئیبنی تهیمیه دهلی: (بۆیه پیغه مبه ر ﴿ به رهه لستی له گوشتنی ماری مالان کردووه، تا سی جار ان مۆلت دهدی، پیشتیش دهقه گانی ئەم بابەتەمان هیناوتەوه، ئیبنی تهیمیه ییش هەمان ئەو دهقانهی هاوردوه، پاشان هۆی نه وهی روون کردۆته وه كه بۆچی به رهه لستی له گوشتنی جنۆکهی مالان کراوه و گوتویه نی: (له بهر نه وهیه كه گوشتنی جنۆکه به ناره وادروست نیه، ههروهكو مَرُوف گوشتنیش به ناره وادروست نیه، ستهم و زۆریش به هه رباریک بی هه ر حه رامه، كه سیك بۆی هه لال نیه ستهم له یه کیکی دیکه بکا هه ر چه نده کافیش بی، به لکو خودای به رز دهقه رموی: ﴿ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓی اَلَّا تُعَدِلُوْا اَعْدِلُوْا هُوَ اَقْرَبُ لِلْقَوٰی: دوژمنداری له گه ل کۆمه ل و هۆزیک واتان لینه کا دادگه ر نه بن، دادگه ربین له خۆپاریزی و ته قوا نیزیکتره ﴿ (سورة المائدة/ ۸).

جا رهنگه ماری مالان له جنۆکان بن بۆیه سی جار ان مۆلت دهدین، ئەگه ر رۆیشت ئەگه ر نا ده کوژری، جا ئەگه ر به راستی مار بووبی ئەو کوژرا، ئەگه ر جنۆکه ش بی ئەوه له سه ر دژایه تی و خۆ به مَرُوف پیشاندان به وینهی مارو ترساندنیا ن رکه ی گرتووه، جا بۆ به رهنگار بوونه وهی ده ستریز بکا یا ن بۆ لا بردنی زیانه کانیان ناساییه ئەگه ر به گوشتنیش بی، به لām به ناره وادروست نیه.

لیدان و جۆنیدان به جنۆکان:

ئیبینی تهیمیه باس دهکا که ئهرکی بپرواداره برا زۆرلیکراوهکهی سهرخا،
ئهو فیدارهش زۆرلیکراوه، بهلام سهرخستن دادگهراوه دهبی، ههروهکو خودا
فهرمانی داوه، بهلام ئهگهر جنۆکهکه بهفهрман و بهرههستی و روون کردنهوه
وازی نههیناو ئهگهراوه، دروسته روشکین بکری و جۆینی پی بدری و
گه فوگوبی ئی بکری و نهفرهتی ئی بکری، ههروهکو پیغهمبهر ﷺ بهرامبه
شهیتان کردی که تۆیهله گرهکهی هینا بوو تا به رووی پیغهمبهری ﷺ دادا، جا
پیغهمبهر ﷺ فرموی: ((اعوذ بالله منك، العنک بلعنة الله ثلاثاً: خۆم به خوا لهتۆ
پهنا دهگرم، سی جارانیش فرموی: به نهفرهتی خودا نهفرهتت ئی دهکم)).

ههروهها باسی ئهوهی کردووه، رهنگه بۆ چاگردنهوهی پهркеمدارو
دهرکردنی جنۆکهکهی پیویست به لیدان بکات، جا زۆر زۆری تی ههلهدری و
لیدانهکesh بهر جنۆکهکه دهکهوی و پهркеمدارهکه ههستی پی ناکا، تهنانهت
که پهркеمدارهکه وه ئاگادی دهلی ههستم به هیچ نهکردووه، ههروهها کار له
جهستهشی ناکا، وا بووه بهگۆپالیکێ ئهستور سی صهه یا چارصهه جار یان
زیتر له پنیهکانی پهркеمداریک دراوه، که ئهگهر بهر مروهکه کهوتبا
دهیکوشت، بهلام به جنۆکهکه دهکهوی و ههر ئهویش هاوارو نالهیهتی و، زۆر
قسهش به ئامادهبووهکان دهلی، ئیبینی تهیمیهش باس دهکا که ئهم کارهی
کردووه گهلهک جارن به ئامادهبوونی خهلیکی زۆر تاقی کردۆتهوه.

كۆمهكخوازتن دژی جنۆكان به يادی خوداو خویندنهوهی قورئان :

چاکترین یارمهتی و کۆمهک دژی ئەو جنۆکهی مڕۆف تووشی پەرکهەم کات
یادی خوداو قورئان خویندنه، له هه‌مووی مه‌زنتريش خویندنی
ئایه‌تولکورسیه، ((فان من قراها لن یزال علیه من الله حافظ، ولا یقر به شیطان حتی
یصبح: هه‌رکەس بیخوینێ، تا به‌یانی ئی دادی خودا پارێزه‌ریکی بۆ داده‌نی و
شه‌یتان لێی نزیک نابته‌وه)) (کما صح الحديث بذلك وهو في صحيح البخاری).

ئیبنی ته‌یمیه له (مجموع الفتاوی ٥٥/١٩) دا ده‌لی: (له‌گه‌ل هه‌ندیش
خه‌لکانیکی یه‌کجار زۆری له ژماره نه‌هاتوو، خویندنی ئایه‌تولکورسییان
ئه‌زموناندوه که کاریگه‌ره بۆ وه‌ده‌رنانی شه‌یتانان و به‌تال کردنی حالیان، که
له‌به‌ر زۆری و به‌هیزی ریک ناخرین، کاریگه‌ریه‌کی مه‌زنی هیه له ده‌رکردنی
شه‌یتانان له ده‌روون و ناخی مڕۆف و له مڕۆفی پەرکه‌مدارو له‌لای ئه‌وانه‌ش
که شه‌یتانه‌کان یاریده‌یان ده‌ده‌ن، وه‌کو خه‌لکی زۆردارو توپه‌و هه‌وه‌سباز و
گوینده‌و، ئه‌وانه‌ی گوێ بۆ فیه‌و چه‌پله‌ راده‌گرن، ئه‌گه‌ر به راستگویی به
سه‌ریاندا بخوینری شه‌یتانه‌کان ده‌رده‌کاو، ئه‌وان شتان به‌تال و پوچ ده‌کاته‌وه
که شه‌یتان ده‌یه‌ینته به‌ر چاوان و، ئەو موکاشه‌فه‌و هه‌لسوکه‌وته شه‌یتانیانه‌ش
ده‌پوکی‌ننه‌وه که براکانی شه‌یتانه‌کان هه‌یانه، چونکه شه‌یتانه‌کان وایان
ده‌خسته دل دۆسته‌کانی خو‌یان که خه‌لکی نه‌زان به که‌رامه‌تی دۆسته
پارێزکاره‌کانی خودایان تی بگا، له کاتی‌کدا که وه‌به‌ردا کردنیکی شه‌یتانه‌کانه
بۆ دۆسته‌کانی خو‌یان که خودا غه‌زه‌بی ئی گرتوون و گومراو سه‌رگه‌ردانی‌شن).

دەرکردنی جنوکه له جهستهی فیدار له لایهن پیغه مبهروه ﷺ:

پیغه مبهر ﷺ زیتر له جاریک نه مهی کردوه، له سونه نی نه بوداودو موسندهی نه حمه دی پیشه و له نوم نیبانی کچی نه لوازی کوپی زاریعی کوپی عامیری عهبدی هاتوه، له باوکیه وه، که زاریعی باپیری به خوئی و کوپینکی - یا کوپه خوشکیکی - شیتی چوه لای پیغه مبهر ﷺ، جا دهلی باپیرم گوتی: که گیشتنه لای پیغه مبهر ﷺ پیم گوت: کوپیکم - یا کوپه خوشکیکم - له گه له که شیتته، هیناومه بولای تو تا بوی له خودا بپارپیتته وه، فهرموی ((اثنی به: بومی بینه))، دهلی: له گه ل کارواندا بوو، داموه شانداو، جل و بهرگی سه فهرم لیی دامالیو، دوو پارچه جلی جوانم کرده بهریو، دهستیم گرت تا گه یاندمه لای پیغه مبهر ﷺ، فهرموی: ((أدنه منی، اجعل ظهري لما یلین: لیمی نزیك بکه وه و پشتی له من که))، نه و جا جل و بهرگی خوئی کو کرده وه، پیی له پشتی دهدا هه تا سپیاتی بن ههنگلی دهرکهوت، دهشیفه رمو: ((اخرج عدوا لله، اخرج عدوا لله: برؤ دهری دوزمنی خوا))، تا شیتته که وای لیها ت به چاوی ساغان سهیری دهرکردو تیپرامانی یه که می نه ما بوو، نه و جا پیغه مبهر ﷺ له پیشه خوئی دایناو، داوای ناوی کردو رووی پی سرپه وه دوعای بو کرد، جا پاش دوعاکه ی پیغه مبهری خوا ﷺ له شانده که مان که سینکی له و چاکتر نه بوو.

دیسان هر له موسنده ددا هاتوه له یه علی کوپی موپره دهلی: سی شتم له پیغه مبهر ﷺ دیت پیشه من که س نه یدیتبوو، له پاش منیش که س نایبینی، له گه ل پیغه مبهردا بو سه فهریک دهرچووین له به شیک ریگه که به لای ئافره تیکدا رت بووین که دانیشتبوو کوپیزگه یه کی خوئی له گه ل بوو، جا گوتی نه ی پیغه مبهری خوا: نه م کوپیزگه یه تووشی به لایه ک هاتوه و ئیمه شی تووش کردوه، نازانم روژی چهند جاران دهیگری، فهرموی: ((ناولینیه: بیده به من))، ئافره ته که ش منداله که ی بهرز کرده وه، پیغه مبهر خستیه نیوان خوئی و

پیشەوہی زینی چارہویکھی. ئەوجا دەمی مندالەکھی بەش کردوہ، سێ جاران فوری تی کردو فەرموی: ((بسم الله، انا عبدالله، احسأ عدوالله: به ناوی خودا، من بەندەیی خوا، زەبۆن بە ھەیی دوژمنی خوا)). جا مندالەکھی دایەوہ دەست ئافرەتەکەو فەرموی: ((القينا في الرجعة في هذا المكان، فاخبرينا ما فعل: لەگەرانیوەمان لەھەمان ئەم شوینەدا بمانبینەوہ، پێمان بۆی چی کردوہ)).

دەلی: جا ئیمە رویشتین لەگەرانیوەمان دیتمان وا ژنەکە لە ھەمان جێی جارانیو سێ کاوپی پێی، پیغەمبەر ﷺ فەرموی: ((ما فعل صيك؟: کوریزگەکەت چی کردوہ؟)) گوتی: سویند بەوہی تۆی بە حەق ناردوہ، تا ئیستا ھەستمان نەکردوہ ھیچ شتیکی ئی بۆ، جا ئەم رانەمەرە لەگەڵە خۆت ببە، فەرموی: ((انزل خذ منها واحدة ورد البقية: دابەزە یەکیکیانی ئی بگێرەوہ و ئەوانی دیکە بگەرێنەوہ)).

جا پیغەمبەر ﷺ جنۆکەکھی بەفەرمان و روشکندن و نەفرەت وەدەرنا، بەلام ئەمە بەتەنێ بەس نیە، بەلکو ھیزی باوەرو جیگیری ئاوەرو پتەوی پێوەندی بەخودا کاریگەرێکی زۆری ھەیە، ئەم رووداوەش بەلگەیە:

نیمام ئەحمەد فەرمانی دەرچوون دەداتە جنۆکەیک و ئەویش وەلامی دەداتەوہ:

دەگێرنەوہ کە نیمام ئەحمەد لە مزگەوتەکھی دانیشتبوو، ھاوہێکی خۆی لەلای مۆتەوہکیلی خەلیفەوہ ھاتە لای، پێی گوت: کەنیزەکیک لەمالی ئەمیری ئیمانداران ھەیە تووشی فێ بووہ، ئەویش بۆلای تۆی ناردوم، تا دوای چابوونەوہی لەخودا بۆ بکھی، جا نیمام ئەحمەد جوتە قاپقاپێکی دارینی دایەو گوتی: بچۆ مالی ئەمیری ئیمانداران و، لەلای سەری کەنیزەکە دانیشەو بە جنۆکەکە بۆی: ئەحمەد پێت دەلی: کامەت پێی خوشترە: لەم کەنیزەکە بچێە دەری، یان بەو قاپقاپە ھەفتا شاپت تی ھەلدری؟

کابرا به خۆو به نه نه له که وه چوو له لای که نه که وه، له لای سه ری دانیشته و نه حمه دی پیشه وای چو گوتبوو، وای گوت.

خیوه که له سه ر زاری که نه که وه ناخاوت و گوتی:

گوپرایه لیمان بو نه حمه د، نه گه ر فه رمانمان پی بکا له عیراق ده رچین، ده رده چین، نه وه فه رمانبه ردارای خودایه، نه وی فه رمانبه ردارای خودا بی، هه موو شتی که فه رمانبه ردارای ده بی.

نه و جا له که نه که وه هاته ده ری و، نه ویش هاته وه سه رخۆو خودا مندالیشی پی به خشی.

جا که ئیمام نه حمه د کوچی دواپی کرد، خیوه که بو که نه که وه گه پرایه وه، خه لیفه یه کی که له هاوه لانی ئیمامی بانگ کرد، نه ویش هات و جوتنه نه له که ی له لا بوو، به خیوه که ی گوت، وهره ده ری ده نا به و نه له ی لیته ده ده م.

خیوه که گوتی: نه به گویت ده که م و نه دیمه ده ری، هه رچی نه حمه دی کوپی هه نهل بوو، فه رمانبه ردارای خودا بوو، بویه فه رمانمان پی کرابوو گوپرایه لانی بین.

نه و باره ی ده بی چاره سازی تیداپی:

پیویسته چاره ساز باوه رو متمانیه کی پته وو به هیزی به خودا هه بی، دلنیاپی له کاریگه ری زیکرو قورئان خویندن، هه رچهند باوه رو پشت به ستانی به خودا به هیزی نه وه نده کاریگه ری و شوینه واری به هیز ده بی.

جا رهنگه له جنۆکه که به هیزتر بی و وه ده ری نی، یا جنۆکه که له وه به هیزتر بی و نه چته ده ری، واش ریده که وی نه و که سی جنه که ده رده کا لاوازی و، جنۆکه که ش به نه نه که ست نازاری بدا، بویه پیویسته زور له خودا بپا پیته وه و

کۆمه‌کخوازی لیبکا دژی جنۆکان و، زۆریش قورئان بخوینی، به تایبه‌تی
نایه‌تولکوری.

نوشته:

ئیبنی تهیمیه ره‌حه‌تی خوای لی بی له (مجموع الفتاوی ۲۴/۲۲۷) دا ده‌لی:
(هەرچی چاره‌کردنی په‌رکه‌مداریشه به‌نوشته‌و دوعا‌خویندن دوو روی هه‌یه:

ئه‌گه‌ر ئه‌و نوشتانه مانایان دیار بوو، له ئاینی ئیسلامیشدا دروست بوو
پیاو بیانلی، وه‌کو پارانه‌وه له‌خوداو، یادکردنی و، ئاخاوتن له‌گه‌ل
نافه‌ریده‌کانی وشتی له‌م بابته، دروسته به‌سه‌ر فی‌داردا بخویندري و بۆی
هه‌لواسری، به‌ سه‌حیحیش له پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ هاتوه: ((إِنَّ أذنَ فِي الرقي ما لم
تكن شركاً: موله‌تی نوشته‌کردنی داوه ئه‌گه‌ر شیرکی تیدانه‌بی)) كما صح الحديث
بذلك وهو في صحيح البخاری).

وه ده‌فه‌رموی: ((من استطاع منكم أن ينفع أخاه فلي‌فعل: هه‌ریه‌کیك له ئیوه
توانی سوود به‌ براکه‌ی بگه‌یه‌نی با بیكا)) كما صح الحديث بذلك وهو في صحيح البخاری).

به‌لام ئه‌گه‌ر وشه‌و واژه‌ی حه‌رامی تیدا بوو، بۆ نمونه شیرکیان تیدا بوو یا
مانای دیار نه‌بوو، مانای کوفریشی هه‌لده‌گرت، که‌سیك بۆی نیه بیکاته نوشته
یا دوعای پی بنوسی، یا به‌ختی پی بگرتته‌وه، هه‌ر چه‌نده به‌هوی ئه‌مه
جنۆکه‌که واز له فی‌داره‌که‌ش بی‌نی، چونکه هه‌ر شتیکی خوداو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی
حهرامیان کردبی، بی‌گومان زیانی له سوود پتره...

له شوینیکی دیکه‌شدا له (مجموع الفتاوی ۱۹/۴۶) ده‌لی: ئه‌وانه‌ی به‌نتکه‌و
نوشته‌ی شیرکی هه‌لده‌واسن، که‌لیك جار له‌ده‌رکردنی جنۆکه‌که ده‌سته‌وسان
ده‌بن و، زۆر جاریش جنۆکه گالته‌یان پی ده‌که‌ن که داویان لی ده‌کات ئه‌و

جنۆكەيە بكوژن يا دەزىندانىي باوين كە مروّف تووشى فىّ دەكا، جا وای به خەيالدا دىنن كە كوشتويانە يا زىندانىان كردوو، ئەمەش ھەموو ھەر بە درۆو ئەندىشە.

رازىكردنى جنۆكە:

خەلگانىك ھەن ھەول دەدەن ئەو جنۆكەيە رازى كەن كە مروّفىك تووشى پەركەم دەكا، بەوھى كە سەرپرېنى بۆ بکەن، ئەمەش شىركىكە خوداو پىغەمبەرەكەى حەراميان كردوو، دەشگىرنەوھ كە پىغەمبەر نەھى لە شتى سەرپراو بۆ جنۆكان كردوو.

رەنگە كەسانىكىش بلىن ئەوھ دەكەويّتە بەر چارەكردن بەحەرام، ئەمەش ھەلەيەكى زەق و گەورەيە، راستىكەى ئەوھيە كە خودا چابونەوھو دەرمانى لە شتى حەرام دانەوھ، ئەگەر بشگوترى دەرمانكردن بەشتى حەرامى وەكو مردارو مەى دروستە، دروست نىە ئەمە بكريّتە بەلگە بۆ سەرپرېن بۆ جنۆكە، چونكە تىمارو چارەكردن بەحەرامان، كيشەى ھەندىك لە زانايانى لەسەرە، كەچى تىمار كردن بە شىرك و كوفر چ گومان و جىاراپىيەك لەنيو زاناياندا نىە لەسەر. ھەرام كردنى و بەيەكدەنگى دروست نىە چارەسەرى پى بکرى.

راستی مملانی نیوان شهیتان و مروّث

له کوّتایی ئه م بهنده دا چه زده کهم بهندیکی گرنه له قسه ی ئیبنی قهیم بهینه وه که راستی و سروشتی مملانیکی وینه کیشاوه، پوخته ی قسه کانی ئیبنی قهیم له (الوابل الصیب / ۲۱) دا دهلی: (خودا مروّثی له نیو نافه ریده کانی خو ی هه لَبژاردوه، جا ریژی لیناوه و بژاردویه تی و، کردویه تی به کوگی بپروا و ته وحیدو دلپراستی و خوشویستن و تکاو، به ئاره زوو توپه یی و بی ناگایی تاقی کردو ته وه، ههروه ها به دوژمنیکی ئه زموناندوه که هیچ تووشی دهست و دلساردی نابێ).

پاشان له دهقی قسه کانی ئیبنی قهیمدا هاتوه: شهیتان له و ده رگانه وه بۆی ده چی که له دهروون و سروشتی دا هه ن، جا دهروونی له گه ل لار ده بیته وه، چونکه چی چه زلییه شهیتان ئه وه ی بۆ دینی، ئه و جا شهیتان و نه فس و ئاره زوو دژی بهنده رێک ده که ون، سی فرمانده ی به ده سه لات، ئه ندامه کان بۆ تیژکردنی ئاره زووی خو یان ده نیژن، ئه ندامه کانیش ئامیری رامن و ناچاره ن به ناردانی رازی بن، جا ئه مه باری ئه و سییه و ئه ندامه کانه، ئه ندامه کان هه ر فرمانبهرداری وان ده بن چون فرمان بکه ن و رو له کو ی که ن، ئه مه پیداو یستی باری بهنده یه، به زه یی پهروه ردگاری ده سه لاتداری دلاواش وای خواستوه به سه ربازی دیکه یاریده ری بداو، کومه کیکی بنیژته فریای که به ره نگاری و ده ستوه که ری له وانه پی بگا که ده یانه و ی بیفه وتیژن، جا په یامبه ری خو ی بۆ ناردوه و، کتییی خو ی بۆ دابه زاندوه و، فریشته یه کی هیژا له به رامبه ر شهیتانی دوژمنی پشتی گرتوه، ئه گه ر شهیتان فرمانیکی

پىڭكا، فرىشتەكە فەرمانى خوداى پىڭ رادەگەيەنىۋ ئەۋەشى بۇ روون
كردۋتەۋە كە گۆڭرەيەلى دۆڭمەنكەي چ تونابوونىكى تىدايە.

جارىكىيان ئەمە دەيگىرتەۋە خۇي و جارىك ئەۋ، سەرکەۋتووش ئەۋ
كەسەيە خودا سەرکەۋتنى پىڭ بېخشى، پارىزراۋىش كەسىكە خوداى بەرز
بىپارىزى بەرامبەر نەفسى فەرماندەۋ نەفسىكى ئەرخەيان و نارامى داۋەتى،
ئەگەر دەروونى فەرماندە بەخرەپەكارى فەرمانى پىڭكا، دەروونى نارام
بەرەلستى دەكا، ئەگەر فەرماندەكەش بەرەلستى چاكەي لىكرد، دەروونى
نارام فەرمانى پىڭدەكا، ئەۋىش جارىك بەگۈيى ئەم دەكاو جارىكىيان بەگۈيى
ئەۋ، زۆربەي جار ھەروايەۋ، دەشبى يەكىكىيان ھەر بە تەۋاۋى لە نىۋ بچىۋ
ھەرگىز سەر ھەلنەداتەۋە.

ھەروەھا لەپاي ئەۋ ئارەزوۋى بۇ تاعەتى شەيتان ھانى دەدا لەگەل
دەروونى فەرماندە، رووناھى و چاوساغى داۋەتى لەگەل ئەقل و ھۇشك كە
بىپارىزى لە بەگەل ئارەزوۋ كەۋتن، جا ھەر كاتىك بىەۋى لەگەل ئارەزوۋى
بېروا، ھۇش و چاوساغى و رووناھى گازى دەكەن؛ ئاگاداربە تۇفدان و لە
نىۋچوونت لەبەردەمەۋ، تۇ نىچىرى دزان ورىگرانى ئەگەر بەدوۋ ئەۋ رىنمايەدا
بچى.

جا جارىك بەگۈيى ئامۇڭگارەكە دەكاۋ، ئەۋىش ئامۇڭگارى و رىبەرى دەكا.
جارىكىش بەدۋاى رىنماى ئارەزوۋدا دەچى، جا رىنى لىدەگىرىۋ مالى
دەبردىۋ شەكى لى دەستىنرى، ئىنجا پىنى دەلى: دەبى لە كۆپرا ھاتبى،
سەيرىش ئەۋەيە كە بەخۇي دەزانى لە كۆپو ھاتوۋەۋ، دەشزانى چ رىيەكى
لىبىراۋە پىيدا براۋە، كەچى مكوپە لەسەر گرتەنەبەرى ئەۋرپىيە، چونكە
رىنماكەي دەستى لى ستاندوۋەۋ، گىروبەندى كردوۋەۋ بەسەرىدا زال بوۋە،

بەلەم ئەگەر بەپېچەوانەکردن لاوازی کردباو، ئەگەر بانگەشەى کردبا تىى
 راخوڤىباو، دژى جەنگابا كە دەيوست بىبا، دەستى ئى نەدەستاند، بەلەم
 بەخۆى بەسەرەخۆى زالى کردووە، دەستى داوەتە دەستىو، وەك ئەو پىاو
 وایە كە دەستى لە دەست دۆژمنى بىو، ئەویش تووشى ئازارو سزای
 ناخۆشى بكا، جا هاوار دەكاو كەس بە هاواری نایى، بەم شیوہیە دەبیتە دىلى
 شەیتان و ئارەزو و نەفسى فەرماندە، پاشان داواى رزگار بوونى دەكاو ناتوانى
 خۆى قوتاركا، بەلەم كاتىك بەندە تووشى ئەو بەلایە دى، بە سەربازو چەك و
 تفاق و قوللەو قەلاتان یارمەتى دراو، پىى گوترا: دژى دۆژمنەكەت بجەنگە و
 بكۆشە، ئەوانە سەربازن چەندى دەتەوى لەگەل خوتیان ببە، ئەمانەش قوللەو
 قەلاتن لەكامەى دەتەوى خۆت قايم كەو، تامردن سەنگەر بگرە، مەسەلەكە
 نىزىكەو، ماوەى سەنگەرگرتنەكەش گەلەك كەمە، جاوەك بلىى مەزترین پاشا
 پەيامبەرەكانى خۆى بۆ ھەناردى و، تۆيان بۆ مالى ئەو گواستەووە، لەو
 كۆشین و جىھادەى ھەسايەووە، تۆو دۆژمنەكەت لىك جودا بوونەووە، لە
 خانووى ریزدا بەرھەلدرای و چۆنى ھەز بەكى ئاوا تىیدا گەوزان دەدەى و
 دۆژمنەكەشت لە خراترین و توندترین زىندانان ناخراووە تووش دەیبىنى. ئەو
 زىندانەى دەيوست تۆى تىبھاوى، خۆى تىىكەوت و دەرگەكانى لەسەر
 گالەدراو، لە بەرھەللأ بوون و دەر بازبوونى بىھىوا بوو، تووش لەنىو ئەوان شتان
 داى كە دەررونت ئارەزووى دەكاو چاوت ئۆقرەى پىدەگرى. وەكو پاداشتى
 ئارامى و خوڤاگرىت بۆ ئەو ماوە كەمەو مانەووت لە سەنگەردا، ئەمەش تەنھا
 ساتىك بوو، پاشان بەسەر چوو، وەك چۆن ئەو ناخۆشىە نەبووبى ئاوا، ئەگەر
 نەفسىش لاواز بوو لەناست تىبىنى کردنى كورتى كات و خىراىى
 بەسەرچوونى، با لەم ئايەتە پىرۆزانەى خودای بەرز رامىنى: ﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا

يُوعِدُونَ لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَارٍ: كاتيك ئەو رۆژە دەبینن کە بەلێنیان پێدرابوو،
 ۋەك ئەو ە وایە لەساتیکێ رۆژیک پتر لە ژياندا نەبووین ﴿ (سورة الأحقاف/ ۳۵) .

هەروەها کە دەفەرموی: ﴿ كَانَهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضَحَاهَا:
 بێپرواکان کە ئەو رۆژە دەبینن، وادەزانن کە هێوارەیهک یا چیشتهنگاوێک نەبی
 نەماونەتەو ە ﴿ (سورة النازعات/ ۴۶) .

دیسان دەفەرموی: ﴿ قَالَ كَمْ لَيْسَ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿ قَالُوا لَيْسَ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ
 يَوْمٍ فَاسْأَلِ الْعَادِينَ ﴿ قَالَ إِنْ لَيْسَ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ: خوا دەفەرموی: چەند
 لەسەر زەوی ماینەو؟ لەو ەلامدا دەلێن: رۆژیک یا نیو ە رۆژیک، جا لەوانە
 بپرسە کە دەتوانن بژمێرن، فەرموی: بەلێ؛ زۆر کەم ماونەتەو ە ئەگەر زانیشتان
 هەبی ﴿ (سورة المؤمنون/ ۱۱۲-۱۱۴) .

هەروا دەفەرموی: ﴿ يَوْمَ يَنْفُخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ رُرُقًا ﴿ يَحَاقُّونَ
 بَيْنَهُمْ إِنْ لَيْسَ إِلَّا عَشْرًا ﴿ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَيْسَ إِلَّا يَوْمًا: ئەو
 رۆژی فو ەدەکری بەشەپپوردا تاوانباران بە چاوی شین هەلگەپاو کۆ دەکەینەو ە،
 بەسرتەسرت لە نیو خۆیاندا دەلێن: بێجگە لە دە شەو ە رۆژ نەماونەتەو ە، ئێمە
 ئاگادارترین بەو ەي ئەوان دەلێن، کاتیک شیاوترینیان دەلێ؛ ئێو ە هەریەک
 رۆژتان پێچوو ە ﴿ (سورة طه/ ۱۰۲-۱۰۴) .

رۆژیکیش پێفەمبەر ﴿ وتاری بۆ هاو ەلانی دەدا، کاتیک لەکاتی رۆژئاوا
 بوون خۆر گەیشته سەر تروپکی چیاکان فەرموی: ((إنه لم يبق من الدنيا فيما مضى

إلا كما بقي من يومكم هذا فيما مضى منه: دنيا هيندهى ماوه لهچاوه ئهوى
رويشتوه، بهقهدهر مانهوهى ئهمرۆكه لهوهى تپهپهريوه)) رواه احمد في المسند، والترمذي
في سننه، وقال الترمذي حديث حسن صحيح.

جا ئهوى ژيرهو بۆ دهروونی خوێ ئاموژگاره، با لهو فهرمودهيه رامینى،
بزانی چى بهسهر هاتووه و چ کاتیکی پى براوه لهو کاته کهمهى که بۆ ههموو
دنیاى ماوهتهوه، با بزانی لهخۆباییهوه له زیندهخهوانان راچوهو، بزانی که ئهوه
ئاسودهبوونی یهکجاری و تاههتایی و نیعمهتی ههمیشهیی به بهشیکی کهمی
بئقیامت فروشتووه، ئهگهر داواى خودای بهرزو مالى دواى بکردبا، پشکیکی
زۆر فراوانتر و تهواوتری پى دهبرا، ههروهک له ههندیکی شوینهواراندا هاتووه:

هۆ ئادهمیزاد، دنیا به قیامت بفروشه ههردوکیان قازانج دهکەى، قیامت
به دنیا مهفروشه ههردوکیان زهرهه بکەى.

هیندیکی له پیشینان گوتویانه: ئادهمیزاد، ئهتۆ ئاتاجی بهشی خۆتى له
دوینا، بهلام زیت ئاتاجی بهشی خۆتى له قیامت، جا ئهگهر به پشکی دنیاى
دهستت پیکرد؛ بهشی قیامتت له دهست دهچى و بهشی دونیاشت دهکهویتته
ترکزه، ئهگهر به پشکی قیامهتیش دهستت پیکرد، پشکی دونیاشت دهبهیهوه و
ریک و راستهپیان دهکەى.

عومهری کوپی عهبدولعهزیزیش ﷺ له وتاریدا دهیگوت: هۆ خهڵکینه، ئیوه
ههوهنته ئافهرید نهکراون، ههرواش وازتان ئی نههینراوه، بهلکو ژوانیکتان ههیه
خودا تییدا کوژان دهکاتهوه تا حوکمتان له نیواندا بگیڕی و لیکتان جودا
کاتهوه، جا ههش بهسهری و ناشادی بۆ ئهوه بهندهیهی خودا لهو رهحمهتهی
خۆی وهدهری دهنى که ههموو شتیکی له خوگرتووهو، لهو بهههشتهی دهری

دەکا که هیندهی ئاسمانه‌کان و زهوی به‌رینه، به‌لکو سبه‌ینێ ئاسایش و ئارامی هه‌ر بۆ ئه‌وان که‌سانه که له خودای به‌رز ترسان و ته‌قواو پارێزکاریان هه‌بووه‌و که‌می به‌زۆر و، نه‌مانی به‌هه‌رمان و، ناشادی به‌ئاسوده‌یی فرۆشتووه، نابینن له پشتهی فه‌وتاه‌وه‌هاتوون و پاش ئیوه‌ش بۆ ئه‌وانه‌ی جی دینن که ده‌میننه‌وه؟! نابینن هه‌موو رۆژیک یه‌کێک به‌پێ ده‌که‌ن که ئیوه جی دینی و بۆلای خودا ده‌چی، مردوووه‌و، هومییدی بپراوه، جا له‌ناخی چاله زه‌ویه‌ک بی‌سه‌رین و دۆشه‌ک دایده‌نیین، هۆیه‌کانی له‌خۆ دامالێون، خۆشه‌ویستانی جی هیشتوون و، رووبه‌پووی ئی‌پرسینه‌وه ده‌بی؟

مه‌به‌ستیش ئه‌وه‌یه که خودای خاوه‌ن ده‌سه‌لات و کاربه‌جی له‌و ماوه کورته‌یدا به‌سه‌ربازان فریای به‌نده‌ی خۆی که‌وتووه، له‌گه‌ڵ تفاق و کۆمه‌ک کردنی، ئه‌وه‌شی بۆ روون کردۆته‌وه چۆن خۆی له‌ دوژمنه‌که‌ی دالده‌و په‌نا ده‌داو، چۆن نه‌فسی خۆی رزگار ده‌کا ئه‌گه‌ر که‌وته داوی دیلی و یه‌خسیری، ئه‌حمه‌دی پێشه‌واو تیرمی‌دی له‌ فه‌رموده‌ی: حاریسی ئه‌شعه‌ری ده‌گیرنه‌وه له پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ، فه‌رموی: ((إِنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى أَمْرُهُ)) بێ زکریا ﷺ بچمس کلمات؛ ان عمل بها، و یا امر بني اسرائيل ان يعملوا بها، وانه كاد ان يطيء بها، فقال له عيسى عليه السلام: ان الله تعالى امرك بخمس كلمات لتعمل بها، و تأمر بني إسرائيل ان يعملوا بها، فإما ان تأمرهم، وإما ان آمرهم، فقال يحيى: أخشى إن سبقتني بها أن يحسف بي وأعذب، فجمع يحيى الناس في بيت المقدس، فامتأوا المسجد، وقعدوا على الشرف، فقال: إن الله تبارك وتعالى أمرني بخمس كلمات أن أعملهن، وأمركم أن تعملوا بهن: خودای پاك و به‌رز به پێنج و شان فه‌رمانی به یه‌حیای کوپی زه‌که‌ریا ﷺ کرد، که خۆی کاریان پێ‌بکاو، فه‌رمان بداته به‌نی ئیسرائیلیش کاری پێ‌بکه‌ن، به‌لام ئه‌و خه‌ریک بوو هی‌دیاتی بنوینی، جا عیسا ﷺ پێی گوت: خودای به‌رز به پێنج و شان فه‌رمانی پێ‌کردوی که به‌خۆت کاریان پێ‌بکه‌ی و فه‌رمان بده‌یه

بهنی ئیسرائیل کاریان پی بکهن، جا یان فرمانیان پی بکه، یا من فرمانیان پی ده کهم، یه حیا گوتی: ده ترسیم نه گهر تو پیشم کهوی، من نغزوبکریم و نه شکه نهجه بدریم، جا یه حیا خه لکی له بهیتولمه قدیس کوکرده وه، تا مرگه فت پر بوو، له سهر سواندان دانیشتن، نه و جا فرموی: خودای پاک و بهرز فرمانی داومی به پینج و شان که من کاریان پینکه م و فرمان به نیووش بدهم کاریان پی بکهن)).

جا پینجه مین شت که فرمانی پیداه یادی خودایه ((و آمرکم ان تذکروا الله تعالی، فان مثل ذلك کمثل رجل خرج العدو في أثره سراعاً حتى أتى على حصن حصين، فأحرز نفسه منهم، كذلك العبد لا يحرز نفسه من الشيطان إلا بذكر الله تعالی: فرمانتان پیده کهم یادی خودای بهرز بکهن، چونکه نه مه وهک پیاویک وایه له ترسی دوژمنی هه لاتبی و دوژمن به خیرایی به دواي کهوی تا ده گاته قوئگره و قه لاتیکی پته و خوئی لییان په ناده دا، بهندهش ناوایه به یادی خودا نه بی ناتوانی خوئی له شهیتانی په نابدا)) قال الترمذي هذا حديث حسن صحيح.

ههروه ها له فرموده که ی دا فرمانی نویژکردنی پیدان: ((و آمرکم بالصلاة، فإذا صليتم، فلا تلتفتوا فان الله ينصب وجهه لوجه عبده في صلاته ما لم يلتفت: فرمانتان پیده کهم نویژ بکهن، نه گهر نویژتان کرد ناوړ مه دهنه وه، چونکه خودا رووی خوئی له ناست رووی بهنده راده گری له نویژدا، هه تا ناوړی نه دابیته وه)).

نه و ناوړدانه وهیه ی نه هی لی کراوه له نویژدا دوو جوړه: یه کیکیان روو وهرگیپانی دل له خوداو ناوړدانه وهیه تی له بیجگه له خوا، دووه میس ناوړدانه وهی چاوه، هه ردووکیش نه هییان لی کراوه.

خودا هر رووی له بندهیه ههتا بنده لهکاتی نوێژدا رووی لهخودا بێ، بهلام نهگهر بهچاو یان بهدل رووی ئی وهرگێڤرا، خودای بهرزیش رووی ئی وهردهگێڤرێ، پرسیاریان له پیغه مبه‌ر ﷺ کرد لهباره‌ی ئاو‌پدانه‌وه‌ی پیاو له نوێژدا، ئه‌ویش فهرمو‌ی: ((اِخْتِلَاسُ يَحْتَلِسُهُ الشَّيْطَانُ مِنْ صَلَاةِ الْعَبْدِ: ئه‌مه‌ دزینیکه‌ شه‌یتان له نوێژی به‌ندان ده‌یرفینی)).

له شوینی‌کشدا هاتوه‌، که خودای به‌رز ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿إِلَى خَيْرٍ مِنِّي، إِلَى خَيْرٍ مِنِّي: ئایا بۆلای یه‌کیکی له من چاکتر ئاو‌پ ده‌ده‌نه‌وه‌؟﴾ .

جا ئه‌و که‌سه‌ی چاوی یا دلی وهرده‌گێڤرێ له نوێژدا، وه‌کو پیاویکه‌ سولتان بانگی کردبێ، له‌به‌ر ده‌ستانی خۆی رایگرتبێ، هه‌ر بانگی بکاو قسه‌ی بۆ بکا، کابراش له‌ میانه‌ی هه‌ندیدا روو له سولتان وهرگێڤرێ و ئاو‌پ له‌ راست و چه‌پ ده‌داته‌وه‌، دلی له‌لای سولتان نه‌ماوه‌، تێناگا سولتان چی پی‌ده‌لی، چونکه‌ هۆش و دلی له‌وێ نیه‌، جا ئه‌و پیاوه‌ گومان ده‌با سولتان چی لی‌بکا؟ بۆیه‌ ئه‌م جو‌ره‌ نوێژکه‌ره‌ یه‌کسان نابێ له‌گه‌ڵ یه‌کیکی که‌ به‌ دل ئاماده‌بێ و رووی له خودای به‌رز بێ له نوێژه‌که‌یداو له‌دل و ده‌روونه‌وه‌ هه‌ست به‌ مه‌زنیته‌ی ئه‌و زاته‌ بکا که‌ له‌به‌ر ده‌ستانی راوه‌ستاوه‌، جا دلی له‌سامی وی پر ده‌بێ و ملی بۆ که‌چ ده‌بێ و له خودای به‌رز شه‌رم ده‌کا که‌ رووی بکاته‌ یه‌کیکی دی، یا لای ئی‌کاته‌وه‌ رووی تێ بکا، جیاوازی نیوان نوێژی ئه‌و دوانه‌ش وه‌کو ئاسمان و زه‌ویه‌، هه‌سه‌سانی کوپی عه‌تییه‌ ده‌لی: دوو پیاو له‌یه‌ک نوێژدا ده‌بن و، پایه‌ی نیوانیان وه‌کو ئاسمان و زه‌مینه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی یه‌کیکیان به‌دل روو له‌خوایه‌و، ئه‌وی دیکه‌ش خافلاو و بی‌ئاگایه‌، جا ئه‌گه‌ر به‌نده‌ رووی له ئافه‌ریدیکی وه‌کو

خوی کرد، به لأم په رده یه کیان له نیواندا بوو، نه به پوتیکردن ده ژمیردری نه به
نزیك بوونه وه، چ جای ئافه ریدکاری به رزو به ده سلاّت و کار به جی؟!

جا نه گه رووی له ئافه ریدکاری مه زن کړدو، په رده یه کی ئاره زو و
وه سوه سه کان و ده روونیکي پیوه په یوه ست و پر له نیوانیاندا بوو، نه مه چوڼ
رووتیکردنیک ده بی له کاتیکدا وه سوه سو بیرکړدنه وه خا فلاندویانه و به هه موو
راپه ویکیاندا بر دووه؟ که به نده ش له نویژدا راست ده بیته وه شه یقان ئیره یی
پی ده با، چونکه له مه زترین پایه گا راوه ستاوه له هه موو شتیک توند تره بو
شه یقان و پتر ده یوروژنی، بویه مکورپو ته واو تیډه کوڅی به نده له و
پایه گایه دا نه وه ستی، به لکو هر خه ریکیتی به لینی هیوا به خشی پی ده داو
له بیري ده باته وه، به سوارو پیاده وه بوی دیته مهیدانی، تا نویژی له لا بی به ها
کاو نه و جا سارده سارده ی تی دا بکاو پاشان وازی لی بینی، نه گه نه وه ش پی
نه کراو به نده لینی یاخی بوو له و پایه گایه راوه ستا، نه وا دوژمنی خوا دیته
نیوان به نده نه فسیو، دلی لی داده پری و له نویژدا شتی وای بیر ده خاته وه که
پیش نویژه که له بیري نه بووه، ته نانه ت وا ده بی شتیکي پیویستی
له بیر چووبی و لینی هومیدېر بووبی، له نویژدا بیري ده خاته وه تا دلی پی مژیل
کاو له خودای به رزی بستینی و، به بی دل له نویژه که یدا راوه ستی، جا نه و
رووتیکردنه ی خودا ده ست ناخا، که یه کیك وده ستی دینی ته واو دلی روو
له خوا بی له نویژه که ی ناماده بی، جا چوڼ به باری کوئیک گونا ه و تاوانان دیته
ناو نویژه که ی هر ئاواش جیی دلی و چ باریکی لی که م نابیته وه، چونکه نویژ
ده بیته گونا ه شوری نه وانه ی ته واو مافی دهن و ته واو تییدا دلکن و به دل
و لاشه له به رده ستی خوی به رز ده وه ست، جا نه مانه که له نویژی ده بنه وه،
هست به سووکیه که ده کن له ده روون و هست ده کن باری گرانی له سه رشان
لا بردون، بویه چالاکی و هه سانه وه گیانیکی تازه به دی ده کن، تاوا ده خوان

ھەر تەواو نەبوايە، چونكە نوپۇز ئارامى چاۋو نىعمەتى جانىيەنە، ھەر ۈك
 بەھەشتى دل و شوپىنى ھەسانە ۈھىيانە لەدۇنيا، بەردەوام وا ھەست دەكەن لە
 تەنگى و لە زىندانى دان، تا دەچنە نپو نوپۇزى و پىي دەھەسىنە ۈھ، نەك لپى
 دەھەسىنە ۈھ، جا ئەوانەى خودايان خۇش دەۋى دەلپن: نوپۇز دەكەين و بە
 نوپۇزەكە مان دەھەسىنە ۈھ، ھەر ۈك پىشە ۈاۋا رابەر و پىشەنگ و
 پىغەمبەرەكەيان ﷺ فەرموپەتى: ((يا بلال ارحنا بالصلاة: ھۇ بىلال بە نوپۇزى
 بمانەسىنە ۈھ))، نەشى فەرموۈ: لە نوپۇزى بمانەسىنە ۈھ، ھەر ۈھا
 فەرموپەتى: ((جعلت قرة عيني في الصلاة: ئۇقرەى چاۋانم لە نوپۇزى داپە))، جا
 ھەر كەسىكى ئۇقرەى چاۋانى لە نوپۇزى دابى چۇن چاۋانى بى نوپۇز ئۇقرە
 دەگرىۋ، بى نوپۇز ئارامى دەبى؟

دەگىنە ۈھ كە بەندە بۇ نوپۇز كۇردنى ھەلدەستى، خوداى بەرز دەفەرموى:
 ﴿ارفعوا الحجب: پەردەكان بەرزكەنە ۈھ﴾ ، بەلام ئەگەر بەندەكە ئاۋپى داپە ۈھ،
 دەفەرموى: دايدەنە ۈھ، لپزەدا ئەم ئاۋپدانە ۈھىيە بەپوگۇپىنى دل لەخوداى
 گەرە لپكۇراۋەتە ۈھ، جا ئەگەر ئاۋپى لە بىجگە لەخودا داپە ۈھ، پەردەى نپوان
 خۇى و بەندە دادەداتە ۈھ، ئەۋجا شەيتان لپى ۈھ ژورور دەكەۋى و، كاروبارى
 دۇنيای بۇ رىز دەكاۋ، ۈكو ئاۋپنە دەپەپنەتە بەرچاۋانى، بەلام ئەگەر بەدل روو
 لەخوا بو و ئاۋپى نەداۋە، شەيتان ناتۋانى بپتە نپوان خوداى بەرز و ئەو
 دلەۈ، بەلكو ئەو كاتە شەيتان دپتە ژورور كە پەردە بەردراپپتە ۈھ، جا ئەگەر
 بەندە راى كۇردە لاى خوداۋ دلنى ئامادەبوو، شەيتان ھەلدى، كە روشى ۈھ پەگپرا
 شەيتان دپتە ۈھ، ئەمەش نپشى خۇى و نپشى دۇژمنەكەپەتى لەكاتى نوپۇزدا.

نويژكەر چۈن وا دهكا دلى له نويژدا نامادهبى:

ئەگەر بەندە بەسەر ئارەزوۈەكانى دا زال بوو، ھىز پەيدا دەكا لە نامادەبوونى لەنويژو خەرىك بوونى بە پەرۈردگارى تىيدا، دەنا دلىك ئارەزوو بەسەرىدا زال بى، ھەۋەس يەخسىرى كىردى، شەيتان كورسىەكى بۇ خۇى تىدا ۋەدۆزى بى، خۇى لەسەر جىگىر كىردى، چۈن لە ۋەسۋەسەو بىرى پوچ رىزگارى دەبى!

دلهكانىش سى جۇرن:

دلىكى خالى لە باۋەپو لەھەموو چاكەيەك؛ ئەمەيان دلىكى تارىك و نوتەكەو شەيتان لەۋەى ھەساۋەتەۋە كە ۋەسۋەسەى بەاۋىتى، چونكە بۇتە مال و نىشتەمانى، چۈنى بىەۋى ۋاى ھەلدەسۈرپىنى ۋەۋاۋ تەۋاۋ دەستى ئىستاندوۋە.

جۇرى دوۋەم: دلىكە بەرووناھى باۋەپ رووناك بۇتەۋەو چىراى ئىمانى تى داگىرساۋە، بەلام تەم و مژى ئارەزو و گەردەلوۋى ھەۋەسەكانى لەسەرە، شەيتان ھاتوچۇى بۇ ئەۋى ھەيەو شەپى تىدا بەرپايەو سەرەدەكەۋى و بن دەكەۋى.

بارى ئەم جۇرەيان بەكەمى و زۇرى دەگۇپى؛ ھى ۋا ھەيە كاتى سەرکەۋتەكانى بەسەر دوژمنەكەى زىاترەو، ھى ۋاش ھەيە كاتى سەرکەۋتەنى دوژمنەكەى بەسەرىدا زىاترەو، ھى ۋاش ھەيە نۆرە بەنۆرەيە.

جۇرى سىيەم: دلىكى پىر لە بىروايەو بەرووناكى باۋەپ ئاۋايەو، ھەۋرى ئارەزوۈەكانى رەۋىتەۋەو، تارىكىەكان جىيان ھىشتوۋە، جا رووناھىەكەى لەسىنەدا پىرشنك دەداۋ، ئەو پىرشنكەش ھەلبونىكى ھەيە گەر شەيتان لىنى نىزىك بىتەۋە پىۋەى دەسوتى، ۋەكو ئاسمان وايە كە بەئەستىران پاسەۋانى ئى دەكرى و ئەگەر شەيتان پىيدا تىپەپى بەئەستىران راۋدەنرى و دەسوتى،

ريزي ئاسمانيش مەزىتىر نىيە لە ھى بېروادار و، پاسەوانى خودا بۇ ۋى تەواوترە لە پاسەوانى ئاسمانى و، ئاسمانىش پەرستگەى فرىشتان و ئارامگەى نىگايەو، روناھى تاعەتەكانى تىدايە، دلى بېروادارانىش ئارامگەى يەكخواپەرستى و خوشويستىن و زانىارى و بېروايە، بۇيە شايانە نۆبەتدارى ئىبكرى و لەفيل و تەلەكەى دوزمن بېارىزى كە ھەر شتىكى تىيدا دەستكەوى دەپرفىنى، نمونەيەكى جوانىش بۇ ئەمە ھەيە، كە نمونەى سى مالانە:

مالى پاشا كە گەنجىنەو تفاق و گەوھەرەكانى شاي تىدايە.

مالى بەندە كە گەنجىنەو تفاق و گەوھەرەكانى بەندەى تىدايە، نەك ھى پاشا.

مالى خالىش كە ھىچى تىدا نىيە، ئەگەر دزىك ھات تا لە يەككە لەو مالانە دزى بكا، لە كامەيان دەدزى؟

ئەگەر بلىي؛ لەمالە خالىەكە، ئەو مەحالە، چونكە مالى خالى شتىكى تىدا نىيە بدزى، بۇيەش كە ئىبنى عەبباس رضي الله عنه گوتى: جولىكە دەللىن كە لە نويزدا وەسووسەيان بۇنايى، ئەويش گوتى: جا شەيتان چ لە دللىكى كاۋل بكات؟

ئەگەر بىشلىي: لە مالى پاشاي دەدزى، ئەو ھەش ھەر مەحال و نەكراۋە، چونكە ھىندەى پاسەوان و نۆبەتدار بەدەورەو، دز ھەر ناتوانى لىي نزيك بىتەو، چۆن دەتوانى لەكاتىكدا پاشا خۆى پاسەوانەو، سەربازو پاسەوانى زۆرىش دەورىان تەنيو؟ جا لە مالى سىيەم بترازى ھىچ بۇ دزەكە نامىنىتەو، ھىرشەكانى ھەر بۇ ئەوى دەبن.

جا ئەوى ژىرە با چاك لەو نمونەيە رامىنى و، بەدل تىي بېروانى چونكە بۇ خوشى ئاوايە.

دلّیک له هه موو خیرو چاکه یه ک خالی بیټ، که دلّی بی باوه پو دهغه لانه، نه و
دلانه مائی شهیتانن، بو خوی داگیری کردون و کردوونی به نیشتمانی
نشینگو نارامگه، چی ئی بدزی له کاتی کدا گه نجینه و تفاق و گومان و
نه ندیشه و هه سو هه کانی خوی تیدایه؟

دلّیکیش که به شکوی پهروه دگاری مه زن و دهسه لاتدارو، به خوشویستن و
چاوه دیری کردن و به شهرمکردن له خودا لیوانلیو بووبی، چ شهیتانیک
دهویری لهو دلّی نیزیک که وی؟ نه گهر بیه وی شتیکیش بدزی چ ده دزی؟
مه به سستی شی هه نه وه یه نه گهر جار جاره بوی پرده خسی له کاتی بی ناگایی
به نه ده دا چنگورکیکی لیداو بریکی ئی برفینی، ئاساییه به نه ده ش تووشی نه و پرده
بی ناگاییه بی، چونکه مروقه و حوکه کانی مروقی له سه ر دیتهدی له بی ناگایی
و خافل بوون و هه له کردن و ده خه یال راچوون و سروشت به سه ردا زال بوون.

له وه هه بی کوپی مونه بیه ﷺ ده گیر نه وه که گوتی: له هه ندیک کتیبه
خوداییه کاندا هاتی: ((لست أسکن البيوت، ولا تسعني، وأي شيء يسعني والسموات
حشو کرسی؟ ولكن أنا في قلب الوادع التارك لكل شيء سواي؟ له مالان نیشته جی
نیم و من له خو ناگرن، چی من له خو ده گری که ئاسمانه کان له کورسیه که م
ئاخراون؟ به لام من له دلّی یه کی ک دام وازی له هه موو شتی ک هی ناوه بیجگه له
من))، نه مه ش واتای شوینه واریکی دیکه یه: ((ما وسعني سمواتي ولا أرضي،
ووسعني قلب عبي المؤمن: ئاسمانه کان و زه مینه که م قراوانی منیان نیه، به لام
دلّی به نه ده ی پروادارم من له خو ده گری)). دلّیکیش ته وحیدی خودای به رزو
ناسین و خوشویستن و بپروا به خودا و باوه پی به به لینه کانی تیدابی و،
ناره زووه کانی ده روون و رهو شته کان و بانگه شه کارانی هه وس و سروشتیش
تیدابی.

دلنیکیش له نیوان نهم دوو بانگه وازکاره یه؛ جاریکیان دلی به لای بانگه وازکاری بپرواو خوداناسین و خوشویستنی خودای به رزو ته نها ویستی وی دا ده شکو، جاریکیش دلی به لای بانگه وازکاری شه یقان و هه وس و سروشته کانداه چی، نهمه دلنیکه شه یقان چاوی تی بپروه، خوداش کی بیه وی سهری ده خا ﴿وَمَا تَنْصُرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ وه سهرکه وتن هه له لای خودای ده سه لاتدارو هه کیمه ﴿(سورة آل عمران/ ۱۲۶)﴾.

شه یقانیش ده ست له مه ناسینی مه گهر به چهك و تفاقى خو ی نه بی، که شه یقان لی وه ژوور ده که وی چه که که ی له کنه وی ده دوزیته وه هه لی ده گری و پی ده جهنگی، چه که کانیش نارزو و گومانه کان و هومیده دروکانه، که له دلدا هه، جا شه یقانی لی ده چنه ژووری و نه وچه کانه ی ده ست ده که ون و شه په نگیزی خو ی پی ده کاو شالوی پی دینیتته سهر دل، جا نه گهر به نده تفاقیکی زور پته وی له بپروا هه بوو که به ره نگاری لی بکا له گهل شه یقان نیواو نیو ده بی، نه گهر نا زالی بو دوژمنه که ی ده بی و هه ول و تواناو هیزیش هه رته نی له خوداوه یه، چونکه نه گهر به نده موله تی دوژمنی خو ی داو ده رگه ی مالی بو ناوه لاکرد و له خو ی وه ژوور خست و چه که کانی خو ی خسته به رده ستان تا دژی به جهنگی نه وا هه لومه ی خو ی ده کری.

فَتَفْسَكَ لَمْ وَلَا تَلَمْ الْمَطَايَا

وَمَت كَمَدًا فَلَيْسَ لَكَ

واته: هه رته نیا سهرکو نه ی خو ت بکه و لومه ی که سی دی مه که، به دلته نگى بمره، چونکه هه ی بیانو و هه نهجه تیکت نیه.

بەندى شەشەم

دانايى ئە ئەفراندنى شەيتان

دانایی له ئەفراندنی شەیتان

شەیتان چاوگی خراپەکاری و ژانانە، ھەر ئەو رابەرە بۆ بەھیلەك چوون لە دنیا قیامت و، لەھەموو کات و شوێنکدا بەیداخی ھەلداوە، بۆ کوفرو بیباوەری و یاخیبوون لەخودا بانگەوازی خەلکی دەکا، جا ئایا دانایی لە ئافەریدکردنی ھەیە؟ وە ئەگەر ھەیە چ داناییەکە؟

ئەزەزە خزان لێت
ئیبنی قەیم ~~ع~~ لە کتیبی (شفاء العلیل / ۳۲۲)دا، وەلامی ئەم پرسیارە ی داوەتەووە دەلی:

(داناییەکی زۆر لە ئەفراندنی ئیبلیس و سەربازەکانی دا ھەیە کە ھەر خودا ناگایە لەوردو درشتیان).

۱- ئەو پایانە ی بەندایەتی کە لەسەر تیکۆشان درژی شەیتان و دەست و پێوەندەکە ی بنیات دەنری:

خودای گەورە پایەکانی بەندایەتی بۆ پیغەمبەران و دۆستانی خوا تەواو دەکا، بەکوشتن درژی دوژمنی خوداو کۆمەلەکە ی و، پیچەوانە بوون و ناکوک بوون لەگەڵیدا لە پیناوی خودای گەورەو خو پەنادان بەخودا لەشەیتان و پەنا بردنە بەر خودا تا لە شەپو فیل و تەلەکە ی شەیتانی پەنایان دا، جا گەلێک بەرژەوھندی ژین و ژیانەووە لەسەر ئەمە رادەوستی و جی ئەو بەدی نایەن..

بوونی شتیکیش که پابه‌ندو راوه‌ستاوبی له‌سه‌ر شتیکی دیکه، به‌ته‌نی پیک نایه.

۲- له‌گونا‌ه ترسانی به‌ندان:

ترسانی فریشته‌کان و به‌رواداران له‌گونا‌ه‌کانیان پاش نه‌وه‌ی له‌حالی ئیبلیس نه‌وه‌ی دیتیان دیتیان و، به‌ربوونه‌وه‌ی له‌پایه‌ی فریشته‌یی بۆ مه‌نزله‌ی ئیبلیس له‌مه‌مووی کاریگه‌رت‌ر بو، گومانیش له‌وه‌ی نه‌یه که فریشته‌کان نه‌وه‌یان دیت به‌ندایه‌تیه‌کی دیکه و مل که‌چ بونیکی دی و ترسیکی‌تریان بۆ په‌روه‌ردگاری به‌رز له‌لا دروست بوو، هه‌روه‌کو له‌حالی کۆیله‌کانی پاشایه‌ک دیت به‌ر چاوان، که ده‌بینن له‌به‌رچاوی وان زۆر خراپ یه‌کیکیان ئی ریسواو روشکین ده‌کا، دیاره به‌مه‌ ترسان و ئاگا له‌خۆ بوونیان زیت‌ر ده‌بی.

۳- خودا شه‌یتانی کردۆته په‌ندیک بۆ نه‌وانی په‌ند و مه‌رده‌گرن:

خودا شه‌یتانی کردۆته په‌ندیک بۆ نه‌وانی پیچه‌وانه‌ی فه‌رمانه‌کانی ره‌فتار ده‌که‌ن و زلفیزی ده‌نویژن له‌ناست قاعه‌ت کردنی و مکوین له‌سه‌ر یاخی بوون، هه‌روه‌ک گونا‌هی باوکی مرو‌فی کردۆته په‌ند بۆ نه‌وانه‌ی نه‌هیه‌کانی نه‌نجام ده‌دن یا له‌فه‌رمانی یاخی ده‌بن و، پاشان ده‌گه‌رپنه‌وه‌و ژیاوان ده‌بنه‌وه‌و بۆلای خودا دینه‌وه، هه‌ردوو باوکی جنۆکه‌و مرو‌ف به‌گونا‌ه نه‌زمه‌وه، باوکی کردۆته په‌ند بۆ که‌سیک پیگیرو به‌رده‌وامه له‌سه‌ر گونا‌ه‌که‌ی و، باوکه‌که‌ی دیکه‌شی کردۆته په‌ند و عیبه‌رت بۆ نه‌وانه‌ی ده‌گه‌رپنه‌وه‌و بۆلای خودا و ژیاوان ده‌بنه‌وه، جا توخوا چه‌ند حیکمه‌تی دره‌وشاوه‌و ئاماژه‌ی ئاشکراو دیار له‌مه‌دا هه‌یه.

۴- خودا شەيتانى كىرگۈتە ئەزىمەن و تاقى كىرگەنەو بۇ بەندەكانى:

ھەروا خوداى بەرز شەيتانى كىرگۈتە مەھەكىك و ئافەرىدەكانى خۇى پىيى دەئەزمۇى، تا پىيس و پاك و چاك و خراپيان پىي لىك ھاوئىر دەكا، چونكە خوداى گەرە جۆرى مۇقۇى لەسەر زەويدا ئەفراندوۋە، كەسانايى و دلتەنگى و، پاك و پىيسى تىدايە، بۇيە دەبوا ئەوۋە بخاتەروو كە لە كەرەستەكانياندا ھەيە، ھەروەكو لەو فەرمودەيەدا ھاتوۋە كە تىرمىزى بە مەرفوعى دەيگىرتەوۋە: خودا ئادەمى لە چىنگە خۇلىك ئەفراندوۋە كە لەھەموو زەوى ھەلىگرتوۋە، ئادەمىزادانىش بە ھەمان شىۋە ھاتوۋن، پاك و پىيس و سانا و دلتەنگ و ھى دىكەيان تىدايە، ئەوى لە كەرەستە بىنەپتەكەشدا ھەبى لەوۋەشدا ھەيە كە لىنى ئەفرىنراۋە، ھىكمەتى خودايى وای خواستوۋە كە دەرگەۋىۋ بىيىتە روگەش، جا پىيۋىستى بە ھۆكارىك ھەيە كە دەرى بخا، ئىبلىسىش سەنگى مەھەكە كە چاكى و خراپ و پاك و پىيسى پىي لىك جودا دەكرىتەوۋە، ھەروەك خودا پىغەمبەرانى خۇى (عليه السلام) كىرگۈتە سەنگى مەھەك بۇ ئەم جيا كىرگەنەوۋە، خۇاى بەرز دەفەرمۇى: ﴿ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ: بۇ خودا شىۋا نىە كە بىرۋاداران ھەروا بىھىلىتەوۋە بەو بارەى ئىۋەى تىدان، تاكو پاك و پىيسان لىكتىر جيا دەكاتەوۋە ﴿ (سورة آل عمران/ ۱۷۹)، پىغەمبەرەكانى بۇ ئەركباران ناردوۋە كە باش و خراپيان تىدايە، جا باش دەچىتە پال باش و خراپىش دەچىتە پال خراپ.

دانايى خوداش وای ويستوۋە كە لە خانەى ئەزىمەندا تىكەلىان بكا، كە دەگەنە خانەى دوايىش لىكىدى جودا دەكرىنەوۋە، ئەمىان بەتەنى دەچىتە خانەيەك و ئەويان خانەيەك، جا ھىكمەتىكى بالاۋ توانايەكى گەرە لەمەدا ھەيە.

۵- دەر خستنی ته واویتی توانای خودای پاک به نه فراندنی دژهکان:

داناییه کی دیکهش نه وهیه که ته واویتی توانای دهر بخا به نه فراندنی وهکو جیبریل و فریشتهکان و ئیبلیس و شهیتانهکان، نه وهش له مهزترین نیشانهکانی توانا و قانی دهسهلاتی خودان، چونکه خودا ئافه ریدگاری دژهکانه وهک ئاسمان و زهوی و، رووناکی و تاریکی و، بههشت و دوزخ و، ئاو و ئاگرو، گهرماو سه رماو، پاک و پیس.

۶- دژ جوانی دژهکه ی دهرده خا:

حیکمه تیکی تریش نه وهیه که نه فراندنی یه کیک له دژهکان له ته واویتی جوانی دژهکه یه تی، چونکه جوانی دژ به دژهکه ی دهرده که وی و، نه گهر ناشرین نه با به های جوانی نه ده زانراو، هه ژاریش نه با به های دهوله مهندی نه ده زانرا.

۷- نه زموناندن به ئیبلیس ریگه یه کی وه دیهینانی سوپاسگوزاریه:

داناییه کی تریش نه وهیه، خودای گه وره دهیه وی که به سوپاسگوزاری راسته قینه و جوړهکانی سوپاس بکری، گومانیش له وهدا نیه که دۆستانی خودا به هوی بوونی ئیبلیسی دوزمنی خواو سه ربازهکانی و نه زموناندنیان، به هوی نه مانه وه جوړه ها سوپاسگوزاری وایان بوړه خساوه بی وان نه دهاته دی، جیاوازی چهند زوره له نیوان سوپاسگوزاری ئاده م که له بههشتی دا بوو، له گهل سوپاسگوزاریه که ی پاش نه وهی به دوزمنه که ی نه زمونرا، پاشان خودای گه وره هه لیبرژاردو تۆبه ی لی قبول کرد.

۸- گهرم بوونی بازاری به ندایه تی، له نه فراندنی ئیبلیسدا یه:

داناییه کی تر نه وهیه که خوشویستن و ژیوانبونه وه و پشت به خوا به ستن و نارامگرتن و خوشنودی و... تاد، خوشه ویسترین په رستش له لای خودای

بەرز، ئەم بەندايەتتەش بە جيهادو خۆبەخشىن وەدىدى، لەگەڵ پيشخستنى خوشويستنى خودا لە ھەموو خوشەويستىھەكى تر، چونكە جيهاد ترۆپكى بەندايەتتەو لەلای خودای پەروردگار لەھەموو جۆرەكانى بەندايەتى خوشەويستەر، جا بە ئەفراندنى ئيبليس و كۆمەلى ھاودەمانى بازارى ئەم بەندايەتتەو پاشكوكانى گەرم بوو، كە ھەر خودا دەزانى حىكمەت و سوودو بەرزەوھندىھەكانى چەندن.

۹- دەرکەوتنى نيشانەو تواناكانى خودا بە ئەفراندنى ئيبليس دیتە دى:

دانايەھەكى دىكە ئەوھىھە كە بە ئەفراندنى كەسەك كە دژايەتى پيغەمبەرەكانى خودا بكاو وەدرۆيان بخاتەر، بەتەواى نيشانەو تواناكانى خوداو جوانى دەسكردەكانى دەرەكەوى، كە ھەبوونيان بەسوودترە بۆ دۆستانى خودا لە نەبوونيان، وەك ئەو نيشانانەھى كە خودای مەزن بە پيغەمبەرەكانى خۆى بەخشى بوو لە؛ لافاوى نوح و، داردەست و، دەست و، دەريا شەق بوونى موساو، خستە ناو ئاگرى ئىبراھىم (عليه السلام)، لەگەڵ چەندان و چەندان نيشانەھى دىكەو، بەلگەھى تواناو، زانين و، دانايى خودا ديارە ھەموو ئەوانەش دەبى ھۆو ئەنگیزەيان ھەبى تا بئىنە دى.

۱۰- ئەفراندنى شەيتان لە ئاگر نيشانەھەكە:

يەكەكى دى لە حىكمەتەكانى ئەوھىھە كە كەرەستەھى ئاگر سوتاندن و بەرزگيرى و گەندەلى تىداھە، ھەرەھا بريقەو تيشك دان و رووناكى تىداھە، جا خودای گەرە ئەميش و ئەوھشى ئى دەرھىناو، ھەرەكو كەرەستەھى خۆلى زەوى پاك و پيس و، سانايى و ناخوشى و، سوورەش و سىپى تىداھە، جا خودای گەرە بە حىكمەت و توانايەھەكى مەزن، ئەمانەھى ئى دەرھاويشتوو،

ئەمەش بەلگەيەكە ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾: ھېچ ھاوكوف و ھاوشىۋەيەكى نىيە ھەر خوا بىسەرۈ بىنەرە ﴿﴾ (سورە الشورى/ ۱۱).

۱۱- دەرکەۋتنى پەيۋەستىيەكانى ناۋە پىرۋزەكانى:

يەككىكى تر لەو دانايانە ئەۋەيە كە لەميانەى ناۋە پىرۋزەكانىدا ئەو ناۋانە ھەن (الخافض: نەويكەرەۋە) و (الرافع: بەرزكەرەۋە) و (المعز: سەر بەرزكەر) و (المذل: سەر كزكەر) و (الحكم: فەرمانرەۋا) و (العدل: دادپەرەۋەر) و (النتقم: تۆلەسىن)، جا ئەم ناۋانە دەبى ئەو پىداۋىستىيانەيان ھەبى كە ھوكمەكانى تىدا دەرکەۋى، ۋەكو ئەو ناۋانەى بە چاكەكارى و رۆزى و مېھرەبانى و ھاوشىۋەكانى پەيۋەستىن، جا دەبى پىداۋىستى ھەردوۋ جۆر دەرکەۋن.

۱۲- دەرکەۋتنى شونى تەۋاۋىتى مۆلك و گشتگىرى لەسەر رشتەدارى:

دانايەكى دىكەش ئەۋەيە كە خوداى بەرز پادشاىەكە مۆلكى تەۋاۋە، لە تەۋاۋىتى مۆلكىدا سەر رشتەدارى و جۆراۋ جۆر كەردنى پاداش و سزاۋ رىزانەۋ سووك كەردن و دادپەرەۋەرى و چاككارى و سەر بەرز كەردن و سەرشۆپ كەردنە، جا چۆن جۆرىكيان ھەن پىۋىستە جۆرەكەى دىكەش ھەبن.

۱۳- ھەبۋونى ئىبلىس لە تەۋاۋىتى ھىكەتى خوداى بەرزە:

دانايەكى دىكە ئەۋەيە كە، يەككىك لە ناۋە پىرۋزەكانى خودا (الحكيم: دانائى كاردروستە)، ھەرۋەھا دانايى سىفەتى خوداى بەرزىشە، دانايى و كاردروستىش ئەۋەدەخۋازى كە ھەر شتىك لەشۋىنى خۆى دابنى كە لەۋى بترازى بۆ شتىكى دىكە شىۋاۋ نەبى، ئەمەش پىۋىستى بە ئەفراندنى دژەكان

ههيه، له گه‌ل تايبه تمه‌ندکردنی هه‌ريه‌که‌يان به‌و سيفه‌ت و جياکه‌ره‌وه‌و
 حوکمانه‌ی که بۆ بيجگه له‌وی شياو نيه، نه‌گه‌ر واش نه‌بی دانایي وه‌دی نايی،
 جا هه‌بوونی نه‌م جوړه له‌ته‌واویتی حیکمه‌ت و داناييه، هه‌روه‌ک له ته‌واویتی
 توانايه.

١٤- خوای به‌رز له قه‌ده‌غه‌کردن و نه‌ويکردن ستايش کراوه:

هه‌ر له‌و حیکمه‌تانه نه‌وه‌يه که خودای به‌رز له هه‌موو روويه‌که‌وه شایانی
 ستايشه، جا له‌سه‌ر داده‌وری و قه‌ده‌غه‌کردن و نه‌ويکردن و به‌رزکردن و
 تۆله‌ستاندن و سووک کردن ستايش ده‌کړی، هه‌روه‌ک له‌به‌هه‌رو به‌خشين و
 به‌رزکردنه‌وه‌و ريزدانئ ستايش ده‌کړی، جا بۆ هه‌ردوکان ستايشی بی‌پایان و
 ته‌واو ده‌کړی، جا خودای به‌رز له‌سه‌ر هه‌مووی ستايشی خۆی ده‌کا، هه‌روه‌ها
 فريشته‌کانی و پيغه‌مبه‌رانی و دۆستانی و ستايشی ده‌که‌ن و، هه‌موو خاوه‌ن
 هه‌لوستان له‌سه‌ر نه‌مانه ستايشی خودا ده‌که‌ن، جا هه‌ر شتيکی پيويستی
 ته‌واویتی ستايشی خودا بی، له هينانه دی و نه‌فراندنی دا داناييه‌کی ته‌واوی
 هه‌يه، هه‌روه‌ک شياوی ستايشی ته‌واويشه، جا نه‌ده‌بی ستايشی له‌کار بخړی
 نه‌کاردروستی و دانايی.

١٥- به نه‌فراندنی شه‌يتان، خودا هيمنی و نارامی خۆی بۆ به‌ندانی دهرده‌خا:

حیکمه‌تيکی تر نه‌وه‌يه که خودای گه‌وره قانی وایه، نیانی و، نارامی و،
 له‌سه‌ره‌خۆیی و فراوانی ميه‌رو به‌خشيني خۆی بۆ به‌ندانی وه‌ديار بخا، جا
 نه‌مه‌ش پيويست بووه که‌سيك نافه‌ريد بکا که هاوبه‌شی بۆ دانسی و له
 حوکمه‌کانی دا درژی بی و هه‌ولدا پيچه‌وانه‌ی فه‌رمانه‌کانی ره‌فتار بکاو، بۆ
 توپه‌کردنی بکۆشی و، ته‌نانه‌ت خودای به‌رز به نافه‌ريدانیشی بچویني، نه‌وجا
 نه‌و خودايه به‌به‌زه‌ييه جوړه‌ها شتی باشی بۆ بره‌خسیني و رۆزی بداو،

تەندروستى بكا، ئەو ھۆكارانەى بۇ داين بكا كە چىژلە نىعمەتى جۇراوجۇر
وەرگىرئو دوعاى گىرا بكاو خراپەى ئى لاداو بە چاكەكانى خۆى دەگەلى مامەلە
بكا بە پىچەوانەى مامەلەى وى كە كوفرو شىرك و بەدكارىيە، جا ھەر خودا
دەزانى ئەمە چەندى حىكمەت و ستايش كردن تىدايە.

ھەرۈھا بەھۋى كەمالاتى جۇراوجۇرى لەلای دۇستانى خۆشەويست دەبىو
دەناسرىت، لە صەحىحدا ھاتوۋە كە پىغەمبەر ﷺ فەرموئەتى: ((لا أحد أصبر
على أذى يسمعه من الله، يجعلون له الولد وهو يرزقهم: كەس ھىندەى خودا
ئارامگرنىيە لەئاست ئەو ئەزىيەتەنەى دەيبىستى، مندالى بۇ بىريار دەدەن كەچى
ئەو رۇزىيان دەدا)).

ھەرۈھا بە صەحىحى لە پىغەمبەر ﷺ ھاتوۋە، كە لە پەرۋەردىگارى
دەگىرئەتەو: ((شمني ابن آدم، وما ينبغي له ذلك، وكذبني ابن آدم، وما ينبغي له ذلك،
اما كذبه إياي، فقله: اتخذ الله ولداً، وانا الأحد الصمد الذي لم ألد ولم أولد ولم يكن لي
كفوّاً أحد، وأما تكذبه إياي فقله: لن يعيدني كما بدأي، وليس بأول الخلق بأهون عليه
من اعادته: ئادەمىزاد جوئنى پى دام، نەدەبوا واش بكا، وە ئادەمىزاد بەدرۋى
خستەمەو، نەدەبوا واش بكا، ھەرچى جوئندانەكەيە ئەوئەيە كە دەلى: خودا
مندالى ھەيە، كەچى من تاك و تەنياو جىئى مەبەستم نەكەسم ئى بوو، نە
لەكەس بويمەو نە ھىچ ھاوشانىكىشم ھەيە، ھەرچى بەدرۋ خستەنەو، كەشمە
ئەوئەيە كە دەلى: نامگىرئەتەو ۋەك چۆن دروستى كردووم، كەچى دووبارە
ئەفراندن لەوھى جارى يەكەم زەحمەتتر نىيە لەلای من))، جا خوداى مەزن لەگەل
ئەو جوئندان و ۋەدرۋ خستەنەوانەش بژئو داداتە جوئندەرو ۋەدرۋخەرو
تەندروستى دەكاو بۇ بەھەشتەكەى بانگى دەكاو ئەگەر ژىوان بۆۋە تۆبەكەى
قبول دەكاو ئەوجا خراپەكانى بۇ بەچاكە دەگوپىو لە ھەموو بارىكىدا بە
پەنھانى چاكەى دەگەلدا دەكا، ۋە بۇ ناردنى پىغەمبەرانى ئامادەى دەكاو،

فرمانیان پیده‌کا به‌نرمی بیدوینن و، چاویان لی‌بی، فوضه‌یلی کوپی عیاض ده‌لی: (هر شه‌ویک که تاریک دادی خودای به‌رز بانگ ده‌کا؛ کی له من به‌خشنده‌تره، ئافه‌ریدان لیم یاخین، منیش له‌نیو نوینه‌کانیاندا پاسیان ده‌که‌م و موله‌تیاں لی ده‌گرم، هه‌روه‌ک یاخی نه‌بووبن، هه‌ر خوّم ده‌یانپاریزم، هه‌روه‌ک گونا‌هیان نه‌کردبی، چاکه له‌گه‌ل یاخیان ده‌که‌م و گه‌وره‌یی و میهرم له‌ناست به‌دکار ده‌بی

من ذا الذي دعاني فلم اله؟

ومن ذا الذي سألني فلم اعطه؟

واته: کییه نه‌وی بانگی کردم و به هانای نه‌هاتم، کییه نه‌وهی داوای لی‌کردم و نه‌مدایی.

من په‌خشنده‌م و به‌خشنده‌ییش له منه‌ویه، من به‌ریزم و ریژداریییش له‌منه‌ویه، له‌ریزی منه که هه‌رشتیکی به‌نده داوای بکا پیی ده‌به‌خشم و نه‌وی داواشی نه‌کا هه‌ر ده‌یده‌می و هه‌ر له‌ریزی خوّم وا به‌تۆبه‌کار ده‌به‌خشم وه‌ک گونا‌هی نه‌بی، جا ئافه‌ریدان له من هه‌ل‌دینه کوئ و، یاخیانیش له ئاستانه‌ی منه‌وه روو ده‌که‌نه کوئ؟

له فه‌رموده‌ویه‌کی قودسیدا هاتووه: ((إني والأنس والجن في نأ عظيم: أخلق وبعد غيري، وارزق ويشكر سواي: من و مروّف و جنوکه له هه‌والیکی مه‌زن داین؛ من ئافه‌ریده‌که‌م، غه‌یری من ده‌په‌رستری، من بزئو ده‌به‌خشم و بیجگه له من سوپاس ده‌کری)).

له شوینه‌واریکی حه‌سه‌نیش هاتووه: ((ابن آدم ما أنصفتي؛ خيري إليك نلزل، وشرك إلى صاعد، كم أحب إليك بالنعم، وأنا غني عنك، وكم تبغض إلي بالمعاصي وأنت

فقير إلی، ولا یزال الملك الکریم یرج إلی منک بعمل قبیح: هو ناده میزاد، له ناست مندا دادگەر نه بووی، خیری من بۆت داده به زئی و شه پری تو بۆ من هه لده کشی، چهند به هوئی نیعمه ته کانم خوشه ویستی خومت پی ده به خشم، له گه ل نه وهی لیّت بی نیازم، تۆش چهند خوتم لا بوغزاو ده که ی به هوئی تاوانه کانت، له گه ل نه وهی که به من ناتاجی، هه میشه نه و فریشته ریزداره کارو کرده ی ناشرینی تو بۆ من بهرز ده کاته وه)).

له فهرموده یه کی صه حیجیشدا هاتووه: ((لو لم تذبوا لذهب الله بکم، و لجاء بقوم یذبون فیستغفرون فیغفر لهم: نه گەر گونا هتان نه کردبا، خودا له ناوی ده بردن و، قوم یکی دیکه ی ده مینا گونا هیان ده کرد جا داوای لیخو شبوونیان ده کردو لییان خوش ده بوو)).

خودا ئافه ریدانی نه فراندون به شیوه یه ک که حوکم و شوینه واره کانی ناو و سیفه ته پیرۆزه کانی تیدا رهنگ بداته وه:

خودای پاک و بهرز له بهر ته وایتی خوشویستنی بۆ ناو و سیفه ته بهرزو پیرۆزه کانی، ستایش و کار به جیه که ی وای خواستوو ئافه ریده ی وا بئه فرینی که حوکم و شونه کانی نه و ناو سیفه ته پیرۆزه هیان تیدا رهنگ بداته وه و لییان ده رکه وی، جا له بهر خوشویستنی بۆ لیبوردن، هی وای نه فراندوو لییان ببوری، له بهر خوشویستنی بۆ لیخو شبوون، هی وای نه فراندوو که لییان خوشبی و له ناستیان هیمن بی و ئارامیان له سه ر بگری و په له یان ئی نه کا، به لکو مه زنه موله ت دان و ئارام کردنی ده کات.

وه له بهر خوشویستنی بۆ دادپهروه ری و کار دروستی هی وای ئافه ریده کردوو دادپهروه ری و دانایی خودایان ئی ده رکه وی.

لەبەر خۆشویستنی بەخشین و چاکەکاری، هێ وای ئەفراندووێ کە بەخرایە و تاوان مامەلە لەگەڵ خودا بکەن و، ئەو زاتە پاکەش بە لیخۆشبون و چاکەکاری مامەلەیان لەگەڵدا بکا، جا ئەگەر خودا خەڵکیکی وای نەئەفراندبا کە جۆرەها خرایە و گوناھ ئەنجام بدەن ئەم هەموو خیکمەت و بەرژەوێندی و چەندان و چەندان هیندەیی دیکە دەفەوتان، جا پاکیی و پیروزی بۆ خودای پەرورەدگاری جیهانیان، خاوەن دانایی و کاردرۆستی بێ پایان و، بەهرەو نیعمەتی فراوان، کە داناییەکی گەشتۆتە ئاستی دەسلاتی و، لە هەموو شتێکدا داناییەکی دیاری هەیە هەرەك توانا زانەکی و رێنویینیەکانی.

ئەوجا: بە ئەفراندنی ئەو نەفرەت لێکراوە گەلیک دانایی هاتنە دی و زۆر خۆشویستنی خودا هاتنە ئارا:

بەهۆی ئەو ئافەریدە بوغزێنراوە لەلای پەرورەدەگەرەو، گەلیک لە خۆشویستنەکانی خودا هاتونەتە ئارا، چونکە شتی بوغزێنراو نەبن شتی خۆشویستراو هەرگیز وەدی نایەن.. ئەگەر بە هۆی ئیبلێسی دوژمنی خودا زۆر خرایە و تاوان روویان دابی، ئەوا بەهۆی بوونی ئەو و سەربازەکانی گەلیک تاعەت هاتونەتە دی کە لەلای خودا گەلیک خۆشەویست ترن و زیاتر جینگای رەزامەندی ئەو هەرەك جیهاد لەپێناوی خودا، پێچەوانە بوون و نەگونجان دەگەڵ نەفس و ئارەزووان لەپێناو خودا، خۆپاگری لەبەرەمبەر سەختی و ناخۆشی بۆ وەدەست هیئانی خۆشنودی و رەزامەندی خودا، خۆشەویست ترین شتیکیش بۆ خۆشەویست ئەوێ کە خۆشەویستیەکی بێینی لە پێناو وی و بەرگەیی ئازار و هێلاکی دەگری کە خۆشەویستیەکی دەسلەمێنی.

من اجلك قد جعلت خدي أرضا

للشامت والحسود حتى ترضى

واته: له پېناو تۆ رومەتی خۆم کردە زهوی ، بۆ جویڼ دهران و ههسودان
تا تۆ خوشنودو رهزامه ند بی.

له شونیککی خوداییشدا هاتوو: ﴿بَغِيَّتِي مَا يَحْمِلُ الْحَمْلُونَ مِنْ أَجْلِي:
مه بهستم نه و شتهیه که ئیمانداران له پېناو مندا بهرگهی دهگرن﴾ .

جا نه وه چه ند لای خودا خوشه و یسته که خوشه و یستان له پېناو رهزامه ندی
وی خو له ئاست ئازاری دژمنان راگرن، نه مهش چ سوودیکی بی پایانی بۆ نه و
به ندانه ههیه له پاشه پۆژدا چ ریزو شکویه کیان له لایه ن خودای
خوشه و یستیانه وه پی ده به خشری، به لام نه مه له وان که سانی ش هه رامه که
خوشو یستنی په روه رده گار ئینکار ده که ن، نه بۆنی ده که ن و نه له و ده رگه یه
ده چنه ژوری و نه له و خوشاوه ده خۆنه وه.

قل للعیون العمی للشمس أعین
سواک یراها فی مغیب و مطلع
و سامح بؤساً لم یؤهل لجهنم
فما یحمن التخصیص فی کل موضع

واته: به چاو کوێران بلی چاوی دیکه هه ن روژ له کاتی ئاوابوون و هه لاتندا
ببینن و هه موو که سینکیش شیواو نیه تایبه ته مند بکری له هه موو شوینیکدا.

جا نه گهر نه و ئافرهیده یه په روه رده گاری خۆی توپه کرد، نه وا پینگه مبه رو
نێرداوانی و دۆستانی رازی ده که ن، نه و رازی بوون و خوشنودی هه ش مه زنتره
له و توپه ییه، نه گهر نه نجامدانی گونا ه و تاوان رقیشی هه ستینی، نه وا خودای
به رزو پاک زیتر به ژیاوانی به نده ی خۆی شاده له و که سه ی چاره و یکه ی بزر
کردبی که خواردن و خواردنه وه که ی له سه ربی و له ربی هات و نه هاتدا بی و

بیدۆزتەو، ئەگەر لەوێش توپە بووبی که بەهۆی ئەو نەفرەت لیکراوە بەسەر
 پیغەمبەرەکانیدا ھاتوو، ئەوا شاد و خوشنودە بەوێ ئەو پیغەمبەرەکانە
 ئەنجامیان داوە کە لەگەڵ شەیتان جەنگیون و لێی یاخی بوون و ھەژمەت و
 خەمیان داوەتی و نازاریان داوە، ئەم خوشنودیەش لەلای خودا مەزنترو چاکترە
 لەوێ بەفەوتانی ئەم مەکرۆھە ئەم کارە چاکانەش فەوتابان، ئەگەر رقیشی
 ھەستابی بەوێ کە ئادەم لە دارەکی خوارد، لەو خوشنودبوو کە پەشیمان
 بۆو و گەراو و ملکەچ و کزیوو لەبەر دەمیدا.

ئەگەر بەو توپە بووبی کە دوژمنانی بەم شیوێ پیغەمبەرەکان ۞
 و دەرنە لە شارو حەرەمی خوێ، زۆر رەزامەند و خوشنود بوو بە گەراو و
 چوئە ناوی بەو شیوێ.

ئەگەر رقی لەوێش ھەستابی کە دوست و خوشویستانی کوژابن و
 گوشتیان پارچە پارچە کرابی و خوینیان رژا بی، بەوێ رازی بوو کە
 ژیانیکیان دەست کەوتوو لەنیزیک خوادا کە هیچ ژیانیکی وا شیرین و پرچیژ
 و پرنیعمەت چنگ ناکەوی.

ئەگەر رقی لە تاوانی بەندەکانی ھەستابی، بەوێ خوشنود بوو کە
 فریشتەکان و پیغەمبەرەکانی و دوستەکانی فراوانی لیخوئشبوون و لیبوردن و
 چاکە و ریزو بەخشندەیی وی دەبینن و پێیدا ھەلەلین و ستایشی دەکەن و
 بەمەزنی دەگرن، جا ئەو سیفەتە پیرۆزانە کە ستایشی پێی کراو و پێی
 ھەلگوتراو خوشویستەرە لەلای و پتر لییان رازیە لەوێ بە فەوتانی ئەو
 گوناھانە ئەو خوشویستەکانە دەفەوتان.

جا بزانە كە ستایشی خودا ئەو بنەرەتەیه كە سەرجهەم ئەوانە لەخۆ دەگری،
 ئەوە گریی رژیمی ئەفراندن و فرمانە، سەرجهەم ستایشیكیش بەهەموو رو و
 لێكدانەوێكانی بۆ خودای پەروردگار، هەر شتیکی ئەفراندبێ و حوكمی
 بەهەر شتێك كردبێ ستایشی وی تێدا، جا ستایشی راستەقینە ی گەشتۆتە
 هەموو ئافەریدەو فرمانەكانی ستایشیکی وا كە خوشویستن و خوشنودی و
 رازی بوون لێی و رازی بوون پێی گرتۆتە خۆ لەگەڵ بریاردانی كاربەجییی و
 دانایی لەبن نەهاتو و بێپایانی لە هەموو ئافەریدەو فرمانیكی جا لە
 كارخستنی كاردروستی وی جودایە لە لەكارخستنی ستایشی، هەرۆك چۆن
 هەر دەبێ ستایش كراو بێ هەر دەبێ كاربەجی و داناش بێ و ستایشی دانایی
 وەكو زانست و توانای وان، ژيانیشی لە پێداویستی خودایەتی و خودا چۆن
 خاوەن ستایشە ئاواش دانایەو ستایش و داناییەکی وەك زانایی و توانایی
 لێی دانا بێژن، لە كارخستنی هەر بێرێکی سیفەت و ئاوەكانی و پێداویستی و
 شونەكانی دروست نیە، چونكە ئەو كەم و كۆپی گەرەكە، كە پێچەوانە ی
 تەواویتی و بێهاوتایی و مەزنیتی خودایە.

وێ لەبەر ئەوەی خودا حەز دەكا ببینتە پەناگای دۆستانی:

لەم بارەیهوێ ئیبنی قەیم دەلی: دیسان وەك ئەوێش لە سیفەتەكان
 تەواویتی و كردارەكانی ستایشی خودایە كە دەبەخشی و وێدەدا خودا
 پەنا دەداو سەردەخاو وەهاندی، هەرۆك پێی خۆشە پەناگران پەنا ی
 وەبەربەن و هانا بەران هانای وەبەربەن.

لە تەواویتی پاشایانیش ئەوێهە كە دۆستانیان پەناو هانایان ببەنەبەر،
 هەرۆك ئەحمەدی كۆپی حوسەینی كیندی لە هەلنانەكیدا دەلی:

يا من ألوذ به فيما أؤمله
ومن أعوذ به مما أحاذره
لا يجير الناس عظمأنت كاسره
ولا يهيضون عظمأنت جابره

واته: ھۇ ئەۋەي لە ئاۋاتەكانم ھاناي ۋەبەر دەبەم و لەكاتى ترساندا پەناي
پى دەگرم، خەلكى ھىسكىيان پى ناگىرئەتەۋە كە تۆ شكاندېت، ئەو ھىسكەشيان
پى ناشكىتەۋە كە تۆ گرتوتەۋە.

جا ئەگەر ئەۋەي بۇ پەرۋەردىگارى ئافەرىدگارى خۇي گوتبا پى ئاسودەتر
دەبوۋ لەۋەي كە بۇ ئافەرىدىكى ۋەك خۇي گوتوۋە.

مەبەستىشى ئەۋەيە كە بەندەكان دەبى پەنا بە شاي شايان بگرن ھەروەك
فەرمانى بە پىغەمبەرەكەي كردوۋە خۇي پى پەنا بگىرى لە شەيتانى دەركرارو
ھەروەك لە زياتر لە شوئىنىكى قورئاندا ھاتوۋە، جا بەھرەو سىفەتى تەۋاۋى بۇ
بەندەكانى بەۋە دەرەكەۋى كە پەناي بىداۋ بەھاناي بى، ۋەھانا ھاتن و
پەنادانىشى دوو نىعمەتى بەرزن، خوداي مەزن دەيەۋى نىعمەتەكانى خۇي بۇ
بەندەكانى پىيان تەۋاۋكا، و پىنشانيان بىدا كە سەريان دەخا بەسەر
دورژمنەكانيان و دەيانپارىزى، جا ۋاي لەو نىعمەتە بەرزەي كە بەھرەو
نىعمەتەكانى پى تەۋاۋ كردوۋەو لەو دادەي لە ئاست دورژمنانى دەرئىخستوۋە.

وما منها إلا له فيه حكمة
يقصر عن إدراكها كل باحث

واته: ھەر شىئەك ھەبى دانايىيەكى ۋى تىدايە، كە ھەموو تۆۋەرىكلەپەي پى
بردنى كورت ھەلدىنى.

حیکمەت لە مانەوێ ئیبلیس تا ناخیر زەمان:

ئیبنی قەیم (بەرمیهری خودایی) لە (شفاء العلیل) لاپەرە ۳۲۷دا وەرایی
ئەوێ داوەتەوێ روونی کردۆتەو:

ئەزمونی بەندان:

لەوێ کە ئیبنی قەیم باسی کردووە: کە خودای بەرز شەیتانی کردۆتە
سەنگی مەحەک و بیژنگێک کە باشی پێی لە خراپ جودا دەکاتەوێ دۆست و
دوژمنانی خۆی پێی جیا دەکاتەوێ، جا بۆیە حیکمەتی خودا وای ویستوو کە
بیهێڵێتەوێ تاکو مەبەستی ئەفراندنی بێتە دی، جا ئەگەر بێمراندبا ئەو
مەبەستە دەفەوتا، هەرۆک کاربەجیی خودا وای ویستوو کە دوژمنە
بێ باوەرەکانی تا ناخیر زەمان لە زەویدا بهێڵی و ئەگەر بنێریشی بکردبان،
کاردرۆستیهکی و حیکمەتیکی زۆر لە کاردەکەوتن، چونکە چۆن حیکمەتی
خودا وابوو باوکی مڕۆف بئەزموئی، واش پێویست بوو زاپۆلەکانی پاش
خۆی بئەزموئی، جا کامەرانی و ئاسوودەیی بۆ ئەوان وەدی بێ کە پێچەوانە
شەیتان دەبن و، ئەوانی دەگەڵیشی کۆک بن بەدەردی وی بچن.

هەرۆها لەبەر چاکەکاری پێشتری هێشتیهو:

هەرۆها چونکە نیانی و دانایی خودا پێشتر وابوو کە شەیتان هیچ
پشکێکی لە دوايندا نیە، پێشتریش تاعەت و پەرستشی هەبوو، بەوێ لە
دنیا دا پاداشتی داوەتەوێ کە تا دواکات بیهێڵی، چونکە خودای بەرز سەتم لە
هیچ کەس ناکا کە چاکەیهکی کردبێ، هەرچی بپروادار بێ خودا بەهۆی
چاکەکانی لە دنیا و دواين پاداشت و ریزانەیی دەداتەوێ، هەرچی کافرو بپرواش
بێ لە دنیا دا پاداشی ئەو کارە چاکانەیی دەداتەوێ کە کردونی، کە دەگاتە
دواينیش هیچی نابێ هەرۆک فرمودەیی پیغەمبەر ﷺ بەم مانایە هاتوو.

جله‌وی به‌ردراوه تا گونا‌هی زیاد بن :

جا مانه‌وه‌ی تا رۆژی رابوون له‌به‌ر ریزی وی نه‌بووه، چونکه نه‌گهر بمردبا بۆ وی چاکتر بو و شه‌پی که‌متر ده‌بوو نه‌شکه‌نجه‌شی سووکتر ده‌بوو، به‌لام که گونا‌هی نه‌ستور بوو به‌هۆی پیگیری و مکوپی و دژاتی نه‌و زاته‌ی کرد که ده‌بوو خۆبداته ده‌ست حوکه‌کانی وه‌روه‌ها به‌هۆی روشاندنی حیکمه‌ته به‌رزه‌کانی و سویند خواردن بۆ ریگرتن و له‌مپه‌رخستنه پیش به‌نده‌کانی له په‌رستشی خوادا، بۆیه سزا‌کانی به‌پیی گه‌وره‌یی گونا‌هه‌کانی مه‌زن بووه‌و، له دنیا‌دا هیشتراوه‌ته‌وه‌و جلّه‌وی بۆ شوپ‌کراوه تا گونا‌هی پتر بی‌و شیاوی نه‌و سزایه بی‌ که به‌ته‌نی له‌وی ده‌وه‌شیته‌وه‌و، تا ببیته سه‌رکرده‌ی شه‌پ‌خوازن له سزاداندا هه‌روه‌ک له شه‌پی بی‌باوه‌پیدا سه‌رکرده‌یانه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی که‌ره‌سته‌ی هه‌موو شه‌پ‌کیشه له‌نیو ئاگری‌دا به‌پیی کرداره‌کانی سزا ده‌دری، جا هه‌ر نه‌شکه‌نجه‌یه‌ک بۆ دۆزه‌خییان دابه‌زی له‌وی‌را ده‌ست پیده‌کا نه‌وجا بۆ شوینکه‌وتوانی ته‌شه‌نه ده‌کا وه‌ک دادیکی ئاشکراو حیکمه‌تی هه‌ره به‌رن.

بۆیه‌ی هیشتوته‌وه تا سه‌رداریتی تاوانباران بکا :

یه‌کیکی دیکه له حیکمه‌ته‌کانی هیشتنه‌وه‌ی تا رۆژی دوا‌یی نه‌وه‌یه که له دژی په‌روه‌دگاری گوتی: ﴿ قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْت عَلَيَّ لَنْ أَخْرِبَنِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا حَنْكَنَ دُرِّبَهُ إِلَّا قَلِيلًا: ئایا دیتت نه‌وه‌ی له‌باتی من هه‌لتبژاردوه، نه‌گهر تا رۆژی رابوون زندوم راگری، له ژماره‌یه‌کی که‌م بترازی هه‌موو زارۆکه‌کانی لاپی ده‌که‌م و ره‌گو‌پیشه‌ی چاکیان له‌بن ده‌ردینم ﴾ (سورة الاسراء/٦٢).

جا كه خودا زاناو ناگايه هيڻديك له نهوهي ئادهم بو هه ندي ناشين له خانهي ويدا نيسته جي بن و ته نيا شياوي ئه وهن له نيو درك و پاشه پويان بگوزرينن، بو وان هيشتيه وه، جا به زماني قهدير پيئي فهرموو ئه وان هاهل و دوستي تون، جا له چاوه پواني ئه وان دانيشه وهركاتيڪ يه كيكت له وان به لادا رت بوو، چي له گهل دهكهي بيكه، چونكه ئه گهر بو من بشيابا نه مده خسته بهردهستي تو، چونكه من پشتيواني كارچاكانم و ئه وان بو من دهشين، توش پشتيوان و سهرداري ئه و تاوانبارانهي كه پشتيان له دوستايه تي من كردووه و بي نياز له خوشنودي من خوي بهرز ده فهرموي: ﴿إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ﴾ إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَؤُولُونَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ: شهيتان دهسه لاتي به سهر ئه وان كه ساندا نيه كه برويان هيناوه و پشت به پهروه دگاريان ده بهستن، به لكو دهسه لاتي به سهر ئه وان دايه كه دوستايه تي دهكهن و هابه شي بو خودا داده نيئ ﴿سورة النحل/ ٩٩-١٠٠﴾.

ههروه ها مراندني پيغه مبهراڼ له بهر هه ندي نه بووه كه له لاي خودا سووك و بي بهان، به لكو بو هه ندي بووه تا بگه نه شويني ريزي خوداو له په شيوي و ماندوو بووني دنيا بهه سينه وه له ئازاري دوژمنانيان رزگاريان بي، جا مراندنيان بهر ژه وهندي ئه وان و ئومه ته كانيان تي دايه، بو پيغه مبهراڼ هه سانه وهيه له دنيا و گه يشتنه به هاهلي بهرز له ته واوترين چيزو خوشيدا به تايبه تي كه خودا سهرپشكي كردون له نيوان مانوه له دنيا و گه پانه وه بو لاي وي، بو ئومه ته كانيش تا بزاني هه ر له كاتي ژياني پيغه مبهراڼ تاعه ت و گوپايه لياڼ نه كردون، به لكو پاش مردنيشيان هه روك پيشو تاعه تيان كردون و تا بشزانن كه شوينكه وتوانيان ئه وانيان نه پرستوو به لكو خودايان پرستوو به پيئي فرمان و بهر هه لستي پيغه مبهراڼ.

خودای به‌رزیش هه‌میشه زندووی نه‌مره، جا چه‌ند حی‌کمه‌ت و به‌رژه‌وه‌ندی له مراندنی پی‌غه‌مبه‌راندنا هه‌یه بو خۆیان و ئومه‌ته‌کانیان.

ئه‌وه‌ی که ئه‌وانیش مرو‌فن و، خوداش له دنیا‌دا هیچ مرو‌قی‌کی ئافه‌رید نه‌کردووه به شی‌وه‌یه‌کی شیاو بو مانه‌وه، به‌لکو کردونی به جین‌شین له‌سه‌ر زه‌ویداو یه‌ک جیی ئه‌وی دی ده‌گری‌ته‌وه، جا ئه‌گه‌ر بی‌انه‌یی‌ته‌وه، به‌رژه‌وه‌ندی و دانایی کردنیان به جین‌شین ده‌فه‌وتی و زه‌وییان لی ته‌نگ ده‌بی‌ته‌وه، جا مردن ته‌واوی‌تی هه‌موو به‌واداری‌که، ئه‌گه‌ر نه‌با ژینی دنیا خوش نه‌ده‌بو و که‌سیش ئارامی تی‌دا نه‌ده‌بو، جا دانایی و کار‌دروستی مردن وه‌کو دانایی و کار‌دروستی دنیا‌یه.

تا چ ئاستی‌ک شه‌یتان توانی‌تی ئاده‌میزاد تونا کا؟

کاتی‌ک شه‌یتان ره‌تی‌کرده‌وه سو‌ژده بو ئاده‌م ببات و، خودا له‌می‌ه‌رو به‌هه‌شتی خۆی وه‌ده‌ری ناو، تو‌په‌یی و نه‌فه‌رتی به‌سه‌ردا باراند، شه‌یتان له‌به‌رده‌م په‌روه‌درگاری مه‌زندا گه‌فتی‌کی‌دا که گو‌م‌پ‌امان کاو فری‌ومان داو، بمان‌کاته به‌نده‌ی خۆی: ﴿لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا وَلَا ضَلَّتْهُمْ وَلَا ضَلَّيْنَهُمْ...﴾: خودا نه‌فه‌رتی له شه‌یتان کردو، ئه‌ویش گو‌تی: به‌شی‌کی دی‌اری‌ک‌راو له به‌نده‌کانی تو ده‌که‌مه به‌نده‌ی خۆم، له ری لایان ده‌ده‌م و به ئاره‌زوو سه‌رگه‌رمیان ده‌که‌م ﴿سورة النازعات/ ۱۱۸-۱۱۹﴾.

﴿قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَنْ أَغْنِيَنِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْنِكَنَّ دُرِّيَّةً إِلَّا قَلِيلًا﴾: گو‌تی؛ ئایا ئه‌وه‌ت دیت که له باتی من هه‌لت به‌ژاردووه، ئه‌گه‌ر تا روژی

رابون زندوم راگري، له ژماره يه کي کم بترازی هه موو زاروکانی گومرا ده کم ﴿ (سورة الاسراء/ ٦٢).

تا چ ئاستيک شهيتان مرازی خوی له مرقوب دهست خستوو؟

ئەوی چاو به میژووی مرقابیه تیدا بگپری، سەرسام دەبی له ئاست گومرا بوونی خەلکی که چۆن کتیبەکان و پیڤەمبەرانیان بەدرو خستۆتەو، به خودای پەروردگار یان بپروا بوون و ئافەریدەکانیان بۆ کردۆتە هەڤیشک و، هەروەک خودای بەرز دەفەرموی: ﴿وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ: هەرچەند تێبکۆشی و مکوپی بی، زۆربەری خەلکی پروانا هیئن ﴿ (سورة يوسف/ ١٠٣).

بۆیه بەرپه‌وایی شیاوی توپه‌یی و تۆلەستاندنێ خودا بوون ﴿تَمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَى كُلَّ مَا جَاءَ أُمَّةً رَّسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِّقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ: له پاشان پیڤەمبەرانی خۆمان یەك له‌دوای یەك هەنارد، هەر کاتیك پیڤەمبەرێك بۆ رینوینی هۆزێك دەهات وەدرویان دەخستەو، جا ئێمه ئەو ئومەتە سەركێشانەمان یەك له‌دوایەك له‌ناو بردو ئەوانمان كردە قەسە سەرزار، جا دوری له‌بەزەیی خوا بۆ ئەو هۆزە پروانا هیئن ﴿ (سورة المؤمنون/ ٤٤).

ئێستاش له‌ کوی پروانین دۆستانی شهيتان دەبینین پری ئەم ژیانە، بەیداخی شهيتانیان هەلگرتوو و ریبیره‌کانی بلأوده‌کەنه‌و، ئەشکەنجەو ئازاری دۆستانی خودا دەدن، ئەوەش دەبێت بەلگە که شهيتان چەند مرازی خوی له‌گەڵ ئادەمیزاددا وەدی هیناو، که رۆژی رابوون خودای مەزن فەرمان به‌ ئادەم دەدا نێردە دۆزەخ له‌ زاروکانی خۆی دەربینی، جا که ئادەم له‌ بپری ئەو نێردەیه‌ پرسیار دەکا، پێی دەفەرموی: نۆهت و نو بۆ ئاگرو یەکیك بۆ

بەھەشت، لە گێرانهوھەیکە دیکەشدا ھاتوو: نوسەدو نۆھەت و نۆ بۆ ئاگرو
یەکیك بۆ بەھەشت.

ئینجا بە ھۆی ئەمە گومانەکی راست دەبێ کە ئەم زاروکانە ی ئادەم
نەپەندیان لە بەسەرھاتی بابیان وەرگرتوو، نە لە ھی پیشینەکانیان، جا ئەو
نەفرەت لیکراوە بەرەدەوام بەرەو تونابوون رایان دەمالی و دەیانھاژوا، بەلکو
جار ھەییە پیشبڕکی دەکەن بۆ دۆزەخ. چەند کریتیشتە کە گومانێ دوژمن بە
دوژمنەکی راست دەرچی: ﴿لَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ﴾: شەیتان گومانێ خۆی لەبارە ی ئەوانەو جێبەجێ کرد، لە دەستەییەکی
بڕواداران بترازی، ئەوانی دیکە ھەمو پەپرەویان لە شەیتان کرد ﴿(سورە سبأ/ ۲۰).

دزیویە بۆ مەرووف کە گومانێ شەیتانی ئی بەدی بێ و گوێپرایەلی ئەو
دوژمنە ی بێ و لە پەرورەدگاری خاوەن میھری یاخی بێ، مەسەلە کەش
گەشتۆتە ئاستیکی واکە وەسف ناکری، دەبینن تاییەفە ی واکەن لە عیراق و
لە شۆینی دیکە خۆیان بە شەیتان پەرست ناو دەبەن، ھەندیک نوسەرانیشت
دەبینن سویند دەخۆن بە (حەقی شەیتان)، جا چ مالتوێرانیە کە تینی کەوتوون.

بیر لە زۆری تونابووان مەکەو:

وا چاکترە مەرو ی ژیرو ئاوەزمەند بە زۆری تونابووان نەخەلەتی، چونکە زۆری
ھیچ بەھاییەکی لە تەرازوی خودا نیە، بەلکو بایەخ و بەھا لە ھەق دایە ھەر
چەند ژمارە ی شۆینکە و توانیشتی کەم بن.

جا تۆ لە شۆینکە و توانی حەق بە کە رازی بوون بەخودا وەک پەرورەدگارو
بەئیسلا م وەک دین و بەموحەممەد وەک پیغەمبەر، ئەوانە ی کە شەیتان یان
شۆینکە و توانی شەیتانیان ناسیو و بەبوعزی دلان و، گوشتاری زمان و،

نوسینی دهستان و، کرداری رهوان و، به‌لگهی بیانوان و، به‌شیرو رمان، له
 که‌لیاندا جه‌نگان، له پیش ئه‌مانه‌شدا به په‌نا بردنه‌به‌ر خودای میهره‌بان و
 ده‌ست گرتن به ئاینه پیروژه‌که‌ی.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
 مُّبِينٌ، فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاغْلُمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ: ئه‌ی
 که‌سانیک‌ی که‌ بروتان هیناوه، هه‌موتان بچه‌ نیو دینی ئیسلام، و ناشتی و
 په‌پره‌وی ریبازی شه‌یتان مه‌بن، به راستی ئه‌و دوژمنیک‌ی ئاشکرایه‌ بو ئیوه،
 جا ئه‌گه‌ر دوا‌ی ئه‌و هه‌موو نیشانه‌ رو‌ئانه‌ بخزین و لاپ‌ی بن، بزائن که‌ به‌پاستی
 خودا توناو دانا‌یه ﴿ (سورة البقرة/ ۲۰۸-۲۰۹).

له‌خودا ده‌پارێینه‌وه به‌ منه‌ت و ریزی خوی بمانکاته یه‌کیک له‌وانه‌ی به
 ته‌واوی چونه‌ته نیو ناشتی‌و، درودو سلاوی بی‌ پایانی‌ش پیش‌که‌ش به
 موچه‌مه‌دی به‌نده‌و پیغه‌مه‌ری و یاروها‌وده‌مانی.

سه رچاوه كان

- (١) اغاثة اللهفان لابن القيم.
- (٢) الإيمان بالملائكة لأحمد عز الدين البیانونی.
- (٣) البداية والنهاية- لابن كثير.
- (٤) تفسير ابن كثير.
- (٥) تلبيس ابليس- لابن الجوزي.
- (٦) جامع الرسائل لابن تيمية.
- (٧) دائرة المعارف الحديثة- لأحمد عطية.
- (٨) الروحية الحديثة- لمحمد محمد حسين.
- (٩) شرح العقيدة الطحاوية.
- (١٠) شفاء العليل- لابن القيم.
- (١١) صحيح الجامع- لناصر الدين الألباني.
- (١٢) العقائد الإسلامية- لسيد سابق.
- (١٣) الفرقان بين أولياء الرحمن وأولياء الشيطان- لابن تيمية.
- (١٤) لوامع الأنوار البهية (عقيدة السفاريني).
- (١٥) مجموع فتاوى شيخ الإسلام ابن تيمية- جمع ابن قاسم.
- (١٦) الوابل الصيب من الكلم الطيب- لابن القيم.
- (١٧) جريدة القبس الكويتية.
- (١٨) جريدة الوطن الكويتية.

فەرھەنگۆك

تەكايە ئەگەر واژمو دەستەواژەى نامۇت ھاتنە بەرچاوان لەم فەرھەنگۆكە واتاكانيان
بدۆزموه.

ا

نۇقرە: نارامى، ھەدا، نۇخزن.

نۇين: فېن و مەكر، (كيد)

ناخاوتن: ناخاھتن، قەسەكرىن، پەيغىن، گوتن، وتوئز.

ناخيزمەن: دواين دەمى دنيايى.

ناستائە: دەربار، بارمگا، پەنا.

ناشوپ: ھەرا، پشيوى، (فتنە)

ناگروڧو: ناگرو دوگەل، سوتمان، سوتەممەنى، دارودەومنى سوتانەنى.

ناھەرىد: وەدھەيتان، (خلاق).

ناھەرىدە: وەدھەيتراو، (مخلوق).

ناھەرىلگەردن: داھيتان، لەنوئومدروستەكرىن، وەدھەيتان، خولتەندىن.

ناھەيىنگار: خوداى وەدھەيتەنمرو داھيتەنر.

ناكار: خو، رەوشت، كەردمە، (اخلاق).

ئالەيك: جەمەجۆى پەكسەم.

ئامۇڭگار: ئامۇڭيار، پەنددار، نەسەتكار، (ناصح).

ئاھۇ: دەرد، پەتا، (ھوام).

ئاوارتن: ھەلاواردن، جوايەزگەردنەمە، (استثناء).

ئاومر: پەقەن، باومرەكى بەدلىيايى، بېراو مەمانە.

ئاومز: ھۇش، قام، ژىرى، عەقەل.

ئاومزەندە: خاوەن ئاومز

ئەرى: بەلەن، ئاخۇ.

ئەرخەيان: ئارخەيان، خاتەرچەم، بېخەم، (مطمئن)

ئەرژەنگ: دېو، شەيتان، جەنۇكى زل و قەبەو ئاشىرىن و لەندەھۇر، عىقرىت.

ئەركىبار: ئەمگەسەى ئەرك و فەرمانىكى لەسەر شانە، (مكلف).

ئەز: مەن

ئەزبەر: لەبەر

ئەزمەنەندەن: تەفەكرەنمە

ئەزمۇندار: خاۋمن تاقىكرىدەنمە، (مىجىر).
 ئەستىلىك: ئاسنىكە بۇ ئاگرىتىكوردان.
 ئەگىنا: ئەگەرنا، دىنا، ئەگىن.
 ئەفرانلىن: ئافىرىدەكردن.
 ئەمشۇ: ئەشمە.
 ئەنگۇ: نىۋە، تۆۋ خەلىكى-تر.
 ئەنگىزە: ھەلايسىن، دىنمەر، ھۇ، مايمە سىرمىكى.
 ئەۋەن: ئەۋەمان.
 ئەۋجە: ئىنجا.
 ئىتقات: بىروباۋەر، (اعتقاد).
 ئىسرائىلزاۋە: ئەۋەمانى ئىسرائىل، (بني اسرائيل).
 ئىشك: پاس، (حراسة).

ب

بۇرژان: بىرەخمە، نىۋان بىندارى ۋەخمە، ۋەخموز.
 بۇلەبۇل: پىرتىمىرت، بۇلە زۇرى بىدۋايەك.
 بۇمە: بۇ ئىمە.
 بادى: دىفەر، جامى گەۋرە، قاپى مىس.
 باربەر: ھىرجى بارى بىكىن ۋ بارى پى بگۈنەنمە.
 بانگىبەر: بانگەۋازگار، (داعى).
 بانگەشە: چاۋپاۋ، شاتوشوت، (ادعاء).
 بانگەۋاز: چاۋدان، بانگدان، (دعوة).
 باۋىشك: دەم داچەقاندىن لىمىر خەۋەتەن يا خاۋبۇنەمە، بەنژىن.
 بەتەنچەۋ: بەتەنچەۋداچون، تىداۋۇلىۋنەمە.
 بەپىز: بەماك ۋ رەگىز.
 بەخۇرتى: بەزۇرى، بەزمىرى ھىز.
 بەدەفەر: بىيۇمىر، شوم، بىدوم.
 بەر: مېۋە دارو بىستان، بىروپوم، (ثمره).
 بەردار: خاۋمن بەر، (مثمر).
 بەررەگىرى: خۇبەرز گىرتن، (علو).
 بەزايەدان: فەۋتاندن (تقرىط).
 بەگۇداچون: مىل دىمىر مىل نان.
 بەنتىكە: ئەۋە مەۋمورومى بۇ چاۋمەز دىكرىتە مىل.

بەللىۋارى: پىكۈھ پەيۋەستى، پەيۋەندى، (ملازمة).
 بەھەۋياکردن: بەھيواکردن، ئاۋات ۋەبەرنان.
 بېزۇ: رزق و رۆزى، ئىمۇ خۇراكى ھۆى ژيانى مەردومە.
 بېرىشكاندن: تامەرزۇيى تىرگەردن، تىنۋىتى شكاندن.
 بىلەن: بەتالوكە، خىرا، بەپەلە، بەلەز.
 بىنىشتە خۇشەي سەرزاران: ئىدىيۇمىكە بۇ ئىمۇ كەسە پا شتەي بەكارىت كە ھەمىشە باس و خواسى
 لەسەرزاران بىت و زۇر قسەي لەسەر بىكرىت.

بوغزانلن: رك لىۋنەۋە، (بغض).
 بىيەزى: بىيەش.
 بىزە: (لفظ).
 بىزىگ: ھىلەگ، مۇخل، سەرمەند، ھەلبىر.
 بىزراۋ: ھىزەم، لەبەرچاۋان كەۋتو.
 بىمەنك: ترسناك.
 بىنا: چاۋساغ، چاۋتىز، زۇربىن، ئاگا.
 بىنىياز: كاربەكەس نا، تىرۋېر.

پ

پۇلىيە: پۇلو، پەنگەر، سەن، سەن، پەرمەنگ، پەسكۇ.
 پارچەلە: مەندالى دەۋازدەسەلەن.
 پارو: تىكە، بابۇلە.
 پارىزگار: خۇپارىز، خاۋەن تەقۋا.
 پارىزگارى: خۇپارەتەن، تەقۋاكارى، خۇپارىزى.
 پاز: ئاگادارى، ئىشەك، ھەلبەزۇ دابەزەكەردن.
 پاساۋ: پاكەنە (تەلىل)
 پايان: دوماھى، دىۋايى، كۇتايى، (خاتمة)
 پاھەگا: شۋىنپاھە.
 پەتەك: لەتەگورىس.
 پەتەكەردن: گورىس دەمەل خەستەن، ھىنان و راکىشان بەسوكاھەتى.
 پەرتەۋازە: پەرمەۋازە، لىك جوداۋ ئاۋارە.
 پەرسەش: عىبادەت.
 پەرچو: مۇجرات، (معجزة)
 پەرگەم: خە، فە، (صرع)
 پەلەكەشكەردن: پەل راکىشان.

پەنھان: پىوار، نەدىو، شاراۋە، بىز، گوم، پۇشراۋ، غەمىب.
 پەنھانزان: نەمى بە پەنھانان شارمەزايە.
 پەي پىن بىردن: رى پىن بىردن، تىگەمىشتىن، زانين، (ادراك).
 پەيۋەست: بىندىوار، پەيۋەند، چىتىكە بىمەكى دىمەۋە نوسابى.
 پىر دايى: توخنى كەموت، چوۋەلەي: پىر پىندا كەرد، تىي روھات، لىي نەمى.
 پىسولە: كارت.
 پىشتىۋانان: مۇسلمانانى مەدىنە كە پالپىشتى پىغەمبەر ﷺ ۋىيارانى مەككە پان كەرد، (انصار)
 پىشى: ھەمناسە، بىيەن، پىشۇ، نەمەس.
 پىنتەك: خال، پىرتەك.
 پىتۇل: زۇرزان، بىلىمەت، ھەمىلەسوف.
 پىنخوست: شۇنپى، شىتىكە بىمەنە زۇر پىيىيان، شۇنپىكە زۇر ھاتوچۇ بىسەردا بىرى.
 پىشاۋ: ئاۋدەست، دەست بىئاۋ گەمىاندن.
 پىشپىن: كاهىن
 پىشى: پىشۋو
 پىنگان: ھەنگاۋتن، (طەن)
 پىنناۋ: كەسپكە لىمەننى دوان ھاتوچۇ بىكاۋ ھۇي پەيۋەندى بى، (وسىط).
 پىۋار: پەنھان.
 پىۋارزان: پەنھانزان
 پىي بەغار ئۇمنا: ھەلات، بەغار دان رۇپىشت.
 پىيىان ھەللىنا: سوك و خىرا رۇپىشتن.

تۇژمەر: كۆلەرمەۋە، نەم كەسى بىمەنچ و بىناۋانى كەسپكە يا كارىكدا دەپوا، (باحث).
 تۇفدان: لىناۋچون
 تارەتا: ئاۋ بىمەنگەمەدەن دۋاى رىيان، (استىنجاۋ).
 تازمەگەرى: نۇنخۋازى، (الحدائە).
 تاسە: ئارمەز، ئەزەرت، ھەز.
 تاق: تاك، بىيەۋاتاۋ بىيۋىنە: مەچى بىمەكەۋانە، دەلەقە.
 تاي ترازو: لايەكى تەرازو.
 تايەفە: تايەفە، (طائفة).
 تەرۋك: لاتەنىشت، (جنب).
 تەشەنە: تەشەنە، پىۋەچون، بەلاقبون، ۋەبىندانەمە.
 تەلەكە: ھەيە، گەپ، گزى، (كىد).

تەماشىگە : ئەمۇ شۈبھىنى لىۋە تەماشى دەگىرى، رۈتگە، (مەرسەد).

تەننى: تەننى، لەگەن كەس نا.

تەۋەزەل: تەمبەل، تەمب، لەشكران.

تەرازان: جىيائونەۋە، لىك كلابون.

تەرازۇ: نامرازى كىشان و كىش بىسەنگ كىرىن.

تەركىزە: بىقە، خەتەر، (خەتەر)

تەققا: زەخىرە بىۋىزى زىستان، كاۋ گىيائى مەلەت بىۋىزىستان.

تەۋىنكەۋەت: چۈنەلە، لەگەن جۈتەۋىن.

تەۋىنەۋىن: لەناۋچۈن، بىمەيلا كچۈن، (هەلاك)

تەۋىپ: دىستەمەك، (سەرىيە)

تەۋىتەۋە: ۋەسۋە، دىنەدان.

تەۋىرەۋىن: بىتەۋىدى خۇ لىتەۋىرە كىرىن.

تەۋىراۋ: تەۋىراۋ، پاراۋ، ئەۋى تەۋىنەۋىن.

تەۋىز: تەۋىس و گەتەۋىكەرىن.

تەۋىچەۋىز: چەۋىچەۋىز، تەۋىچەۋىز.

ج

جەۋىك: كەسە گەۋىرە، تەۋىگە.

جەۋىيە: جەۋى وەھمە

جەۋى: گەۋى، رەۋىن.

جەۋىدان: نەۋىر، ھەۋىراۋ، (خەلە).

جەۋىلەۋىت: دۋەۋى پەۋىرەۋى جەۋىگە.

جەۋى: سەۋى، زۇلە

جەۋىلەۋى: ئەۋى بىسەۋى زەۋىدا دەرۋەۋى دەۋى، (دەۋە)

جەۋىلەۋى: بىرۋەۋى لىك جەۋى (خەلە).

چ

چەۋەۋى: چەۋى، بىيەۋى، خەۋى، پەۋىچەۋەۋى ئەۋەدانى.

چەۋەۋى: چەۋەۋى، (مەلە).

چەۋەۋەۋە: چەۋەۋى، تەۋەۋى بىكە.

چەۋەۋە: پارەۋىن، بىيەۋەۋەۋەۋى، فەۋەكەۋەۋى.

چەۋەۋە: نەۋەۋىن، پەۋەۋى، چەۋەۋى، گەۋى، بىدە، بىسە.

چەۋەۋەۋە: دۋەۋەۋى زۇر تەۋەۋە بىتە.

چەۋەۋەۋە: سەۋەۋەۋە.

چىڭ: مىشت، مىشت، چىڭگ، چىڭگورېك، پىنجىمىنىڭ پىنجىمى.
 چىڭگورېك: چىڭگ.
 چىننەۋە: بىزاردىن؛ كۆكرىنىمۇ دىكىرزاۋ، (التقاط).
 چوتكى: چوتكى.
 چىنە: ئومۇمىي ئالدىدە لىمۇيىدا بىشۇيىن خواردىن و دانمۇيىلە، دان ھەلگىرتىمەۋە.

ج

جەشارگە: جىڭەي خۇلېشاردىنمەۋە، مېكۇ، شاردگە.
 جەۋا: بىلىد، بىرەز، بىرەمۇزور، لاي زورى سىر، ئاسمان، بىرەزى، بىلىدى، ھەۋا.

خ

خۇتىكرەن: لىنمىيىن، خۇ لىمكاروبارو كىشىمىكمۇمەدان.
 خۇراۋا: رۇزاۋا، رۇزناۋا.
 خۇرەلات: رۇزەلات، رۇزەلات.
 خۇشخۇز: (مستحب)
 خۇشخۇد: شادمان، رازى.
 خۇشخۇدى: شادمانى، رەزامەندى.
 خۇلۇن: سىرقالىرىدىن، سىرلىتىدىكىدىن، مۇيلىرىدىن، فەرىدان.
 خۇسار: خەمسار، گۆشەندە، بەكار، خۇلەكاربوۋىر، سىستېمەلە.
 خۇيالىلاۋ: خەيالى خاۋ.
 خۇراتر: خۇراتر.
 خۇزان: خۇزىن.
 خۇيىك: قورپ.
 خۇ: نەرىت، خۇدە، قى، پەركەم.
 خۇدى: خۇدا.
 خۇدار: خاۋەن نەرىت، نەخۇش بەخۇ، پەركەمدار.
 خۇيۇ: خاۋەن، خۇدان، مۇردەزمە.

د

دۇز: كىشە، (قضية).
 داپ: عادەت، نەرىت، دامودەستور، باقت.
 داخۇ: داخۇ، ناخۇ.
 داكرەن: بىردەنمۇزور.
 دامركان: داسەكتان، ھەدادان، نەمانى ئىرىڭاگر. لىمىزوتىن كىموتىن.

دانوسان؛ خۇلىمەلاسدان، كەمىن گرتن.
 داھات؛ قازانچ، سود، دىرامەت.
 داۋىنتەپ؛ دامىنتەپ، دامىن پىس، زىناكار.
 دەبەنگ؛ خۇل، گىز، ھىز، وپ، كاس، (احمق)
 دەرەسا؛ لەئاسايى بەدەر، سەراسا، (خارق).
 دەرەھەت؛ داھات، ئەم دەسكەوتەي گوزەرائى پىدەمگى.
 دەرەھەت؛ وپران، باشار، پىۋەستان، دەرەست.
 دەرەۋىزىن؛ دەرەھەۋىزىن، دەرەنەدەرەۋە، (پىستىنۇن).
 دەستبازى؛ گەپوگالتەگىردن بەدەست.
 دەستەبەرى؛ پارىكارى، پارمەتيدان، ۋەخۇگرتن، لەمەخۇگرتن.
 دەستەمۇ؛ كەمى، رام.
 دەستەۋسان؛ ناچار، بىچارە، مەختەل ماۋ.
 دەستسارەي؛ دەستگىرەنكردن لەئەنجامدانى كارىك، فەرمەكارنەمىون.
 دەستىنەستانىن؛ بەسەردازالەبون، (تەمكىن).
 دەستۈمگەرى؛ دەست كىرەنەۋە، دەست ۋەشانىن، داگۇكى لەخۇگرتن.
 دەسكورت؛ نەدار، ھەزار، بىمايە.
 دەشتەكى؛ لاگىمى، چۆلەشەن، سارانەشەن، (اعرابى).
 دەنگۇ؛ (الشائە).
 ددانە جىرە؛ ددان بەگىرى نىشانىدان.
 دلاۋا؛ بەخشەندە، دۇزى رۇد و چىروك.
 دىۋاسى؛ دىۋاكى (اخلاص).
 دىگىزى؛ (خشوع)
 دىنى؛ دىنيا
 دىنەدان؛ ھانەدان، ھاندان، تاۋىتىدان.
 دىيان؛ خاچپەرسەت، فەلە، گاۋر، (نەسرانى).
 دىتەگۇ؛ دىئاخىۋى، قىسان دىكا.
 دىتىن؛ بىنىن.
 دىختە؛ دىخاتە.
 دىۋو؛ درىچ، (غول).

ر

رۇۋەھە لاتىچى؛ رۇۋەھە لاتىناس (مىستىرق).
 رۇۋى رابون؛ رۇۋى ھىيامەت، رۇۋى دىۋى.

رؤزی به رئی: رؤزی دواپی، رؤزی رابون، قیامت.

رؤزی: رؤزی، زاد، بژیو.

رابون: قیامت، همستان، همستانموه، وناگاها تنموه.

راتله کان: راوشان، همزان.

راژه: خزممت.

راز: ممبهستی نهینیو بمنهان؛ شاخی بلند، تیشمبهردی سرگیتو.

راستائی: جیگمبرواو متمانمپی، (استقامه).

راسته قانی: راسته قینه، حقیقه.

راشه: لیکدانموه، شروقه.

رام: گموی، گمؤ، دهمتمؤ، خمرؤ.

رایگونیژم: بیگوینزموه

رهشؤکی: خه لکی هممکی، (عوام)

رهشائی: رهشایی، (سواد).

رهها: نازاد، یمره لا، رای، (مطلق).

رشت: مکوری لهسر کاروبار، نارهزوی کارگردن، سوربون.

رکه گرتن: جنمگرتن، قینگرتن.

رموزن: ناحمز، ناشیرین، دزیو، ئیسک قورس، (مسخ).

روالته: (مظهر)

روته مهنی: (خلاعه).

روشکینی: تریقگردنموه، بهخوداشکانلنموه، (نهر).

روکەش: (ظاهر)

روناهی: روناکی، روشنایی.

رینهت: سروشت، تهرودیدار، (فطره).

ریژانه: پاداشت، بهخشش لعبهرامبهری کاری چاکدا.

ریژپهر: (شاذ).

ریژپهری: (شنود).

رینما: رینیشاندهر، ریشاندهر، (دلیل)

ز

زورانی: تیکومگلانی دوکەس بۆ یەکتەر لەزمویدان، ملانه، ملانی.

زاخاودان: مشتومان، جیلومو جهوهر پمیداکردن.

زاده: هرزەند، بیتجو.

زارو: هرزەند، مندا، ومچه.

زارۇك، زارۇ.

زارۇنە: زارۇ.

زەبەندە: زۇر، ھە، گەلىك، زەمەند.

زەلام: مەزۇ، پىاۋ، مەردۇم: گەمورە، زىل، مەزىن، زەبەلاخ.

زەلىن: ھىزىجىرو تىگەپىشتىن، ھۇش، (نەن).

زىادەزۇلى: پىتەلەپىن، شولىتەلەكەشەن، تىپەپىن، (اھراط).

زىانبار: زەرمەند، زىانكار، زەرمەپىگىيە.

ژ

ژەقتەموت: زەقتەموت، (زەقۇم).

ژەتەتەن: گۈتەتەن، بەگۈتەن، زەمەن.

ژوان: پىتەكەشەن لەجىگەپەكى دىارى، (مەد).

ژىوان: پەشگەز، پەزىوان، پەشەمان، گەراۋە بۇلاى خۇدا، تەپەكار.

س

سۇسپالەزۇم: ھاۋىمەنى، (اشتراكىيە).

سۇما: روناكى چاۋ، ھىزى دىتەن، بىنايى.

ساغلام: ساخى، راستى، بىتەنلى، بىگەمەگۈپى.

سام: ترس، زەمرومەنگ.

سەراسا: سەرناسا، دەرئاسا، (خارق).

سەرنەجام: سەرنەجام، ئەنجام، (عاقبە).

سەرىشك: ھەلەزاردەن بەدەستەخۇ، (مخول).

سەرىشتە: سەرىشتەك، سەردار، لىھاتە، سەرتا، لەگەزەنەن.

سەرزەشتە: سەرخستەسەر، لۇمە.

سەرسەختە: گەللەپەق، سەرىپەق.

سەرىگەردان: سەراسىمە، سەرىشتەۋا، پەشەۋ.

سەرىگۈنە: سەرزەشتە.

سەرىكىشى: سەرىپەچى، پەرىكىشى، پەتەپەنىنى، (كەۋد).

سەرناسى: (ھەراسە).

سەرىھاتى: بەسەرىھات.

سەمەرە: سەپەر، سەرسۈرەپەن.

سەمەندۇك: جەمەكەردەن، پەتەكەردەن، بىرەتە لەمەستەمەۋى دەستۈپەنەكى ۋاخى بەرزە.

سەھەندەيى: لاسارى، بىگۈپەنى، (جەۋد).

سەرتەسەرت: سەپەسەپ، جەپەجەپ، پەسەپ، بەنەپەنى پەكتەرى دۋەندەن.

سرتەکردن: ئەجامدانی سرتەسرت، (نجوی).

سروه: شنه، بایهکی سوك، (نسمه).

سمین: کونکردن.

سو: سوئ، ئیش، ژان، پەرۆشی، زێدەبایی، سود.

سوانده: کەناریبانی، گوێسوانه، هەمورەبان، (شرهه).

سوته ئی: سوتەمەنی.

سوخۆری: زێدەبایی خواردن.

سود: قازانج، سو.

ش

شاپ: زلله، شەق بێشتەمیی، (صفعة).

شاخ: قۆچ

شاند: رەوانکراوان، (وفد)

شەپلە: ئیفلجی

شەپانی: شەپخواری، شەپاوی.

شەپەنگیز: شەپەهەلەیسین.

شەپزەیی: پشیوی، پەشوگاوی، ئالۆزی، سەرلێشیواوی.

شەلەژان: شیوان، تیکچون، سەرلێتیکچون، شەپزەبوون، داخەلەکان.

شەمەك: شتومەك، کالاً، کەلوپەل.

شوبەاندن: پێچواندن.

شولەدار: شولەك، تۆل، لکەداری باریك و درێژی بپاو.

شون: شوینبا، شوینەوار، شوین، دوا.

شوینەگەوتە: بەشوینکەموتوو، (تابع).

شوینەوار: شون، کەرغ.

شیو: جەمی ئیواری، (عشاء).

غ

غاریدا: هەلات

غلۆرکردنەوه: گلان، خلۆریونەوه، (دحرجه).

ف

فی: خو، پەرکەم.

فریشتەى مەرگەوان: (ملك الموت).

فریودان: خاپاندن، تەفرەدان، خەلەتانەن.

فیندار: نەخۇش بىمەن، پەركەمدار.

قان: ويىستن، ئارمىزو، (ارادة، مشيئة).

قۇرت: چالاڭى زەۋى؛ بەلاۋ جۇرتىم.

قۇرتنەۋە: لەھمۋاگرتنەۋە.

قۇنگرە: بۇرچى سەرقەلات.

قاپقاپ: پىلاۋى لەداردروستىراۋ.

قەت: ھەرگىز، چىجار.

قەرتارە: قەرتالە، تىران.

قەشەرى: تىزو گائەجارى.

قوتارگەردن: رىزگارگەردن، خەلاسىيە، دەريازىيەن.

قىزىمۇن: نەۋىشى مۇۋىزى لىيىكا.

قىيىچ: بې، كەمۇلە، بىيىچ.

كۇرا: كۆي راۋ بۇجۇنەن پىكىمەۋە.

كۇپايى: كۇپايەن، (اجماع).

كۇن: تىلەكە، بارا، سەرشان، قەلەندۇش، نوك پەريو.

كۇمۇنىزىم: شىۋىيەتتى.

كۇمەك: پارمەتتى، ئارىكارى.

كارا: زۇرگارگەر، (فاعەل، فعال).

كارنامە: پەرنامەى كار، پەسولەى كارگەردن، پەراۋى كەردەۋان (صحيفة الأعمال).

كازانلە: گەلىمى.

كەتەرە: شىرەى وشكەمەۋە، (صمغ).

كەلەبەر: دەرقەتەنى تەنگ، قەلەش لەشاخى بەردەن.

كەلەن: كەلەبەر، چەپەر، دەرقەت.

كەمەن: بۇسە، خەل، خۇداگەرتن لەبۇسەدا.

كەمىنە: كەمايەتتى، (قەلە).

كەنىزەك: قەرمەۋاش، زىنى بەپەرمەكپەراۋ، (جارية).

كەۋى: رام.

كەردە: (عمل).

کردەنى: (عملي)

كلۇ: كوللە

كلۇر: ناوبەتال.

كو: چۇن

كوشتى: ئازملى سەربىراو، (ذبيحة)

كوندە: دىمىرى زەلام لەجەرم بۇ ئاوتىكرىن و كىشان.

كوندەبۇ: بومى زل، ئىمو يانئەيمى شىموان دەردەكمۇئو بەشوم بەناوبانگە.

كىشەكەش: نىوان ناخۇشىو زىناوچەقە.

ك

كۈشەنشىنى: دوورمەرتىزى، خانەنشىنى، دورلەخەللى، (خلوة، اعتكاف).

كۈكار: بىزوتىن و كاركرىنى زمان و دەست، قىمىكرىن و دوان.

كۈلك: گۈنرەكە.

كۈنگەل: گۈنگەر، زىنازىنا.

كۈوار: كۈفار

كۈوانلىن: نەرموشلىكرىن بەگۈشىن.

گازكرىن: يانكىكرىن.

گالەدان: داخستىن، قىمپاكرىن.

گالەدان: دىنەدان، ھاندان.

گەف و گۈر: ھەرەشە.

گەلەكۈيى: گەلەكۈممەكى.

گەمە: گالە، پارى

گەندەخۇرى: پەيسخۇرى، كەسپىك خۇراكى خىراپ بىخو.

گەندەلى: گەندى، رىيوى، (فساد).

گەندى: گەندەلى.

گەنى: رىيو، گەنىو.

گەنىو: گەنى.

گەوزىن: گەزىدان، تەلخواردىن لەسەر تەنىشت.

گەربوونەمە: كۈبىوونەمە

گەروازە: لول

گلان: بەسەرروداكەموتىن، پەرتىبون، جولىن لەجىگە، خەلۇرىبونەمە.

گىنغان: خۇگرانكرىن، ترشان.

گىنانانىيەكان: (روحانيون)

گیانیہ کان: (روحیون).

گیرویہ نند: پیومندیون، پھیومستیون.

ل

لارینون: نافریٹون، لمرنیمرجون، (انحراف).

لاومکی: (جانبی)

لہباتی: لہجیاتی، لمبری.

لہ پای: لمبرامبر، لمباتی، (مقابل).

لہ گہن: دمفری زل، قاپی گموره.

لہ ققہ: لوشکھ، جوتہ، شاپ.

لہ مہ چیت: لہناوخه لکی رشوکیدا بہ جنوکانی دہلین.

لہ مپہر: ہرگر، کوئسپ.

لیولانیو: پراویپر، دارمال.

م

موتہ کھ: خمونی ہمترس کہ ہمناسہی پیاو سوار دمکا، (کابوس).

مۆك: (طایع).

مۆنگہ: جینگہی پشودانی گارپان.

مادہ لایی: مہرای، کلکھسوتہ، ماستاوگردن، چاپلوسی، کوسکیٹی.

مارانگاز: مارگمزتو، (لدیغ).

ماندی: ماندو.

ماہین: ماین

مایہ: ماوہ، سمرمایہ، دہسمایہ.

مہجھک: عہیاریپتو.

مہزہب: راپہو، (منہب).

مژیل: سمریمکار، بہکارمہوہخمیریک.

مژین: مژتن، قوتدانی تہرای، (مص).

مرؤ: مرؤف، پیاو.

مرؤزادہ: وہجہی مرؤفان، (بہی الانسان).

مراز: نیازیدل، (مراد).

مکور: سور لہسمر، یاخی، سمرسخت.

مندالہ ہورتکھ: مندالہ ورتکھ.

ن

نابەجى: نەشپاۋ، كارىك يا شتىكى نابەجى.
 ناتەۋالى: دەستەۋسانى، يىتۋانايى، كەنەفتى، (عجىز).
 ناچىز: نارىك، خويىرى، نابەجى.
 نامۇ: يىانى، بىگانە، غەرىبە، غەۋارە.
 ناھەموار: نارىك.
 ناۋزەدگەرن: ناۋىزىگەرن، ناۋىردىن.
 نەبان: خۇبۇير، دىنگ لىگۇريو.
 نەست: پىچەۋانى ھەست، (لاشعور).
 نەقۇلا: زىل و نالەبار، چىتمول، زىلخۇرت، ناساز، نارىك، زىبەلاخ.
 نەنگى: شورمى، غەمبە.
 نەينۇك: ناۋىنە.
 نەشىنگە: جىگە دىنىشتىن، نىشتىمان.
 نىرۇ: نىقۇم، رۇچۇ.
 نوتەك: تارىكاپى خەست.
 نۇشتە: دوعاى نوسراۋ، نۇشتى، (تەۋىد).
 نۇيىن: پىخەف، كەلۈپەلى خەمۇ.
 نىيان: نەرم، (حلىم).
 نىزدە: كەلى رەۋانەكرەۋان، (بەئە).

و

ۋادە: بەلەين، پەيمان، (ۋەد).
 ۋەناگەھاتىن: بەخەمبەرھاتىن، رابون، ھۇشياربەنەۋە.
 ۋەبەرداگەرن: پەردەپۇش، (تەلبىس).
 ۋەدەۋماننى: دەرمانىكەتە دەرئى.
 ۋەگىرە: بىگىرەۋە.
 ۋەزە: زىگ، گىيان، پەلامارى پەنامەكى بۇيرىدىن.
 ۋەشك: ۋىشك، ھىشك.

ھ

ھۇگىر: خويىۋەگىرتو.
 ھاتەرايى: رازىبەۋ، مىلدا.
 ھاتىيە: ھاتۋە.
 ھازۇتن: لىخۇرىن، ھازۋان، نازۇتن.

ھاموشۇ: ناموشۇ، ھاتوجۇ.

ھاودىن: ھىنان.

ھاوشان: ھاوكوف، لەقمەدرو پايمەدا بەرامبەر، (كقوء)

ھاونىشىن: ھاونىشتمان، ھىھەمان نىشىنگە.

ھاوئىر: لىك جوداكر دىنمە، لىكدا بىرىن.

ھەتەرى: سوريون لەسەر مەبەست، (حرص).

ھەژمەت: ھەژمەت، تاو، سۈي.

ھەزى: پەيمان، بەلئىن، ئەرى، بەلئى، (استجابە).

ھەرزە: ھەرجىۋەرجى، لەوجى، خوپىرى، لاسار.

ھەرىمان: ھەمىشەمان، بەردەوامى، نەمرى.

ھەپۇن: بېرۇن

ھەس: ھەمىيە

ھەسارە: ئەستىرەى گەپۇك، ستارە، (كوكب).

ھەشەسەر: قوربەسەر، بەدىبەختى.

ھەشەشك: ھاۋىيەش

ھەلاۋارتىن: ھاۋىر كىردىن.

ھەلپە: تاسەى زۇر، پەلە، تالوكە.

ھەلپىشاقتىن: پىشاقتىن، ھەلگەلۋەتتىن.

ھەلگىرۋورگىن: ژىرۋوربىكىردىن، ئەملاۋلاپىكىردىن.

ھەلغىريۋانلىق: فەريۋدان، تەفرەمدان، خەلغەتەندىن.

ھەلغىزىن: ھەلغىزىن، قوم لىدان، (استىشاق).

ھەلغەت: پەلپ، بىيانو، بەھانە.

ھەلگەۋتىن: پىكەن، لىدان.

ھەلگى: ئەودەمى، ئەمۇكاتى، ئەمۇسا.

ھەلغەنتە: ھەلغەنتە، خۇرا، بىلپىچانمە.

ھەلغىز: كۆز، ئەمۇجىنى لەمبەھارو ھاۋىن و پايزاندا مالاتى لىبىكمەي.

ھەلغىد: ئەمۇيد، ھىوا، ھەمۇيا، ئاۋات.

ھەلغەنكەبىران: پىشىسۋارىيون، ھەناسەبىركى.

ى

يەخسىر: دىل، گىراۋ، ئەسىر.

يەكەلەنگى: (اتفاق).

رشته‌ی بابەتان

۹	پیشەکی
۱۵	بەندی یەكەم: ناساندن و رونکاری
۱۷	جنۆكه چين؟
۱۷	نەژادو بنەرتیان
۱۸	كەينى ئافەرىدە كراون؟
۱۸	ناوی جنۆكان لەزمانی عەرەبی
۱۹	جۆره‌كانی جنۆكان
۱۹	هه‌یچ بوارێك بۆ وه‌درۆخستنەوه‌ی جیهانی جنۆكان نیه‌.
۲۰	نەزانین بە‌لگه‌ نیه‌
۲۱	بە‌لگه‌كان:
۲۱	(۱) تەواتور
۲۲	(۲) دەقه‌كانی قورئان و فەرموده‌
۲۲	(۳) دیتن و چاوپێكه‌وتن
۲۴	(۴) ئەو بنەرتە‌ی لێی ئەفرینراون
۲۴	دیتنی كەرو سەگان بۆ جنۆكان
۲۵	شەیتان و جنۆكه‌
۲۶	شەیتان ئافەرىدە‌یه‌
۲۶	نەژادی شەیتان
۲۸	ئایا شەیتان نەژادی جنۆكانه‌ یان یه‌كێكه‌ له‌وان؟
۲۹	خواردن و خواردنەوه‌ی جنۆكان
۳۱	هاوسەریتی و زیادبوونی جنۆكان

- ۳۲ ھاوسەرئىتى مرؤف له گهل جنؤكان
 ۳۴ ئايا جنؤكهو شهيتانه كان دهرن؟
 ۳۵ نشينگهو شوئىنى جنؤكان و كاتى ئاماده بوونيان
 ۳۶ لهو شوئىنانه شهيئانان لىي دادهنيشن
 ۳۶ چاره ويى جنؤكان
 ۳۶ ئارژهلانىك شهيتانه كان ھاوھلئيتيان دهكهن
 ۳۷ دزيوى وينه شهيئان
 ۳۸ شهيئان دوشاخى هيه
 ۳۹ تواناكانى جنؤكان
 ۳۹ خيرايى جولھو جيگورپينيان
 ۳۹ پيشكەوتنيان له مرؤف له بواره كاي گهر دووندا
 ۴۱ نه فسانه يه كى نه قامى
 ۴۲ شارھزاييان له بنياتنان و پيشه سازى
 ۴۳ تواناي شيوه گورپينيان
 ۴۵ جنؤكهى مالان
 ۴۸ چؤن خوئن به دهماراندا رھت دهئى، شهيئان ئاوا به ئادهميان تپھر دهئى
 ۴۹ لاوازي و ناتھواويان
 ۴۹ دھسھلآتيان به سھر به نده چاكه كانى خودا نيه
 ۵۱ رھنگه به ھوى گوناھه كانيان به سھر باوھرداران زال بى
 ۵۴ ترسان و ھهلآتى شهيئان له ھھنديك به ندهى خودا
 ۵۵ كھوى كردنى جنؤكان بۇ سليمان
 ۵۸ درؤھلېه ستانى جولھكان به سليمان
 ۵۹ ناتھوانى جنؤكان له ھيئاننى پھرچوان
 ۵۹ ناتوانن له خھوئيئدا خۇ بئىننه سھر شيوھى پيغھمبەر ﷺ
 ۶۰ ناتوانن سنوريكى ديارىكراو له ئاسمانئدا به زىنن

- ٦١ ناتوانن دەرگه يهك بکه نه وه داخرابی و ناوی خوی له سهر هاتی
- ٦٢ به ندی دووهم: جنۆکه کان ئهركبارن
- ٦٥ مه به ست له ئه فراندنیان
- ٦٧ له قه دهر خویان ئهركبارن
- ٦٨ خزمایه تی له نیوان جنۆکه و پهروه ردگاری مه زندا نیه
- ٦٩ چۆن سروش خودایان پێ راده گه یه نری؟
- ٧٠ په یامی موچه مه مد ﷺ بۆ مروّف و جنۆکه یه
- ٧٢ شانده کانی جنۆکان
- ٧٤ بانگه وازی جنۆکه بۆ مروّف
- ٧٦ فرمانیان به چاکه و گه واهی دانیان بۆ موسلمانان
- ٧٦ پله و پایه یان له چاک و خراپیدا
- ٧٧ سروشتی شهیتان
- ٧٨ نایا شهیتان موسلمان ده بی؟
- ٧٩ به ندی سییه م: درایه تی نیوان مروّف و شهیتان
- ٨١ هوکاره کانی درایه تیه که و دیروک و توندی ئه م درایه تیه.
- ٨٣ ناگادار کردنه وه مان له شهیتان له لایه ن خودا وه
- ٨٥ ئامانجه کانی شهیتان
- ٨٥ ئامانجه دووره که ی
- ٨٥ ئامانجه نزیکه کانی
- ٨٥ ١- له شیرک و کوفر خستنی به ندان
- ٨٦ ٢- گهر نه یتوانی کافریان کا، ده یان خاته نیو گونا هان
- ٨٧ ٣- رینگرتن به به ندان له تاعه تی خودا
- ٨٩ ٤- گهنده لکردنی تاعه ته کان
- ٩٠ هه رسه رپێچیکردنی که له خودا تاعه تیکه بۆ شهیتان
- ٩٢ ٥- ئازاردانی جهسته یی و دهروونی

- ۹۲ / ھېرش كىردنە سەر پىغەمبەر ﷺ
- ۹۲ ب/ خەونى خراب لەشەيتانەوھىيە
- ۹۳ ج/ سوتاندنى مالان
- ۹۳ د/ دەستوھشاندى شەيتان لەمرۇف لەكاتى مردن
- ۹۳ ھ/ ئازاردانى كۆپەلە كاتى لەدايك دەبى
- ۹۵ و/ نەخۇشى تاعون لەجنۇكانەوھىيە
- ۹۵ ز/ ھەندىك نەخۇشى دىكە
- ۹۵ ح/ بەشداربوونى لەگەل ئادەميان لەخواردن و خواردنەوھىيە نشىنگەيان
- ۹۸ گ/ دەستوھشىنى شەيتان لەمرۇف (پەركەم)
- ۱۰۰ سەركردەى جەنگى
- ۱۰۱ سەربازەكانى
- ۱۰۲ ھەر مرۇفنىك ھاودەمىكى لەجنۇكان ھەيە
- ۱۰۳ مرۇفە پىشتىوانەكانى
- ۱۰۴ تەلەكەو شەرمەزاركىردنى بۇ دۇستانى خۇى
- ۱۰۶ شەيتان دۇستانى خۇى بۇ راژەى خۇى و جەنگى بىروداران دەپەخسىنى
- ۱۰۸ شىوازەكانى شەيتان بۇ گومپراكردنى ئىنسان
- ۱۰۸ ۱- رازاندنەوھى ناپەوا
- ۱۱۱ ناوانانى كاروبارى حەرام بەناوى خۇش و شىرىن
- ۱۱۲ ۲- زىادەپۇيى و بەزايەدان
- ۱۱۳ ۳- ساردكىردنەوھى بەندەكان لەكردەوھى، گنخان و تەمبەل كىردنىان
- ۱۱۶ ۴- بەلىندان و بەھەوياكىردن
- ۱۱۷ ۵- دەرخستنى ئامۇزگارى بۇ مرۇف
- ۱۲۲ ۶- بەرەبەرە گومپراكىردن
- ۱۲۲ ۷- لەبىربردنەوھى شەيتان بۇ خىرو چاكە لەبەندان
- ۱۲۴ ۸- ترساندى بىروداران لەدۇستانى خۇى

- ۹- لەمرون ومژورکەوتنى بەر دەرگایانەى مرۆف نارمزیان دىمکاو خوشى دەوین ۱۲۵
- ۱۰- گومان خستنه دلان ۱۲۶
- ۱۱-۱۴) بادەو قومارو بت و فالگرتنەو ۱۲۹
- ۱۵- جادو ۱۳۲
- ۱۶- لاوازی مرۆف ۱۳۶
- ۱۷- ئافرەت و گیرۆدە بون بەدنیا ۱۳۷
- ۱۸- گۆرانى و مۆزىقا ۱۳۸
- ۱۹- سىستى موسلمانان لەهینانەدى ئەو فەرمانانەى پىيان دراو ۱۳۹
- چۆن شەیتان وەسوەسە دەکاتە ناخى مرۆف: وەسوەسە ۱۴۱
- بەندى چوارەم: ۱۴۳
- خۆپانواندى شەیتانان ۱۴۵
- ئەوانەى شەیتانەکان راژەیان دەکەن، بەهوى تاوانان لییان نىزىک دەبنەو ۱۵۰
- پیاوانى پىوار ۱۵۱
- حوکمی بەکارهینانى جنۆکان ۱۵۳
- هینانى گيانان ۱۵۵
- ئەزمونى هاوچەرخىک ۱۵۸
- ترکزهى ئەم بانگەوازانه ۱۶۶
- ئایا دەکرى گيانەکان بهینرینهو ۱۶۹
- دەستبەردارى شەیتانەکان لەشوینگەوتەکانیان ۱۷۲
- جنۆکەو پىوارزانى ۱۷۹
- پیشین و فالچیهکان ۱۸۰
- ئەستیرەگەران ۱۸۲
- پیشبینەکان پەيامبەرانى شەیتان ۱۸۳
- ئەركى ئومەت لەبەرامبەر ئەوانەدا ۱۸۵
- جنۆکەو دەفرەفریوکان ۱۸۶

۱۹۱	بەندى پىنچەم: چەكى باوەردار لەجەنگان دژی شەیتان
۱۹۳	(۱) وشياری و ئاگا لەخۆبون
۱۹۴	(۲) دەستگرتن بەقورئان و سونەت
۱۹۶	(۳) پەنا بۆخوا بردن و خۆپاراستن بەخوا
۲۰۶	(۴) خەرىك بون بەیادی خودا
۲۲۱	(۵) دانەپران لەكۆمەڵی موسلمانان
۲۲۲	(۶) ئاشکراکردنی تەڵەو پیلانەکانی شەیتان
۲۲۳	(۷) ناکۆکی لەگەڵ شەیتان
۲۲۴	چارەوی و مالی شەیتانەکان
۲۲۶	بلەزی لەشەیتانە
۲۲۷	(۸) ژبوانی و لیبوردنخواری
۲۲۹	(۹) لابردنی ئەو تەمومزانەى شەیتانیان پێدا دیتە. ناخی مەرووف
۲۳۱	چارەسەری پەرکەم
۲۳۵	کۆمەكخوازتن دژی جنۆكان بە یادی خوداو خویندنهوهی قورئان
۲۳۶	دەركردنی جنۆكە لە جەستەى فیدار لە لایەن پیغەمبەرەوه ﷺ
۲۳۹	نوشتە
۲۴۱	راستی ململانێی نێوان شەیتان و مەرووف
۲۵۱	نویژكەر چۆن وا دەكا دلى لە نوێژدا ئامادەبى
۲۵۵	بەندى شەشەم: دانایی لەئەفراندنی شەیتان
۲۷۹	سەرچاوەكان
۲۸۱	فەرھەنگۆك
۲۹۷	رشتەى بابەتان